

**REFERAT
FRA
MØTE I REGULERINGSRÅDET**

10. OG 11. DESEMBER 1990

Fiskeridirektoratet

REFERAT FRA MØTE I REGULERINGSRÅDET 10. OG 11. DESEMBER 1990.

Møtet ble holdt i Fiskeridirektoratet og varte fra kl 1000 til kl 1900 10. desember og fra kl 0900 til kl 1300 11. desember 1990.

Følgende av rådets medlemmer møtte:

Fiskeridirektør Viggo Jan Olsen, formann
Assisterende Fiskeridirektør Hallstein Rasmussen
Direktør Odd Nakken, Havforskningsinstituttet
Fisker Reidar Johansen, Norges Fiskarlag
Fiskeskipper Edvin Bakkevik, Norges Fiskarlag
Fiskeskipper Anton Leine, Norges Fiskarlag
Fiskeskipper Thor Wold, Norges Fiskarlag
Disponent Kjartan Arctander, Norges Fiskarlag
Prosjektleder Arne Eggereide, Direktoratet for naturforvaltning
Avdelingsleder Olav Bjørklund, Norsk Sjømannsforbund
Forbundsleder Einar Hysvær, Norsk Nærings- og nytelsesmiddelarbeiderforbund
Direktør Petter Ludvig Fladmark, Fiskeindustriens Landsforening
Kjell Olaf Larsen, Fiskeindustriens Landsforening

Som observatører møtte:

Generalsekretær Arent M. Henriksen, Norges Fiskarlag
Kommandørkaptein Øystein Hoel, Kystvakten
Direktør Per Lohne, Sildemelfabrikkernes Landsforening
Direktør Svein A. Krane, Fiskeindustriens Landsforening
Sigmund Stonghaugen, Sør-Norges Trålerlag
Fung. ekspedisjonssjef Karsten Klepsvik, Fiskeridepartementet
Byråsjef Gunnar Trulssen, Fiskeridepartementet
Konsulent Jan Birger Jørgensen, Fiskeridepartementet
Bente Aasjord, Norges Naturvernforbund
Håkon Hansen, Norske Fabrikkskips Forening

Som sekretærer for rådet møtte førstekonsulent Terje Halsteinsen og konsulent Stein-Åge Johnsen.

Dessuten møtte:

Forskningssjef Arvid Hysten, Havforskningsinstituttet
Forskningssjef Johannes Hamre, Havforskningsinstituttet (sak 20/90)
Avdelingsdirektør Petter Gullestad, Fiskeridirektoratet
Kontorsjef Arne Wåge, Fiskeridirektoratet
Seksjonsleder Terje Løbach, Fiskeridirektoratet
Kontorsjef Ove Midttun, Fiskeridirektoratet

910116R.TH

Seksjonsleder Lisbeth W. Plassa, Fiskeridirektoratet
Kontorsjef Sigmund Engesæter, Fiskeridirektoratet
Per Marius Larsen, Fiskeridirektoratet
Dag Paulsen, Fiskeridirektoratet
Kari Østervold Toft, Fiskeridirektoratet
Truls Konow, Fiskeridirektoratet
Kjell Vaardal, Fiskeridirektoratet
Gunn Karin Karlsen, Fiskeridirektoratet
Aksel Eikemo, Fiskeridirektoratet
Eilif Sund, Fiskeridirektoratet
Per Sandberg, Fiskeridirektoratet
Modulf Overvik, Fiskeridirektoratet
Arne Kjos Veien, Fiskeridirektoratet
Inger Lise Dahl, Fiskeridirektoratet
Solveig Hagman, Fiskeridirektoratet
Guro Mona Oppen, Fiskeridirektoratet

V. J. Olsen åpnet møte og spurte om det var merknader til innkallingen. Det var ingen merknader til denne. Han refererte deretter forslaget til saksliste:

- Sak 12/90** - Orientering om kvoteforhandlinger med andre land.
- Sak 13/90** - Regulering av fisket etter norsk-arktisk torsk og hyse i 1991.
- Sak 14/90** - Regulering av fisket etter sei i 1991.
- Sak 15/90** - regulering av fisket etter reker i 1991.
a) Ved Grønland
b) I Nordsjøen/Skagerrak
- Sak 16/90** - Regulering av fisket etter vassild i 1991.
- Sak 17/90** - Regulering av fisket etter rognkjeks i 1991.
- Sak 18/90** - Regulering av fiske etter sild sør for 62° i 1991.
- Sak 19/90** - Regulering av loddefisket i Barentshavet i 1991.
- Sak 20/90** - Regulering av fiske etter norsk vårgytende sild i 1991.
- Sak 21/90** - Regulering av havbrislingfiske i 1991.
- Sak 22/90** - Regulering av fiske i Nafo-området:
a) Lodde
b) Torsk
- Sak 23/90** - Eventuelt.

Under eventuelt ble det anmodet om at følgende saker ble tatt opp:

- a) midlertidig regulering av fisket etter makrell i 1991
- b) orientering om utsiktene for lodde.

Sakslisten ble godkjent med ovennevnte endringer.

ORIENTERING OM KVOTEFORHANDLINGER MED ANDRE LAND.

Klepsvik redegjorde for EF-forhandlingene. Han fremhevet spesielt makrell der en hadde oppnådd økt andel til Norge. Dette fremgikk imidlertid ikke direkte av avtalen. Dette skyldtes at ACFM i anbefalingen vurderte en totalbestand. Dette ga mulighet for økning av fiske i område IVa ved en overføring fra nord for 62° n.br. Han sa videre at områdegrensen på 59° n.br. var besluttet flyttet til 57,30° n.br. Dette samsvarte med område IVa. Han opplyste også at det i 1991 ikke lenger ville være netto overføring av makrell fra Norge til EF. Dette fordi begge parter ville kjøpe og selge 14.000 tonn. Når det gjaldt sild sa han at den norske andelen var knyttet til en gytebestand på 1,5 mill. tonn. ACFM opererte med en lavere gytebestand 1,2 til 1,3 mill. tonn. Fra norsk side var oppfatningen at bestanden er vesentlig større. En fikk imidlertid ikke gjennomslag for dette syn overfor ACFM. Det vil bli tatt opp på nytt i møtet i mai 1991. TAC for sild ble satt til 372.000 tonn. For tobis ble det foretatt en reduksjon til 150.000 tonn i samsvar med norske fiskeres ønske.

Når det gjaldt bunnfisk samsvarte kvantumet som ble oppnådd med norske fiskeres ønsker, overføringer til EF likeså.

For reke i Nordsjøen oppnådde EF en økning som samsvarte med økning av TAC på 20%.

ACFM hadde den oppfatning at reke i Nordsjøen og i Skagerrak burde sees som en bestand.

Det ble videre oppnådd kvote av reke på Øst-Grønland på 2.500

tonn, altså samme kvote som i 1990.

V. J. Olsen spurte om noen hadde spørsmål vedrørende EF-forhandlingene.

Nakken ville vite øyepålkvantumet.

Klepsvik svarte at det var satt til 50.000 tonn.

Lone spurte om kolmulekvantumet og om muligheten for å oppnå høyere andel.

Klepsvik svarte at bestanden ifølge forskerne var rimelig god og at kvantumet var fastsatt i samsvar med næringens ønsker. I tillegg var det gjort en samlet vurdering for også å tilgodese andre grupper enn de tradisjonelle.

Leine spurte om vassild i EF-sonen.

Klepsvik svarte at 8.000 tonn vassild inngikk i avtalen.

V. J. Olsen konstaterte at det ikke var flere spørsmål og ba om orientering om Skagerrak forhandlingene.

Klepsvik sa at det hadde vært avviklet to forhandlingsrunder mellom EF, Sverige og Norge.

Når det gjaldt sild hadde Norge tradisjonelt vært alene i en målsetning om samsvar mellom anbefaling fra ACFM og uttak. EF var nå på linje med Norge, mens Sverige fortsatt stod steilt på eget standpunkt. Dette førte til at det måtte avvikles en tredje forhandlingsrunde i januar 91. Forskerne hadde imidlertid økt TAC for sild. Dette medførte at forskjellen i standpunkt nå var mindre.

For reke var det et kompliserende element at ACFM opererte med en felleskvote for Nordsjøen og Skagerrak. Årsaken var at det dreide seg om en særbestand og en fellesbestand. Det ble imidlertid oppnådd enighet om følgende tre element: en la til grunn fordeling mellom Norge og Sverige på 30/70, TAC fra ACFM ca. 12.000 tonn, og en fordeling i Skagerrak som ga Norge ca. 45%, Sverige 12-14% og det resterende til EF.

Sverige hadde historisk rett til et større kvantum. Det dreide seg imidlertid om små kvanta, 100-200 tonn fra Norge og et tilsvarende kvantum fra EF.

V. J. Olsen ba deretter Gullestad orientere om Sovjetforhandlingene.

Gullestad sa at hovedproblemene hadde vært torsk og lodde.

Når det gjaldt lodde ble det etter lange diskusjoner oppnådd enighet om TAC på 850.000 tonn. Russerne krevde 50/50 deling. Sluttresultatet ble imidlertid 60/40 som tidligere. Spørsmålet om sommerloddefiske ble utsatt til etter ACFM møte i mai.

For torsk skapet ønsket om overføring problemer. Torsk var blitt "hard valuta" for russerne. Det ble imidlertid oppnådd enighet om å overføre 10.000 tonn torsk og 1.000 tonn hyse til Norge, altså en halvering av torskekvantumet. Når det gjaldt sild fikk russerne 11.000 tonn. Dette er en reduksjon på 1.000 tonn.

Russerne fikk dessuten adgang til 100.000 tonn kolmule i norsk sone i 1991 mot 290.000 tonn året før.

V. J. Olsen spurte om det var noen spørsmål til Sovjetforhandlingene.

Leine ønsket presisert hva som lå i at loddekvantumet var fastsatt til inntil 850.000 tonn.

V. J. Olsen svarte at dette innebar at Norge og Sovjet ikke måtte overskride henholdsvis 510 og 340 tusen tonn.

Wold spurte om rekeristen hadde vært diskutert.

Gullestad sa at russerne i 1990 hadde fått en rist til utprøving, men at det ikke forelå noen konklusjon utover at man var positiv.

V. J. Olsen sa at dette også hadde vært diskutert utenfor møte, men at russerne ikke var i stand til å utstyre fartøyene med rist. Når det gjaldt torskerist var de også interessert og ville i 1991 delta med et fartøy for utprøving.

Hansen sa at det var uhyre viktig å få russerne med på bakgrunn av at de stod for minst halvparten av fisket i Barentshavet.

Nakken var enig i at det var viktig å ha russerne med, men han presiserte at dette ikke ville løse minstemålsproblemet, fordi risten ville bli tilpasset russernes minstemål.

REGULERING AV FISKET ETTER NORSK-ARKTISK TORSK OG HYSE I 1991.

V. J. Olsen viste til saksdokumentene der det heter:

I. TORSK.

1. FANGSTEN I 1990.

Den norske totalkvoten for 1990 på 113.000 tonn ble fordelt med 28.250 tonn til trålerne og 84.750 tonn til den konvensjonelle flåten. Av kvantumet til trålerne ble det avsatt 3.000 tonn for levering og tilvirkning i Finnmark. Av kvantumet til den konvensjonelle flåten på 84.750 tonn ble det avsatt 11.000 tonn til dekning av bifangst. Det resterende kvantum ble fordelt med 12.000 tonn til fartøy innenfor maksimalkvoteordningen og 61.750 tonn til fartøy innenfor fartøykvoteordningen.

For konvensjonelle redskap har det i 1990 vært innført en stopp-periode i forbindelse med påske fra 7.-17. april. I tillegg ble de innført periodisering for den maksimalkvoteregulerte del av flåten slik at 40% av kvantumet på 12.000 tonn ble forbeholdt fiske etter 30. april.

Bifangst av torsk ved fiske etter andre fiskeslag ble fra årets begynnelse for den konvensjonelle flåte satt til 10%. Bifangstprosenten ble 20. april hevet til 35% og vil stå uforandret ut året.

Med bakgrunn i at det landede kvantum for de ulike fartøygrupper ikke ble som forventet, ble det den 11. september foretatt refordeling innenfor den konvensjonelle flåten.

Resultatet av refordelingen ble at fartøyene innenfor fartøykvoteordningen ble gitt en tilleggskvote på ca. 20% mens maksimalkvotene ble økt med 500 kg rund vekt.

For å sikre at totalkvoten blir fisket opp ble det foretatt en ny refordeling på 20% den 30. november. Basert på fangst pr. uke 46 kan en gi følgende anslag over fordelingen av oppfisket kvantum på årsbasis:

Bifangst/bufferkvote	10.350 tonn
Maksimalkvoteordningen	6.700 tonn
Fartøykvoteordningen	<u>67.700 tonn</u>
	<u>84.750 tonn</u>

Når det gjelder trålfiske ble hele kvoten på 28.250 tonn fordelt som fartøykvoter til fartøyene i gruppen. Dette medførte at det ikke ble avsatt et eget kvantum til bifangst og at all bifangst skulle belastes kvoten til det enkelte fartøy.

2. BESTANDSSITUASJONEN.

ACFM har i sin rapport sagt følgende om situasjonen for torsk:

"Til tross for indikasjoner på bedring i bestandsforholdene for norsk-arktisk torsk, er bestanden likevel på et lavt nivå (total bestandsbiomasse på 1 mill tonn). Gjennomsnittlig biomasse fra 1957-1976 var 2,5 - 3 mill tonn.

Rekrutteringen til fisket i 1991 og 1992 forventes å bli lav. Selv om 1990-årsklassen skulle bli god vil den ikke få vesentlig innvirkning i fisket før fra 1994 og vil ikke rekruttere til gytebestanden før fra midt på 90-tallet.

Erfaring viser også at høye vekstrater i likhet med de en har

hatt i 1989 og 1990 ikke opprettholdes over lengre perioder.

For å sikre opprettholdelse av vekst i gytebestanden anbefaler ACFM at fiskedødeligheten settes til F-low, tilsvarende en TAC i 1991 på 215.000 tonn."

For nærmere detaljer se vedlegg nr. 1.

3. KVOTESITUASJONEN.

I den norsk-sovjetiske fiskerikommisjonen er det blitt enighet om følgende: Totalkvoten inklusiv murmanskorsk og norsk kysttorsk fastsettes til 255.000 tonn. Av denne kvoten avsettes 18.000 tonn til tredjeland. Det resterende deles likt mellom de to parter. Sovjet har videre overført 10.000 tonn av sin kvote til Norge slik at norsk kvoteandel inkl. kysttorsk blir 128.500 tonn. Dette gir følgende fordeling av torskekvote for 62° 11,2'.

Norge	128.500 tonn
Sovjet	108.500 tonn
Tredjeland	<u>18.000 tonn</u>
Samlet	<u>255.000 tonn</u>

4. FORDELING AV DEN NORSKE KVOTEN MELLOM TRÅL OG KONVEN- SJONELLE REDSKAP.

Trålernes andel av norsk fangst har de siste 10 år variert mellom 20,8% i 1984 og 59% i 1987. Trålernes gjennomsnittlige andel i 80-årene er 30,5%.

Landsstyret i Norges Fiskarlag har i brev av 24. november 1989 gått inn for at trålernes andel fastsettes som en andel som øker med økende norsk totalkvote:

Norsk kvote	Trålerandel
Under 100.000 tonn	20%
100.000 - 150.000 tonn	25%
150.000 - 200.000 tonn	28%
200.000 - 300.000 tonn	31%
Over 300.000 tonn	35%

Fiskeridirektøren vil foreslå at trålernes andel av den norske totalkvoten på 128.500 tonn fastsettes til 32.125 tonn. Til disposisjon for konvensjonelle redskap har en da 96.375 tonn.

5. REGULERING AV FISKET MED KONVENSJONELLE REDSKAP.

5.1. GENERELLE DELTAKELSESKRITERIER.

Kriteriene for adgangen til å delta i fiske etter torsk med konvensjonelle redskap nord for 62° 11,2' n.br. i 1991 ble fastsatt ved Kronprinsregentens resolusjon av 16. november 1990. I foredraget som ligger til grunn for Kronprinsregentens resolusjon heter det:

Bakgrunn.

Det internasjonale råd for havforskning (ICES) har nylig kommet med anbefalinger om en kvote (TAC) for norsk arktisk torsk for 1991 på 215.000 tonn inklusiv 40.000 tonn murmansk torsk. Tilsvarende kvoteanbefaling for 1990 var 172.000 tonn. Endelig kvotestørrelse for 1991 og fordelingen av denne mellom Norge og Sovjet vil skje i Den blandete norsk-sovjetiske fiskerikommisjon som har møte 26. - 30. november 1990.

Den norske totalkvoten av norsk arktisk torsk for 1990 på 113.000 tonn representerte en dramatisk reduksjon fra 1988 og 1989 da kvoten var henholdsvis 250.000 tonn og 178.000 tonn.

Den kraftige reduksjonen i den norske torske- og hysekvoten i 1990 innebar også en tilsvarende stor reduksjon i kvoten som kunne stilles til rådighet for fiske med konvensjonelle redskaper.

Dette innebar at det var behov for strenge reguleringer for å begrense fiske med konvensjonelle redskaper. Ved kgl. res. av 6.12.1989 ble det fastsatt nærmere deltakelsesvilkår som er de strengeste regulerings-tiltak som hittil er iverksatt overfor kystflåten.

Selv om kvoten for norsk-arktisk torsk og hyse ennå ikke er fastsatt, vil nivået på kvotene med grunnlag i havforskernes anbefalinger fortsatt være svært lave. Det kvantum som vil bli stilt til rådighet vil ikke gi grunnlag for normal drift for hele den fartøymassen av kyst- og bankfiskefartøyer som i tidligere år har deltatt i torskefisket. Det vil derfor fortsatt være nødvendig å gjennomføre en deltakelsesbegrensning.

Høringsnotat fra Fiskeridirektoratet.

Fiskeridirektoratet har sett det som viktig å få avklart prinsippene for torskereguleringene i 1991 så tidlig som mulig. Dette først og fremst av hensyn til det behov fiskerne har for å kunne planlegge

sin drift og den administrative tilrettelegging av fiskeri-reguleringene. Fiskeridirektoratet har foretatt en nærmere vurdering av erfaringene med reguleringene for inneværende år og det har vært avholdt møter med organisasjonene (Reguleringsrådet 20. september d.å.) og berørte fylkeskommuner.

På denne bakgrunn har Fiskeridirektoratet i begynnelsen av oktober d.å. sendt på høring et notat med nærmere vurderinger av erfaringer fra 1990 samt forslag til deltakelsesbegrensning i et fartøykvoteregulert fiske etter torsk med konvensjonelle redskaper. Forslaget innebærer at en prioriterer de fartøyer som kan sies å være mest avhengig av torskefiske og vil være en videreføring av reguleringsprinsippene for 1990.

Kriteriene for deltakelse i det fartøykvoteregulerte fisket går etter dette notatet i korthet ut på følgende:

1. Fartøyet må være registrert i merkeregisteret og være over 8,0 meter lengste lengde.
2. Eier må være ført på blad B i fiskermantallet.
3. Fartøyet må i 1990 ha vært med i fartøykvoteordningen og deltatt i torskefisket i 1989 eller 1990.

Fartøy som ikke oppfyller vilkårene for deltakelse i det fartøykvoteregulerte fisket vil kunne delta i en maksimalkvoteordning innenfor en nærmere avsatt gruppekvote. Vilkårene for slik deltakelse vil være at fartøyet er innført i merkeregisteret og eier innført i fiskermantallet, og i begge tilfellene før forskriftens utstedelsesdato 1990.

Høringsuttalelse.

Fiskeridepartementet har sett det som viktig å få en bredest mulig høring av saken.

Følgende har fått saken til uttalelse:

Norges Fiskarlag

Norsk Sjømannsforbund

Norsk Nærings- og nytelsesmiddelarbeiderforbund

Fiskeindustriens Landsforening

Direktoratet for Naturforvaltning

Havforskningsinstituttet
Sogn og Fjordane Fylkeskommune
Møre og Romsdal Fylkeskommune
Sør-Trøndelag Fylkeskommune
Nord-Trøndelag Fylkeskommune
Nordland Fylkeskommune
Troms Fylkeskommune
Finnmark Fylkeskommune
Sametinget

Norges Fiskarlag vil legge fram sitt endelige syn på gjennomføringen av torskefisket i 1991 etter at totalkvoten er kjent. Dette gjelder også de prinsipielle sidene av reguleringsopplegget. Basert på en forventning om en moderat økning i den norske torskekvote i 1991 går Norges Fiskarlag inn for at det også i 1991 som en midlertidig ordning blir gjennomført en fartøykvoteordning i kombinasjon med mannskvoter. Videre nevner Norges Fiskarlag at det er viktig å imøtekomme behovene til den mest torskeavhengige delen av flåten.

Fylkeskommunene i Nord-Norge og Nord-Trøndelag har samordnet sin behandling gjennom Landsdelsutvalget for Nord-Norge og Namdalen.

Landsdelsutvalget slutter seg i all hovedsak til forslaget til reguleringsopplegget for fiske etter torsk med konvensjonelle redskaper. Utvalget understreker imidlertid at torskereguleringene må legges opp slik at torskeavhengige distrikter får en råstoffandel som står i forhold til tidligere års fiske og produksjon, slik at urimelige skjevheter som har oppstått i år kan unngås. For å oppnå rimelig lønnsomhet i fiske, sikre fleksibilitet samt holde kostnadene i fiske nede, mener Landsdelsutvalget at fiskerne innenfor fylkets grenser må gis mulighet til samarbeid gjennom blant annet kvotebytte og sammenslåing av kvoter. Det forutsettes at slike ordninger etableres på generell basis og for ett år av gangen.

Fiskeridepartementet har engasjert professor dr. juris Carsten Smith til å foreta en vurdering av hvilke rettslige forpliktelser norske myndigheter er bundet av overfor den samiske befolkningen ved reguleringer i fisket.

Samene har ifølge professor Smith krav på særtiltak i forhold til den øvrige befolkning i landet, det vil si positiv diskriminering, i den grad dette er påkrevet for kultursikring og kulturutvikling. Med bakgrunn i dette er Sametinget tatt med som høringsinstans.

Sametinget er i hovedsak enig i forslaget til reguleringsopplegg for 1991. De slutter seg til Fiskeridirektørens forslag om at fartøy under 8 meter unntas fra fartøykvoteordningen, og at disse får fiske innenfor en maksimalkvoteordning. De sier at dette vil bidra sterkt til at typiske kombinasjonsutøvere i fjordstrøkene vil kunne delta i fiske og utnytte de stedegne ressursene optimalt. I tillegg framhever de at fartøyer mellom 8 og 11,9 meter i samiske distrikter også må unntas fra fartøykvoteordningen, og at også disse må få fiske innenfor en maksimalkvoteordning.

Sametinget går inn for at forannevnte ordning for fartøy mellom 8 og 11,9 meter bør omfatte alle kystkommunene i Finnmark, de fleste kystkommunene i Troms og utvalgte kommuner i Nordland.

Landsdelsutvalget gir tilslutning til at fartøy under 8 meter unntas fra fartøykvoteordningen og at disse i stedet får fiske innenfor en maksimalkvoteordning. De sier at dette vil kunne sikre fjordfiskernes og kystsamenes interesser, men at en må være spesielt oppmerksom på utviklingen i samiske bosettingsområder.

Norges Fiskarlag, Sogn og Fjordane Fylkeskommune~~n~~ samt Møre og Romsdal Fylkeskommune går inn for at fartøy under 9 meter unntas fra fartøykvoteordningen, og at denne gruppen får fiske innenfor en maksimalkvoteordning.

De andre høringsinstansene går i hovedsak inn for forslaget i høringsnotatet.

Fiskeridepartementets merknader

Prinsippene for regulering av torskefiskeriene er av stor betydning for tilpasning av flåtekapasiteten/-strukturen, hensynet til fiskeindustrien og den totale verdiskapning og sysselsetting.

Alle høringsinstansene slutter seg i hovedsak til Fiskeridirektoratets forslag til deltakelsesvilkår for fartøy- og maksimalkvoteordningen. Hensikten med en deltakelsesbegrensning er at de fartøyer som får delta i et fartøykvoteregulert fiske skal få et driftsgrunnlag de fleste kan "leve med".

Med bakgrunn i forskernes anbefalinger vil torsk kvoten også for 1991 ligge på et svært lavt nivå. Dette innebærer at fisket med konvensjonelle redskaper også for 1991 må reguleres strengt. Fiskeridepartementet vil derfor foreslå at det fastsettes en deltakelsesbegrensning.

Videre foreslås at kriteriene i Fiskeridirektoratets forslag gjengitt under punktene 2 og 3 fastsettes som ytterligere vilkår for å kunne delta i et fartøykvoteregulert fiske i 1991. Vilkåret under pkt. 1 om at fartøyet må være registrert i merkeregisteret og være over 8,0 meter lengste lengde, foreslår departementet satt til 9,0 meter, jfr. begrunnelsen nedenfor.

Spørsmålet om å begrense eller utelukke fartøy som har andre driftsalternativ vil bli vurdert nærmere etter at saken er drøftet i Reguleringsrådet, jfr. forslaget til § 3.

Fartøy som kan delta i henhold til de fastsatte bestemmelser, vil få sin kvote fastsatt av departementet etter at kvotespørsmålet er endelig avklart og drøftet i Reguleringsrådet.

Kystfartøyer som faller utenfor fartøykvoteordningen vil, som foreslått av Fiskeridirektoratet, få delta i en maksimalkvoteordning innenfor en nærmere avsatt gruppekvote. Fiskeridirektørens forslag er å la fartøy under 8 meter fiske innenfor en maksimalkvoteordning. Departementet finner å øke denne grensen til 9 meter. Ved å la fartøy under 9 meter få fiske innenfor en maksimalkvoteordning vil en i rimelig grad ta hensyn til fjordfiskernes og kystsamenes interesser. En grense på 9 meter er også i samsvar med forslaget fra Norges Fiskarlag.

De regionale utslag med hensyn til landing av råstoff i de enkelte regioner/fylker har vært noe forskjellig. Nedgangen i kvantum har spesielt rammet områdene fra og med Vesterålen og nordover. Erfaringsmessig vil landingene i disse distriktene øke mot slutten av

året.

Fartøykvoteordningen har bidratt til at den enkelte fisker har kunnet planlegge driften på en mest mulig økonomisk rasjonell måte, og dette har bl.a. bidratt til en kvalitetforbedring som igjen har ført til en prisøkning for torsk på omkring 40% i forhold til 1989. Råfisklagets nye prissystem, samt et lite torskekvantum på markedet har også påvirket prisene i gunstig retning.

Ut fra ovenstående ser departementet det som svært uheldig å kreve at kystflåten skal pålegges leveringsplikt i det distrikt de tilhører, da dette skaper problemer både i forhold til en rasjonell atferd til den enkelte fartøyeier og i forhold til at tilgjengeligheten endrer seg langs kysten.

Fra Norges Fiskarlag er det kommet innspill om at selv om en i de kommende år må regne med relativt lave kvoter, må reguleringene legges opp på en slik måte at en ikke forhindrer nyrekruttering av ungdom til næringen. Det må heller ikke settes stopp for en naturlig fornyelse av flåten.

Også kystflåten sliter med overkapasitetsproblemer, og enhver reduksjon av antallet fartøy er dermed med på å bedre driftsgrunlaget for de fartøyene som er igjen innenfor ordningen.

På Reguleringsrådets møte i september i år ble det konkludert med at det ikke var behov for spesielle ordninger med hensyn til rekruttering hvis den norske kvoten for 1991 blir på nivå med årets lave kvote.

Ifølge Fiskeridirektoratets forslag til fartøykvoteordning vil det ikke være åpning for nyrekruttering. Selv med grunnlag i den lave torskekvoten og behovet for fortsatt kapasitetstilpasning i flåten, finner Fiskeridepartementet det uheldig at rekrutteringen av unge fiskere ikke blir ivaretatt. Fiskeridepartementet finner derfor å foreslå at unge eiere av fartøy som er innført i merkeregisteret før ikrafttredelse av denne forskrift og som ikke oppfyller vilkårene i § 1, kan gis tillatelse til å delta i fartøykvoteordningen, jfr. forskriftens § 7. Andre forhold som det bør tas hensyn til for slik deltakelse kan f.eks. være at bare eiere med nyere fartøy prioriteres, fartøy i størrelse 50-70 fot prioriteres, det foretas distriktsmessige prioriteringer (dvs. fylker som har den høyeste gjennomsnittsalder

på fiskere og fartøy). osv.

Fiskeridepartementet vil utforme endelige retningslinjer for nyrekrutteringsordningen når kvotene og antall deltakende fartøy i fartøykvoteordningen er klarlagt og etter nærmere drøftelse med fiskerorganisasjonene.

Det har også vært reist kritikk mot at årets fartøykvoteordning ikke i tilstrekkelig grad har tatt hensyn til mannskapets størrelse om bord i det enkelte fartøy, og en har fått et såkalt "skipperfiske". Det hevdes at en ved en differensiering også etter bemanning kunne sikret en noenlunde lik mannsloft for mannskap på fartøy av ulik størrelse og bemanning. I årets fartøykvoteordning ligger det innebygget i selve kvotenøkkelen et gjennomsnittlig antall mann om bord i hver lengdegruppe.

En står her overfor en åpenbar konflikt mellom lønnsomhet og sysselsetting. Norges Fiskarlag har i vedtak av 26.10.1990 gått inn for et reguleringsopplegg som kombinerer mellom fartøykvoter og mannskvoter.

I utgangspunktet har en forståelse for intensjonene bak forslaget om å inkludere bemanning i kvotenøkkelen, men en slik ordning vil skape store kontroll-, avgrensings- og håndhevelsesproblemer, samtidig som det ligger en del usikkerhet i hvilken grad en i praksis kan oppfylle de gode intensjonene.

Med bakgrunn i de ovennevnte problemer en slik ordning innebærer, fraråder Fiskeridepartementet å gå inn for at man også inkluderer mannskvoter i fartøykvoteordningen.

Forskriften ligger vedlagt. Se vedlegg nr. 2.

Det vil i 1991 bli en videreføring av fartøykvoteordningen som i 1990, men med en del justeringer. En av de viktigste forskjeller for 1991 vil bli at fartøykvoteordningen begrenses til fartøy over 9 meter lengste lengde. Fartøy under denne størrelsen vil bli regulert innenfor en maksimalkvoteordning.

I motsetning til i 1990 vil salg av fartøy som er med i fartøykvoteordningen ikke medføre at ny eier tildeles fartøykvote. Et unntak fra denne regelen er salg av fartøy innenfor samme kommune. I tillegg kommer at eier ved utskiftning av fartøy med fartøykvote kan gis kvote til erstatningsfartøyet.

5.2. FARTØY MED ALTERNATIVE DRIFTSMULIGHETER.

I gruppen såkalte fangsteffektive fartøy vil en finne mange fartøy som baserer seg på alternative driftsmuligheter. Disse fartøyene driver hele året og skifter fra fiskeri til fiskeri etter de ulike sesonger.

I reguleringsopplegget for 1990 har mulighetene til alternativ drift ført til at disse fartøyene har fått redusert sin torskekvote med opptil 50%. I mange tilfeller har dette bidratt til å "kappe hode av de beste".

Følgende fartøygrupper som er med i fartøykvoteordningen kan i 1990 ikke fiske mer enn 50% av fartøykvoten for vedkommende størrelsesgruppe:

1. Fartøy som driver fiske med garn, line eller teiner etter

torsk, sei, kveite, blåkveite, pigghå, lange, blålange og brosme i andre lands soner (EF-sonen, færøysk sone, Islands sone og NAFO-området).

2. Fartøy med ringnottillatelse etter forskrift av 2. mars 1979 om adgangen til å delta i fisket med ringnot.
3. Fartøy over 27,5 meter l.l. med reketråltillatelse etter forskrift av 29. juni 1984 om adgangen til å drive trålfiske etter reker.

Følgende fartøygruppe som er med i fartøykvoteordningen kan i 1990 ikke fiske mer enn 75% av fartøykvoten for vedkommende størrelsesgruppe:

1. Fartøy under 27,5 meter l.l. med reketråltillatelse etter forskrift av 29. juni 1984 om adgang til å drive trålfiske etter reker.
2. Reketrålere under konsesjonspliktig størrelse som velger å fiske reker.
3. Fartøy som velger å fiske sei med not.

Når det gjelder tilleggskvotene ble det fastsatt 25% reduksjon for den førstnevnte gruppe og ingen reduksjon for den sistnevnte.

At det i 1990 ble gjennomført kvotereduksjon for fartøy med alternative driftsmuligheter hadde klar sammenheng med størrelsen på den norske totalkvoten.

På reguleringsrådsmøte 20. september i år ble spørsmålet om reduksjon i kvote på grunn av alternativ drift diskutert. Det

var enighet i rådet om følgende forslag for reguleringen i 1991:

Reketrålere under 27,5 meter l.l. og seinotfartøy skulle ikke få redusert torskekvote i 1991, mens fartøy over 27,5 m, med rekekonsesjon, fartøy som fisker i andre lands soner og fartøy med ringnottillatelse burde få 25% reduksjon i torskekvoten.

Fiskeridirektøren vil i tråd med reguleringsrådets forslag 20. september foreslå at følgende fartøygruppe som er med i fartøykvoteordningen tildeles 75% fartøykvote av torsk i 1991.

- Fartøy som velger å fiske bunnfisk med garn, line eller teiner i andre lands soner (EF-sonen, færøysk son, islands sone og NAFO-området).
- Fartøy med reketrålkonsesjon over 27,5 meter lengste lengde.
- Fartøy med ringnottillatelse.

5.3 MAKSIMALKVOTEORDNINGEN

Fartøy under 9 meter og de fartøy som ikke tilfredstiller de generelle deltakelseskriteriene, vil kunne delta i et direkte fiske på en maksimalkvote innenfor en gruppekvote.

I treårsperioden 1987-89 er det i alt ca 7.500 fartøy i dagens merkeregister som fisket torsk, men som ikke tilfredstilte de generelle deltakelseskriteriene til fartøykvoteordningen i 1990.

I 1990 har pr uke 44 3.900 fartøy deltatt i maksimalkvoteordningen. 2.300 av disse har tatt mindre enn 2 tonn hver, og i snitt har disse fartøyene tatt 750 kg torsk rundvekt hver. De øvrige 1.600 fartøyene har fisket mer enn 2 tonn og således i stor grad utnyttet sine maksimalkvoter i 1990.

Når en regner med de fartøy som har fisket på maksimalkvote i år (3.900) og de fartøy under 9 meter med fartøykvote i år (1.300) er det i alt minst 5.200 fartøy som en må regne med vil delta under maksimalkvoteordningen i 1991. En antar at de fartøy som ikke har tatt sin maksimalkvote i år (2.300 fartøy) ikke kommer til å ta større fangster til neste år, og at resterende fartøy (1.600) i snitt vil ta ca 50% av maksimalkvoten. Videre vil en anta at fartøy under 9 meter som er med i fartøykvoteordningen i 1990 vil utnytte sin maksimalkvote i 1991 i samme grad som de i snitt utnyttet sin fartøykvote i 1990 (ca 75%).

I 1990 var det ulik maksimalkvote for fartøy over og under 12 meter lengste lengde. Som nevnt skal alle fartøy under 9 meter med fartøykvote inneværende år over i maksimalkvoteordningen i 1991. Maksimalkvoten forutsettes da å være av en størrelse som den fartøykvote fartøy mellom 8 og 9 meter ville blitt tildelt om disse fortsatt hadde vært regulert med fartøykvoter. Dette innebærer at en i 1991 vil ha en maksimalkvote uavhengig av fartøystørrelse. Størrelsen på maksimalkvoten må sees i sammenheng med hvilken fartøykvote som fastsettes for fartøy mellom 9 og 10 meter. Fiskeridirektøren forutsetter at det avsettes et tilstrekkelig kvantum til maksimalkvoteordningen slik at fisket kan holde åpent hele året.

Avsetningen til maksimalkvoteordningen vil være avhengig av maksimalkvotens størrelse:

	MAKSIMALKVOTE		
	8 T	9 T	10 T
2.300 fartøy (samme kvantum som 1990)	1.700	1.700	1.700 tonn
1.600 fartøy (50% utnytt. av kvote)	6.400	7.200	8.000 tonn
1.300 fartøy (utnytt.grad som 1990):	7.800	8.775	9.750 tonn
<u>5.200 fartøy</u>	<u>15.900</u>	<u>17.675</u>	<u>19.500 tonn</u>

Avsetningene over er moderate. Dersom alle 5.200 fartøy hadde fisket sin maksimalkvote, og denne var satt til 10 tonn, ville denne gruppen fisket 52.000 tonn.

Endelig fastsettelse av maksimalkvote og gruppeavsetning bør som nevnt sees i sammenheng med fartøykvoten for fartøy mellom 9 og 10 meter (se punkt 5.5 nedenfor). Basert på kvotenøkkelen for inneværende år bør maksimalkvoten utgjøre ca 70% av fartøykvoten for fartøy mellom 9 og 10 meter.

Som for inneværende år vil Fiskeridirektøren foreslå at gruppekvoten periodiseres med 60% i første 4-måneders periode, og 40% resten av året.

5.4 . BIFANGST/BUFFERKVOTE

Fiskeridirektøren foreslår også i år å sette av et kvantum av kvoten til konvensjonelle redskap som en bifangstkvote. I likhet med tidligere år skal all fangst av torsk regnes av mot fartøyets maksimal/fartøykvote inntil denne er tatt. Bifangstavsetningen skal således dekke fartøyenes bifangster av torsk etter at fartøykvoten er tatt. I tillegg skal bifangstkvoten dekke det såkalte "skreiomregningskvantumet".

"Skreiomregningskvantumet" framkommer slik: Torskefangster blir belastet fartøykvotene med omregningsfaktor 1.4 fra

sløyd/hodekappet vekt uansett om dette er torsk eller skrei. Dette er korrekt for torsk, mens skreien har en faktisk omregningsfaktor på 1.6. Forskjellen på den reelle omregningsfaktor og den omregningsfaktoren som belastes fartøyskvoten er 0.2, og denne andel belastes bifangstkvoten.

Hvor stort kvantum som skal avsettes på grunn av forskjellen i omregningsfaktor vil være direkte avhengig av hvor mye skrei som fanges i 1991. I år var det såkalte "skreiomregningskvantumet" ca 3.000 tonn. Hvilket kvantum som vil fiskes til neste år vil blant annet være avhengig av tilgjengeligheten. Med forventet god tilgjengelighet av skrei vil Fiskeridirektøren anta et "skreiomregningskvantum" på ca 3 - 4.000 tonn til neste år.

Hvor stort kvantum som skal avsettes til bifangst vil være avhengig av tilgjengeligheten av torsk og andre fiskeslag der torsk inngår som bifangst og hvilken bifangstprosent som tillates. Inneværende år var tillatt bifangstprosent i utgangspunktet satt til 10%. Den 20. april ble tillatt bifangst hevet til 35 %. Pr uke 44 er det tatt ca 5.900 tonn torsk som bifangst, og for hele året regner en med ca 6.700 tonn. Hvis bifangstprosenten settes til 35 %, er det Fiskeridirektørens oppfatning at en bifangst vil kreve 7 - 8.000 tonn.

Fiskeridirektøren foreslår at det settes av 11.000 tonn til bifangst/bufferkvote, og at tillatt bifangst settes til 35% hele året.

5.5 FARTØYKVOTEORDNINGEN

Gruppeinndelingen

Antall trinn i fartøyskvoteordningen (inndelingen av

lengdegrupper) har i 1990 vært foretatt på grunnlag av hva som syntes rimelig utfra historiske fangstdata (1987-1989). Det har imidlertid vært reist kritikk mot denne inndelingen. Kritikken har gått på at stigen er for grov i intervallet 15.0 - 27.4 meter l.l, og for fin over 27.5 meter l.l. der det har vært hevdet at det bare er behov for èn gruppe. Kritikken baseres på at en må vektlegge driftskostnader i tillegg til historisk fangst når gruppeinndelingen og kvotefordeling skal foretas.

Driftskostnadene vil stige med fartøyets størrelse. I tillegg vil det kreves større mannskap på større fartøy, noe som ytterligere vil heve kostnadene. Gruppeinndelingen i 1990 for fartøy i fartøykvoteordningen går fram av kolonne 1 i tabellen nedenfor. I 1991 skal alle fartøy under 9 meter over i maksimalkvoteordningen. Dersom kritikken mot dagens gruppeinndeling tas til etterretning vil gruppeinndelingen i kolonne 6 være naturlig i 1991.

FORDELING AV FARTØYKVOTER I TORSKEFISKET MED KONVENSJONELLE REDSKAP.

ENHETSKVOTE: 14

1	2	3	4	5	6	7	8	9
LENGDE GR. I 1990	ANTALL FARTØY I LNGD. GRUPPE	NØKKEL HISTOR. SNITT 1987-89	NØKKEL I 1990	NØKKEL I 1990 9-10 m =1	FORSLAG GRUPPER I 1991	ANTALL FARTØY I LNGD GRUPPE	NØKKEL TILP. 1990 NØKKEL	UTDELTE FARTØY KVOTER PR GRUPPE
0-6.9	292	1	1	0.4				
7-7.9	442	1.3	1.3	0.5				
8-8.9	549	1.8	1.8	0.7				
9-9.9	669	2.6	2.6	1	9-9.9	669	1	9366
10-10.9	570	4.3	3.4	1.3	10-10.9	570	1.3	10374
11-11.9	87	6.1	4.9	1.9	11-11.9	87	1.9	2314
12-12.9	160	7.7	5.4	2.1	12-12.9	160	2.1	4704
13-13.9	97	9.9	6.9	2.7	13-13.9	97	2.7	3667
14-14.9	123	12.3	8.6	3.3	14-14.9	123	3.3	5683
15-17.9	220	16	10.4	4	15-15.9	137	4	7672
					16-16.9	49	4.5	3087
					17-17.9	34	5	2380
18-27.4	219	24.1	14.5	5.6	18-20.9	121	5.6	9486
					21-27.4	98	6	8232
27.5-33	46	45.8	22.9	8.8	27.5--	90	9.8	12348
34--	44	56.3	28.2	10.8				

FARTØY 3518

2235

SUM ENHETSKVOTER I 1991:

5665.2

UTDELTE FARTØYKVOTER I 1991:

79312.8

Forskjellen fra 1990 inndelingen er at 15-18 meter er splittet opp i 3 grupper, 18-27.4 meter er splittet opp i to ved 21 meter, og de to gruppene over 27.5 meter er slått sammen til én gruppe.

Reguleringsrådet bes ta stilling til hvilken gruppeinndeling som er ønskelig i 1991.

Fastsettelse av kvotenøkkel

I kolonne 5 er kvotenøkkel i 1990 omregnet slik at fartøy mellom 9 og 10 meter er satt lik 1. I kolonne 8 er denne nøkkelen tilpasset forslaget til endret gruppeinndeling.

Det har vært reist kritikk mot kvotenøkkel i 1990. Kritikken har gått på at de største fartøyene i snitt har fått redusert sin kvote sterkere enn de øvrige fartøygruppene.

Reguleringsrådet bes vurdere hvorvidt en ønsker å endre kvotenøkkel fra i år, eller om en ønsker å opprettholde denne. Se forøvrig tabell i vedlegg 3 der inneværende års reguleringer diskuteres.

Overfordeling

Blant deltakerne vil det være fartøy som ikke nytter sin fartøykvote. En må derfor ta hensyn til dette momentet når fartøykvotene fastsettes ved å legge inn en overfordeling. Hvor stor denne overfordelingen skal være må avveies nøye. To hensyn skal ivaretas. For det første må overfordelingen være så moderat at det er mulig å holde fisket åpent hele året. For det andre bør overfordelingen være såvidt kraftig at en kan gi rederne stabile rammevilkår ved å unngå stadige refordelinger.

Størrelsen på overfordelingen vil være avhengig av fartøyenes gjennomsnittlige antatte utnyttelsesgrad av kvotene. Det er vanskelig å forutsi hva denne vil bli i 1991. En kan heller ikke bruke erfaringene fra 1990 direkte fordi en her har refordelt to ganger. Dersom en går ut med en romsligere kvote ved årets begynnelse, vil utnyttelsesgraden være en annen. Pr uke 44 har fartøy over 9 meter i snitt utnyttet sin fartøykvote med 71 prosent. En har da regnet ordinær kvote + første tilleggskvote. Denne utnyttelsesgraden vil selvsagt stige fram til årets utgang. Fiskeridirektøren finner det rimelig å legge inne en overfordeling på ca 15% ved fastsettelse av fartøykvotene.

Oppsummering

Antall fartøy over 9 meter i fartøykvoteordningen er pr desember 1990 2.235.

Dersom en f.eks. legger til grunn den gruppeinndeling og kvotenøkkel som er antydnet ovenfor vil sum enhetskvoter utgjøre 5.665.

Med en overfordeling på ca 15 % og hvis en forutsetter at fartøy over 27.5 meter får 75% kvote (bankline, reke, ringnot), gir dette rom for å fastsette enhetskvoten til 14 tonn. Sum utdelte fartøykvoter vil da bli ca 79.312 tonn. Dersom enhetskvoten settes til 14 tonn og dette samtidig er fartøykvoten til fartøy mellom 9 og 10 meter, innebærer dette at maksimalkvoten bør settes til ca 10 tonn.

Totalkvoten tildelt konvensjonelle redskap er 96.375 tonn. Denne fordeles i så fall slik:

Fartøykvoteordning:	65.875
Maksimalkvoteordning:	19.500
<u>Bifangst/bufferavsetning:</u>	<u>11.000</u>
<u>Total avsetning til konvensjonelle redskap:</u>	<u>96.375</u>

5.6. PERIODISERING AV FARTØYKVOTENE.

Av henyn til sysselsettingen i land har det vært et poeng å få dradd fisket ut i tid. Industrien ønsket derfor at fartøykvotene i 1990 ble periodisert. Flertallet i Reguleringsrådet mente imidlertid at dette ville være å påføre det enkelte fartøy en urimelig begrensning, og at fartøykvotene i seg selv ville bidra til å strekke totalkvantumet utover i tid. I praksis må man kunne konstatere at så langt har 1990 i det minste gitt en adskilling bedre fordeling over året enn 1989. I ettertid har det vært reist kritikk mot at fartøykvotene i 1990 ikke har vært periodisert. Begrunnelsen er at landindustrien har opplevd en forskyvning av landets kvantum fra Troms og Finnmark til Nordland og spesielt Lofoten.

Oppfisket kvantum fordelt etter fartøyenes hjemsted vil av naturgitte årsaker kunne fluktuere en del fra år til år. I tillegg vil man over tid kunne oppleve mer varige forskyvninger mellom fylkene som har med endringer i flåtestrukturer å gjøre. Fartøykvoteordningen medfører en mulighet for en mer forutsigbar og stabil fordeling av kvotene etter hjemsted.

Kvotene er fordelt til fartøy, og dermed er også fordelingen etter hjemsted gitt. Kvotereguleringen sikrer imidlertid ingen bestemt fordeling etter leveringssted eller anvendelse. Det gjør for øvrig heller ikke et fritt- eller maksimumkvoteregulert fiske. Det er fiskeren som bestemmer hvor han vil fiske og levere, og i denne avgjørelsen spiller prisen og

kostnader en vesentlig rolle i tillegg til måten det reguleres på. Hittil i år har dette ført til at Troms og Finnmark har måttet tåle den største nedgangen i ilandført kvantum, mens Nordland og da spesielt Lofoten er kommet noe bedre ut. Fartøykvoteordningen har muliggjort en sterkere pris- og kostnadsbevissthet hos fisker. Dette er vel noe som, i hvertfall i prinsippet, alle hilser velkommen. En økt markedsorientering kan imidlertid, som i dette tilfellet, ha uheldige distriktsmessige konsekvenser. Her har man åpenbart grunnlaget for en konflikt mellom ønske om en bestemt geografisk fordeling av råstoffet, og ønske om en mest mulig økonomisk rasjonell tilpasning for fiskerne, både individuelt og som gruppe.

Fiskeridirektøren vil etter en avveining av de ulike synspunkter foreslå at en for 1991 viderefører ordningen for 1990 hvor fartøykvotene ikke ble periodisert.

6. REGULERING AV TRÅLFISKE ETTER TORSK I 1991.

6.1. OVERSIKT OVER REGULERING I 1990.

Totalkvoten for trålerne ble i utgangspunktet satt til 28.250 tonn. Av denne kvoten ble det avsatt 3.000 tonn som distriktskvote. Det gjensto da 25.250 tonn for direkte fordeling blant trålerne som ga 5.042 tonn til småtrålerne og 20.382 tonn til stortrålerne.

Ved årets regulering ble det lagt til grunn lik kvotefaktor for stortrålerne (1.00), mens småtrålerne fikk tildelt kvoter i samsvar med kvotefaktor fra tidligere år. Som følge av svært lave torskekvoter i 1990 ble det foretatt reduksjon i kvoten for samtlige trålere som hadde driftsalternativ i rekefiske. Reduksjonen varierte mellom 50 og 25% avhengig av om fartøyet

var henholdsvis over eller under 27,5 meter.

Resultatet ble derfor at kvote for stortålerne var henholdsvis 143 tonn eller 285 tonn torsk. For småtrålerne varierte kvoten fra 50 til 214 tonn.

Det ble ikke avsatt kvantum til dekning av bifangst etter at fartøyskvotene var oppfisket. Dette innebar at det enkelte rederi måtte planlegge driften slik at den tildelte kvoten også strakk til som bifangst ved fiske etter andre fiskeslag i løpet av året.

Det viste seg imidlertid at flere rederier fikk problemer med å få kvoten til å strekke til. Dette førte blant annet til en anmodning om å få benytte deler av distriktskvoteavsetningen til bifangst. Departementet har ikke funnet å kunne fravvike utgangspunktet om at den tildelte fartøyskvote skulle dekke all fangst av torsk i 1990 for den enkelte tråler.

Distriktskvoten på 3.000 tonn ble fordelt etter søknad den 12. september med vilkår om levering for viderebearbeiding ved landanlegg i Finnmark.

Fabrikktråler-gruppen oppnådde medio september refordeling. Grunnlaget for refordelingen var at noen fartøy innen gruppen, i 1990 fisket i fjerne farvann uten at enhets- eller rederikvoteordning var benyttet. Disse tildelte og ikke benyttede kvoter ble av Fiskeridepartementet bestemt refordelt innen fabrikktrålergruppen.

6.2 REGULERINGENE I 1991.

6.21. BEGRENSING I DELTAGELSEN.

I henhold til § 5, tredje ledd i lov om saltvannsfiske m.v., kan fartøy utelukkes fra enkelte kvoteregulerte fiskerier når fartøyene i andre fiskerier samlet får en rimelig fangst-ordning. Det er ikke i 1991 aktuelt å utelukke trålerne fra deltagelse i torskefiske. Det er imidlertid en fartøygruppe som kommer rimelig godt ut fordi den i tillegg til torskekonsesjon har driftsalternativ i rekefiske. Det foreligger opplysninger om at denne gruppen utgjør 2 rundfrysetrålere, 7 ferskfisktrålere og vel 30 småtrålere.

Situasjonen i 1991 vil være vanskelig for alle fartøygrupper. Det kombinerte reke- og torsketrålerne vil imidlertid være adskillig bedre stillt enn de øvrige trålerne. Spesielt gjelder dette de største fartøyene. Fiskeridirektøren vil derfor foreslå at fartøy med lengste lengde større enn 27,5 meter som har rekekonsesjon må tåle 25% reduksjon i torskekvoten i 1991. Dette samsvarer med forslag til avkorting for reketrålere over 27,5 m som fisker torsk med konvensjonelle redskap.

6.22. DISTRIKTSKVOTE.

Som kjent er det de senere år avsatt et kvantum til senere fordeling dersom det skulle oppstå behov for råstoff i næringssvake distrikter.

Med den lave torskekvoten som er satt for 1991 og de spesielle problemer som er i Finnmark, vil det etter Fiskeridirektørens mening være behov for å avsette en del av trålkvoten for

levering i Finnmark.

Fiskeridirektøren vil foreslå at det av trålkvoten på 32.125 tonn avsettes 3.000 tonn for levering i Finnmark.

6.23. KVOTEFAKTORENE.

Det ble på slutten av 1988 foretatt endringer i saltvannsfiskelovens § 5, 3. ledd som omhandler kriterier for fastsetting av fartøyskvoter. Det kan nå tas hensyn til sysselsettingseffekten ved tilvirkning av fangsten om bord og i land. Dette førte til at det ved fordeling av fartøyskvoter i 1990 ble lagt til grunn samme kvotenøkkel for alle stortrålerne.

Med de lave kvotene som også er fastsatt i 1991, vil Fiskeridirektøren foreslår at samtlige stortrålere behandles likt ved fordelingen, mens småtrålerne får tildelt kvote i forhold til differensierte faktorer som har vært lagt til grunn tidligere år.

6.24. BIFANGST.

Tidligere hadde trålerne en svært liberal bifangstbestemmelse. Denne lød:

"Det kan ved trålfiske etter sei, blåkveite og uer tas bifangster av torsk med totalt inntil 10% i rund vekt av fangsten av sei, blåkveite, uer og hyse i hver landing. Ved fiske etter flyndre nord for 73° n.br. og vest for 30° ø.l. kan det tas bifangst av torsk med totalt inntil 25% i rund vekt av fangsten av flyndre i hver landing. Torsk tatt som bifangst i hysefisket kommer til fradrag på fartøyets torskekvote."

Fartøy kunne da gjennom hele året fiske bifangst utenom kvote. At denne regelen ble overholdt var også svært vanskelig å kontrollere. På denne tiden var det adgang for den konvensjonelle flåten å fortsette fisket etter at totalkvoten er tatt. Bifangster utenom trålkvote gikk inn i det totale kvoteregnskap. Det forsvant med andre ord i "det store sluket".

I Reguleringsrådet ble spørsmålet om å stramme inn bifangstbestemmelsen tatt opp flere ganger. En fikk først gjennomslag for dette på møtet i desember 1986 og fra 1. januar 1987 var regelen som følger:

"Bifangst av torsk og hyse ved fiske etter andre fiskeslag skal regnes med i kvotene etter §§ 3 og 5.

Fartøy som har fisket opp tildelte kvoter av torsk og hyse, kan ved fiske etter andre fiskeslag ha inntil 10% bifangst av torsk i rund vekt og inntil 10% bifangst av hyse i rund vekt av hele fangsten ved landing."

I 1987 og 1988 var trålernes fartøykvoter av en slik størrelse at bifangstbestemmelsen bare i unntakstilfeller kom til anvendelse. I tillegg holdt torskefisket seg innenfor totalkvotene.

Spørsmålet om hvor bifangster i trålfisket skal "bokføres" kom på spissen i 1989. Med det begrensede torskefiske som var i utsikt for 1990, måtte spørsmålet om bifangst avklares før årets fiske tok til.

Reguleringsrådet kom til at regelverket burde utformes slik at all bifangst av torsk gikk inn i fartøykvoten.

Med den lave gruppe kvoten som vil være også i 1991 vil det være urealistisk både å avsette et tilsrekkelig kvantum til dekning for eksempel av en 10% bifangstregel hele året, og likevel ha kvanta nok til fordeling på en fartøykvoteordning.

Fiskeridirektøren går derfor inn for at gruppekvoten for trålere fordeles slik at det enkelte fartøy selv må planlegge avsetning til bifangst.

Det betyr at den enkelte tråler vil måtte legge opp sitt fiske slik at den hele tiden har kvote igjen til dekning av bifangst i eventuelle andre fiskerier. I motsatt fall vil den torsk som landes etter at kvoten er tatt være gjenstand for inndragning.

6.25. HØSTKVOTE.

Siden 1981 har det vært avsatt 20% av ferskfisktrålernes kvoter til fiske etter 1. september. Noe av bakgrunnen for å innføre en slik periodisering var hensynet til fiskeindustrien. En har sett det som en målsetting at landanleggene til en viss grad sikres leveranser gjennom hele året. Som et kompromiss mellom de forskjellige interesser er en kommet fra til at 20% av kvoten skal fiskes etter 1. september.

Det synes klart at med de små kvoter som er til rådighet i 1991 vil det være svært vanskelig å sikre landanleggene jevne leveranser. Det kan da være spørsmål om den andelen som skal fiskes på høsten bør økes. Etter en totalvurdering er en imidlertid kommet til at en vil foreslå en videreføring av den ordningen en har hatt de senere år.

6.26. OVERFØRING AV KVOTER.

Strukturutvalgets delinnstilling resulterte i at det ved kgl. res. av 12. januar 1990 ble gitt forskrift om enhetskvoter og rederikvoter for trålerflåten, jfr. vedlegg (./.).

Ordningen med enhetskvoter har medført at 6 trålere (2 fabrikk og 4 ferskfisk) er slettet av merkeregisteret og dermed permanent ute av norsk fiskeri.

Interessen for enhetskvoteordningen har imidlertid vært mindre enn forutsatt. Dette må antagelig tilskrives at rederiene har benyttet rederikvoteordningen i større grad enn forventet. Til sammen 13 trålere har i løpet av året gått i opplag og overført kvoter innenfor rederikvoteordningen.

Årets rederikvoteordning fremstår som mer liberal enn tidligere år. I tillegg til overføring innen samme rederi er det åpnet for at rederier/fartøy innen et distrikt kan inngå avtale om sammenslåing eller samarbeid. Spesielt samarbeidsbegrepet har vært vanskelig å definere. Godkjennelse av samarbeidet har uten nærmere instruks vært overlatt til Fiskeridirektøren.

Adgangen til å benytte rederikvote er i år ikke begrenset av fartøyene tilhører samme gruppe.

Fiskeridirektøren vil be om Reguleringsrådets eventuelle vurderinger av rederikvoteordningen.

II HYSE

1. FANGSTEN I 1990.

I henhold til avtalen mellom Norge og USSR kunne Norge fiske 12.000 tonn norsk-arktisk hyse.

I tillegg vil Norge vanligvis fiske 3 - 5.000 tonn kysthyse.

3.000 tonn hyse ble avsatt til trålere. Kvantumet ble fordelt som fartøykvoter.

På møtet i Reguleringsrådet 18. og 19. desember 1989 gikk et flertall av Rådet inn for at det ikke ble åpnet for et direkte fiske etter hyse før Reguleringsrådet kom sammen i mai.

Bifangstprosenten ble foreslått satt til 10%.

Fiskeridepartementet fulgte Reguleringsrådets anbefaling.

Imidlertid ble situasjonen i fisket slik at store konsentrasjoner av torsk og hyse på kysten gjorde det vanskelig å drive et torskefiske uten større innblanding av hyse enn 10%.

Fiskeridepartementet vedtok derfor den 15. januar å åpne for et direkte kystfiske etter hyse. Fisket ble regulert innenfor et avsatt kvantum på 3.500 tonn med en maksimalkvote på 6 tonn. Reguleringen gjaldt for fartøy under 27,5 meter. Fartøy over denne grensen fisket fortsatt med en regel på 10% bifangst.

Fiskeridepartementet vedtok den 30. mai å øke det avsatte kvantum til 5.000 tonn og maksimalkvoten til 9 tonn frem til 1. juli, med mindre det avsatte kvantum ble oppfisket

tidligere. Tidligere hysefangst innenfor maksimalkvoten på 6 tonn eller som bifangst inngikk i 9 tonns kvoten.

Da en satte disponibelt kvantum kysthyse til 5.000 tonn stod det igjen et kvantum i underkant av 9.000 tonn for fiske med konvensjonelle redskap etter 1. juli 1990. Dette kvantum skulle også dekke bifangster av hyse resten av året.

Restkvantumet på 9.000 tonn ble vedtatt fordelt som en maksimalkvoteordning med maksimalkvoter gradert etter fartøyets størrelse. Startdatoen for fiske ble satt til 2. juli 1990 og Fiskeridirektøren ble gitt hjemmel til å stanse fisket når gruppekvoten var beregnet oppfisket. Stopp i hysefisket ble innført med virkning fra 14. september.

Etter dagjeldene forskrifter kunne det etter at det direkte fisket var stoppet kun fiskes 10% som bifangst ved fiske etter andre fiskeslag. I forbindelse med refordeling av torsk innen gruppen av fartøy som fisker med konvensjonelle redskap ville en så lav bifangstprosent skape problemer for avviklingen av torskefisket. En tok da opp spørsmålet om en økning av bifangstprosenten. Dette gjorde en til tross for at totalkvoten allerede var beregnet oppfisket. Fiskeridepartementet vedtok den 14. september å øke tillatt bifangst av hyse ved fiske etter andre fiskeslag til 25%.

Når det gjelder fisket etter hyse med trål ble som tidligere nevnt det avsatte kvantum på 3.000 tonn fordelt som fartøykvoter. Etter stort press fra næringen fastsatte Fiskeridepartementet at trålere som hadde fisket opp kvoten av hyse kunne ta inntil 5% bifangst av hyse ved fiske etter andre fiskeslag.

2. BESTANDSITUASJONEN.

Om bestandsituasjonen for hyse har ACFM uttalt følgende:

"På grunn av endringer i fiskemønsteret i 1990 (mot yngre fisk) og uoverensstemmende resultater i forbindelse med de sterke 1982 og 1983 års-klassene, ble beregningene i 1990 ansett for å være for usikre til at ACFM kan gi en tilrådning for 1991. Det er likevel ingen tvil om at bestanden er lav og at gytebestanden på kort sikt ikke vil ta seg opp selv om det blir stopp i fisket.

ACFM anbefaler derfor at det ikke åpnes for direkte fiske etter hyse i 1991. En del hyse vil likevel bli tatt som uungåelig bifangst i torskefisket. Dersom fiskedødeligheten for torsk i 1991 holdes på same nivå som i 1990, vil bifangstene av hyse bli på omtrent tilsvarende nivå som i 1990."

For nærmere detaljer se vedlegg nr. 4.

3. REGULERING AV FISKET I 1991.

I kvoteavtalen mellom Sovjet og Norge er det enighet om at Norge skal kunne fiske 14.500 tonn norsk-arktisk hyse. I tillegg kommer som tidligere et kvantum på 3 - 5.000 tonn kysthyse.

Med bakgrunn i årets regulering må det være en prioritert målsetting å legge opp fisket på en slik måte at overfiske av kvoten unngås. I ettertid er det i tillegg kommet sterke reaksjoner på at avsettingen til fiske etter 1. juli i år var såpass begrenset at hysefisket som foregår på høsten i

Nordland ikke kom i gang før gruppekvoten var oppfisket 14. september.

Med et så begrenset kvantum til disposisjon er det på det nåværende tidspunkt vanskelig å fastslå om det vil bli et tilstrekkelig kvantum til et direkte fiske etter hyse med konvensjonelle redskap i 1991. Ser en tilbake på årets regulering ligger det vel i kortene at det allerede fra årets begynnelse bør åpnes for et bifangstfiske etter hyse ved fiske etter andre fiskeslag og da spesielt torsk. Spørsmålet om et direkte fiske bør således etter Fiskeridirektørens mening utstå til en senere på året får oversikt over hvor stort kvantum som blir tatt som bifangst. Fiskeridirektøren vil derfor foreslå at det settes forbud mot direkte hysefiske og at det inntil Reguleringsrådets møte i mai blir adgang til kun å ha hyse som bifangst. En vil anbefale at det settes en begrensing på 25%.

Når det gjelder trålerne vil en forslå at det av totalkvoten på 14.500 tonn avsettes 3.625 tonn som skal dekke bifangster av hyse. Dette utgjør som for inneværende år 25% av den norske kvoten av norsk-arktisk hyse.

For å ha kontroll med kvantumet, vil en forslå at dette fordeles på den enkelte tråler etter samme nøkkel som for torsk.

III ANDRE REGULERINGSTILTAK.

1. PÅSKESTOPP.

Flere ganger på åttitallet og i år har en hatt utvidet fiskestopp i forbindelse med påsken. Stoppen har på åttitallet omfattet den konvensjonelle flåten og har i hovedsak vært bruk som et kvantumsregulerende tiltak. I 1990 ble påskestoppen også gjort gjeldende for trålerne.

I henhold til fiskeriavtalen mellom Sovjet og Norge har den norske part forpliktet seg til å iverksette tiltak for å bedre gyteforholdene. Fiskeridirektøren vil anbefale at det innføres stopp i torskefisket i forbindelse med påsken fra 23. mars til 2. april. En slik stopp vil måtte omfatte samtlige redskapsgrupper.

2. OMRÅDEBEGRENSNINGER.

I forbindelse med reguleringen i 1989 ble det til tross for manglende biologisk dokumentasjon etter reguleringsrådets anbefaling vedtatt å stenge Valbergfeltet/snurrevadfeltet utenfor Stamsund, for bruk av snurrevad fra 22. mars til Lofotoppsynet ble hevet. Videre ble det vedtatt å stenge Henningsværstraumen for alle redskapsgrupper fra 22. mars til Lofotoppsynet ble hevet.

Etter anbefaling fra Reguleringsrådet ble samme områdebegrensninger vedtatt for reguleringen i 1990 men med den forskjell at stengingen av Valbergfeltet i 1990 også ble utvidet til å gjelde alle redskapstyper. Tidsrommet ble fastsatt til 31. mars kl 2400 til Lofotoppsynet ble hevet.

Dersom det er ønskelig med tilsvarende reguleringsform for 1991, vil Fiskeridirektøren ikke gå i mot dette.

3. UTØVELSEN AV FRITIDSFISKE.

Da det direkte fisket etter torsk nord for N 62° ble stoppet 18. april i fjor, fant en det urimelig at fritidsfisket skulle kunne foregå uten begrensninger. Det ble da fastsatt en bestemmelse om at fritidsfiske bare kunne foregå med stang eller håndsnøre og at det måtte avgrenses til de kvanta torsk som gikk med til egen husholdnings behov for fersk fisk. En tilsvarende ordning har en på hele 80-tallet hatt i forbindelse med stopp-perioder for yrkesfiskere. Med bakgrunn i de meget strenge reguleringstiltak som en hadde til hensikt å innføre overfor yrkesfiskerne i 1990 vedtok Fiskeridepartementet å videreføre begrensningene i fritidsfiske som ble innført etter den såkalte "torskestoppen" 18. april 1989. Senere har en erkjent at det ikke bør være myndighetene som bestemmer hvordan fangsten skal bli anvendt innenfor husholdningen eller at kvantumsbegrensninger blir til hinder for at det også kan fiskes for senere bruk innen husholdningen. Regelverket er derfor endret fra kvanta som går med til egen husholdningsbehov for "fersk fisk" til "fisk til konsum".

Den strenge reguleringen av dette fisket har skapt til dels sterke reaksjoner fra de som driver fiske som fritidsbeskjeftigelse og rekreasjon. Blant annet har organisasjonen Norges Fritids- og Småfiskerforbund engasjert seg i saken. Det er særlig redskapsbegrensningen som har skapt røre.

Som nevnt ovenfor er lovlig aktivitet begrenset til bruk av stang og håndsnøre. Spørsmålet blir om en viss utvidelse av redskapsbruken skal tillates i 1991. Fiskeridirektøren antydte ovenfor Reguleringsrådet på møte 20. september 1990 at en

mulig vei å gå, vil være å se hen til de bestemmelser som er inntatt i saltvannsfiskelovens § 13 om helgedagsfredning. Der tillates fritidsfiske med ett garn inntil 30 meter og en line med 100 anqler regnet pr. husstand.

Som en konklusjon var Reguleringsrådet delt i synet på spørsmålet om å tillate åpning av fritidsfiske for garn og line.

Fiskeridirektøren vil foreslå at det ved utøvelsen av fritidsfiske innenfor behovet for torsk og hyse til eget konsum, i tillegg til stang og håndsnøre, tillates brukt 1 garn på inntil 30 m og en line med 100 anqler regnet pr. husstand.

V. J. Olsen spurte deretter om det var noen generelle ytringer til saksdokumentene.

Arctander hevdet at den historiske fordeling mellom trål og konvensjonelle redskap var feil, og at konvensjonelle redskap en del av perioden hadde hatt anledning til å fortsette etter at kvoten var tatt.

Henriksen presiserte at Norges Fiskarlag ønsket en videreføring av fordelingsforholdet fra i fjor.

V. J. Olsen sa at det var 128.500 tonn til disposisjon og at forslaget gikk ut på fordeling 25/75.

Arctander hevdet at det var en stor skjevhet i fordelingen og at det var to alternative måter å rette på dette, enten kunne man øke prosenten eller foreta en lineær fordeling.

Han foreslo at det ble foretatt lineær fordeling.

Hysvær pekte på at det forelå sprikende interesser, og at ferskfisktrålernes andel i åttiårene hadde vært 30,5%

Han foreslo derfor en fordeling 30/70.

Johansen sa at Fiskarlaget var av den oppfatning at forholdet var avtalt for en femårsperiode.

Bjørklund sa at utgangspunktet burde være den historiske fordeling, men at han subsidiært ville støtte Hysvær.

Fladmark fremhevet industriens behov for en rimelig andel og støttet også Hysvær.

Wold sa at hvis anslaget fra 80 årene bygget på levert fangst hadde det skjedd betydelige overføringer fra konvensjonell redskap til trål.

Henriksen sa at formålet med stigen som ble lagt til grunn i 1990, var ønsket om stabilitet og forutsigbarhet. I tillegg kom en vurdering av struktur i flåten. Han sa at de konvensjonelle fartøyene utgjorde stammen i flåten og at disse måtte sikres i nedgangstider. Han hevdet at en lineær fordeling ville innebære en fordel for de konvensjonelle opp til et visst punkt, deretter ville fordelingen tilfalle trålerne.

Nakken sa seg enig at prinsippet burde videreføres.

Åsjord sa at tall fra Råfisklaget viste at det kun var 18 av 250 mottak som fikk leveranser fra trålerne.

Leine spurte hvor stor del av trålerkvoten som gikk til fartøy med ombord produksjon.

Hansen sa at han var enig i at en burde tilstrebe stabilitet og ikke ta samme diskusjonen hvert år.

Hysvær fremhevet viktigheten for sysselsettingen med jevne leveranser. Han hevdet at ferskfisktrålerne var like viktig som kystflåten. Han sa videre at de fleste arbeidsplassene i fiskeindustrien befant seg ved de 18 nevnte mottakerne og at han anså 30% til trålerne som et rimelig kompromiss mellom motstridende interesser.

Krane sa at når havforskerne forutså en betydelig andel av stor torsk ville en uten periodisering få en topp i fisket ved begynnelsen av året. I dette bildet var det viktig at trålerne kunne ivareta stabiliteten i leveransene utover året.

V. J. Olsen konstaterte at Arctander trakk forslaget om lineær fordeling og at man derfor kunne stemme over de to gjenværende forslag.

5 representanter (Arctander, Bjørklund, Hysvær, Fladmark og Larsen) stemte for Hysvær's forslag til fordeling 30/70. De øvrige 8 representantene (Olsen, Rasmussen, Johansen, Bakkevik, Wold, Leine, Nakken og Eggereide) stemte for Fiskeridirektørens forslag.

V. J. Olsen viste til saksdokumentene og de generelle deltagerkriteriene fastsatt ved kronprinsregentens resolusjon av 16. november 1990 og bad om synspunkt på omfanget av nyrekruttering.

Leine sa at behovet ikke bare var nyrekruttering, men at det uten å knytte rekruttering til fylke var behov for å slippe inn ca. 10 fartøy pr. fylke i ordningen.

Bakkevik sa at en ren nyrekruttering kunne skje via maksimalkvoteordningen, men at denne kvoten ikke var stor nok. Han sa videre at det var ønskelig å slippe inn en del mellomstore fartøy som "manglet noen kilo" på å komme inn i 1990. Dette kunne eventuelt baseres på avgang av de fartøy som ikke deltok i 1990.

V. J. Olsen sa at det ikke var nyrekruttering å slippe inn de fartøy som "manglet noen kilo".

Fladmark sa at det fortsatt var problemer med overetablering i flåten og at nyrekruttering derfor burde utsettes.

Johansen sa at nyrekruttering ikke burde knyttes til en bestemt aldersgruppe.

Wold sa at en nedbygging av kystflåten ville få ringvirkninger både på sjø og land, og at nyrekruttering derfor måtte være forbeholdt ungdommer.

V. J. Olsen sa at det ikke var spørsmål om opplegget for nyrekruttering, men å signalisere overfor departementet omfanget ordningen burde ha. Han sa videre at nyrekruttering ikke var ment å omfatte de fartøy som for 1990 ikke fylte kravet til kvantum for å komme med i fartøykvoteordningen.

Trulssen sa at hensikten ikke var å ta stilling til et detaljert opplegg, og at utgangspunktet for departementet var nyrekruttering av et begrenset antall på landsbasis. Til dette formålet måtte en avsette et visst antall enhetskvoter og så overlate til en fylkesvis avgjørelse hvilke fartøy som burde prioriteres innenfor rammen av antall enhetskvoter.

Bakkevik sa han gikk ut fra at Norges Fiskarlag ble kontaktet

når detaljene skulle utformes.

V. J. Olsen viste til saksdokumentene og redegjorde for forslaget til kvote for fartøy med alternative driftsmuligheter.

Johansen sa at saken hadde vært diskutert i Landssstyret og at en der gikk imot avkorting.

Leine sa at begrunnelsen for dette var at autolinefartøyene hadde gått med på at de i visse områder ikke skulle fiske innenfor 12 n.m.

Bakkevik sa at Landssstyret hadde gått inn for å ta vekk avkortning for fartøy over 27,5 meter og ringnot. Dette fordi disse utgjøre et lite antall.

Wold spurte hvilke konsekvenser det ville få i kvantum.

Gullestad sa at Fiskeridirektørens forslag innebar en besparelse i størrelse 3 - 5.500 tonn.

Krane sa at de som viste et betydelig initiativ ved å delta i flere fiskerier ikke burde avkortes.

Wåge sa at en hadde hørt at denne saken hadde vært drøftet i Fiskarlaget på bakgrunn av områdereguleringer for banklineflåten i Nord-Norge. Han ba om en nærmere orientering.

Henriksen sa at det i august startet et arbeid med sikte på en frivillig ordning for å løse konflikter mellom de linefartøy som egnet henholdsvis om bord og på land. Resultatet var en oppdeling av kysten i "båser". For Nordlandskysten fulgte

grensen eggakanten, i hovedsak 12 n.m. Lenger nord var blokkene mer differensiert.

Nakken sa at han ville få problemer med å støtte Fiskeridirektørens forslag i det han så som en ren fordelingssak, spesielt når Fiskarlaget signaliserte en annen løsning.

Eggereide sa at synspunkt fra Norges Fiskarlag og industrien burde være avgjørende for resultatet.

Krane sa at industrien var enig i Fiskarlagets forslag.

V. J. Olsen frafalt eget forslag og konstaterte deretter at det var enighet om at fartøy med driftsalternativ burde tildeles full kvote.

V. J. Olsen viste til saksdokumentene verdrørende maksimalkvoteordningen. Han presiserte at størrelsen på maksimalkvoten først kunne fastsettes når fartøykvoten var fastsatt.

Henriksen konstaterte at ordningen ville omfatte samtlige merkeregistrerte fartøy under 9 meter, samt de over 9 meter som ikke fylte vilkårene for fartøykvote. Han sa at denne gruppen var nyansert og at alle selvfølgelig ikke ville ta maksimalt. Dette var bakgrunnen for Fiskarlagets forslag til differensiert maksimalkvote og til å skille mellom fiskere på blad A og B i manntallet. Han konkluderte med at det også var grunnlag for en vesentlig overregulering.

V. J. Olsen sa at han ikke hadde sterke motforestillinger mot differensiering, men at han var mer skeptisk til å knytte kvote til om fiskeren stod på blad A eller B.

Wold mente man både måtte diffrensiere etter fartøystørrelsen og etter manntallet.

Leine spurte hvilke vanskeligheter som var knyttet til å diffrensiere i forhold til manntallet.

Gullestad svarte at det ville føre til at man ikke kunne ivareta de samiske interesser. I tillegg anførte han at det ville føre til administrative problem for salgslag og byråkrati, uten at dette skulle tillegges avgjørende vekt.

Johansen sa at når det gjaldt same-spørsmålet kunne ikke Sametinget avklare hvem som tilhørte denne gruppen. Han mente derfor at alle i Troms og Finnmark burde få full maksimalkvote.

V. J. Olsen slo fast at når departementet hadde fastsatt grensen til 9 meter blant annet av hensyn til samiske interesser, måtte rådet ta dette til etterretning.

Bakkevik spurte om samene ikke var manntallsført på vanlig måte.

Gullestad svarte at det nok kunne tenkes kombinasjonsdrift der aktøren ikke var manntallsført. Poenget var imidlertid at hvis man fulgte Fiskarlagets forslag kunne man like godt fortsatt med årets opplegg. Det ville innebære at man forlot den signaliserte liberaliseringstanken.

Henriksen sa at etter Fiskarlagets vurdering var adgangen til yrkesmessig fiske begrenset for de som stod på blad A. Han hevdet at i denne forbindelse burde småbønder og samer behandles likt.

Klepsvik bekreftet at det hadde vært departementets hensikt med å øke grensen fra 8 til 9 meter at ordningen skulle liberaliseres. Han sa at ut fra en antagelse om at de fleste av samene stod oppført på blad A var det også et politisk behov for ikke å diffrensiere maksimalkvoten i forhold til manntallet.

Wåge sa at det rent juridisk var nødvendig for departementet å ta hensyn til samiske rettigheter, og at det ville svekke disse rettighetene hvis en fikk gjennomført den foreslåtte diffrensiering. Han sa videre at departementet allerede i kgl. res. hadde tatt stilling til saken, og at den derfor ikke burde være gjenstand for diskusjon.

V. J. Olsen foretok deretter en oppsummering. Han konstaterte det var enighet om å periodisere maksimalkvoten 60/40 i samsvar med Fiskeridirektørens forslag. Det var videre enighet om at kvoten burde diffrensieres etter lengde i samsvar med forslag fra Norges Fiskarlag.

Det ble deretter foretatt avstemming over forslaget om diffrensiering i forhold til manntallet.

5 representanter (Johansen, Bakkevik, Wold, Leine og Arctander) stemte for diffrensiering. De øvrige 8 (Olsen, Rasmussen, Nakken, Bjørklund, Hysvær, Fladmark, Larsen og Eggereide) stemte imot.

V. J. Olsen viste igjen til saksdokumentene og refererte forslaget til avsetning av bifangst/bufferkvote, samt forslaget til bifangstprosent.

Wold sa at han syntes at det ble foretatt for stor avsetning i

forbindelse med skreiomregningsfaktor. Han mente videre at hvis bifangstprosenten var 35% fra årets begynnelse ville dette føre til styrtfiske på kvotene for å komme over på bifangst.

Han mente derfor at man burde avsette 5.000 tonn til bifangst og å sette bifangstprosenten til 10% første halvår.

Gullestad sa at saksforholdet bak "skreiomregningsfaktoren" var svært komplisert, men at dette var tatt med for å gjøre det helt klart overfor ombordprodusentene at også dette ble avregnet på kvoten for konvensjonelle redskap. Alt som ble levert som skrei i Råfisklagets distrikt ble avregnet med omregningsfaktor 1,6 på totalkvoten. Det blir nå foretatt målinger av omregningsfaktor for torsk og skrei. Målsetningen for dette er på sikt å komme frem til en felles faktor for torsk og skrei.

Når det gjaldt bifangst, viste han til 1990, da det i april oppstod et enormt press etter at fartøyskvotene begynte å bli oppfisket. Dette resulterte i at prosenten ble økt til 35. På den bakgrunn hadde en funnet å foreslå denne prosenten fra årets begynnelse i 1991.

Henriksen sa at i en presset ressursituasjon var det viktig å signalisere at en kom best ut ved å utnytte fartøyskvoten til bifangst, i stedet for å stimulere til spesialisert drift.

Krane sa at når man hadde et begrenset kvantum torsk og ønsket å prioritere fartøy innenfor fartøyskvoteordningen, kunne ikke samtidig bifangstprosenten være høy. Dette ville i tilfelle føre til mindre fartøyskvoter.

V. J. Olsen sa at hvis man senere på året måtte øke prosenten

måtte det avsettes et kvantum for å møte dette.

Henriksen sa at etter Fiskarlagets oppfatning burde fiskerne når kvoten var tatt være henvist til 10% bifangst resten av året. Han mente at man måtte kunne stå imot det presset om økt bifangst som ville oppstå.

V. J. Olsen sa at når fisket umulig kunne drives med 10% innblanding en stor del av året, ville presset og kritikken bli meget stor.

Wåge konstaterte at man gjorde en dårlig nok jobb i reguleringsammenheng, om man ikke også skulle regulere livet i havet fra skrivebordet.

Leine sa at selv om man i møte snakket om å motså press ville dette ikke holde når problemet meldte seg.

Wold sa at en høy bifangstprosent ville føre til omlegging til annet redskap f.eks. fra snurrevad til garn. Dette igjen ville ha et kvalitetsaspekt.

Nakken reiste spørsmål om man i det hele tatt trengte bifangst innenfor fartøykvoteordningen.

Gullestad sa at det var en relevant problemstilling, men erfaringene omkring tilsvarende for trålerne tilsa at ordningen var ugjennomførbar for en gruppe på ca. 2.000 fartøy.

Krane mente at man burde velge en mellomløsning med en lavest mulig innblandingsprosent av torsk ved annet fiske.

Henriksen sa at i hvert fall burde kunne holde 10% første

halvår.

Arctander sa at tilgangen på torsk var så god at en teori om bifangst ikke ville holde i praksis.

Bakkevik sa at det var tilstrekkelig å avsette 8.000 tonn torsk til bifangst og å sette innblandingsprosenten til 10% første halvår.

V. J. Olsen sa at forslaget på 35% hele året bygget på erfaringene fra 1990. Han sa videre at problemet ikke var å fastsette innblandingsprosenten, men å ta stilling til hvilken avsetning som måtte gjøres.

Henriksen sa at hvis man forespeilte en høy prosent, ville dette starte en konkurranse om "tilleggskvoten", dvs. bifangsten.

Krane sa at man kunne sette 10% første halvår og 35% resten av året.

Gullestad sa at man kunne avsette 9.000 tonn og fastsette innblandingen til 10% første halvår.

V. J. Olsen refererte dette som Fiskeridirektørens endrede forslag. Han konstaterte deretter at det var enighet i rådet om å avsette 9.000 tonn torsk som bifangst i 1991 og å sette innblandingsprosenten til 10% første halvår.

V. J. Olsen viste til saksdokumentene og ba om synspunkt på fartøykvoteordningen.

Wold sa at Norges Fiskarlag gikk inn for at en kombinasjon av fartøyets lengde og mannskap burde legges til grunn ved

fastsettelse av kvote. Han viste til Fiskarlagets forslag i samsvar med Landstyrevedtak 9. desember 1990:

" For de som skal delta i det fartøytvoteregulerte fisket, vil Norges Fiskarlag gå inn for at det foretas en endring av den kvotestigen som ble benyttet i 1990. På denne bakgrunn vil Norges Fiskarlag tilrå at følgende stige benyttes i 1991:

Lengde	Ant. mann	Enhets- kvote	Fartøy- kvote	Trekk/mann v. reduksjon
09-09,9	1	2,75	13,08	0,0
10-10,9	2	4,25	20,21	4,4
11-11,9	3	5,75	27,34	4,0
12-12,9	3	7,25	34,48	5,1
13-13,9	3	8,75	41,61	6,1
14-14,9	4	10,25	48,74	5,4
15-15,9	4	11,75	55,88	6,1
16-16,9	4	13,25	63,01	6,9
17-17,9	5	14,75	70,14	6,2
18-18,9	5	16,25	77,28	6,8
19-19,9	5	17,75	84,41	7,4
20-20,9	6	19,25	91,54	6,7
21-21,9	6	20,05	95,35	7,0
22-22,9	6	20,85	99,15	7,3
23-23,9	7	21,65	102,95	6,5
24-24,9	7	22,45	106,76	6,7
25-25,9	7	23,25	110,56	6,9
26-26,9	8	24,05	114,37	6,3
27-27,9	8	24,85	118,17	6,5
28-28,9	8	25,65	121,98	6,7

Lengde	Ant. mann	Enhets- kvote	Fartøy- kvote	Trekk/mann v. reduksjon
29-29,9	9	26,45	125,78	6,1
30-30,9	9	27,25	129,58	6,3
31-31,9	9	28,05	137,39	6,5
32-32,9	10	28,85	137,19	6,0
33-33,9	10	29,65	141,00	6,2
34 og over	10	30,45	144,80	6,4

Ovenstående fordeling forutsetter at det avsettes et kvantum på 74,375 tonn til fartøykvoteregulering, og at det overreguleres med 13%."

V. J. Olsen sa at det i saksdokumentene ikke var fremmet konkret forslag, men at han var skeptisk til en ordning som knyttet kvotestørrelse til antall mann om bord.

Nakken mente at det ikke burde brukes tid på å diskutere detaljene i Fiskarlagets forslag fordi mange av rådets medlemmer manglet de nødvendige forutsetninger.

Wold stilte spørsmål om de skiftende ordningene i 1990 hadde vært kontrollerbare.

Henriksen sa at forslaget inneholdt et prinsipp om at man både tok hensyn til investering i form av fartøystørrelse og antall mann. Han sa videre at man måtte finne løsninger på problemet med skipperfiske. Han var inneforstått med at forslaget ikke ga byråkratiet mulighet for detaljkontroll, men at det innebar en signaleffekt om at den som satt mannskap på land risikerte trekk i kvoten.

V. J. Olsen sa at det ikke var avgjørende for gjennomføring av et reguleringstiltak at kontrollen var vanskelig. Men hvis det skulle vise seg at kontroll var umulig ville dette medføre sterk kritikk.

Fladmark sa at Reguleringsrådet ved flere anledninger hadde diskutert mannskvoter og kommet til at man ikke burde blande mannskapet inn ved fastsettelse av kvote. Han mente at rådet burde holde fast ved dette.

Johansen mente at ordningen kunne kontrolleres via oppgjøret på C skjema.

Leine var enig i at kontroll var tilnærmet umulig men at man burde ha tro på at fiskerne var lojal mot regelverket.

V. J. Olsen sa at uansett reguleringer ville noen forsøke å jukse. Dette ble forsøkt forhindre ved stikkprøver. Denne kontrollen ville ikke være brukbar overfor det foreliggende forslag.

Gullestad sa at det ikke var vanskelig å forholde seg til prinsipielle målsetninger. Han hevdet at forslaget ikke ville forhindre skipperfiske. Dette kunne arrangeres ved sammenslåinger, et eventuelt forbud mot dette ville nemlig i praksis innebære yrkesforbud.

V. J. Olsen sa at han var enig i at reguleringer skulle virke mest mulig riktig og rettferdig. Men noen måtte også være istand til å administrere og å ta belastningene når reguleringene skulle gjennomføres i praksis.

Wåge sa at når det gjaldt spørsmålet om å trekke kvote ved manglende mannskap medførte dette flere problem. Grunnlaget

for trekk ville være stikkprøve. Dette ville innebære et alvorlig inngrep. Det måtte derfor innføres et innfløkt regelverk for å kunne ta stilling til når det forelå grunnlag for trekk.

Han sa også at han hadde sympati for prinsippet, men kom til at ordningen ikke ville bidra til lovlydighet.

V. J. Olsen konkluderte at saken måtte ansees avklart og at man derfor burde foreta avstemming over forslaget.

5 representanter (Johansen, Bakkevik, Wold, Leine og Arctander) stemte for forslaget fra Norges Fiskarlag, mens de øvrige 8 representantene (Olsen, Rasmussen, Nakken, Bjørklund, Hysvær, Fladmark Larsen og Eggereide) stemte imot.

V. J. Olsen viste igjen til saksdokumentene og ba om rådets vurdering av behovet for en eventuell endring av kvotenøkkelen i fartøykvoteordningen.

Wold viste til Norges Fiskarlags forslag til nøkkel som diffrensierte kvoten pr. meter.

V. J. Olsen konstaterte at det ikke fremkom motforestillinger mot Fiskarlagets delaljerte forslag til kvotenøkkel. Han konkluderte derfor med at det var enighet i rådet om å anbefale forslaget fra Norges Fiskarlag.

Gullestad sa at når det var enighet om nøkkelen i Fiskarlagets forslag og at maksimalkvoten skulle diffrensieres kunne Fiskeridirektøren slutte seg til forslaget om å avsette 17.000 tonn til maksimalkvoteordningen. Konsekvensen av dette ville bli en enhetskvote på 12,6 tonn og en diffrensiert

maksimalkvote på 5,7 og 9 tonn for henholdsvis fartøy under 7 m, mellom 7 og 8 m og fartøy mellom 8 og 9 m. Denne diffrensiering av makskvoten ville dermed utgjøre Fiskeridirektørens forslag.

Wold hevdet at den største maksimumkvoten minst måtte være 10 tonn på bakgrunn av sluttresultatet etter to refordelingsrunder i 1990.

Krane spurte om en kvote på 9 tonn for fartøy mellom 8 og 9 meter tilsvarte 70% av enhetskvoten.

Gullestad svarte bekreftende på dette.

V. J. Olsen konstaterte at det var enighet i rådet om å avsette 17.000 tonn til maksimumkvoteordningen.

Han refererte deretter de to alternative forslag til diffrensierte maksimumkvoter.

Norges Fiskarlags forslag: 6-8-10 tonn

Fiskeridirektørens forslag: 5-7-9 tonn

5 representanter (Johansen, Bakkevik, Wold, Leine og Arctander) stemte for Fiskarlagets forslag. Mens 8 representanter (Olsen, Rasmussen, Nakken, Bjørklund, Hysvær, Fladmark, Larsen og Eggereide) stemte for Fiskeridirektørens forslag.

V. J. Olsen viste deretter til saksdokumentene og ba om synspunkt på forslaget om ikke å foreta periodisering av fartøykvotene.

Krane hevdet at man på bakgrunn av periodisering av trålerne og maksimalkvotefartøyene, også burde periodisere innenfor fartøykvoteordningen.

Han sa videre at prognosene tilsa at det i hovedsak ville være stor torsk tilgjengelig, og at dette ville føre til stort fiskepress første del av året.

Fladmark reiste forslag om periodisering i forholdet 70% første halvår og 30% i andre halvår.

Nakken spurte om periodisering i 1990 ville ha ført til større verdiskaping.

Wold sa at for hans del ville en periodisering medført fordyring og langt mindre verdiskaping.

Hansen sa at på bakgrunn av at det i Fiskeriavtalen var signalisert at flåten skulle gjøres lønnsom, ikke burde periodiseres.

V. J. Olsen foretok deretter avstemming.

3 representanter (Hysvær, Fladmark og Larsen) gikk inn for periodisering, mens de øvrige 10 representantene (Olsen, Rasmussen, Johansen, Bakkevik, Wold, Leine, Arctander, Nakken, Bjørklund og Eggereide) var enig i Fiskeridirektørens forslag om at det ikke burde foretaes periodisering av fartøykvotene.

REGULERING AV TRÅLFISKE I 1991.

V. J. Olsen viste til saksdokumentene og konstaterte enighet om at fartøy med driftsalternativ burde få full kvote i 1991 på bakgrunn av tilsvarende anbefaling for gruppen konvensjonelle redskap.

Han ba deretter om synspunkt på ordningen med distriktskvote.

Bjørklund hevdet at ordningen med distriktskvote bare var et problem og foreslo derfor at man gikk bort fra distriktskvote i 1991.

V. J. Olsen foretok deretter avstemming: 8 representanter (Bjørklund, Johansen, Bakkevik, Wold, Leine, Arctander, Fladmark og Larsen) gikk inn for at det ikke skulle avsettes kvote. De øvrige 5 representantene (Olsen, Rasmussen, Nakken, Hysvær og Eggereide) gikk inn for å videreføre ordningen.

V. J. Olsen refererte deretter forslaget til videreføring av ordningen med fordeling etter tidligere fastsatte kvotefaktorer og konstaterte enighet i rådet om dette.

Likeså var det enighet om at all fangst av torsk måtte dekkes av fartøykoten, slik at det ikke var nødvendig å avsette et kvantum til dekning av bifangst for trålerne.

V. J. Olsen viste deretter til forslaget i saksdokumentene om å videreføre ordningen med høstkvote for trålerne.

Arctander reiste forslag om å avskaffe ordningen med

høstkvote.

V. J. Olsen fortok deretter avstemming over de alternative forslagene:

6 representanter (Johansen, Bakkevik, Wold, Leine, Arctander og Bjørklund) stemte for Arctanders forslag. 6 representanter (Olsen, Rasmussen, Nakken, Hysvær, Fladmark og Larsen) stemte for Fiskeridirektørens forslag. 1 representant (Eggereide) avstod fra å stemme.

V. J. Olsen viste til saksdokumentene og spurte om noen av representantene ønsket å tilkjenne gi synspunkt på rederikvoteordningen.

Bjørklund satt spørsmålstegn ved behovet for at enkelte rederier med 8 - 9 fartøy fritt kunne fordele kvoten intern med det resultat at f.eks. bare 3 båter deltok i fisket. Han pekte på at dette ga store sysselsettingsproblem for mannskapene.

Han konkluderte med at det ikke burde være fri adgang i så store rederier, og at departementet i den forbindelse burde vurdere begrensninger.

Arctander uttrykte håp om at departementet tok kontrakt med de aktuelle rederier før man eventuelt endret ordningen.

HYSE.

V. J. Olsen viste til saksdokumentene og refererte de fremsatte forslag.

Johansen viste til Norges Fiskerilags forslag, slik det fremkommer av vedtak i Landstyremøtet 9. desember 1990.

"Norges Fiskerilag vil på bakgrunn av den lave kvoten av norsk-arktisk hyse tilrå at det avsettes en kvote til trålerne for å dekke bifangst av hyse ved fiske etter andre fiskeslag, og at denne kvoten settes til 3.200 tonn. For den konvensjonelle gruppen, avsettes det et kvantum på 3.000 tonn til et fiske etter 1. september. Videre avsettes det et kvantum på 3.000 tonn, til et maksimalkvoteregulert/bifangstregulert fiske etter hyse. Første halvår 1991 gis alle konvensjonelle fartøyer en kvote på inntil 6 tonn hyse. Om maksimalkvoten fiskes opp, gis det anledning til å ha en innblanding på inntil 10% hyse ved fiske etter andre fiskeslag. Dette må bli gjort gjeldende fra årets begynnelse.

Norges Fiskerilag vil tilrå at fordelingen av den resterende kvoten som forutsettes disponert i et direkte fiske, utsettes til senere i 1991."

Wold ga sin støtte til Fiskeridirektørens forslag på grunn av bifangstproblemer i et direkte fiske.

Hansen sa at 3.300 tonn til trålerne ikke utgjorde 25% og derfor ikke var egnet til å gi de stabile rammer også Fiskerilaget har viktigheten av. Han mente at hysekvantum for trålerne burde reguleres med bifangstprosent ikke med fartøykvote.

V. J. Olsen foretok deretter avstemming over de alternative forslag.

Konvensjonelle redskap:

10 representanter (Olsen, Rasmussen, Wold, Arctander, Nakken, Bjørklund, Hysvær, Fladmark, Larsen og Eggereide) stemte for Fiskeridirektørens forslag. 3 representanter (Johansen, Bakkevik og Leine), stemte for forslaget fra Norges Fiskarlag.

Trål:

10 representanter (Olsen, Rasmussen, Bakkevik, Leine, Arctander, Nakken, Bjørklund, Hysvær, Larsen og Eggereide) stemte for Fiskeridirektørens forslag. 3 representanter (Johansen, Fladmark og Wold) stemte for Fiskarlagets forslag.

Når det gjaldt fordelingsnøkkelen for trålerne var det enighet om å legge til grunn samme nøkkel som for torsk.

ANDRE REGULERINGSTILTAK.

V. J. Olsen viste til saksdokumentene og forslaget til påsestopp.

Hansen spurte om stoppen kun omfattet fiske etter torsk.

V. J. Olsen svarte bekreftende på dette. Han konstaterte deretter at det var enighet i Reguleringsrådet om å fastsette påsestopp i samsvar med forslaget.

V. J. Olsen viste til punktet om områdebegrensinger, og sa at selv om det ikke forelå noen forslag fra Fiskeridirektøren hadde han ingen innvendinger mot en stopp.

Johansen viste til Norges Fiskarlags forslag:

"Videre tilrår Norges Fiskarlag at det innføres fiskeforbud på Valbergfeltet på Henningsværstraumen for alle redskaper fra 01.04.1991 og til Lofotoppsynet heves."

V. J. Olsen presiserte at på bakgrunn av påkestoppen burde fiskeforbudet innføres kl 0000 2. april 1991.

Han konstaterte deretter at det var enighet om forslaget til områdebegrensning.

V. J. Olsen viste deretter til saksdokumentene og ba om synspunkt på forslaget til regulering av fritidsfiske.

Wold reiste forslag om å videreføre ordningen fra 1990.

Leine sa seg enig ut fra at Fiskeridirektørens forslag innebar en regulering som ikke var kontrollerbar.

V. J. Olsen sa at han både ut fra stemmingen i rådet og etter signal fra Fiskeridirektoratets ytre etat var innstilt på å trekke forslaget og derved gå inn for en videreføring av gjeldende regulering.

Eggereide sa at han syntes Fiskeridirektørens opprinnelige forslag var godt, men hvis det var umulig å kontrollere og derfor ble trukket tilbake ville han avholde seg fra å stemme.

V. J. Olsen trakk sitt forslag og foretok avstemming. rådets medlemmer gikk inn for å videreføre reguleringen fra 1990.

Eggereide var avholdende ved avstemming.

V. J. Olsen viste deretter til forslag fra Norges Fiskarlag om skjæringsdato og refordeling:

"Norges Fiskarlag vil tilrå at det i 1991 settes en siste frist for påmelding i det fartøykvoteregulerte fisket til 15. oktober 1991. Videre tilrår Norge Fiskarlag at det fastsettes at fartøykvotene kan refordeles 1. november 1991."

Larsen foreslo at datoen i forlaget ble endret til påmelding 1. oktober og refordeling 15. oktober.

Henriksen sa seg enig at fristen i Fiskarlagets forslag var satt vel sent.

Gullestad sa at han oppfattet forslaget slik at konsekvensene for fartøy som ikke hadde startet før nevnte dato, derved mistet sin kvote.

V. J. Olsen konstaterte deretter at det var enighet i Reguleringsrådet om påmelding innen 1. oktober 1991 og refordeling den 15. oktober.

VEDLEGG 1

2.1.2 North-East Arctic cod

Source of information: Report of the Arctic Fisheries Working Group, September 1990 (C.M. 1991/Assess:3).

Year	1983	1984	1985	1986	1987	1988	1989	1990	Max ²	Min ²	Mean ²
Recomm. TAC ³	<380	150	170	<446	<645	530 ⁴	300-370	172	-	-	-
Agreed TAC ³	300	220	220	400	560	590 ⁴	300	160	-	-	-
Nominal landings	328	315	336	454	552	449 ⁵	343 ⁵	-	-	-	-
Catch as used by WG ³	290	278	308	430	523	435	333	-	1,343	278	691
Sp. stock biomass	326	281	287	241	261	153	151	259 ¹	1,526	151	521
Recruitment (age 3)	169	384	492	790	235	176	175	146 ¹	1,819	112	609
Mean F(5-10,u)	0.74	0.89	0.79	0.91	0.97	0.88	0.67	-	0.97	0.36	0.66

¹ Predicted or assumed. ² Over period 1950-1989. ³ Norwegian coastal cod not included. ⁴ New advice May 1988: 325,000 - 363,000 t, agreed TAC reduced to 451,000 t. ⁵ Preliminary. Weights in '000 t, recruitment in millions.

Catches: After reaching the lowest level in 39 years in 1984, landings increased rapidly in response to improved recruitment (Tables 2.1.1 - 2.1.3). From 1988, more restrictive TACs have been introduced in response to a rapid decline in the stock. Landings in 1990 are expected to be 189,000 t, which is the lowest figure since 1945.

Data and assessment: Analytical assessment based on catch-at-age data, including estimates for 1990. VPA tuned using 6 time series of trawl and acoustic surveys and commercial CPUE data. Input Fs at age based on separable VPA. Recruitment estimated by combination of data from 16 index series.

Fishing mortality: Reached the highest level on record (0.97) in 1987, but decreased to 0.88 in 1988 and 0.67 in 1989 (Figure 2.1.2). A further decrease to 0.32 is expected in 1990. This is equal to F_{low} and the lowest level since 1947.

Recruitment: All year classes recruiting to the fishery after 1986 have been poor. The 0-group survey indicates that the 1990 year class is strong.

State of stock: Stock biomass decreased from about 1.5 million t in 1986 to 750,000 t in 1988, but improved growth and reduced catches have changed the trend, and the stock is estimated to be 960,000 t at the beginning of 1991. The spawning stock biomass estimates are considered to be more uncertain, but an increase from 150,000 t in 1988 to 260,000 t in 1990 is indicated, mostly due to maturation of the 1983 year class.

Forecast for 1991:

Assuming $F(90) = 0.32$, Basis: TAC/estimate, Catch(90) = Landings (90) = 189

Option	Basis	F(91)	Predicted				Consequences/implications
			SSB(91)	Catch (91)	Landgs(91)	SSB(92)	
A	F_{max}	0.25	342	173	173	438	SSB increasing.
B	$F_{low} = F(90)$	0.32		215	215	407	SSB increasing.
C	F_{med}	0.46		289	289	352	SSB stable.

Weights in '000 t.

Continued fishing at current levels of fishing mortality will lead to a gradual increase in spawning stock biomass and landings.

Recommendation: In 1990 severe restrictions have been imposed on the cod fisheries to achieve the recommended reduction in fishing mortality. Partly as a result of this and partly because of improved growth, the declining trend in stock biomass has been reversed. However, the stock is still at a low level and currently recruiting year classes are poor. A low fishing mortality is therefore needed to ensure continued growth of the stock. ACFM recommends that the fishing mortality in 1991 is kept at F_{low} corresponding to a TAC of 215,000 t. As in previous years, this TAC includes all cod except Norwegian coastal cod.

Special comments: The assessment confirms that recruitments from the 1984-1988 year classes are poor. There are indications that the 1990 year class is more abundant, but this will not have a significant impact on the catches before 1994. The growth rate of the cod from 1989 to 1990 has been higher than normal and is the main cause for the increase in the estimate of stock biomass at 1 January 1990.

There is some concern that the restrictions on the fishery, which to a large extent is regulated by single boat quotas, might have led to increased discarding of small cod and to mis-reported or unreported landings. However, there is no evidence available to confirm that this has been the case.

The total stock biomass is still at a low level (about 1 million t). During the 20-year period 1957-1976, the average biomass was 2.5 - 3.0 million t.

VEDLEGG 2

MELDING FRA FISKERIDIREKTØREN
J-159-90

FISKERIDIREKTORATET

Strandgaten 229, Postboks 185, 5002 BERGEN
Telex 42 151 · Telefax (05) 23 80 90 · Tlf.(05) 23 80 00

Bergen, 22. november 1990
TK/MN

FORSKRIFT OM ADGANG TIL Å DELTA I FISKET ETTER TORSK MED
KONVENSJONELLE REDSKAP NORD FOR 62° 11,2' N.BR. I 1991.

I medhold av lov 16. juni 1972 nr. 57 om deltakelsen i fisket §§ 6 og 8 og lov av 3. juni nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 5 er det ved kgl. res. av 16. november 1990 fastsatt følgende forskrift:

§ 1 Vilkår for deltakelse.

- a) Fartøyet må være registrert i merkeregisteret og være over 9,0 meter lengste lengde.
- b) Eier av fartøyet må være ført på blad B i fiskermanntallet.
- c) Fartøyet må i 1990 ha vært med i fartøykvoteordningen og deltatt i torskefisket i 1989 eller 1990.

§ 2 Fartøykvoten.

Fiskeridepartementet fastsetter fartøykvoten for fartøy som fyller vilkårene i § 1.

§ 3 Fartøy med driftsalternativ.

Fiskeridepartementet kan ved forskrift begrense kvoten til fartøy som har driftsalternativ i andre fiskerier.

§ 4 Andre fartøy.

Fartøy som ikke oppfyller vilkårene under § 1 vil kunne delta i en maksimalkvoteordning innenfor en nærmere avsatt gruppekvote.

Eiere av fartøy som nevnt i første ledd må være innført i fiskermanntallet før 16. november 1990.

Fartøy som skal delta må være innført i merkeregisteret før 16. november 1990.

§ 5 Salg av fartøy.

Ved salg av fartøy som er med i fartøykvoteordningen tildeles ikke fartøykvote til ny eier.

Forbudet i første ledd gjelder ikke ved salg av fartøy innenfor samme kommune. Slikt salg medfører at selgers kvote bortfaller.

§ 6 Utskifting av fartøy.

Ved utskifting av fartøy med fartøykvote kan eier gis tilsvarende kvote til erstatningsfartøyet. Utskiftingsfartøyet kan ikke tildeles ny fartøykvote.

Utskifting til større fartøy medfører ikke økt kvote.

Ved skifte til mindre fartøy skal kvoten utregnes etter erstatningsfartøyet's lengste lengde.

Fiskeridirektøren kan dispensere fra bestemmelsen i annet ledd ved utskifting til nybygg kjøpt eller kontrahert før 16. november 1990.

§ 7 Nyrekruttering.

Fiskeridepartementet kan gi nærmere bestemmelser om at unge eiere av fartøy som er innført i merkeregisteret før 16. november 1990, og som ikke oppfyller vilkårene i § 1, kan gis tillatelse til å delta i fartøykvoteordningen.

§ 8 Bemyndigelse.

Fiskeridepartementet kan oppheve eller endre denne forskrift.

§ 9. Straffebestemmelse.

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelsene i denne forskrift eller medvirker hertil, straffes i henhold til § 11 i lov av 16. juni 1972 om regulering av deltakelsen i fisket og § 53 i lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v.

§ 10 Ikraftttredelse.

Denne forskrift trer i kraft straks.

ALTERNATIVE FORSLAG TIL KVOTENØKKEL I TORSKEFISKEI. TOTALKVOTE FOR
 FANGSTKVOTERING 65.000 TONN. DELTAKELSE ETTER ALT. III I HØRINGSNOTATET

FANGSTGRUPPE METER L.L.	ANTALL FANGST	HIST. GJ. SMITT 1987-1989		HØGLES FISKALAGS FORSLAG		FISKERIDIREKTØRENS FORSLAG	
		FANGST PN. FANGST	NØKKEL	FANGST KVOTE I % AV HIST.	NØKKEL	FANGST KVOTE I % AV HIST.	NØKKEL
0	-	6.9	342	140	1.0	4.7	1.0
7	-	7.9	390	170	1.0	6.1	1.3
8	-	8.9	461	12.1	1.8	8.9	1.8
9	-	9.9	570	138	1.0	10.9	2.6
10	-	10.9	437	101	1.0	12.2	3.4
11	-	11.9	29.1	74	1.0	16.0	4.9
12	-	12.9	142	21.4	1.0	23.0	5.4
13	-	13.9	47.3	29.5	1.0	25.4	6.9
14	-	14.9	62.2	34.0	1.0	32.4	8.6
15	-	15.9	116	40.2	1.0	40.4	10.4
16	-	16.9	41	45.6	1.0	48.9	14.5
17	-	17.9	36	50.9	1.0	107.6	22.9
18	-	20.9	105	59.0	1.0	132.5	28.2
21	-	27.4	68	67.0	1.0	107.6	22.9
27.5	-	33.9	50	75.0	1.0	107.6	22.9
34	-	-	40	83.1	1.0	107.6	22.9
SUM FANGST	3.021	270.1	115.6	24.1	1.0	270.1	56.3
SUM ENHETSKVOTE		219.8	45.8	11.2	1.0	219.8	45.8
EMHETSKVOTE				12.4	1.0		
		9.682,8		6.7		13.740,5	
		4.7		4.7		4.7	

VEOLEGG 3

TORSK NORD FOR 62⁰ N 1986 FORDELT ETTER FANGSTMÅNED
OG REDSKAP. TONN RUND VEKT.

	Januar	Februar	Mars	April	Mai	Juni	Juli	August	Septemb.	Oktober	November	Desember	Total
Garn	7.905	11.780	13.941	18.046	2.822	397	346	876	587	417	799	1.284	59.202
Line	5.072	5.396	3.363	3.062	2.402	807	1.376	896	788	1.585	5.003	12.826	42.575
Juksa	667	994	1.502	4.546	5.815	4.787	8.382	2.087	942	535	444	270	30.919
Sn.vad	1.028	2.204	2.729	4.983	2.886	3.041	1.354	456	456	377	450	321	20.285
Annet	248	245	316	360	85	207	251	127	117	122	722	183	3.034
Sum konv.	14.920	20.619	21.851	30.997	14.010	9.239	11.709	4.442	2.890	3.036	7.418	14.884	156.015
Trål	9.836	9.330	7.556	14.635	9.972	9.452	7.232	5.847	4.652	4.256	5.576	14.391	102.735
Total	24.756	29.949	29.407	45.632	23.982	18.691	18.941	10.289	7.542	7.292	12.994	29.275	258.750

UM01-890929T

TORSK NORD FOR 62⁰ N 1987 FORDELT PÅ MÅNED
OG REDSKAP. TONN RUND VEKT.

	Januar	Februar	Mars	April	Mai	Juni	Juli	August	Septemb.	Oktober	November	Desember	Total
Garn	4.850	6.875	12.690	13.975	1.747	275	169	324	786	961	2.095	2.025	46.772
Line	4.878	6.424	5.472	5.302	3.126	1.423	595	451	764	2.015	6.584	13.032	50.066
Juksa	219	298	1.332	1.934	623	692	1.904	1.519	1.567	411	333	241	11.153
Sn.vad	540	1.106	4.262	3.243	514	376	922	471	395	501	428	203	12.962
Annet	167	292	453	378	65	49	119	246	81	162	358	393	2.762
Sum konv.	10.654	14.995	24.209	24.832	6.075	2.815	3.789	3.011	3.593	4.050	9.797	15.894	123.715
Trål	14.157	13.218	10.356	16.474	13.413	14.965	10.895	11.017	14.702	11.508	14.275	30.236	175.215
Total	24.811	28.213	34.565	41.306	19.408	17.780	14.684	14.028	18.295	15.558	24.072	46.130	298.930

TORSK NORD FOR 62. 1988 FORDELTE ETTER REDSKAP OG FANGSTMÅNED.

	JANUAR	FEBRUAR	MARS	APRIL	MAI	JUNI	JULI	AUGUST	SEPT.	OKT.	NOV.	DES.	TOTAL
GARN	5100	7297	12814	6460	1158	356	209	951	847	538	1920	3829	41479
LINE	7116	10527	11852	3236	2457	1483	408	591	465	730	8034	15354	62253
JUKSA	267	440	1436	920	590	793	624	1385	714	161	259	146	7735
SN.VAD	461	1886	4168	1378	463	403	292	394	302	134	164	335	10380
ANDRE	178	305	290	79	55	58	35	454	66	77	243	201	2041
SUM													
KONV	13122	20455	30560	12073	4723	3093	1568	3775	2394	1640	10620	19865	123888
TRÅL	11365	12449	12431	6854	5295	12354	4157	6001	12864	5609	13920	19844	123143
TOTAL	24487	32904	42991	18927	10018	15447	5725	9776	15258	7249	24540	39709	247031

TORSK NORD FOR 62. 1989 FORDELTE ETTER REDSKAP OG FANGSTMÅNED. FORELØPIGE TALL.

	JANUAR	FEBRUAR	MARS	APRIL	MAI	JUNI	JULI	AUGUST	SEPT.	OKT.	NOV.	DES.	TOTAL
GARN	7281	6855	17110	21854	237	137	196	606	371	401	514	111	55673
LINE	6382	7173	8488	3584	137	110	240	421	436	570	1049	1364	29954
JUKSA	205	640	2143	3108	1301	2878	835	1434	737	201	149	37	13668
SN.VAD	554	2358	5074	5120	51	24	74	144	54	92	73	22	13640
ANDRE	210	576	930	448	123	77	46	209	90	82	99	15	2905
SUM													
KONV	14632	17602	33745	34114	1849	3226	1391	2814	1688	1346	1884	1549	115840
TRÅL	5224	8396	11061	7805	5230	4144	4568	1520	3115	2910	5485	4383	63841
TOTAL	19856	25998	44806	41919	7079	7370	5959	4334	4803	4256	7369	5932	179681

HYSE NORD FOR 62.N 1988. FORDELT ETTER REDSKAP OG FANGSTMÅNED.

	JANUAR	FEBRUAR	MARS	APRIL	MAI	JUNI	JULI	AUGUST	SEPT.	OKT.	NOV.	DES.	TOTAL
GARN	272	445	679	385	140	55	117	283	91	32	56	67	2622
LINE	1194	1427	1175	316	612	639	2348	8511	3857	810	2171	1427	24487
JUKSA	25	29	37	29	24	27	73	238	66	24	28	27	627
SN.VAD	71	319	471	325	216	188	148	1461	307	135	84	73	3798
ANDRE	17	16	39	2	6	2	2	11	36	7	1	5	144
SUM													
KONV	1579	2236	2401	1057	998	911	2688	10504	4357	1008	2340	1599	31678
TRÅL	2418	3967	4996	3946	2832	2143	1025	2554	2052	373	745	2094	29145
TOTAL	3997	6203	7397	5003	3830	3054	3713	13058	6409	1381	3085	3693	60823

HYSE NORD FOR 62.N 1989. FORDELT ETTER REDSKAP OG FANGSTMÅNED. FORELØPIGE TALL.

	JANUAR	FEBRUAR	MARS	APRIL	MAI	JUNI	JULI	AUGUST	SEPT.	OKT.	NOV.	DES.	TOTAL
GARN	163	448	894	813	37	15	32	58	34	56	69	32	2651
LINE	1001	899	1074	470	113	145	1989	4870	1951	2097	2092	1117	17818
JUKSA	25	21	31	38	16	31	42	125	50	41	68	36	524
SN.VAD	72	470	813	527	144	48	293	794	142	130	84	50	3567
ANDRE	11	112	135	49	11	2	1	9	6	5	3	0	344
SUM													
KONV	1272	1950	2947	1897	321	241	2357	5856	2183	2329	2316	1235	24904
TRÅL	778	1096	2258	2127	1193	768	768	602	725	387	506	357	11565
TOTAL	2050	3046	5205	4024	1514	1009	3125	6458	2908	2716	2822	1592	36469

TABELL 1.

TORSK NORD FOR 62. N. TUSEN TONN RUND VEKT.			
ÅR	KONVENSJONELLE REDSKAPER	TRÅL	TOTAL
1977	268	165	433
1978	246	151	397
1979	194	133	326
1980	183	89	272
1981	251	76	327
1982	261	69	330
1983	204	68	272
1984	209	55	264
1985	176	63	239
1986	156	102	258
1987	124	175	299
1988	124	123	247
1989*	116	64	180
1990 ⁱ	85	28	113

*) Foreløpige tall

ⁱ) Prognose pr. 4. desember 1990.

TABELL 2.

TORSK NORD FOR 62. N. KONVENSJONELLE REDSKAPER. TUSEN TONN RUND VEKT						
ÅR	GARN	LINE	JUKSA	SNURREVAD	ANNET/ USPES.	TOTAL
1977	125	44	59	39	1	268
1978	121	51	46	19	9	246
1979	100	41	30	19	4	194
1980	86	36	39	16	6	183
1981	120	66	36	22	7	251
1982	107	76	39	33	6	261
1983	89	52	29	30	4	204
1984	116	32	30	25	6	209
1985	81	30	38	23	4	176
1986	59	43	31	20	3	156
1987	47	50	11	13	3	124
1988	41	62	8	10	2	123
1989*	56	30	14	14	3	117
1990 ⁱ	38	17	19	9	2	85

*) Foreløpige tall

2.2.2 North-East Arctic haddock

Source of information: Report of the Arctic Fisheries Working Group, September 1990 (C.M. 1991/Assess:3).

Year	1983	1984	1985	1986	1987	1988	1989	1990	Max ¹	Min ¹	Mean ¹
Recomm. TAC ²	77	20	50	100	160	<240	<103	- ³	-	-	-
Agreed TAC ²	-	-	50	100	250	240	83	25	-	-	-
Nominal landings	25	21	45	101	155	95	59 ⁴	-	-	-	-
Catch as used by WG ²	22	17	41	97	151	92	55	-	320	18	130

¹Over period 1950-1989. ²Norwegian coastal haddock not included. ³No directed fishery. ⁴Preliminary. Weights in '000 t, recruitment in millions.

Catches: Landings increased from 17,000 t, the lowest level on record, in 1984 to 151,000 t in 1987, but are now rapidly declining (Tables 2.2.1 and 2.2.2). In 1990, landings are expected to decrease to 25,000 t, and are to a large extent taken as by-catch in the cod fisheries.

Data and assessment: Analytical assessment based on catch-at-age data (including estimates for 1990) was not adopted by ACFM.

Fishing mortality: Has probably been decreasing in the most recent years, but a shift towards younger age groups is indicated in 1990.

Recruitment: After a series of poor year classes which recruited to the fishery in 1980-1984, recruitment was good in 1985-1987. The 1985-1989 year classes, recruiting in 1988-1992, are poor, but the 1990 year class may be above average.

State of stock: The stock is at a low level. Because of poor recruitment, no increase is expected in the short-term.

Forecast for 1991: Not available.

Recommendation: The haddock stock is at a low level, mainly due to poor recruitment in the most recent years, and there is no prospect of a recovery in the near future, even if fishing is stopped. ACFM recommends that no directed fishery for haddock be allowed in 1991.

Special comments: An analytical assessment was presented. However, the Working Group pointed out that the assessment was uncertain and inconsistencies were noted. The problems in the assessment were related mainly to the estimates of the two relatively abundant year classes 1982 and 1983 and to an apparent shift in the exploitation pattern towards younger fish in 1990. Because of the uncertainties and because the reasons for the inconsistencies could not be resolved, ACFM decided not to adopt the assessment. There is, however, no doubt that the stock is at a low level and that the year classes 1984-1989 are poor.

Even if no directed fishing is allowed, there will be unavoidable by-catches of haddock in the cod fisheries. In 1990, some directed fishing for haddock has been allowed and by-catches probably account for 15,000-20,000 t of the estimated total landings of 25,000 t. If the fishing mortality for cod in 1991 is kept at the same low level as in 1990, the by-catches of haddock can also be expected to be at the same level as in 1990.

MELDING FRA FISKERIDIREKTØREN
J-46-90

Strandgaten 229, Postboks 185, 5002 BERGEN
Telefax: (05) 23 80 90 - Telefon: (05) 23 80 00

Bergen, 09.03.1990
OM/TBR

FORSKRIFT OM ENHETSKVOTER OG REDERIKVOTER FOR TRÅLERFLÅTEN.

Fiskeridepartementet har 12. januar 1990 med endring 9. mars 1990 i medhold av § 1 i lov av 20. april 1951 om fiske med trål og § 5a i lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. fastsatt forskrift om enhetskvoter og rederikvoter for trålerflåten.

Kap. I Enhetskvoter

§ 1

Årskvoten for norsk arktisk torsk for gruppen fabrikktrålere, saltfisktrålere over 400 BRT, ferskfisktrålere over 250 BRT og 115 fot lengste lengde og rundfrysetrålere over 400 BRT (stortrålerne) deles opp i enhetskvoter. Fabrik- og saltfisktrålere og ferskfisk- og rundfrysetrålere kan hver for seg behandles som en gruppe.

Antall enhetskvoter for stortrålergruppen, jfr. første ledd, settes lik antall fartøyer i denne gruppen som ble tildelt kvote av torsk nord for 62° N i 1989.

Her kommer til anvendelse de regler som er fastsatt i forskrift av 12. desember 1986 om tildeling av tillatelser til å fiske med trål, angående forholdet mellom måleregler av 1947 og av 1969.

Med ferskfisktrålere menes også fartøy som er kommet til erstatning for en ferskfisktråler og som etter konsesjonsvilkårene har en begrenset rett til kvote. Med saltfisktrålere menes også fartøy som er kommet til erstatning for en saltfisktråler og som etter konsesjonsvilkårene har en begrenset rett til kvote.

Første og annet ledd kan også gis anvendelse på trålere under 250 BRT og 115 fot l.l. og for trålere over denne størrelse som etter konsesjonsvilkårene har fått tildelt en begrenset kvote i forhold til ferskfisktrålerne. Enhetskvotene for denne gruppe fordeles i samsvar med fartøyenes kvoteandeler pr. 31.12.1989.

§ 2

Et rederi som eier to eller flere fartøyer som i 1989 hadde konsesjon eller var tildelt kvote av torsk, nord for 62° N, kan tildeles et større antall enhetskvoter eller deler av en enhetskvote enn antall deltakende fartøyer.

Vilkåret for tildeling av enhetskvoter etter første ledd, er at rederi som melder ett eller flere fartøyer ut av merkeregisteret oppgir alle konsesjoner på fartøyet og tinglyser i skipsregisteret at fartøyet ikke kan nyttes i fiske.

§ 3

Rederier innen et distrikt kan inngå avtale om sammenslutning eller samarbeid. Nord-Norge kan ansees som et distrikt, når sammenslutningen eller samarbeidet vil medføre en hensiktsmessig distriktsfordeling av flåten. Slike sammenslutninger eller samarbeidende rederier kan tildeles enhetskvoter på tilsvarende måte som flerbåtsrederiene etter § 2. Samarbeidsformen må godkjennes av Fiskeridirektoratet.

§ 4

Tildeling av enhetskvote kan bare skje innen den enkelte trålergruppe nevnt i § 1. Tildeling av enhetskvote til fartøy hjemmehørende i Sør-Norge kan ikke skje ved uttak av fartøy hjemmehørende i Nord-Norge.

Fiskeridepartementet kan dispensere fra kravet i første ledd om at tildeling av enhetskvoter bare kan skje innen grupper nevnt i § 1.

Kap. II Rederikvoter

§ 5

Det kan gis samtykke til at fartøy med tråltillatelse etter § 3-1 og § 4-1 i trålforskriften av 12. desember 1986 med tildelt kvote kan fiskes av annet fartøy tilhørende samme rederi. Fartøyet som det overføres kvote fra skal trekkes ut av alt fiske under norsk fiskerijurisdiksjon og i andre lands soner som norske fiskefartøyer har adgang til å drive fiske i henhold til avtale med Norge.

§ 6

Rederier innen et distrikt kan inngå avtale om sammenslåing eller samarbeid. Nord-Norge kan ansees som et distrikt, når sammenslutningen eller samarbeidet vil medføre en hensiktsmessig distriktsfordeling av flåten. Slike sammenslåinger eller samarbeidende rederier kan tildeles rederikvote på samme måte som flerbåtsrederier etter § 5. Samarbeidsformen må godkjennes av Fiskeridirektoratet.

§ 7

Fiskeridepartementet kan fastsette nærmere begrensninger for anvendelsen av bestemmelsene i dette kapittel.

Kap. III Delegasjon

§ 8

Fiskeridirektoratet foretar beregningen av enhetskvoter og fordelingen av kvotene etter kapittel I og tillater overføring etter kap. II. Fordelingen av kvotene og tillatelse til overføring gjelder for ett år om gangen.

Kap. IV

§ 9

Denne forskrift gjelder til 31. desember 1994.

REGULERING AV FISKE ETTER SEI I 1991.

V. J. Olsen viste til saksdokumentene der det heter:

1. FISKET I 1990.

Når det gjelder fangststatistikk for de ulike redskapsgrupper både for Nordsjøen og Skagerrak og områdene nord for 62°N, viser en innledningsvis til vedlagte (%) notat om norsk seifiske.

1.1 SEIFISKET I NORDSJØEN OG SKAGERRAK.

For 1990 anbefalte ACFM en TAC på 170 tusen tonn. Forhandlingene med EF ga en norsk kvote på 46 tusen tonn etter overføringer til EF og tredjeland.

Etter prognosen for 1990 vil den norske fangsten av sei i Nordsjøen og Skagerrak komme opp i 23 tusen tonn. I tillegg kommer sei som bifangst i industritrålfisket. Dette er en nedgang på over 2 tusen tonn i forhold til 1989 og er det laveste fangstkvantum som er registrert siden 1979. Tabell A2 i vedlagte notat viser fangstutviklingen i det norske seifisket fordelt å redskaper i Nordsjøen og Skagerrak fra 1977 til 1990.

Tabellen viser at det har vært store variasjoner i fangsten i årene mellom 1977 og 1990. Fra 1977 til 1985 økte de norske seifangstene fra 15 tusen tonn til 109 tusen tonn. Trål har vært det viktigste fangstredskap og fangstøkningen skyldes i

hovedsak en sterk opptrapping av det norske trålfisket etter sei. Etter 1985 har fangsten gått sterkt tilbake og spesielt har nedgangen vært sterk fra 1987 til i år. I denne perioden har fangstene sunket fra vel 70 tusen tonn til 23 tusen tonn.

1.2. SEIFISKET NORD FOR 62°N.

ACFM anbefalte at det seifisket nord for 62°N ikke måtte overskride et kvantum på 93 tusen tonn i 1990. Kvoten ble fastsatt til 100 tusen tonn hvorav 7 tusen ble avsatt til tredjeland.

Den norske kvoten ble fordelt med 41 tusen tonn til not, 33 tusen tonn til trål og 19 tusen tonn som avsetning til ett fritt fiske med konvensjonelle redskaper. Av notkvoten kunne 13 tusen tonn fiskes før 19.juli. Notfisket etter sei ble ytterligere regulert med differensierte maksimumkvoter etter følgende fordeling:

Fartøy under 15 meter	300	tonn	rund	vekt
fartøy 15 - 17,99 meter	450	"	"	"
fartøy 18 - 20,99 meter	600	"	"	"
fartøy 21 - 23,99 meter	850	"	"	"
fartøy 24 meter og over	1.100	"	"	"

For å kunne delta i seinotfisket ble det i tillegg krevd at fartøyet måtte ha deltatt i seinotfisket i minst ett av årene 1987, 1988 eller 1989 og at fartøyene måtte ha eget notbruk og var utrustet og bemannet for et slikt fiske. Fiskeridirektøren kunne dispensere fra disse kravene for fartøy som var kjøpt eller kontrahert i 1989.

Trålerne fikk en gruppekvote på 33 tusen tonn hvorav fartøy

med torske-tråltillatelse samlet kunne fiske inntil 30 tusen tonn sei nord for 62°N, mens fartøy med nordsjøtråltillatelse kunne fiske inntil 3 tusen tonn i området mellom 62°11'2 N og 65°N.

På grunn av den svake utviklingen i fisket ble disse reguleringstiltakene opphevet i løpet av sommeren og høsten 1990.

Prognosen for det norske seifisket i 1990 gir et samle kvantum sei på ca. 88 tusen tonn som fordeler seg med henholdsvis 23 tusen tonn på garn og andre konvensjonelle redskaper, 40 tusen tonn på trål og 25 tusen tonn på not. I tillegg har andre land fisket ca. 2 tusen tonn slik at det samlede fangstkvantum av sei nord for 62°N i 1990 vil bli ca. 90 tusen tonn.

I tabell A1 i vedlagte notat er det gitt en redskapsfordelt fangststatistikk for seifisket nord for 62°N.

1.2.1. SEINOTFISKET NORD FOR 62°N.

I årene før 1987 gikk deltakelsen i seinotfisket nord for 62°N sterkt tilbake, men fra 1987 til 1989 økte deltakelsen fra 167 til 269 fartøy. Fra 1988 til 1989 var økningen stor, spesielt i gruppen av fartøy under 13 m. Denne utviklingen fremgår av tabell D2 i vedlagte notat. I 1990 tyder foreløpige tall på at deltakelsen igjen har gått noe tilbake.

I 1989 økte antall fangster under 200 tonn sterkt. Bare i gruppen av fartøy over 24 m har gjennomsnittsfangstene økt, og samme tendens ser ut til å ha gjort seg gjeldende i år. Dette har i hovedsak sammenheng med at seien har stått på relativt dypt vann og har derfor ikke vært tilgjengelig for de mindre

fartøyene.

Tabell 1 og 2 viser fangststatistikk fra notfisket fra 1987 til 1989. Tall for tidligere år fremgår av tabellserie D i vedlagte notat.

Tabell 1.

SEINOTFLÅTENS FANGST AV SEI NORD FOR 62°N
FORDELT ETTER FANGSTENS STØRRELSE¹⁾.

FANGST- KVANTUM TONN	ANTALL FARTØYER			TOTAL FANGSTMENGDE			FANGST PR. FARTØY		
	1987	1988	1989	1987	1988	1989	1987	1988	1989
0-199	113	118	206	4790	5425	10732	42.4	46.0	52.1
200-399	25	22	26	6906	6434	7391	276.2	292.5	284.3
400-599	9	16	16	4326	7813	8142	480.7	488.3	508.9
600-799	11	11	8	7608	7591	5565	691.6	690.1	695.6
800-999	6	9	5	5231	7913	4359	871.8	879.2	871.8
1000 OG OVER	3	5	8	5172	7328	12268	1724.0	1465.6	1533.5
SUM	167	181	269	34033	42504	48457	203.8	234.8	180.1
UOPPGITT	-	-	-	154	1027	119	-	-	-
TOTAL	167	181	269	34187	43531	48576	203,8	234,8	180,1

¹⁾ Foreløpige tall for 1989.

Tabell 2.

SEINOTFLÅTENS FANGST AV SEI NORD FOR 62°N
FORDELT ETTER FARTØYENES STØRRELSE¹⁾.

FARTØY- GRUPPE I METER	ANTALL FARTØYER			TOTAL FANGSTMENGDE			FANGST PR. FARTØY		
	1987	1988	1989	1987	1988	1989	1987	1988	1989
0,0-12,9	52	60	102	1645	2569	3458	31.6	42.8	33.9
13,0-16,9	22	31	49	2349	4129	4221	106.8	133.2	86.1
17,0-20,9	42	41	57	8211	11017	10126	195.5	268.7	177.6
21,0-23,9	36	31	41	13644	13084	16441	379.0	422.1	401.0
24 OG OVER	15	18	20	8185	11705	14211	545.7	650.3	710.6
SUM	167	181	269	34034	42504	48457	203.8	234.8	180.1
UOPPGITT	-	-	-	154	1027	119	-	-	-
TOTAL	167	181	269	34188	43531	48576	203,8	234,8	180,1

¹⁾ Foreløpige tall for 1989.

1.2.2 TRÅLFISKET ETTER SEI NORD FOR 62°N.

Oppstillingen nedenfor viser trålfangsten av sei fordelt på fartøy med torsketråltillatelse og fartøy med industri og/eller Nordsjøtråltillatelse.

Tabell 3.

FANGST AV SEI MED TRÅL NORD FOR 62°N 1983 - 1989.

TUSEN TONN RUND VEKT.

	<u>1983</u>	<u>1984</u>	<u>1985</u>	<u>1986</u>	<u>1987</u>	<u>1988</u>	<u>1989¹⁾</u>
TORKSTRÅLERE	54,2	67,4	41,2	29,6	17,2	33,2	34,9
NORDSJØTRÅLER	6,4	11,8	5,4	4,8	4,5	6,0	4,7
BIFANGST/ UOPPGITT	0,2	0,4	0,1	0,3	0,1	0,2	1,6
<u>TOTAL</u>	<u>60,8</u>	<u>79,6</u>	<u>46,7</u>	<u>34,7</u>	<u>21,8</u>	<u>39,4</u>	<u>41,2</u>

¹⁾Foreløpige tall.

Trålfangstene av sei nådde en topp i 1984 da fangsten kom opp i nesten 80 tusen tonn. Fangstutbyttet har deretter gått kraftig tilbake og utgjorde i 1989 vel 41 tusen tonn. Prognosen for trålfisket i 1990 viser en fangst på omtrent samme nivå som året før, - ca 40 tusen tonn.

Torsketrålernes fisket etter sei nord for 62°N i perioden fra 1983 til 1989 har variert fra 67 tusen tonn i toppåret 1984 til 17 tusen tonn i 1987, - et år med relativt høye torskekvoter.

Med unntak av 1984 da fangsten ble nesten 12 tusen tonn, har fartøy som har fisket med nordsjøtråltillatelse har hatt et relativt stabilt fangstkvantum på omkring 5 tusen tonn i perioden mellom 1983 og 1989.

2. BESTANDSSITUASJONEN.

I en kommentar til anbefalingen for sei nord for 62°N, har ACFM uttalt følgende:

"Anbefalingen for 1991 er 90 tusen tonn. Dette svarer til beskatningsgraden "F-Low" som også er beregnet beskatningsgrad i 1990. Feilslått notfiske i 1990 tyder på svake årsklasser 1985- 1987 og postlarveindekser kan tyde på at også senere årsklasser er svake. Det er lite gammel fisk i gytebestanden som etter en midlertidig økning er for nedadgående."

Når det gjelder sei i Nordsjøen og Skagerrak heter det:

" Anbefalingen for 1991 er 125 tusen tonn ("preferred level") som tilsvarer uendret beskatning. Mangel på rekrutteringsmål gjør bestandsanalysene usikker, men situasjonen synes å være stabil på et relativt lavt bestandsnivå."

3. FORSLAG TIL REGULERINGER I SEIFISKET I 1990.

3.1. SEIFISKET SØR FOR 62°N.

ACFM har anbefalt en TAC på 125 tusen tonn. Norsk kvote er enda ikke fastlagt, men det er ikke ventet at det på grunn av seikvotens omfang skal være behov for å regulere sei fisket sør for 62° N i 1991.

I tabell 5 nedenfor gir en del nøkkeltall for notfangsten av sei sør for 62°N.

Tabell 5.

SEINOTFISKET SØR FOR 62°N.
FANGSTMENGDE, DELTAKELSE OG
FANGST PR. FARTØY 1983-1989.
TONN RUND VEKT.

	1983	1984	1985	1986	1987	1988	1989
Fangstmengde	14001	17185	11465	4138	12380	8252	6797
Antall fartøy	136	228	162	137	202	145	177
Fangst pr. fartøy	103,0	75,4	70,8	30,2	61,3	56,9	38,4

¹⁾ Foreløpige tall.

Det fremgår av tabellen at seinotfisket sør for 62°N har variert mellom 4 og 14 tusen tonn i perioden 1983-89. De siste årene 1987-88 og 89 har seinotfangstene vært henholdsvis 12,4, 8,3 og 6,8 tusen tonn.

Fiskeridirektøren foreslår at som i tidligere år avsettes en egen kvote til notfisket etter sei sør for 62°N og at denne reduseres fra 13 tusen tonn i 1990 til 10 tusen tonn for 1991.

Fiskeridirektøren anbefaler ingen begrensninger i seifisket med garn og andre konvensjonelle redskaper.

Fiskeridirektøren foreslår at en på det nåværende tidspunkt ikke fastsetter særlige reguleringsiltak i trålfisket etter sei.

3.2. SEIFISKET NORD FOR 62°N.

Anbefalt TAC fra ACFM for 1991 er 90 tusen tonn. Av fjorårets kvote på 100 tusen tonn ble avsatt 5.900 tonn til tredjeland. Pr. 2.12 er den registrerte fangst av sei på EF og tredjeland nord for 62° N på 2.000 tonn.

Fiskeridirektøren foreslår derfor at det norske seifisket nord for 62°N ikke skal overstige 87 tusen tonn i 1991.

Det er da tatt hensyn til en forventet utnyttelse på 3 tusen tonn av kvoteavsetninger til tredjeland.

3.2.1. FORDELING AV KVOTEN MELLOM REDSKAPSGRUPPER.

I tabellen på neste side har en vist historisk fordeling på redskapsgrupper dvs. gjennomsnittsfangst i ulike perioder siden 1977. For 1990 ha en lagt til grunn årets prognose.

Tabell 4.

GJENNOMSNITTLIG SEIFANGST PR. ÅR FORDELT PÅ REDSKAPSGRUPPER
I ULIKE PERIODER FRA 1977 TIL 1990. TUSEN TONN RUND VEKT.

RED- SKAP	1977-1980		1981-1985		1986-1990		1977-1990	
	MENGDE	%	MENGDE	%	MENGDE	%	MENGDE	%
NOT	68.5	52.1	52.5	35.8	30.8	33.2	49.7	40.4
GARN	20.8	15.8	19.7	13.5	15.9	17.1	18.6	15.2
TRÅL	27.7	21.1	60.2	41.1	35.4	38.2	42.1	34.2
ANDRE	14.4	11.0	14.0	9.6	10.7	11.5	12.6	10.2
SUM	131.5	100.0	146.4	100.0	92.8	100.0	123.0	100.0

Tabellen viser at den gjennomsnittlige fangstandel for garn og andre konvensjonelle redskaper har vært relativt stabil. I prosent for hele perioden er den gjennomsnittlige fangstandel pr. år 25,4 prosent.

Prognosen for garn og andre konvensjonelle redskaper viser at fangstkvantumet i 1990 vil utgjøre ca. 23 tusen tonn.

Redskapsgruppene not og trål viser en større grad av variasjon. I perioden fra 1977 til 1980 utgjorde den gjennomsnittlige fangstandelen for trålerne 21,1 prosent, mens den i neste periode fra 1981 til 1985 økte til 41,1 prosent. I siste periode fra 1986 til 1990 hadde trålerne en gjennomsnittlig fangstandel på 38,2 prosent mens den for hele perioden sett under ett har ligget på 34,2 prosent.

Notfiskets gjennomsnitt av totalfangsten nord for 62°N har blitt redusert fra 52,1 prosent i den første til 33,2 prosent i den siste perioden. En årsak til dette er det lave fangstresultatet i 1986.

Fra 1977 til 1990 utgjorde notfiskets andel 40,4 prosent.

Fiskeridirektøren foreslår at det avsettes et kvantum på 23 tusen tonn til dekning for et fritt fiske med garn og andre konvensjonelle redskaper

Det resterende kvantum på 64 tusen tonn fordeles med 35.500 tonn til not og 28.500 tonn til trål. Dette er samme fordelingsnøkkel mellom not og trål som i 1990.

Kvotefordelingen mellom redskapsgruppene blir dermed:

Not	35.500 tonn	(41%)
Trål	28.500 tonn	(33%)
Garn og andre		
<u>konvensjonelle redskaper</u>	<u>23.000 tonn</u>	<u>(26%)</u>
<u>Total</u>	<u>87.000 tonn</u>	<u>(100%)</u>

3.2.2 REGULERINGER AV NOTFISKET ETTER SEI.

Fiskeridirektøren forutsetter at notfisket stoppes når kvoten på 35 tusen tonn er beregnet oppfisket.

Utviklingen i seinotfisket i år medførte at det ikke var behov for de relativt strenge og detaljerte reguleringer en innførte ved årets begynnelse. For 1991 vil derfor Fiskeridirektøren ikke fremme forslag om egne deltakelseskriterier eller en periodisering av kvoten. Videre vil Fiskeridirektøren ikke foreslå en maksimalkvoteordning fra årets begynnelse. For å kunne ha en viss kontroll med utviklingen i fisket viser erfaringer fra tidligere år at det kan være behov for tiltak ut over en totalkvoteregulering fra årets begynnelse.

Eksempelvis fremgår av tabell 1 at fremgår en maksimalkvote på 800 tonn ville ha berørt 9 fartøy i 1987, 14 fartøy i 1988 og 13 fartøy i 1989. Regulerings-effekten ville ha vært en fangstreduksjon på 3.203 tonn i 1987, 4041 tonn i 1988 og 6.227 tonn i 1989. En maksimalkvote på 1.000 tonn ville ha berørt 3 fartøy i 1987, 5 i 1988 og 8 i 1989.

Fiskeridirektøren ber Reguleringsrådet vurdere hvorvidt det er behov for å fastsette en maksimalkvote ved årets begynnelse, eller om dette spørsmålet kan utsettes til reguleringsrådets møte i mai.

3.2.3 REGULERINGER AV TRÅLFISKET ETTER SEI.

Gruppeknoten for trålere på 28,5 tusen tonn nord for 62°N foreslås fordelt på følgende måte:

Fiskeridirektøren foreslår en avsetning på 5 tusen tonn sei nord for 62°N til fartøy som fisker med trål i medhold av en industri- eller nordsjøtråltillatelse.

For fartøy med torsketrålkvote fastsettes en kvote på 23,5 tusen tonn sei nord for 62°N. Fisket stoppes når kvoten er tatt

Fiskeridirektøren vil følge utviklingen i fisket og ta opp spørsmål om reguleringer i seifisket nord for 62°N på nytt dersom utviklingen i fisket tilsier det.

4. MASKEVIDDE/MINSTEMÅL.

Et enstemmig Reguleringsråd gikk i møte 29. mai inn for følgende:

"Reguleringsrådet gir uttrykk for at det er ønskelig å øke minstemålet på sei. Reguleringsrådet ber Fiskeridirektøren i samarbeid med Havforskningsinstituttet å gjennomgå og opp- datere det materiale som

foreligger med sikte på å foreslå økning av minstemål og maskevidde."

For oversiktens skyld kan det være hensiktsmessig å vise hva som har skjedd i forhold til disse spørsmål på 80-tallet.

Som kjent har minstemålsbestemmelsene vært uendret siden 1982. De ble fastsatt som et resultat av "Seiutvalgets" vurderinger.

Minstemålsbestemmelsene er differensiert og gjeldende regler er som følger:

- 40 cm i området nord for Lofotodden
- 37 cm i området mellom Lofotodden og 65° 30' n.br.
- 35 cm i området mellom 65° 30' n.br. og 62° n.br.
- 32 cm i området mellom 62° n.br. og Lindesnes
- 30 cm i området Skagerrak.

Det ble forutsatt at minstemålsbestemmelsene foreløpig burde gjelde i en prøveperiode på 3 år. Ut fra denne forutsetningen reiste Fiskeridirektøren spørsmålet om en eventuell endring av disse bestemmelsene på dette møtet i Reguleringsrådet i desember 1985. Det ble da bestemt at minstemålsbestemmelsene fastsatt i 1982 fortsatt skulle gjelde.

Når det gjelder maskevidde er i likhet med minstemålsbestemmelsene reglene for tillatt maskevidde i trål avhengig av hvor fisket finner sted. Gjeldende bestemmelser er følgende:

- 135 mm nord for 64° n.br.
- 100 mm sør for 64° n.br. utenom Skagerrak
- 90 mm i Skagerrak.

Maskevidden i Nordsjøen sør for 62° n.br. ble økt fra 90 til 100 mm med virkning fra 1. juli 1986, mens den ble økt fra 80 til 90 mm i Skagerrak fra 1. januar 1989.

I forhold til maskeviddebestemmelsene bør det være en målsetting å øke maskevidden både i Nordsjøen og mellom 62° og 64° n.br. EF praktiserer i dag en maskevidde på 90 mm i Nordsjøen. Det har vist seg vanskelig å få til en utvidelse av maskevidden i EF-sonen i Nordsjøen.

Vanskelighetene har sammenheng med EFs relativt store hvittingfiske, et fiske som vil bli rammet av en maskeviddeøkning. EF økte maskevidden fra 80 til 90 mm i 1989. Det er nå en utvikling på gang i EFs holdning til beskatningsmønsteret i Nordsjøen. I denne forbindelse vil en nevne at en høynivå gruppe har antydnet en maskeviddeøkning til 120 mm for fiske som ikke er rettet mot en spesifikk art. Videre er det forslag om at det ved direkte fiske etter hvitting fortsatt skal kunne brukes en minste maskevidde på 90 mm. Til dette siste vil en bemerke at det kan være vanskelig både praktisk og håndhevingsmessig å operere med en slik regel i forhold til andre fiskeslag.

I Fiskeridirektoratet ser en positivt på den holdningsendring som nå kommer til uttrykk sentralt i EF-kommisjonen, mange av forslagene til høynivågruppen er radikale og går vel for langt, men en vil anta at det som minimum vil bli enighet internt i EF om å gå til en maskevidde på 100 mm.

En har bedt Havforskningsinstituttet om en gjennomgang av det biologiske materiale. Instituttet har i brev av 21. juni d.å. gitt følgende uttalelse:

"P.g.a. nordlig fordeling av notfisket er det lite materiale fra området sør for Vestfjorden på siste del av 80-tallet. Det lille som er, gir ikke grunn til å trekke andre konklusjoner enn de som lå til grunn for "Seiutvalgets" vurdering.

Etter instituttets mening er biologi og fangst- og beskatningsmessige forhold og konsekvenser tilstrekkelig utredet tidligere bl.a. i

forbindelse med arbeidet i "Seiutvalget". Det som nå bør gjøres er:

1. Det besluttes at det skal etableres bedre vern om småsei og ungsei.
2. Bedre vern kan oppnås på Norskekysten gjennom økt minstemål/evt. i kombinasjon med gradvis nedtrapping av notseikvoter (kvanta).
3. Det lages en norsk strategi for hvordan en i samarbeid med EF skal øke minstemålet/maskevidden i Nordsjøen."

Dette betyr da at de biologiske vurderinger som i sin tid ble lagt til grunn i "Seiutvalget" fortsatt har gyldighet.

Fra et biologisk synspunkt er minstemål prinsipielt et riktig virkemiddel ettersom det tar sikte på å redusere beskatningen av den minste seien. Det er beregnet at optimal maskevidde i trål nord for 62° N med nåværende beskatning er ca. 160 mm og det korresponderende minstemål ville være 55 cm. I Nordsjøen vil verdiene på grunn av noe raskere vekst ligge på ca. 180 mm og 60 cm. Enhver økning av minstemålet fra nåværende nivå opp mot disse verdiene vil gi økt langtidsutbytte og større gyte- bestand. Det vil også føre til en forskyvning av fangstene fra not til trål og garn.

Det er notfisket som i første rekke blir rammet av minstemåls- bestemmelsene og det er hensynet til dette fisket som er årsaken til at minstemålet foreløpig ligger på et lavt nivå i forhold til det biologisk optimale.

Seien i notfangstene er større i Nord-Norge. Dette skyldes at størrelsen på seien på det tidspunkt den vandrer fra notfeltene og ut på så dypt vann at den ikke lengre er tilgjengelig for vanlige seinøter, øker nordover. Dette er vist ved merkeforsøk, og denne utvandringen reflekteres ved at seien i trålfangster fra et distrikt vanligvis er større enn i notfangster fra samme distrikt.

Et øket minstemål vil kunne få store konsekvenser for notfisket. En stor del av fangstene tatt fra Vestlandet til Lofotodden ville være ulovlig ved et minstemål på 40 cm, og i de sørligste distriktene også ved et minstemål på 35 cm. Det er ikke praktisk mulig å skille ut undermåls sei i slike fangster. Konsekvensene for notfisket ved et øket minstemål vil derfor være avhengig av hvorvidt det er forekomster av større sei som er tilgjengelig for not i distriktet. I alle distrikter forekommer notfangster der seien er større enn minstemålet i område, men disse utgjør stort sett en beskjeden del av landingene. Forekomstene av større sei som er tilgjengelig for not vil ventelig øke dersom høyere minstemål reduserer beskatningen av den minste fisken. Utvandringen fra notfeltene til dypere vann er imidlertid omfattende for sei av den aktuelle størrelse, og det er lite sannsynlig at det vil bli nok sei av lovlig størrelse tilgjengelig for not til at det kan oppveie nedgangen i fangst av mindre sei for notflåten, ved en vesentlig økning av minstemålet.

I praksis vil et minstemål på 40 cm nord for 62° N etter alt å dømme bety en meget sterk reduksjon av småseifisket på Møre og Trøndelag og det vil også bli meget merkbart i Nordland.

Når det gjelder å utnytte seiens vekstpotensiale er det ikke grunnlag for å opprettholde en forskjell i minstemålet nord og sør for 62° N. I Nordsjøen er minstemålet 32 cm, men på grunn av vandringsmønsteret tas det lite sei under 35 cm ute i Nordsjøen og en økning av minstemålet til 35 cm burde ikke skape problemer for trålfisket. På Vestlandet sør for 62° N vil en økning utover 32 cm få konsekvenser for notfisket, mens trålfisket neppe i vesentlig grad vil bli berørt.

Bruk av minstemål for å regulere seifisket kan være svært effektivt. Det er imidlertid et lite egnet virkemiddel dersom man ønsker en kontrollert gradvis nedtrapping av fisket. Forskjellen i et minstemål som tillater et fritt fiske og et minstemål som fører til full stopp

kan være svært liten. Dagens gjeldende minstemål sør for Lofotodden antas ligge på denne grensen slik at enhver økning i minstemålet vil medføre tilnærmet stopp i notfisket.

Minstemål har også den ulempen at virkningen på fisket ikke kan forutsis med sikkerhet fordi den er avhengig av variable faktorer som vekst og årsklassestyrke. Dette betyr også at minstemål i enkelte distrikter vil kunne føre til et ustabilt fiske. For øvrig vil bruk av minstemål som eneste regulerings- form vanligvis ikke være tilstrekkelig til å kontrollere beskatningen.

Når det gjelder de samfunnsmessige konsekvenser en økning vil kunne medføre, vil en vise til det notatet som er lagt ved saken (./.). En endring av gjeldende regelverk, vil medføre at notfisket langs store deler av kysten vil stoppe opp. Det vil da ramme en rekke fiskere som har seinotfiske som en viktig del av driftsgrunnlaget. Brutalt vil en si at en økning av minstemålene, vil "radere ut" rundt 200 fiskerfamilier.

Etter en samlet vurdering finner Fiskeridirektøren ikke å ville foreslå endringer i minstemålsbestemmelsene for sei.

V. J. Olsen viste deretter til forslaget om 10.000 tonn som notkvote ved fiske etter sei syd for 62° n.br.

Norges Fiskarlag foreslo denne kvoten satt til 13.000 tonn som inneværende år.

Han spurte om det var mulig å bli enig eventuelt om en mellomløsning.

Nakken sa at for å vise at man begrenset seinot på den minste fisken sør for Stadt, burde man støtte Fiskeridirektørens forslag.

Fladmark var enig med Nakken. Han mente at kvantumet i 1989 hadde vært

6.500 tonn, og spurte hva uttaket ville bli i 1990.

Gullestad svarte at kvantumet i 1990 så ut til å bli 5.000 tonn, men at dette varierte år om annet på grunn av styrken på årsklassen.

V. J. Olsen spurte om det var mulig å bli enig om et tall som representerte en nedgang.

Bakkevik sa at han mente dette burde være 12.000 tonn.

Hysvær sa at kompromisset burde være lavere.

V. J. Olsen konstaterte deretter at rådet var enig i:

1. at kvoten ble satt til 11.000.
2. at det ikke ble innført begrensninger for konvensjonelle redskap
3. at det foreløpig ikke var nødvendig med særlige reguleringer for trål.

V. J. Olsen refererte igjen saksdokumentene og forslaget til maksimalt uttak av sei nord for 62° n.br. i 1991.

Et enstemmig Reguleringsråd gikk inn for at dette ikke burde overstige 87.000 tonn.

Han refererte deretter forslagene til fordeling mellom redskapsgruppene og konstaterte at et enstemmig Råd gikk inn for den foreslåtte fordeling.

Det var videre enighet i rådet om å utsette spørsmålet om notkvoter til Reguleringsrådets møte i mai 1991.

Når det gjaldt trålfiske etter sei nord for 62° var det enighet i rådet om å gå inn for Fiskeridirektørens forslag, slik de fremkommer i saksdokumentene.

V. J. Olsen viste deretter til det som fremkom av saksdokumentene omkring maskevidde/minstemåls spørsmålet, og til Fiskeridirektørens forslag om ikke å gå inn for endringer i gjeldende minstemålsbestemmelser.

Nakken presiserte at det var andre hensyn enn de biologiske som hadde vært tillagt vekt ved fastsettelse av någjeldende minstemål.

Eggereide spurte om begrunnelsen var samfunnsmessige konsekvenser uten hensyn til konsekvensene for langtidsutbytte.

V. J. Olsen sa at seien kun var tilgjengelig for de minste fartøyene langs kysten inntil den nådde en viss alder.

Hysvær sa at utgangspunktet for Reguleringsrådet måtte være forskernes anbefaling, og at man måtte få en endret holdning til "yngelfiske". Han mente at minstemålet burde være 40 cm nord for 62° og 35 cm syd for denne grensen.

Gullestad slo fast at økte man minstemålet ville konsekvensen være full stopp i notfiske langs kysten. Han mente derfor at det ikke var farbar vei å øke minstemålet, men heller med åpne øyne å vedta avvikling av dette fiske for eks. over en periode på 10 år.

Han spurte deretter hva det optimale minstemål var for seien.

Nakken svarte at dette var opp mot 50 cm og ville hvis vedtatt medføre stopp i alt seinotfiske.

Bakkevik sa at det norske seifiske var beskjedent i forhold til EF og

at økning i minstemål også måtte omfatte disse landenes fiske.

Eggereide spurte om det ikke kunne vedtaes en langsiktig strategi.

Henriksen sa at en kystnær beskatning var uforenelig med en beskatning til havs.

Hysvær sa at man måtte kunne ha et fremtidsrettet syn og en strategi for seinotfiske.

Leine sa at det var et spørsmål om vilje, og at Norges Fiskarlag tidligere hadde fremsatt forslag om økning av minstemålet og vært nødt til å trekke det tilbake.

V. J. Olsen sa at konsekvensene av en økning til 40 cm var kjent og at han fortsatt stod ved forslaget om at minstemålet ikke burde økes.

Gullestad sa at saken hadde vært relativt godt utredet over en periode på 10 år. Konklusjonen var klar nemlig at enhver økning ville få katastrofale følger for de aktuelle utøverne, og at man derfor bare måtte gjøre et valg.

Fladmark sa at med paralell til småtorsken i Barentshavet var han innstillt på økning for å starte en prosess mot et biologisk korrekt minstemål.

V. J. Olsen presiserte at det ikke var snakk om å ta små skritt, men å ta "skrittet".

Nakken hadde ikke tro på at det var realistisk med en minstemål som medførte at det ikke kunne fiskes sei på store deler av kysten. Videre sa han at de siste årene hadde det vært små kvanta, men at gode år ville komme. Når situasjonen oppstod måtte man derfor være innstillt på at kvantumet ikke kunne økes.

Henriksen sa at man måtte ha konsekvensene klar, og hvis noen ønsket et rent havfiske måtte dette komme frem.

Bakkevik sa at målsetningen burde være at man skulle ta vare på seien. Med unntak av Nakken var det som hittil var fremkommet kun partsinnlegg om hvem som skulle få fiske.

Hysvær fremholdt at han av hensyn til biologien ville stemme mot Fiskeridirektørens forslag.

Åsfjord sa at konsekvensene for fiskerne var belyst, men hun ville vite hvilken risiko man tok ved ikke å øke minstemålet.

Nakken svarte at hvis ikke ungseien ble bedre vernet kunne en ikke forvente større langtidsutbytte enn nivået i dag.

Fladmark sa at han kunne støtte Fiskeridirektørens forslag hvis det til neste møte ble lagt frem forslag til strategi for økning av minstemålet.

V. J. Olsen sa at det ikke lot seg gjøre da det kun forelå de alternativer Gullestad hadde signalisert.

Wold var enig med Fladmark at man burde se på saken på nytt, men han var ikke enig i en "seigpiningsstrategi".

V. J. Olsen konstaterte at det kun forelå et konkret forslag vedrørende minstemål, nemlig ingen endring.

8 representanter (Olsen, Rasmussen, Johansen, Bakkevik, Wold, Leine, Arctander og Nakken stemte for forslaget. Mens 4 representanter (Bjørklund, Fladmark, Hysvær og Larsen) stemte imot. Representanten Eggereide var avholdende.

Eggereide fremsatte deretter føglende forslag:

"Det blir laga ein utredning med forslag til ei seiforvaltning som gjer det mulig å auke langtidsutbyttet av sei."

Et enstemmig råd fant å kunne gå inn for dette.

VEDLEGG 1: NOTAT OM UTVIKLINGEN I SEIFISKET.

NOTAT**OM UTVIKLINGEN I SEIFISKET.****1. INNLEDNING.**

Denne utredningen vil i hovedsak oppdatere det materiale som Seiutvalget la til grunn for sine tilrådinger, for å danne bakgrunn for en ny vurdering av spørsmålet en endring i minstemål- og bifangstbestemmelser.

Utredningen er basert på eksisterende sluttseddelstatistikk og Budsjettnemdas lønnsomhets- og kartlegginganalyser.

Notatet tar for først seg hvordan fangstutviklingen med de forskjellige redskapstyper har vært seg fra 1977 til 1989. Deretter gis en nærmere analyse av de enkelte redskapstyper, - først tar en for seg fisket med konvensjonelle redskaper nord og sør for 62°N og deretter redskapsgruppene not og trål på samme måte.

Notatet er vedlagt følgende tabellmateriale:

- Tabellserie A: Samlet fangst av sei fordelt på redskaper for Nordsjøen og Skagerrak og områdene nord for 62°N 1977 - 1978.
- " " B: Totalfangst av sei fordelt på leveringsfylke med en tabell for alle redskaper, en for konvensjonelle redskaper, not og for trål
- " " C: Totalfangst fordelt etter fartøyenes hjemstedsfylke, en tabell for alle redskaper, en for konvensjonelle redskaper, not og trål.
- " " D: Seinotfisket nord for 62°N. En tabell for fangstmengde, deltakelse og fangst pr. fartøy.
- " " E: Seinotfisket sør for 62°N. En tabell for fangstmengde, deltakelse og fangst pr. fartøy.
- " " F: Fangst fordelt på viktige områder. En tabell for fartøy med industri- eller nordsjøtråltillatelse og en tabell for fartøy med torsketråltillatelse.

2. FISKET.

2.1. GENERELT.

De viktigste redskapene i det norske seifisket er not, trål, garn og juksa. I tillegg tas det noe sei som bifangst med snurrevad, line foruten ubetydelige kvanta med reke-trål, ruser og teiner. I Vedlegg A og B er det gitt en del hovedtall for det norske seifisket i årene fra 1977 til 1989. Det totale utbytte i det norske seifisket har variert mellom ca. 130 og 240 tusen tonn. Spesielt var økningen sterk i første halvdel av 1980 åra, da spesielt trålfisket i Nordsjøen ekspanderte sterkt.

Områdene nord for 62°N har vært de viktigste fangstområdene, men fangsten avtok sterkt etter perioden 1981 - 1984 med fangster over 150 tusen tonn, og nådde et bunnår i 1986 da fangsten kom opp i 63 tusen tonn sei. I de følgende årene økte fangsten og utgjorde i 1989 119 tusen tonn.

Også i Nordsjøen økte fangstene årlig fra 1977 til 1985 da fangsten kom opp i 109 tusen tonn. Deretter har fangsten gått drastisk tilbake og utgjorde i 1989 vel 25 tusen tonn.

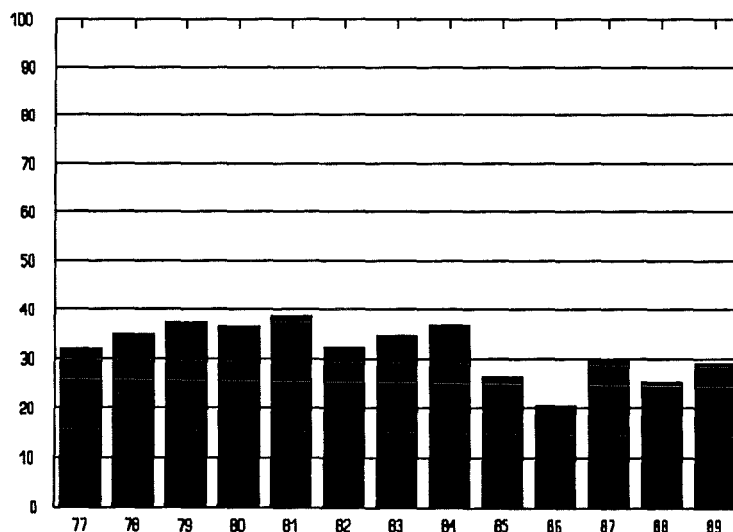
3. FISKET MED KONVENSJONELLE REDSKAPER.

3.1. NORD FOR 62°N.

Det samlede fisket nord for 62°N med konvensjonelle redskaper har i perioden fra 1977 til 1989 vært relativt stabilt. Figuren viser at fangstene har variert mellom 20 og 40 tusen tonn. Fra 1977 til 1984 lå fangstene over 30 tusen tonn med et toppår i 1981 da fangstkvantum kom opp 39 tusen tonn. I perioden fra 1985 til 1989 varierte fangstene mellom 20 og 38 tusen tonn.

Av de konvensjonelle redskapene er det garn og juksa som har størst fangstmessig betydning. Garnfisket har i perioden variert fra 12 til 24 tusen tonn mens fangstutbyttet fra juksa har variert mellom 5 og 10 tusen tonn (j.fr. tabell A1).

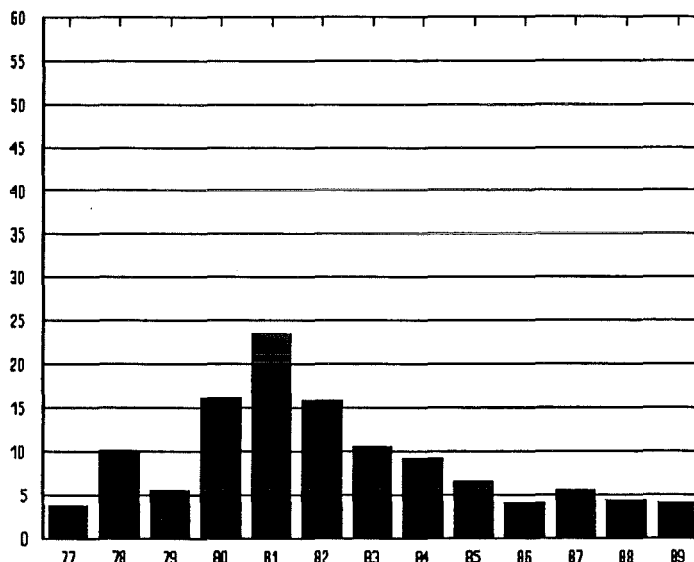
SEI NORD FOR 62°N.
KONVENSJONELLE REDSKAPER
TUSEN TONN RUND VEKT.

3.2. NORDSJØEN OG SKAGERRAK.

I Nordsjøen og Skagerrak er fisket med konvensjonelle redskaper av mindre fangstmessig betydning og har dessuten i samme periode vist en langt større grad av variasjon enn hva tilfellet er for samme fisket nord for 62°N. Fangsten økte fra 4 tusen tonn i 1977 til vel 23 tusen tonn i 1981. Deretter har fangstkvantum blitt gradvis redusert og har siden 1986 variert mellom 4 og vel 5 tusen tonn. Garn er langt viktigste redskap, og fangstene med andre konvensjonelle redskaper er minimale (jfr. tabell A2).

SEI NORDSJØEN OG SKAGERRAK.
KONVENSJONELLE REDSKAPER.
TUSEN TONN RUND VEKT.

4. FISKET MED NOT.

4.1. GENERELT.

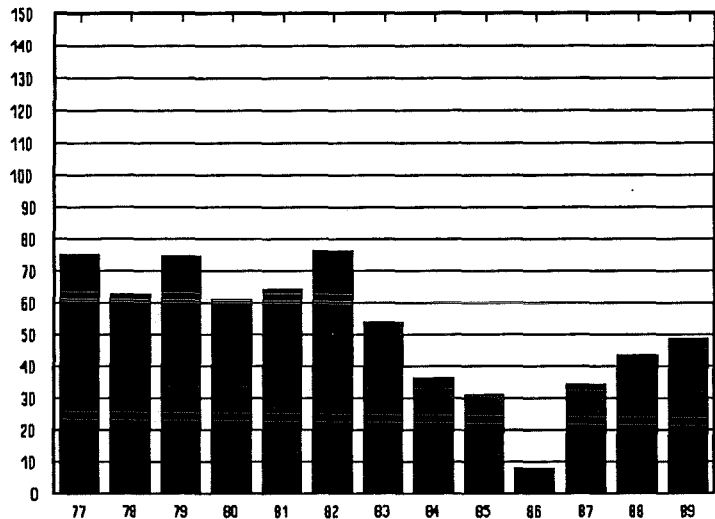
Seifisket med not langs Norskekysten har ikke gjennomgått vesentlige endringer siden Seiutvalgets innstilling. Som før fiskes sei med not i hovedsak ved kysten fra Rogaland og nordover men har i enkelte av se siste år hatt en langt mere nordlig fordeling. Småseien er som før tilgjengelig for not bare under en viss fase av utvandringen fra kysten. Tidligere utvandring fra kysten i Sør-Norge gjør at seien der er mindre enn den som fiskes i Nord-Norge, og både størrelse og alder øker jo lengre nordover en kommer på kysten.

Seinotfisket er og har vært i hovedsak et sommerfiske. Den beste sesongen i sør er vanligvis tidlig på sommeren, mens sesongen skyves lengre ut på sommeren jo lengre nord en kommer. I Finnmark har fisket en markert toppsesong fra august til oktober. Imidlertid har en sett klare tendenser til en utvidelse av sesongen nordpå ved at fisket har startet tidligere på sommeren. Dette har imidlertid bare forekommet enkelte år (Jfr. tabellserie A,B,C og D).

4.2. NOTFISKET NORD FOR 62°N.

Figuren viser utviklingen i seinotfisket nord for 62°N fra 1977 til 1989. Fra 1977 til 1982 var fisket relativt stabilt fra år til år og varierte fra 60 til 76 tusen tonn. I de påfølgende fire årene avtok fangstutbyttet kraftig og utgjorde i 1986 knapt 8 tusen tonn. Dette skyldtes i første rekke små forekomster av sei over lovlig minstemål, slik at fisket i 1986 i realiteten ble sterkt begrenset av minstemålsbestemmelsene. Seinotfisket tok seg opp igjen i 1987 da fangstutbytte ble 34 tusen tonn og videre i 1988 og 1989 da fisket ble stoppet i september da kvoten var beregnet oppfisket. Kvantumsutbytte i 1989 ble i underkant av 49 tusen tonn.

SEI NORD FOR 62°N.
REDSKAP: NOT.
TUSEN TONN RUND VEKT

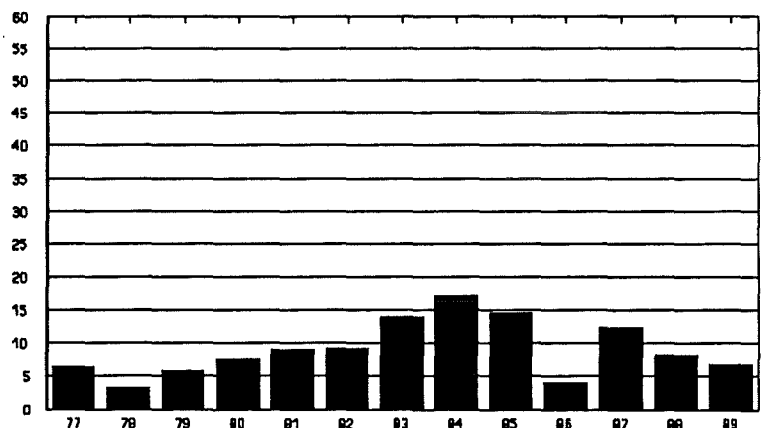

Deltakelsen i notfisket nord for 62°N har gradvis blitt redusert. I 1983 var det ialt 314 fartøy som hadde registrerte seifangster med not. I 1986 var antallet sunket til 119 fartøy. I 1987 økte antallet fartøy til 167 og videre til 181 fartøy i 1988. I 1989 økte deltakelsen kraftig til 269 fartøy. En årsak til denne økningen i deltakelsen i 1989 var den tidlige stoppen i fisket etter norsk-arktisk torsk som fikk mange fartøy til å forsøke et seinot fiske utover høsten, men med små fangster som resultat.

4.3. NOTFISKET I NORD-SJØEN OG SKAGERRAK.

SEI NORDSJØEN OG SKAGERRAK.
REDSKAP: NOT.
TUSEN TONN RUND VEKT.

Fangstmessig har seinotfisket i Nordsjøen langt mindre betydning enn nord for 62°N. Fisket har siden 1977 variert sterkt på et lavere nivå mellom 3 og 17 tusen tonn. Notfisket sør for Stad har vært begrenset av totalkvoter i alle år siden 1985. Deltakelsen i dette fisket har variert fra 136 fartøy i 1983 til 202 i 1987. I 1989 var det 177 fartøy som deltok.

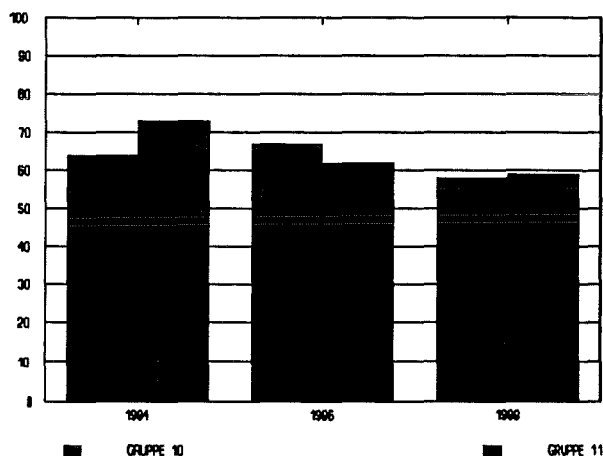
4.4. DRIFTSTID I NOTFISKET.

Figur 5 viser driftstid i seinotfiske i prosent av samlet driftstid fordelt på seinotfartøyer i Nord-Norge og Sør-Norge for årene 1984, 1986, og 1988. Gruppe 10 er fartøy fra Nord-Norge mens gruppe 11 er fartøy fra Sør-Norge. Figuren viser at seinotfisket er viktigste fiskeri både sør og nord for Stad og at seinotfiskets betydning målt i driftstid har blitt redusert noe fra 1984 til 1988.

I tabell G1 og G2 går det fram at seien er disse gruppenes viktigste fiskeslag. Fartøy fra Nord-Norge oppgir torsk og hyse som viktigste fiskeslag utenom sei. Deretter kommer fisket etter sild.

Fartøy fra Sør-Norge oppgir utenom seifisket, først fisket etter sild, deretter brisling, torsk/hyse og makrell som sine viktigste fiskeri.

DRIFTSTID I SEINOTFISKET
I PROSENT AV SAMLET
DRIFTSTID

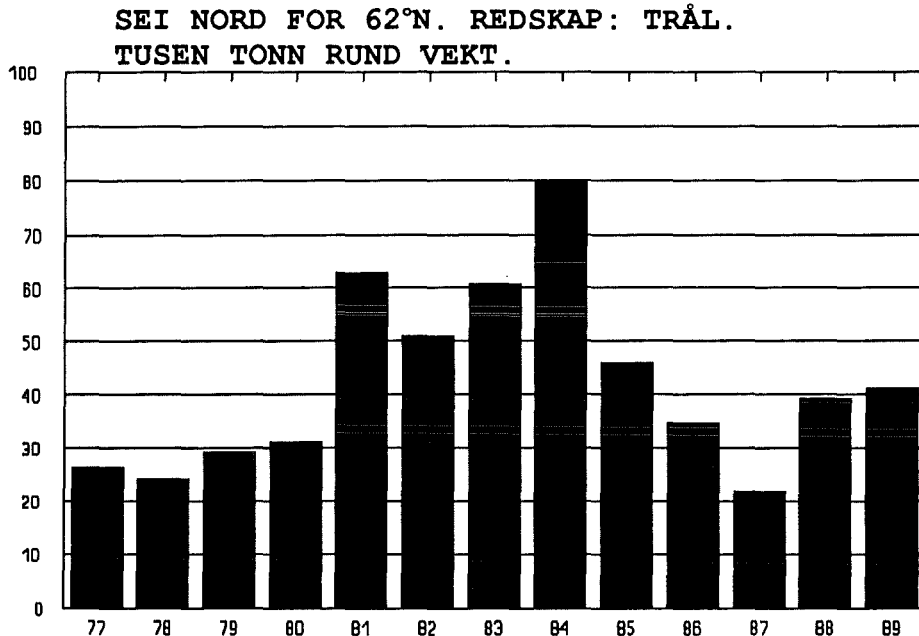

5. TRÅLFISKET ETTER SEI.

De fartøy som har adgang til å drive et trålfiske etter sei driver dette fisket i medhold av enten en torsketråltillatelse, industritråltillatelse eller en nordsjøtråltillatelse. Fartøy med industri- eller nordsjøtråltillatelse kan drive et konsumfiske etter sei sør for 65°N, mens fartøy med torsketråltillatelse ikke er pålagt denne områdebegrensningen. Fra 1977 til 1989 har det samlede fangstutbytte i det norske trålfisket etter sei har variert mellom ca. 30 tusen tonn og 140 tusen tonn.

5.1. TRÅLFISKET ETTER SEI NORD FOR 62°N.

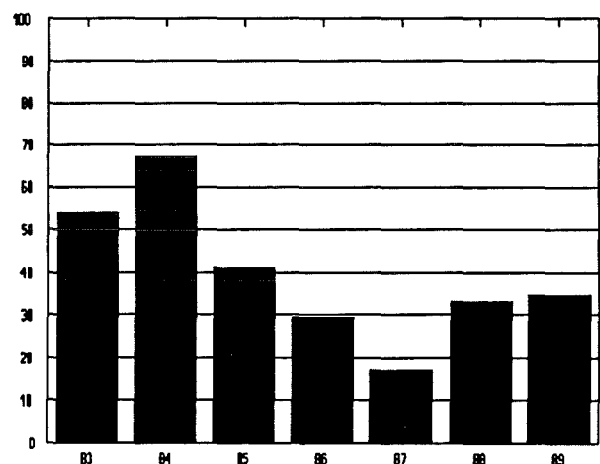
Figuren nedenfor gir en oversikt over kvantumsutviklingen i trålfisket etter sei nord for 62°N.

Mellom 1977 og 1989 har fisket variert fra i overkant av 20 tusen tonn til 80 tusen tonn. Trålerne fiske etter sei ble sterkt trappet opp i 1981 da fangsten ble mer enn fordoblet i forhold til året før. Størst seifangst med trål hadde en i 1984 da fangstkvantum ble 80 tusen tonn. Etter 1984 ble seifisket med trål sterkt redusert år fram til 1987, da fangstkvantum ble vel 20 tusen tonn. I de to siste årene har ligget omkring 40 tusen tonn.

SEI NORD FOR 62°N.
FARTØY MED TORSKTRÅLTILLATELSE
TUSEN TONN RUND VEKT.

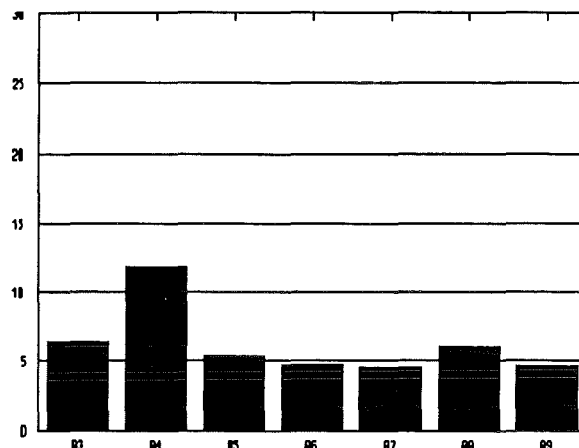
Det framgår av figuren ved siden av, som tar for seg torske-trålerne seifiske fra 1983 til 1989, at seifangstene var store nettopp i de åra da kvotene på norsk-arktisk torsk var liten. Torske-trålerne seifiske avtar gradvis fra 1984 til 1987 da torskekvotene økte fra år til år. Rekordstore torskekvoter i 1987 gav de minste fangstene av sei i 1980-åra med et kvantum på 18 tusen tonn. Siden 1987 har torskekvotene blitt redusert uten at trålfangsten av sei har kommet opp på samme nivå som før. Dette har nok i første rekke sammenheng med bestandssituasjonen, men lave priser på sei og godt fiske etter uer og blåkveite kan også ha bidratt til å dempe torske-trålerne innsats i seifisket. Sei vil være et

viktig supplement for torsketrålere avhengig av torskekvoter, priser og tilgjengelighet på sei samt pris/tilgjengelighet på andre arter.

Fartøy med industri- eller nordsjø-tråltillatelse kan drive et konsumfiske etter sei mellom 62°N og 65°N. Nord for 62°N er det i all hovedsak trålere fra Møre og Romsdal som drevet dette fisket. Som det framgår av figuren ved siden av har kvantumsutbyttet i perioden fra 1983 til 1989 ligget stabilt omkring 5 tusen tonn med unntak av i 1983 da denne fartøygruppen fisket over 11 tusen tonn sei. Deltakelsen fra denne trålgruppen har også vært relativt stabil (jfr. tabell F1).

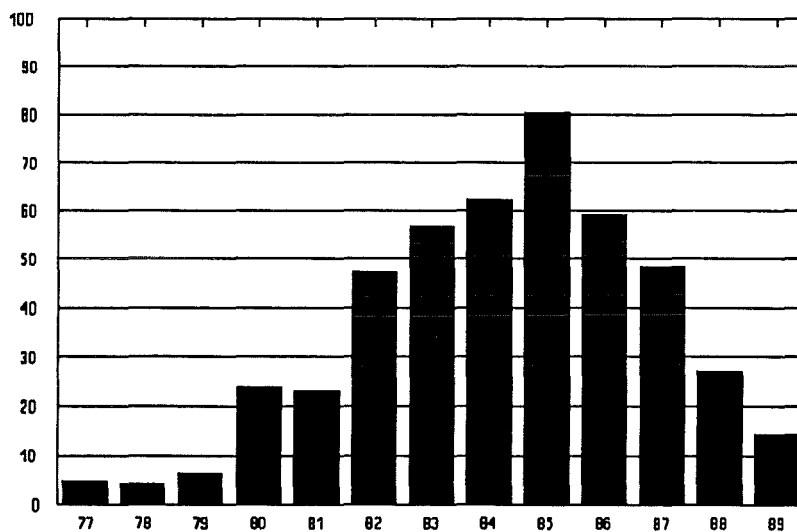
SEI NORD FOR 62°N.
INDUSTRI- OG NORDSJØTRÅLERE.
TUSEN TONN RUND VEKT.

5.2 TRÅLFISKET I NORDSJØEN OG SKAGERRAK.

De samme trålgruppene som driver et fiske nord for 62°N driver også et fiske etter sei Nordsjøen, men her med et langt større innslag av industritrålere fra Vestlandet som kombinerer trålfisket etter sei med et industritrålfiske etter øyepål og tobis.

SEI I NORDSJØEN OG SKAGERRAK. REDSKAP: TRÅL.
TUSEN TONN RUND VEKT.

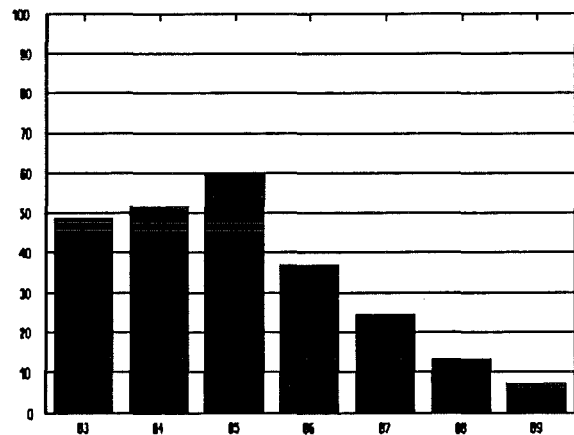

Av figuren på forrige side framgår det at fra relativt små fangster omkring 5 tusen tonn i siste del av 1970-åra, økte fangstene dramatisk fra 1980 og til 1985 da fangst kom opp i 85 tusen tonn. I de påfølgende årene gikk fangsten sterkt tilbake og utgjorde i henhold til foreløpige oppgaver 15 tusen tonn i 1989.

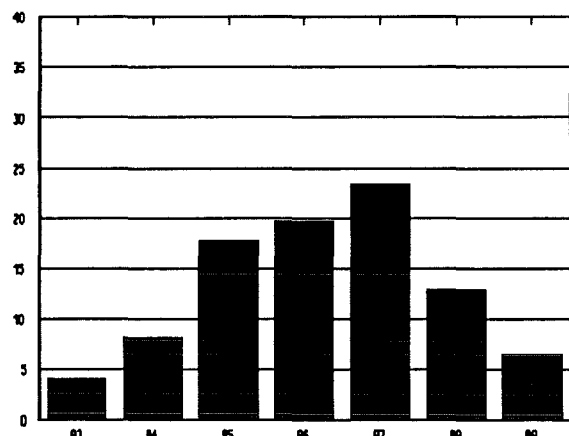
De store svingningene i fisket har i en viss grad sammenheng med at torsketrålerne fra begynnelsen av 1980-åra økte sin innsats i fisket etter sei i Nordsjøen og Skagerrak. I første rekke var det fabrikk- og saltfisktrålere som økte sitt fiske, men også deler av fersfisktrålerflåten drev periodevis et fiske i Nordsjøen i stadig større omfang i årene fram til 1985, da torsketrålernes samlede fangst kom opp i 60 tusen tonn. Nedgangen i årene etter 1985 har igjen sammenheng med økte tråkvoter av torsk nord for 62°N. For de siste årene indikerer fangstallene også en dårligere bestandssituasjon for sei i Nordsjøen.

Figuren viser at gruppen av fartøy med industri- og nordsjøtrållatelse utgjorde en betydelig del av ekspansjonen i det norske trålfisket i Nordsjøen i 1980-årene. Omleggingen mot en større grad av konsumfiske etter sei skjedde ved en bevisst stimulering fra det offentliges side. Først gjennom Nordsjøutvalget og senere gjennom Olje/fisk-fondet brukte Staten betydelige midler for å endre driftsmønsteret i retning av et større konsumfiske etter sei. Dette førte til at fangsten til denne flåtegruppen økte fra i underkant av 5 tusen tonn i 1983 til vel 23 tusen tonn i 1987. I 1988 og 1989 gikk fangsten sterkt tilbake og utgjorde i 1989 vel 7 tusen tonn. Dette synes igjen å være en indikasjon på en redusert seibestand i Nordsjøen. Andre faktorer som har bidratt til nedgangen er at en kraftig økning i industritrålernes fangst av tobis kombinert med en prisøkning på fisk til industriråstoff i forhold til fisk levert til konsum.

SEI I NORDSJØEN OG SKAGERRAK.
FARTØY MED TORSKETRÅTILLATELSE.
TUSEN TONN RUND VEKT.

SEI I NORDSJØEN OG SKAGERRAK.
INDUSTRI- OG NORDSJØTRÅLERE.
TUSEN TONN RUND VEKT.

TABELL A1

SAMLET FANGSTMENGDE AV SEI NORD FOR 62⁰ FORDELT PÅ REDSKAP FRA 1977 TIL 1989.
TUSEN TONN RUND VEKT.

REDSKAP	1977	1978	1979	1980	1981	1982	1983	1984	1985	1986	1987	1988 ¹⁾	1989 ¹⁾
GARN	19.3	21.1	21.6	21.1	24.0	16.7	19.6	23.7	14.6	12.3	19.0	15.3	16.8
LINE	1.0	1.2	1.8	1.6	1.1	1.0	1.0	1.1	0.8	0.9	1.0	1.1	1.3
JUKSA	8.4	7.2	10.8	9.9	9.3	10.6	9.2	9.6	8.5	6.4	7.8	5.7	7.9
SNURREVAD	3.6	2.5	1.3	1.3	1.2	1.3	0.9	1.0	0.7	0.6	1.1	2.8	2.0
ANDRE	0.1	3.0	1.9	2.6	2.6	3.2	2.7	1.4	1.4	0.4	0.7	0.4	1.2
SUM KONVENSJONELLE	32.4	35.0	37.4	36.5	38.2	32.8	33.4	36.8	26.0	20.6	29.6	25.5	28.5
NOT	75.2	62.9	74.7	61.3	64.3	76.4	54.1	36.4	31.1	7.9	34.2	43.5	48.6
TRÅL	26.4	24.3	29.2	31.1	63.0	51.0	60.8	79.6	46.0	34.7	21.8	39.4	41.2
TOTAL	133.6	122.2	141.3	128.9	166.1	159.7	149.6	152.8	103.5	63.2	85.6	108.2	119.0

¹⁾ Foreløpige tall.

TABELL A2

SAMLET FANGSTMENGDEN AV SEI SØR FOR 62⁰ FORDELT PÅ REDSKAP FRA 1977 TIL 1989.
TUSEN TONN RUND VEKT.

REDSKAP	1977	1978	1979	1980	1981	1982	1983	1984	1985	1986	1987	1988 ¹⁾	1989 ¹⁾
GARN	3.1	9.5	4.7	15.3	22.0	15.0	9.3	7.7	5.0	2.9	4.1	3.4	3.0
LINE	0.2	0.1	0.3	0.4	0.5	0.1	0.5	0.4	0.5	0.3	0.5	0.4	0.5
JUKSA	0.0	0.0	0.0	0.1	0.2	0.0	0.1	0.2	0.2	0.1	0.2	0.1	0.1
SNURREVAD	0.0	0.0	0.1	0.1	0.1	0.0	0.0	0.2	0.1	0.1	0.1	0.1	0.0
ANDRE	0.5	0.5	0.4	0.3	0.7	0.7	0.6	0.7	0.8	0.7	0.6	0.4	0.5
SUM KONVENSJONELLE	3.8	10.1	5.5	16.2	23.5	15.8	10.5	9.2	6.6	4.1	5.5	4.4	4.1
NOT	6.4	3.3	5.8	7.7	9.1	9.3	14.0	17.2	14.6	4.1	12.4	8.3	6.8
TRÅL	4.7	4.2	6.3	24.1	23.3	47.5	56.8	62.3	80.6	59.1	48.5	27.3	14.5
BIFANGST TIL OPPMALING ²⁾	..	2.5	1.1	0.4	1.3	5.0	1.4	5.6	7.5	1.5	4.1	0.7	..
TOTAL	14.9	20.1	18.7	48.4	57.2	77.6	82.7	94.3	109.3	68.8	70.5	40.7	25.4

1) Foreløpige tall.

2) Kvantum til oppmaling i industritrålfisket
beregnet av Havforskningsinstituttet.

TABELL B1.

TOTALFANGST AV SEI FORDELT ETTER LEVERINGSFYLKE. ALLE REDSKAPER.
TUSEN TONN RUND VEKT. 1980 -1989.

FYLKE:	1983	1984	1985	1986	1987	1988	1989 ¹⁾
FINNMARK	21.0	19.2	15.3	7.9	15.9	14.9	23.4
TROMS	31.3	29.2	22.2	7.1	11.9	14.7	34.2
NORDLAND	37.6	44.5	30.8	19.6	23.0	18.2	24.5
TRØNDELAG	6.5	7.5	6.0	4.4	4.7	3.4	3.2
MØRE	76.6	81.9	85.4	43.3	38.7	34.1	40.3
SOGN	19.0	17.4	11.7	6.2	14.1	10.6	11.2
HORDALAND	6.6	9.1	9.1	7.2	7.1	1.7	0.8
ROGALAND	6.7	6.4	6.8	6.5	5.6	2.9	4.6
ANDRE/UOPP	25.6	26.1	18.8	28.4	31.3	47.7	2.2
SUM	230.9	241.3	206.0	130.6	152.2	148.4	144.5

¹⁾ Foreløpige tall.

TABELL B2.

TOTALFANGST AV SEI FORDELT ETTER LEVERINGSFYLKE.
KONVENSJONELLE REDSKAPER.
TUSEN TONN RUND VEKT. 1980 -1989.

FYLKE:	1983	1984	1985	1986	1987	1988	1989 ¹⁾
FINNMARK	3.6	3.9	2.4	2.5	2.5	3.9	5.6
TROMS	7.3	10.2	5.7	3.3	1.7	3.5	5.9
NORDLAND	9.0	11.4	10.0	7.2	13.0	7.8	6.3
TRØNDELAG	3.2	3.4	2.7	2.6	3.3	2.0	1.5
MØRE	7.4	7.2	4.5	5.5	9.3	9.0	8.1
SOGN	7.3	5.0	2.8	1.4	2.7	1.8	3.4
HORDALAND	1.4	1.8	1.6	0.5	0.5	0.3	0.2
ROGALAND	0.4	0.2	0.2	0.3	0.4	0.2	0.2
ANDRE/UOPP	1.1	0.5	0.9	0.4	0.6	0.6	0.5
SUM	40.7	43.7	30.7	23.7	34.0	29.1	31.7

¹⁾ Foreløpige tall.

TABELL B3.

TOTALFANGST AV SEI FORDELT ETTER LEVERINGSFYLKE. REDSKAP NOT.
TUSEN TONN RUND VEKT. 1980 -1989.

FYLKE:	1983	1984	1985	1986	1987	1988	1989 ¹⁾
FINNMARK	12.1	10.8	11.7	4.0	11.9	7.2	15.2
TROMS	18.1	12.8	12.6	1.9	8.9	6.7	23.8
NORDLAND	9.9	7.6	3.7	0.8	3.1	1.9	7.7
TRØNDELAG	3.1	2.8	2.4	0.4	0.7	0.5	1.2
MØRE	6.5	2.2	0.7	0.8	0.4	0.4	0.6
SOGN	7.3	8.5	6.5	0.5	9.8	7.6	6.4
HORDALAND	4.5	7.1	6.0	2.1	1.4	0.2	0.1
ROGALAND	1.7	1.7	2.2	1.5	1.4	0.5	0.3
ANDRE/UOPP	4.7	0.0	0.1	0.1	9.0	26.7	0.0
SUM	68.1	53.6	45.8	12.1	46.6	51.8	55.4

¹⁾ Foreløpige tall.

TABELL B4.

TOTALFANGST AV SEI FORDELT ETTER LEVERINGSFYLKE. REDSKAP TRÅL.
TUSEN TONN RUND VEKT. 1980 -1989.

FYLKE:	1983	1984	1985	1986	1987	1988	1989 ¹⁾
FINNMARK	5.0	4.4	1.0	1.4	1.4	3.8	2.5
TROMS	3.8	5.7	3.6	1.8	1.1	4.4	3.7
NORDLAND	17.1	24.6	16.5	11.5	6.5	8.4	10.3
TRØNDELAG	0.2	1.1	0.8	1.4	0.7	0.9	0.5
MØRE	62.7	71.7	79.9	36.3	29.0	24.7	31.7
SOGN	4.4	3.9	2.4	4.4	1.7	1.1	1.3
HORDALAND	0.6	0.2	1.5	4.5	5.2	1.2	0.4
ROGALAND	4.0	4.1	3.9	4.3	3.4	1.8	3.7
ANDRE/UOPP	19.7	26.2	17.6	28.2	21.4	20.3	1.6
SUM	117.6	142.0	127.4	93.8	70.4	66.6	55.7

¹⁾ Foreløpige tall.

TABELL C1.

TOTALFANGST AV SEI FORDELT ETTER HJEMSTEDSFYLKE. ALLE REDSKAPER.
TUSEN TONN RUND VEKT. 1980 -1989.

FYLKE:	1983	1984	1985	1986	1987	1988	1989 ¹⁾
FINNMARK	30.1	29.1	21.0	11.4	16.8	20.7	18.7
TROMS	20.2	20.5	12.7	7.7	8.8	15.3	18.4
NORDLAND	56.0	53.7	37.5	22.6	28.1	31.1	31.2
TRØNDELAG	5.5	5.3	5.9	2.5	5.7	4.5	5.4
MØRE	83.5	95.2	85.4	57.4	53.7	51.7	50.7
SOGN	16.5	15.1	13.9	6.4	12.2	9.6	8.2
HORDALAND	5.6	7.9	8.4	6.9	8.7	3.4	4.3
ROGALAND	5.9	8.6	14.8	13.2	14.7	9.7	4.8
ANDRE/UOP	7.5	5.9	6.3	2.5	3.6	2.4	2.7
SUM	230.9	241.3	206.0	130.6	152.2	148.4	144.5

¹⁾ Foreløpige tall.

TABELL C2.

TOTALFANGST AV SEI FORDELT ETTER HJEMSTEDSFYLKE.
KONVENSJONELLE REDSKAPER.
TUSEN TONN RUND VEKT. 1980 -1989.

FYLKE:	1983	1984	1985	1986	1987	1988	1989 ¹⁾
FINNMARK	2.6	2.4	1.3	1.4	1.9	3.3	4.4
TROMS	6.7	10.1	5.1	3.6	2.3	3.6	6.1
NORDLAND	9.9	11.2	9.7	7.2	11.6	7.2	6.6
TRØNDELAG	2.0	2.5	2.1	1.7	2.6	1.9	1.4
MØRE	9.2	9.1	6.0	5.5	9.0	8.5	8.3
SOGN	4.9	4.4	2.5	1.8	2.7	1.7	2.6
HORDALAND	1.3	1.3	1.3	0.6	0.5	0.4	0.4
ROGALAND	0.9	0.5	0.7	0.9	1.5	1.0	0.7
ANDRE/UOP	3.2	2.1	2.1	1.1	1.9	1.4	1.1
SUM	40.7	43.7	30.7	23.7	34.0	29.1	31.7

¹⁾ Foreløpige tall.

TABELL C3.

TOTALFANGST AV SEI FORDELT ETTER HJEMSTEDSFYLKE. REDSKAP NOT.
TUSEN TONN RUND VEKT. 1980 -1989.

FYLKE:	1983	1984	1985	1986	1987	1988	1989 ¹⁾
FINNMARK	11.8	9.0	9.9	2.6	10.5	12.7	11.1
TROMS	8.7	4.3	3.1	1.1	4.6	8.2	8.9
NORDLAND	22.0	11.5	8.8	2.4	8.5	13.8	14.0
TRØNDELAG	3.5	2.7	3.2	0.5	2.8	2.5	3.8
MØRE	7.7	8.7	6.0	1.3	7.7	6.3	9.5
SOGN	8.2	8.6	6.5	0.7	7.0	6.4	4.6
HORDALAND	3.6	5.3	4.9	2.0	4.1	1.2	2.9
ROGALAND	0.7	0.8	1.1	0.8	0.4	0.3	0.3
ANDRE/UOP	1.9	2.7	2.2	0.6	0.9	0.4	0.3
SUM	68.1	53.6	45.8	12.1	46.6	51.8	55.4

¹⁾ Foreløpige tall.

TABELL C4.

TOTALFANGST AV SEI FORDELT ETTER LEVERINGSFYLKE. REDSKAP TRÅL.
TUSEN TONN RUND VEKT. 1980 -1989.

FYLKE:	1983	1984	1985	1986	1987	1988	1989 ¹⁾
FINNMARK	15.6	17.5	9.7	7.4	4.4	4.6	3.0
TROMS	3.9	5.7	4.3	3.0	1.7	3.4	3.1
NORDLAND	22.3	30.1	18.6	12.9	7.7	10.0	10.4
TRØNDELAG	0.0	0.0	0.6	0.3	0.2	0.1	0.0
MØRE	65.9	77.3	73.4	50.6	36.9	36.8	32.6
SOGN	3.4	2.1	4.9	3.9	2.5	1.6	1.0
HORDALAND	0.7	1.3	2.2	4.3	4.1	1.8	1.0
ROGALAND	3.9	7.0	12.7	11.3	12.5	8.1	3.4
ANDRE/UOP	1.9	0.8	1.0	0.3	0.3	0.3	1.1
SUM	117.6	142.0	127.4	93.8	70.4	66.6	55.7

¹⁾ Foreløpige tall.

TABELL D1. SEINOT NORD FOR 62.. FANGSTMENGDE FORDELT ETTER
FARTØYSTØRRELSE NORD FOR 62.N.
TONN RUND VEKT. 1983 - 1989.

FARTYGRUPPE	1983	1984	1985	1986	1987	1988*	1989*
< 9 M	1002	292	211	50	606	1029	722
10 - 12,9 M	2240	788	281	135	1040	1540	2736
13 - 14,9 M	2256	659	586	138	545	1066	2201
15 - 17,9 M	5672	2634	1621	590	2860	4375	2875
18 - 20,9 M	16984	7823	3605	994	7155	9705	9272
21 - 23.9 M	16942	14994	14328	2336	10574	13084	16441
24 >	8699	9027	10237	3260	11255	11705	14211
UOPPGITT	345	150	200	430	154	1027	119
SUM	54140	36367	31069	7933	34189	43531	48577

* Foreløpige tall.

TABELL D2. SEINOT. ANTALL FARTØY SOM HAR FISKET MED SEINOT
NORD FOR 62. N. 1983 - 1989.

FARTØYGRUPPE	1983	1984	1985	1986	1987	1988*	1989*
< 9 M	53	40	17	12	32	29	40
10 - 12,9 M	60	39	17	8	20	3	62
13 - 14,9 M	22	17	11	5	10	13	29
15 - 17,9 M	45	40	26	17	20	24	29
18 - 20,9 M	69	53	34	19	34	35	48
21 - 23.9 M	47	42	38	31	30	31	41
24 >	18	21	20	27	21	18	20
UOPPGITT	..	..	..	..	..	..	..
SUM	314	252	163	119	167	181	269

* Foreløpige tall.

TABELL D3. SEINOT. FANGSTMENGDE PR. FARTØY SOM HAR FISKET MED
SEINOT NORD FOR 62.N. 1980 - 1989.

FARTØYGRUPPE	1983	1984	1985	1986	1987	1988*	1989*
<9 M	18.9	7.3	12.4	4.2	18.9	35.5	18.1
10 - 12,9 M	37.3	20.2	16.5	16.9	52.0	49.7	44.1
13 - 14,9 M	102.5	38.8	53.3	27.6	54.5	82.0	75.9
15 - 17,9 M	126.0	65.9	62.3	34.7	143.0	182.3	99.1
18 - 20,9 M	246.1	147.6	106.0	52.3	210.4	277.3	193.2
21 - 23.9 M	360.5	357.0	377.1	75.4	352.5	422.1	401.0
24 >	483.3	429.9	511.9	120.7	536.0	650.3	710.6
UOPPGITT	..	..	..	..	..	..	..
SUM	172.4	144.3	190.6	66.7	204.7	240.5	180.6

* Foreløpige tall.

TABELL E1.

SEINOT SØR FOR 62.. FANGSTMENGDE FORDELT ETTER
FARTØYSTØRRELSE. TONN RUND VEKT. 1980 -1989.

FARTØYGRUPPE	1983	1984	1985	1986	1987	1988	1989
UNDER 9 M	2159	3582	366	1161	1819	1096	1213
10 - 12,9 M	1773	2020	1752	1003	2408	798	1955
13 - 14,9 M	743	987	1360	187	791	540	566
15 - 17,9 M	2101	2095	1842	160	1378	1273	1222
18 - 20,9 M	3555	3659	2294	568	3014	2548	1322
21 - 23,9 M	879	1161	889	51	2025	1571	336
24 M OG OVER	2	26	1	120	11	32	-
UOPPGITT	2793	3655	2961	888	934	394	183
SUM	14005	17185	11465	4138	12380	8252	6797

* Foreløpige tall.

TABELL E2.

SEINOT. ANTALL FARTY SOM HAR FISKET MED SEINOT SØR FOR
FOR 62°N. 1983 - 1989.

FARTØYGRUPPE	1983	1984	1985	1986	1987	1988	1989*
UNDER 9 M	54	115	74	70	99	62	89
10 - 12,9 M	20	32	28	24	43	31	42
13 - 14,9 M	10	20	9	11	13	10	10
15 - 17,9 M	25	26	19	9	13	11	12
18 - 20,9 M	18	22	21	10	26	17	18
21 - 23,9 M	8	11	10	5	7	9	6
24 M OG OVER	1	2	1	8	1	5	-
UOPPGITT	..	..	..	..	..	..	..
SUM	136	228	162	137	202	145	177

* Foreløpige tall.

TABELL E3.

SEINOT. FANGSTMENGDE PR. FARTØY SOM HAR FISKET MED SEINOT
SØR FOR 62°N. 1980 - 1989. TONN RUND VEKT.

FARTØYGRUPPE	1983	1984	1985	1986	1987	1988	1989*
UNDER 9 M	40.0	31.1	4.9	16.6	18.4	17.7	13.6
10 - 12,9 M	88.7	63.1	62.6	41.8	56.0	25.7	46.5
13 - 14,9 M	74.3	49.4	151.1	17.0	60.8	54.0	56.6
15 - 17,9 M	84.0	80.6	96.9	17.8	106.0	115.7	101.8
18 - 20,9 M	197.5	166.3	109.2	56.8	115.9	149.9	73.4
21 - 23,9 M	109.9	105.5	88.9	10.2	289.3	174.6	56.0
24 M OG OVER	2.0	13.0	1.0	15.0	11.0	6.4	-
UOPPGITT	..	..	..	..	..	..	..
SUM	103.0	75.4	70.8	30.2	61.3	56.9	38.4

* foreløpige tall.

TABELL F1.

FARTØY MED INDUSTRIRÅLTILLATELSE OG NORDSJØTRÅLTILLATELSE.
FANGST AV SEI FORDELT PÅ VIKTIGE OMRÅDER. TONN RUND VEKT.

FANGSTOMRÅDE	1983	1984	1985	1986	1987	1988	1989 ¹⁾
06 HELGELANDSKYSTEN	81	59	78	34	458	1075	190
07 MØREKYSTEN	6250	11573	5245	4646	4004	4821	4463
08 EGERSTUNDBANKEN	1360	1442	2347	6410	13537	5062	4366
09 SKAGERRAK	444	416	322	603	376	3941	146
28 VIKINGBANKEN	554	613	1151	1110	797	404	113
41 SENTRALE NORDSJØ	293	315	4631	595	217	968	681
42 SHETLAND	1517	5468	9298	11006	8436	2622	1268
ANDRE	2	4	55	67	62	102	1
UOPPGITT	50	161	20	9	0	1	25
SUM	10551	20051	23147	24480	27887	18996	11253

¹⁾ Foreløpige tall.

TABELL F2.

FARTØY MED TORSKETRÅLTILLATELSE. FANGST AV SEI
FORDELT PÅ DE VIKTIGE OMRÅDER. TONN RUND VEKT.

FANGSTOMRÅDE	1983	1984	1985	1986	1987	1988	1989 ¹⁾
00 LOFOTEN	4	152	174	10	79	72	103
03 ØST-FINNMARK	2829	2190	874	1546	1575	4133	2122
04 VEST-FINNMARK	20733	8870	8166	5675	7463	12527	4874
05 RØSTBANKEN TIL MALANGSGRUNNEN	11135	19492	12310	7009	2661	2973	3788
06 HELGELANDSKYSTEN	2044	5035	3496	2972	575	368	1982
07 MØREKYSTEN	14912	24190	14412	10519	2847	2401	6868
08 EGERSTUNDBANKEN	23043	5758	21248	10010	3504	0	28
09 SKAGERRAK	446	0	0	25	0	0	0
12 NORDKAPPBANKEN	2402	1028	582	822	1681	10070	1803
28 VIKINGBANKEN	7285	11466	13571	3270	3041	1290	0
41 SENTR. NORDSJØ	0	0	556	945	26	54	646
42 SHETLAND	17863	34322	24282	22686	17762	11968	6669
ANDRE OMRÅDER	132	867	1134	1071	321	620	8554
UOPPGITT	2	5612	85	0	0	0	4787
SUM	102830	118982	100890	66560	41536	46477	42224

¹⁾ Foreløpige tall.

TABELL G1.

BUDSJETTNEMDAS AKTIVITETSANALYSER. FARTØY OVER 13 M.L.L
 MED SEINOT SOM VIKTIGSTE REDSKAP. NORD-NORGE.
 SAMLET DRIFTSTID I UKER FORDELT PÅ REDSKAP OG FISKESLAG.

	1984	1986	1988
VIKTIGSTE REDSKAP:			
SEINOT	64%	67%	58%
GARN	14%	11%	15%
NOT	7%	10%	12%
SNURREVAD	11%	6%	11%
VIKTIGSTE FISKESLAG:			
SEI	66%	68%	59%
TORSK OG HYSE	24%	20%	28%
SILD	5%	9%	10%
TOTAL DRIFTSTID	2.225	833	928
ANTALL FARTØYER	56	19	24

Kilde: Busdsjettnemda for fiskerinæringen. Lønnsomhetsundersøkelser for Fiskerinæringen 1984, 1986 og 1988.

TABELL G2.

BUDSJETTNEMDAS AKTIVITETSANALYSER. FARTØY OVER 13 M.L.L
 MED SEINOT SOM VIKTIGSTE REDSKAP. SØR-NORGE.
 SAMLET DRIFTSTID I UKER FORDELT PÅ REDSKAP OG FISKESLAG.

	1984	1986	1988
VIKTIGSTE REDSKAP:			
SEINOT	73%	62%	59%
GARN	5%	3%	8%
NOT	21%	35%	31%
VIKTIGSTE FISKESLAG:			
SEI	73%	62%	59%
SILD	10%	24%	18%
BRISLING	7%	7%	6%
TORSK OG HYSE	5%	3%	7%
MAKRELL	..	..	7%
TOTAL DRIFTSTID	2.941	833	928
ANTALL FARTØYER	69	19	24

Kilde: Busdsjettnemda for fiskerinæringen. Lønnsomhetsundersøkelser for Fiskerinæringen 1984, 1986 og 1988

TABELL G3.

LØNNSOMHETSTALL FOR FARTØY OVER 13 M. L.L. TILHØRENDE
 BUDSETTNEMDAS GRUPPE 010 OG 011. GJENNOMSNIITT PR. FARTØY
 FOR ÅRENE 1984, 1986 OG 1988. 1000 KR.

	1984		1986		1988	
	FARTØYGRUPPE		FARTØYGRUPPE		FARTØYGRUPPE	
	010	011	010	011	010	011
Antall fartøy i utvalget:	6	3	7	5	6	4
Årsverk pr. fartøy:	6,5	5,6	7,0	5,8	6,7	6,8
Fangstinntekt pr. fartøy:	1.130,2	787,9	2.035,5	860,3	3.034,5	1.319,4
Lønnsevne pr. årsverk:	39,2	61,8	39,2	117,3	161,0	29,9
Arbeidsgodgj. pr. årsverk:	78,1	67,2	118,5	65,1	193,0	82,7
Gjennomsnittlig fangstmengde ¹⁾ :	550,8	227,0	280,5	..	621,5	463,5
Gjennomsnittlig lengde i meter:	19,5	18,4	23,4	19,6	23,3	21,0
Gjennomsnittlig bruttotonnasje:	52,2	37,5	93,9	56,6	90,5	66,0
Antall fartøy i kartlagt masse:	72	69	19	18	24	30

1) Tusen tonn rund vekt.

SAK 15/90

REGULERING AV FISKE ETTER REKER.

A) VED GRØNLAND.

V. J. Olsen viste til saksdokumentene der det heter:

SAK 15/90

REGULERING AV FISKET ETTER REKER I 1991

a) Ved Grønland

Fisket i 1990

Etter kvoteforhandlingene med EF ble Norge i 1990 tildelt en kvote på 2500 tonn reker ved Grønland. I 1990 må hele kvoten fiskes ved Øst-Grønland, i motsetning til tidligere da 450 tonn måtte fiskes ved Vest-Grønland.

Også i 1990 fyller 22 fartøy vilkårene for deltakelse i dette fisket. I samsvar med tilrådning fra Fiskebåtrederne Forbund ble fristen for å delta i fisket i likhet med tidligere år satt til 15. september. Ett fartøy startet ikke innen fristen og fartøyets kvote ble refordelt på samtlige fartøy etter fordelingsnøkkelen. Fiskeridirektøren fikk adgang til å regulere en eventuell refordeling av kvote på den mest hensiktsmessige måte. Som tidligere ble det i tråd med forslag fra Fiskebåtrederne Forbund foretatt refordeling 1. november. For å sikre at totalkvoten blir tatt blir det etter behov fortatt ny refordeling.

I forbindelse med overføringen av kvoten på 450 tonn reker fra Vest-Grønland til Øst-Grønland ble det etter ønske fra næringen drøftet en endring av fordelingsnøkkelen. Kvoten ble etter dette fordelt ved at et kvantum på 2050 tonn reker ble fordelt etter tidligere fordelingsnøkkel, men uten at noen fartøykvote ble begrenset av godkjent lastekapasitet. Dette fikk betydning for ett fartøy. De øvrige 450 tonn ble fordelt likt på samtlige fartøy.

Grønlandske myndigheter praktiserer som kjent en lisensieringsordning som innebærer at maksimum 15 norske fartøy kan fiske i sonen samtidig. Av flere årsaker har dette i år ført til store vanskeligheter for den praktiske avviklingen av fisket.

En følge av kvoteoverføringen var at samtlige fartøy til samme tid ville være aktuelle for fiske i grønlandsk sone. Fiskeridirektøren anmodet derfor grønlandske myndigheter allerede ved årsskiftet om å oppheve begrensningen på femten fartøy, eventuelt utvide antall fartøy, men fikk negativt svar på dette. Fartøyenes fangstrater var imidlertid svært lave, samtidig som mer enn 15 fartøy ønsket å fiske i sonen. Da det syntes klart at problemene med hensyn til avviklingen av fisket ville forsterke seg, anmodet Fiskeridirektøren på nytt grønlandske myndigheter om oppheving/endring av vilkåret.

Erhvervsdirektoratet besvarte henvendelsene med henvisning til at det av hensyn til bestanden ikke var forsvarlig å øke fiskepresset og at vilkåret av den grunn ikke kunne endres.

For at alle fartøyene skulle få mulighet til å ta sin kvote fant Fiskeridirektøren det påkrevet å iverksette en turnordning som innebærer at fartøy kan gis pålegg om å gå ut av sonen for å gi

andre fartøy mulighet til å gå inn i sonen. Denne ordningen ble iverksatt i mai og ble videreført da fisket tok til igjen i august/september. Turnordningen er etablert i samråd med Fiskebåtredernes Forbund.

Under trepartsforhandlingene i Reykjavik i mai d.å. ble det fra norsk side reist spørsmål om hvordan grønlandske myndigheter ville se på en ny henvendelse om å utvide antall fartøy i sonen. Den grønlandske delegasjonen viste da til at de norske reketralerne har de laveste fangstratene av samtlige fartøy som fisker i området og at dette kan indikere at det foregår utkast av fangst. Det ble forøvrig gitt uttrykk for generell misnøye med den norske flåten, men på mer diffust grunnlag. Dette var ikke tidligere kommet til uttrykk overfor norske myndigheter. Fiskeridirektøren forela disse opplysningene for Fiskebåtredernes Forbund og ba om en nærmere redegjørelse.

Fiskebåtredernes Forbund viste til strukturen i den norske flåten og til den relativt lave fangstkapasiteten hos de fleste fartøyene. Det ble videre anført at de norske fartøyene tradisjonelt fisker på felt med store reker og driver et selektivt fiske. Bemanningen på de norske fartøyene er også lavere enn på tilsvarende grønlandske fartøy. Dette innebærer at toppene i fisket ikke kan utnyttes i tilsvarende grad som hos den øvrige flåten.

Fiskeridirektøren forela disse opplysningene for Erhvervsdirektoratet. Det ble samtidig vist til at fartøyene har fått økt sine fartøykvoter som følge av at hele kvoten nå er overført til Øst-Grønland. Dette innebærer at hele flåten samtidig er aktuell for fiske i grønlandsk sone. Da fartøykvotene som følge av kvoteoverføringen har økt vesentlig, vil fartøyene i tillegg oppholde seg lenger i sonen enn tidligere.

Erhvervsdirektoratet meddelte til dette at grønlandske myndigheter ikke hadde funnet grunnlag for å tillate økning i fiskerikapasiteten i området.

Det ble på telefon til Fiskeridirektoratet samtidig opplyst at det blant den grønlandske flåten er stor misnøye med de norske fartøyene. I den grad den grønlandske fiskerilisenskontrollen har søkt å sette observatører ombord i norske fartøy, har disse vist til at de nå skal forlate grønlandsk sone. Ikke lenge etter har de samme fartøyene igjen meldt seg aktive i sonen. Fiskeridirektøren vil imidlertid opplyse at disse argumentene ikke formelt er blitt fremført overfor direktoratet.

Ifølge de norske fartøyenes opplysninger til Fiskeridirektøren foretar grønlandske myndigheter bare i liten utstrekning kontroll på feltet. Det er heller ikke anført konkrete overtredelser som grunnlag for antagelser om at det foregår utkast. I en situasjon hvor fartøyene har vansker med å nå totalkvoten, burde heller ikke fartøyene ha foranledning til å foreta utkast av fangst.

Fiskeridirektøren rettet på bakgrunn av dette umiddelbart en

henvendelse til Fiskeridepartementet, med anmodning om å rette en forespørsel til Erhvervsdirektoratet om utvidelse av antall fartøy i sonen. Det ble samtidig vist til at den lisensieringsordning som grønlandske myndigheter praktiserer kan innebære at de norske fartøyene fratas muligheten til å kunne ta sine tildelte kvoter ved Grønland.

Fiskeridepartementet har på Fiskeridirektørens anmodning tatt opp spørsmålet med grønlandske myndigheter.

Erhvervsdirektoratet opplyser til departementet at grønlandske kontrollører har konstatert 20 - 30% utkast fra norske fartøy. Kontrollørene har bedt skipperen om å stanse utkast av fangst. Når det gjelder redegjørelsen fra Fiskebåtredernes Forbund vises det til at de norske og grønlandske fartøy fisker på samme feltene og at henvisningen til selektivt fiske derfor synes uforståelig.

Fiskeridepartementet har tatt ovennevnte opp med Fiskebåtredernes Forbund.

I forbindelse med praktisering av turnordningen må det til enhver tid overskytende antall fartøy over 15 stoppe fisket i inntil to døgn om gangen. Grønlands Kommando har bedt de norske fartøyene om å forlate grønlandsk sone den tiden de må være ute av aktivt fiske. Dette innebærer tapt fisketid og økte driftsutgifter for fartøyene. Fiskeridirektøren har overfor Erhvervsdirektoratet vist til den belastning dette er for fartøyene og til nødvendigheten for å kunne gjennomføre en smidig praktisering av turnordningen. En har samtidig påpekt at det må være tillatt for fartøy å oppholde seg i andre lands økonomiske soner uten spesiell tillatelse så lenge fartøyet ikke foretar seg noe som krever slik tillatelse. Erhvervsdirektoratet svarer til dette at de norske fartøyene har fortsatt fisket etter å ha meldt seg passiv, samt at mer enn 15 fartøy samtidig har vært aktive i sonen. Det opplyses videre at meldingene fra de norske fartøyene ofte er mangelfulle eller direkte feilaktig. Direktoratet er forøvrig enig i at fartøyene ikke kan beordres ut av sonen uten spesiell grunn.

Fiskeridirektøren har overfor de norske fartøyene vist til at denne typen konflikter kan bety en belastning for fiskeri-samarbeidet mellom Norge og Grønland. Fiskeridirektøren har overfor de norske fartøyene gjentagne ganger understreket plikten til å overholde gjeldende regler for fiske i grønlandsk sone. Det er også vist til betydningen av at fartøyene følger de pålegg/anmodninger som blir gitt på feltet fra grønlandske myndigheter.

Regulering av fisket i 1991

ACFM uttaler at fiskeintensiteten er doblet fra 1986 til 1989, mens de nominelle fangstene ligger på samme nivå. Analyser av CPUE-data vanskeligjgjøres på grunn av endringer i fangstredskaper, isforhold og utkast av fangst. Vedvarende nedgang i CPUE fra 1986-87 til 1989 gir likevel grunn til bekymring.

Det er ingen sikre holdepunkter for å anslå omfanget av utkast, men det antas å ha økt på grunn av markedets etterspørsel etter stor reke, effektive sorteringsmaskiner og begrensninger på grunn av fartøkvoter. ACFM viser til at det er grunn til å tro at de reelle fangstene og CPUE-dataene er høyere enn oppgitt. TAC anbefales likevel satt til 10 000 tonn i 1991.

Fiskeridirektøren vil vise til ovennevnte problemstillinger i forbindelse med rekefisket ved Grønland. Av hensyn til fiskerisamarbeidet med Grønland er det etter Fiskeridirektørens oppfatning nødvendig å drøfte problemer som skissert ovenfor både med næringen og med grønlandske myndigheter.

Fiskeridirektøren vil videre bemerke at gjennomføringen av reguleringen av rekefisket ved Grønland i forvaltningssammenheng beslaglegger uforholdsmessig store ressurser. En har imidlertid i en årrekke fulgt et tilnærmet likt reguleringsopplegg. Det er også en begrenset fartøygruppe som deltar i dette fisket, noe som innebærer at reguleringsopplegget er kjent for disse. Det samme gjelder reglene for fiske i grønlandsk sone.

Fiskeridirektøren vil under forutsetning av at Norge tildeles kvote for fiske i grønlandsk sone i 1991 tilrå at det i hovedsak tas sikte på å følge et tilsvarende reguleringsopplegg som i 1990. Det vises likevel til at det som resultat av drøftelser med næringen og grønlandske myndigheter kan bli nødvendig å endre deler av reguleringsopplegget.

V. J. Olsen refererte forslaget og konstaterte at et enstemmig
Reguleringsråd fant å kunne gå inn for dette.

B) I NORDSJØEN OG SKAGERRAK.

V. J. Olsen viste igjen til saksdokumentene:

b) I Nordsjøen/Skagerrak

Fisket i 1990

ACFM viste til at store bestandsuttak i 1987 og 1988 og CPUE-data indikerte en overbeskatning av rekebestanden i Nordsjøen og anbefalte for 1990 en TAC på 3000 tonn reker i ICES-område IVa. Norge har ikke satt noen kvote, men har fulgt utviklingen i fisket nøye. EF er tildelt en kvote på 900 tonn og har tatt ca. 390 tonn hittil i år. Norske fartøy har tatt ca. 2700 tonn. Dermed ligger totaluttaket i Nordsjøen rundt anbefalt TAC.

Bestandsuttaket i Skagerrak syntes også å ligge på et maksimumsnivå og ACFM anbefalte at beskatningsgraden ble redusert til nivået for 1985. TAC ble derfor anbefalt til 7000 tonn.

Rekefisket i Nordsjøen sør for N 62° og i Skagerrak ble også i 1990 fra norsk side regulert under ett. Fisket er regulert ved turkvoter på 4 tonn og helligdagsfredning og foreløpig har norske fartøy tatt ca. 2400 tonn reker i Skagerrak.

Fisket i 1991

ACFM har for første gang gitt en samlet anbefaling for ICES-områdene IIIa og IVa (Norskerenna). Dette skyldes at det nå er påvist stor utveksling mellom rekene i disse områdene. TAC anbefales for disse områdene å ikke overstige 12000 tonn reker.

Forhandlingene for Skagerrak er ikke sluttført. En tredje forhandlingsrunde er avtalt til 14. og 15. januar 1991, slik at basis for regulering av rekefisket i dette området tidligst vil være klar medio januar. Det er under forhandlingene antydnet en avtale som innebærer at det avsettes 30% av kvoten til fiske i norsk sone (ICES-område IVa) og 70% til Skagerrak (ICES-område IIIa). Dersom en legger anbefalingen til grunn vil i tilfelle dette innebære et kvantum på 3600 tonn i Norges økonomiske sone og 8400 tonn i Skagerrak.

Det er videre antydnet en fordeling av kvantumet i Skagerrak etter nøkkelen fra 1990, dvs. 70% av gjennomsnittsfangstene i årene 1985/86. Sverige er imidlertid interessert i større kvote. Som kjent er heller ikke kvoteavtalen med EF i skrivende stund sluttført. EF har i 1990 hatt til disposisjon en kvote på 900 tonn i norsk sone og er interessert i å få økt denne kvoten.

Fiskeridirektøren vil tilrå at en følger et tilsvarende reguleringsopplegg som i 1990. Dette innebærer en videreføring av turkvoteordningen på 4 tonn samt helligdagsfredning.

Fiskeridirektøren vil følge utviklingen i fisket nøye og eventuelt komme tilbake til spørsmålet om ytterligere reguleringstiltak. En tenker her i første rekke på spørsmålet om å innføre en maksimalkvoteordning.

V. J. Olsen refererte forslaget til videreføring av
reguleringsopplegget og konstaterte enighet i rådet om dette.

SAK 16/90

REGULERING AV FISKET ETTER VASSILD NORD FOR N 62° I 1991.

V. J. Olsen viste til saksdokumentene der det heter:

Fisket i 1990.

Kvote.

Totalkvoten for 1990 var på 20.000 tonn som ble fordelt som følger:

Totalkvote	20.000 t.
USSR	<u>1.000 t.</u>
Til norske fartøy	<u>19.000 t.</u>

Regulering.

Fisket i 1. halvår ble regulert med maksimalkvote. Denne ble satt til 2.000 t.

Fangst.

Fangst av vassild nord for Stad var pr. 11.11.90 på 9.002 tonn rund vekt. (8.219 t. på samme tidspunkt i 1989).

En har i 1990 hatt 15 fartøy i fiske etter vassild nord for N 62°.

Ilandbragt kvantum fordeler seg ifølge Norges Råfisklag således:

	<u>I alt</u>
5 fartøy over 1000 tonn	5.616 tonn
2 " mellom 800-1000 tonn	1.642 "
0 " " 600- 800 "	-
1 " " 400- 600 "	475 "
2 " " 200- 400 "	695 "
5 " under 200 "	492 "

Når det gjelder de 8 vassildtråltillatelsene som ble gitt til ringnotfartøy i 1987, kan det opplyses at 2 fartøy har levert følgende andel av norsk kvote:

1 fartøy	1.170 tonn
1 fartøy	1.141 tonn

Ilandført kvantum i 1990 pr. uke 45 er 780 tonn høyere enn kvantumet til samme tidspunkt i fjor.

P.g.a. omsetningsmessige forhold hadde flere mottak ved års- skiftet 1989/1990 betydelige beholdninger usolgt vassildfarse. Som forutsatt har det imidlertid vært bedre avtak i år, og en har pr. i dag mangel på vassildfarse.

Årsaken til at oppfisket kvantum bare har økt moderat, er det forhold at flere kjøpere har villet omsette den farsen en satt inne med før en tok imot nye landinger. Oppsvinget kom derfor først ved halvårsskiftet. En skal heller ikke se bort fra at anlegg har vært hemmet på mottakssiden p.g.a. nedfrysingen av laks.

Til neste år må fiskeindustrien forvente mer konkurranse om råstoffet, bl.a. fordi flere fartøy som fisker vassild også har loddetråltillatelse. Det kan derfor bli en kortere og anderledes sesong i 1991 enn det en har hatt de senere årene.

Sovjetrusiske fartøy har ikke innmeldt vassild i 1990.

Regulering av fisket i 1991

Kvote.

Havforskningsinstituttet uttaler i brev av 03.12.90:

"I konsumfisket etter vassild nord for Statt er det i 1990 frem til månedsskiftet oktober/november landet 9000 t. Det er ca. 1000 t mer enn for samme periode i 1989. Fangster har vært tatt i alle månedene, med størst kvantum tatt i april. I 1. halvår 1990 var fangsten ca. 7000 t.

Frem til siste uke i mai var det godt fiske både i Sula- og Sklinnadjupet og i eggakanten ved Garsolbanken og nordover til Trénasnaget. Senere ble det forandringer i forekomst- enes utbredelse og fangstene ble mindre. Fisket fortsatte således bare Suladjupet hvor forholdene imidlertid ble bedre allerede fra midten av juni. Nedenstående tabell viser fangstenes fordeling i 1990 på område og sesong frem til november:

	1. halvår	2. halvår	Sum 1990
Sklinnadjupet	1900 t	623 t	2523 t
Suladjupet	2602 t	1441 t	4043 t
Egga	2424 t	-	2424 t
Sum	6926 t	2064 t	8990 t

Kapasiteten i mottaket har sannsynligvis også i år vært en regulerende faktor, og båtene hadde i en periode bestemte leveringskvoter å forholde seg til. Utover høsten har fisket vært mer labert.

Fig. 1 viser lengde- og alderssammensetning i prøver fra

kommersielle fangster fra Sula- og Sklinnadjupet og fra eggakanten i henholdsvis 1. halvår 1989 og 1990. Det fremgår at det er voksen fisk med lengde større enn 30 cm som beskattes. Alderen er fra 6 år og oppover, og største gruppe representert er 20 åringer og eldre.

I perioden 20. april - 3. mai 1990 kartla Havforsknings- instituttet forekomstene av vassild langs kysten mellom Statt og Vestfjorden. Tetthet og utbredelse er vist på Fig. 2, med høyeste verdier av vassild observert i eggakanten omkring posisjon 67°15'N 09°00'Ø. Den eldste og største fisken sto lengst nord, mens det lengre syd ble funnet større innslag av yngre fisk i prøvene enn i tilsvarende prøver fra det kommersielle fisket.

Biomassen av vassild ble akustisk anslått til 400.000 tonn, men flere usikkerhetsmomenter som bl.a. stort dyp, blanding med andre fiskeslag og tetthetskoeffisienten tilsier at anslaget må betraktes med største forsiktighet (Fig. 3). Trekker en fra verdien av yngre fisk vil biomassen av fisk større enn 30 cm, som er den gruppen som beskattes, være på ca. 340.000 tonn.

Heller ikke for 1990 er kvoten oppfisket. Regulerings- bestemmelsene i dette fisket har imidlertid vært av forebyggende karakter for å hindre en ukontrollert innsatsøkning som vil kunne skade bestanden. Ut fra en helhetsvurdering vil Havforskningsinstituttet derfor anbefale at det fortsatt opprettholdes en forebyggende reguleringsform i vassildfisket. For 1991 foreslås det således en totalkvote som tidligere på 20.000 tonn i konsumfisket nord for Statt. Det er ca. 6% av anslått mengde voksen vassild i området."

Fiskeridirektøren vil foreslå følgende fordeling av kvoten i 1991:

Totalkvote	20.000 t.
<u>USSR</u>	<u>÷ 1.000 t.</u>
Norske fartøy	19.000 t.

I 1991 er det avtalt en bifangstkvote på 5.000 tonn til USSR, men de seneste årene har russerne bare rapportert noen få tonn vassild slik at avsetning til Sovjet skjønnsmessig er satt til 1000 tonn.

For å kunne delta i vassildfisket må en ha vassildtråltillatelse. På bakgrunn av at kvoten ikke er blitt tatt de siste årene bestemte Fiskeridepartementet 13.07.1987 at det skulle gis vassildtrålkonsesjon til et begrenset antall ringnotfartøy. Bare to ringnotfartøy kan vise til aktivitet i år, se fangststatistikken ovenfor.

Regulering.

Tidligere års erfaringer skulle tilsi at det ikke er nødvendig å sette maksimalkvoter i dette fisket og Fiskeridirektøren vil med bakgrunn i de senere års fiske foreslå at det ikke settes maksimalkvote for 1991.

Noen fartøy har i 1990 søkt om vassildtråltillatelse for ombordproduksjon. Bakgrunnen for at totalkvantumet ikke er tatt er verken flåtekapasitet eller produksjonskapasitet på land, men markedsproblemer, jfr. ovenfor. På bakgrunn av at både fangstkapasitet og produksjonskapasitet er tilstrekkelig, har Fiskeridirektøren ikke gitt tillatelse til fartøy med sikte på ombordproduksjon.

Fiskeridirektøren foreslår at kvoten for norske fartøy i 1991 settes til 19.000 tonn.

V. J. Olsen refererte forslaget til kvote på 19.000 tonn og ba om synspunkt.

Fladmark sa at han så med bekymring på at bare halvparten av kvoten ble oppfisket. Han sa videre at det kun var en bedrift som fungerte som mottak. Han var av den oppfatning at direktoratet burde vurdere de

tillatelser som var gitt og slippe flere til. Han viste til at av 8 fartøyer som hadde fått tillatelse hadde bare 2 levert fangst. Han mente derfor at de øvrige seks burde refordeles.

Videre foreslo han at det ble åpnet for levering til mel og olje, hvis avtaket til konsum ikke var tilstrekkelig.

Nakken sa at han ville advare mot å gå inn på å tillate oppmaling av vassild. Han pekte på at vassild var bedre egnet til konsum jo eldre den ble.

Leine var enig i at et oppmalingsfiske ikke burde være tillatt, og at det heller ikke var lønnsomt.

Plassa sa at når det gjaldt spørsmål om refordeling arbeidet Konesjonskontoret med dette.

Fladmark sa at alle nye som hadde søkt var gitt avslag. Han mente det burde være automatikk i å slippe til andre på ubrukte konsesjoner.

Plassa sa at motstanden mot å åpne for ombordproduksjon ville være stor i næringen, fordi dette ville kunne minske konsumlevering til landanlegg.

V. J. Olsen oppsummerte deretter og konstaterte at rådet var enig i å ikke foreta avstemming på refordelingsspørsmålet ut fra en forventning om at konsesjonskontoret hadde vurdert spørsmålet før neste møte.

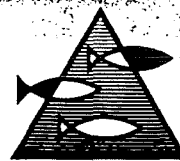
Han foretok deretter avstemming over forslaget om å åpne for levering til mel og olje.

2 representanter (Fladmark og Larsen) stemte for forslaget.

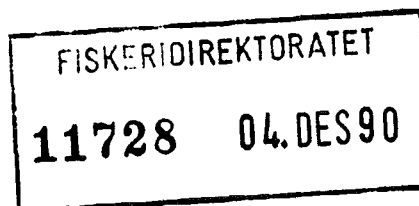
De øvrige 11 representantene (Olsen, Rasmussen, Johansen, Bakkevik,

Wold, Leine, Arctander, Nakken, Bjørklund, Hysvær og Eggereidet)
stemte imot.

Fiskeridirektøren,
Juridisk kontor
Her

Deres referanse:

Vår referanse: Utg.-90/TM

Bergen, 3/12 1990

Regulering av vassildfisket nord for 62° N i 1991

Viser til telefax angående regulering i konsumfisket etter vassild nord for Statt i 1991. Vedlagt følger et notat om dette med forslag om opprettholdelse av en totalkvote på 20 000 tonn.

Steinar Olsen
Senterleder

John Hamre
Ayd. leder

NOTAT
Regulering av vassildfisket nord for 62°N i 1991

I konsumfisket etter vassild nord for Statt er det i 1990 frem til månedskiftet oktober/november landet 9000 t. Det er ca. 1000 t mer enn for samme periode i 1989. Fangster har vært tatt i alle månedene, med størst kvantum tatt i april. I 1. halvår 1990 var fangsten ca. 7000 t.

Frem til siste uke i mai var det godt fiske både i Sula- og Sklinnadjupet og i eggakanten ved Garsolbanken og nordover til Trænasnaget. Senere ble det forandringer i forekomstenes utbredelse og fangstene ble mindre. Fisket fortsatte således bare i Suladjupet hvor forholdene imidlertid ble bedre allerede fra midten av juni. Nedenstående tabell viser fangstenes fordeling i 1990 på område og sesong frem til november:

	1. halvår	2. halvår	Sum 1990
Sklinnadjupet	1900 t	623 t	2523 t
Suladjupet	2602 t	1441 t	4043 t
Egga	2424 t	-	2424 t
Sum	6926 t	2064 t	8990 t

Kapasiteten i mottaket har sannsynligvis også i år vært en regulerende faktor, og båtene hadde i en periode bestemte leveringskvoter å forholde seg til. Utover høsten har fisket vært mer labert.

Fig. 1 viser lengde- og alderssammensetning i prøver fra kommersielle fangster fra Sula- og Sklinnadjupet og fra eggakanten i henholdsvis 1. halvår 1989 og 1990. Det fremgår at det er voksen fisk med lengde større enn 30 cm som beskattes. Alderen er fra 6 år og oppover, og største gruppe representert er 20 åringer og eldre.

I perioden 20 april - 3 mai 1990 kartla Havforskningsinstituttet forekomstene av vassild langs kysten mellom Statt og Vestfjorden. Tetthet og utbredelse er vist på Fig. 2, med høyeste verdier av vassild observert i eggakantebn omkring posisjon 67°15'N 09°00'Ø. Den eldste og størst fisker sto lengst nord, mens det lengre syd ble funnet større innslag av yngre fisk i prøvene enn i tilsvarende prøver fra det kommersielle fisket.

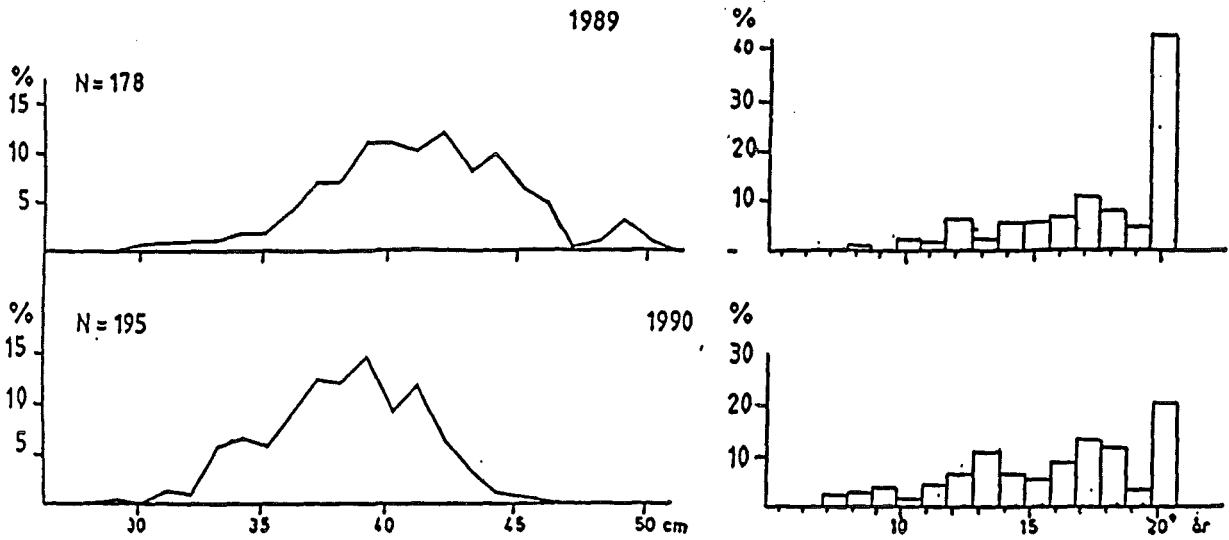
Biomassen av vassild ble akustisk anslått til 400 000 tonn, men flere usikkerhetsmomenter som bl.a. stort dyp, blanding med andre fiskeslag og tetthetskoeffisienten tilsier at anslaget må betraktes med største forsiktighet (Fig. 3). Trekker en fra verdien av yngre fisk vil biomassen av fisk større enn 30 cm, som er den gruppen som beskattes, være på ca. 340 000 tonn.

Heller ikke for 1990 er kvoten oppfisket. Reguleringsbestemmelsene i dette fisket har imidlertid vært av forebyggende karakter for å hindre en ukontrollert innsatsøkning som vil kunne skade bestanden. Ut fra en helhetsvurdering vil Havforskningsinstituttet derfor anbefale at det fortsatt opprettholdes en forebyggende reguleringsform i vassildfisket. For 1991 foreslås det således en totalkvote som tidligere på 20 000 tonn i konsumfisket nord for Statt. Det er ca. 6% av anslått mengde voksen vassild i området.

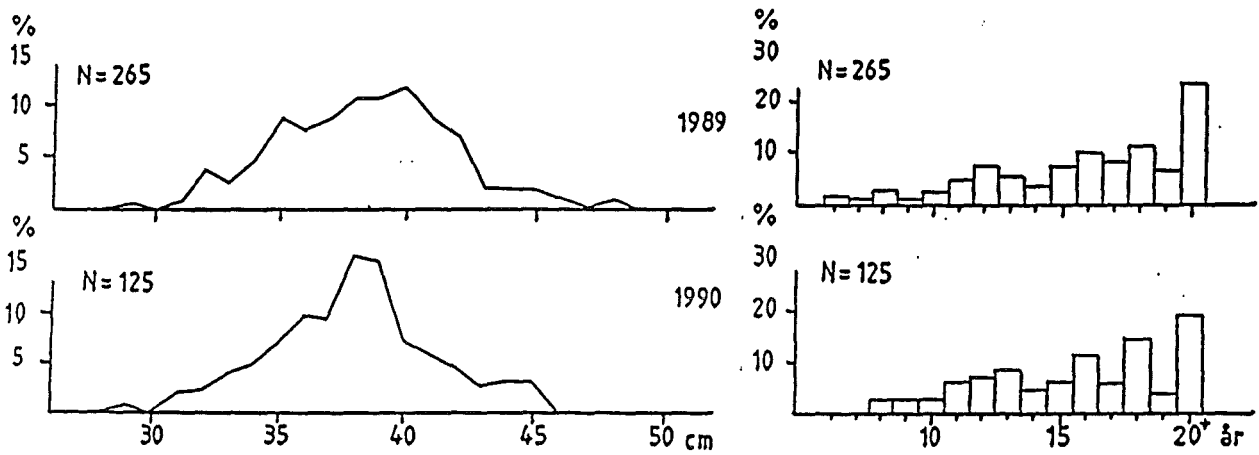
Bergen 3/12 1990

Terje Monstad

Eggakanten

Sklinnadjupet

Suladjupet

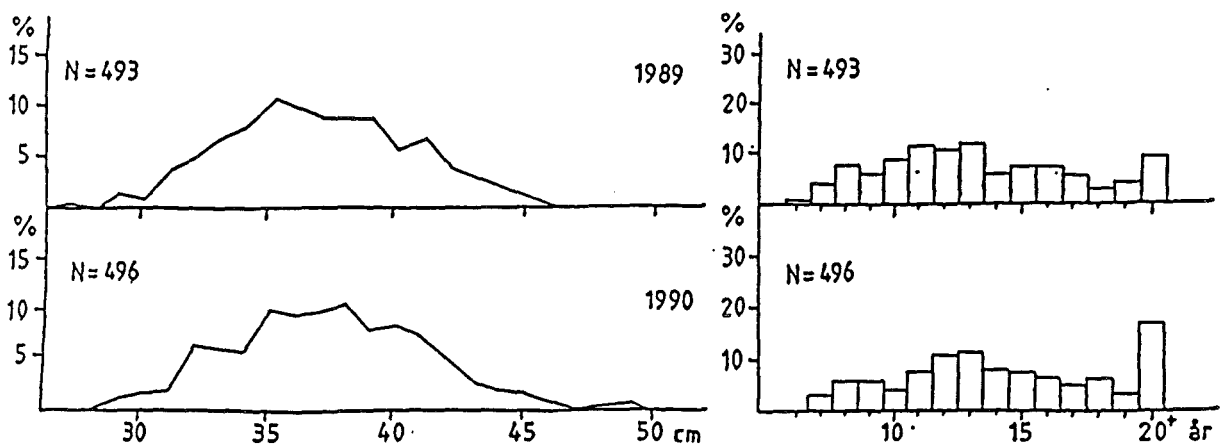

Fig. 1. Lengde- og alderssammensetning av vassild i prøver fra kommersielle fangster tatt i eggakanten (øverst), i Sklinnadjupet (midten) og i Suladjupet (nederst) i 1. halvår 1989 og 1990.

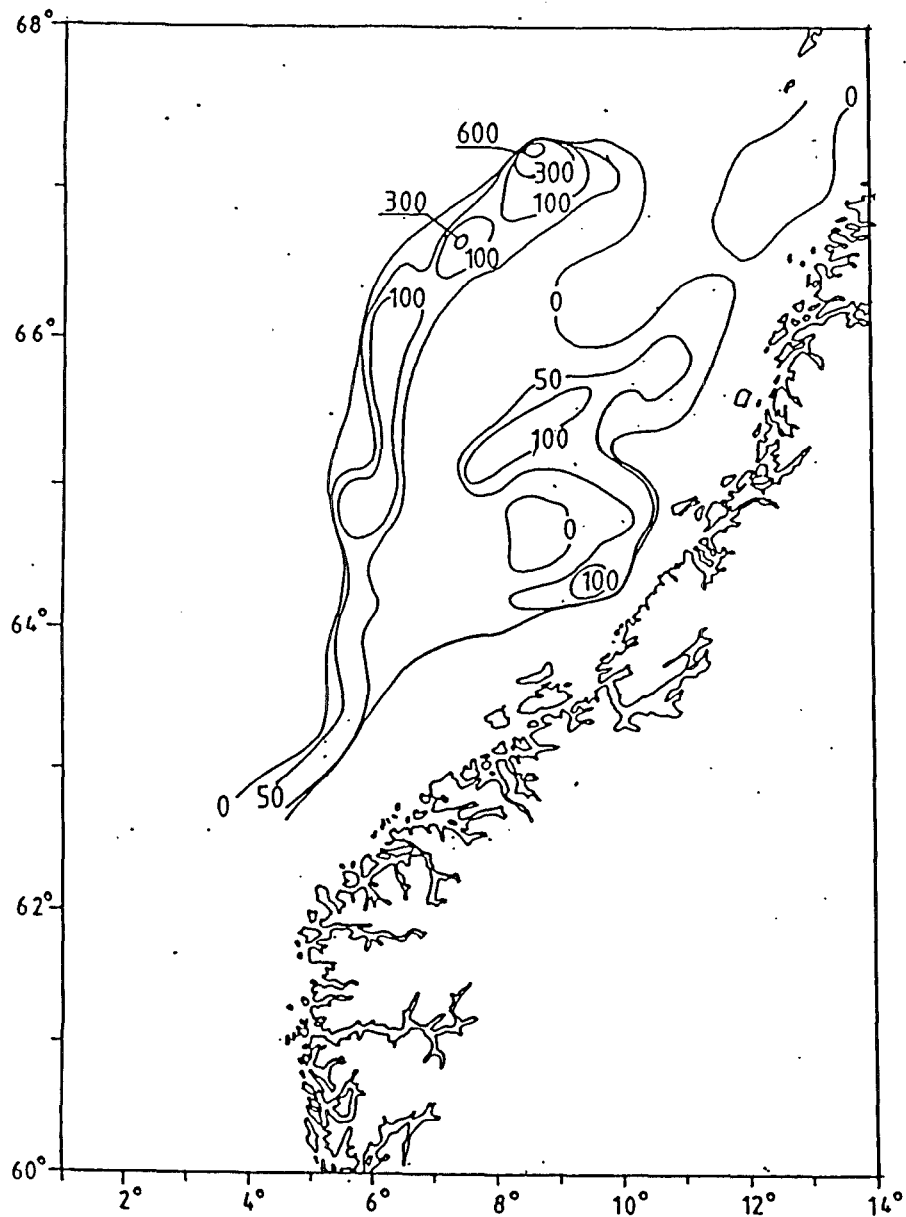

Fig. 2. Utbredelse og tetthet av vassild, april/mai 1990. Ekkointensitet i $m^3/n.mil^2$.

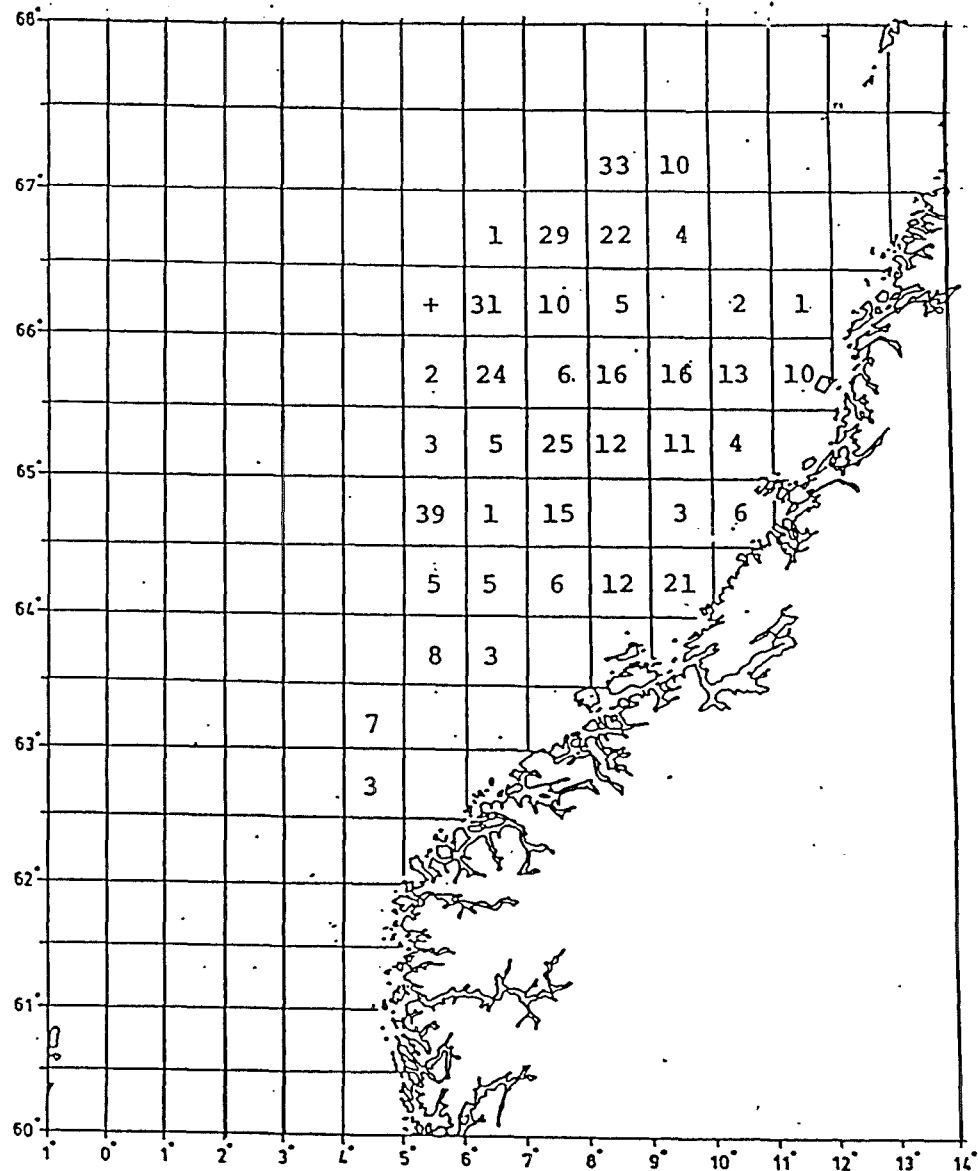

Fig. 3. Biomasse ('000 t) av vassild, april/mai 1990.

SAK 17/90

REGULERING AV FISKET ETTER ROGNKJEKS I 1991.

Olsen viste til saksdokumentene der det heter:

"I 1988 ble det for første gang innført reguleringstiltak i fisket etter rognkjeks i Finnmark, Troms og Nordland fylke.

Det ble stilt vilkår om at fartøy som skulle delta måtte være registrert i merkeregisteret. Videre ble det stilt krav om at høvedsmannen måtte stå på blad A eller B i fiskarmanntallet.

Deltagende fartøy fikk i 1988 adgang til å fiske innenfor en maksimalkvote på 7.500 liter rognkjeksrogn pr. fartøy. I 1989 og 1990 ble maksimalkvoten satt til 6.500 liter pr. fartøy.

Fiskeridirektøren foreslår at fisket etter rognkjeks blir regulert på samme måte som de to foregående år, med samme deltakelsesbegrensning og lik kvote for alle deltakende fartøy. Maksimalkvoten pr. fartøy settes til 6.500 liter."

Det var enighet i Reguleringsrådet om Fiskeridirektørens forslag til regulering av rognkjeksfisket i 1991.

T E L E F A X

Fiskeridirektoratet
BERGEN

att.: Halsteinsen

Vår ref.:
4782.90/WG/-

Dato:
Tromsø, 4. desember 1990

**AVVIKLINGEN AV ROGNKJESFISKET I ÅR SAMMENLIGNET MED TIDLIGERE
ÅR. UTSIKTER FOR NESTE ÅRS SESONG.**

Vi viser til telefonsamtale idag.

Leverte kvanta har utviklet seg slik de 3 siste år (kvanta i liter, samt omregnet til tønner à 105 kg, og 130 liter):

	Tilvirket	Utilvirket	Sum, omregnet tønner
1988	109.043	925.665	7.950
1989	123.357	836.816	7.386
1990	88.649	270.190	2.760

Fangst/produksjon økte fram til 1987, og holdt seg nokså stabilt de to påfølgende år. P.g.a. vanskelig markedsituasjon foran årets sesong, var det vanskelig for våre eksportører å få til kontrakter om salg, og den usikkerhet som bredte seg i næringen resulterte i det lave kvantum. Den samme situasjon oppstod også i våre konkurrentland som i første rekke er Island og Canada. Rapporter fra disse land viser at deres produksjon er redusert til 7.-9.000 tønner, mot normalt 15.-20.000 tønner.

Det positive vi kan trekke ut av årets sesong, er at det lave kvantumet muliggjorde salg av gammelrogn fra forrige sesong, anslagsvis 1.500-2.000 tønner hos norske eksportører. Vi skulle derfor kunne starte neste års fangst med "blanke ark", og interessen for fiske/fangst skulle derfor også være langt bedre enn foran årets sesong.

Med hilsen
NORGES RÅFISKLAG

Willy Godtliebsen
Willy Godtliebsen

Kopi: Norges Råfisklag, Vardø/Svolvær

kontoradresser	Hovedkontor 9001 Tromsø Postboks 728 (083)56233 (083)86989 6420-0522786	9951 Vardø Postboks 40 (085)87381 (085)88092 6473-0510509	8301 Svolvær Postboks 130 (068)70677 (088)71444 6433-0303232	7001 Trondheim Postboks 184 (07)525530 (07)525534 6404-0501469	6501 Kristiansund Postboks 219 (073)71222 (073)72555 6365-0502584
----------------	--	---	--	--	---

Bergen, 20.02.1990
TH/TBR

FORSKRIFT OM REGULERING AV FISKET ETTER ROGNKJEKS I FINNMARK,
TROMS OG NORDLAND FYLKE I 1990.

I medhold av lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 5 og lov av 16. juni 1972 nr. 57 om regulering av deltakelsen i fisket §§ 6 og 8, er det ved kgl.res. av 2. februar 1990 fastsatt følgende forskrift:

§ 1

Det er forbudt å fiske rognkjeks i Finnmark, Troms og Nordland fylke i 1990.

§ 2

Uten hensyn til forbudet i § 1 kan fartøy som oppfyller vilkårene nedenfor fiske rognkjeks begrenset til et kvantum beregnet til 6500 liter rognkjeksrogn:

- a) Fartøy som skal nyttes må være registrert i merkeregisteret.
- b) Hovedsmannen må stå på blad A, eller blad B i fiskarmanntallet.

Ved levering av sjøltilvirket rogn, skal benyttes en omregningsfaktor, slik at en tønne med rominnhold på 105 liter avregnes med 130 liter rogn på kvoten.

Fiskeridirektøren kan i særlige tilfeller dispensere fra vilkåret gitt i punkt a.

§ 3

Ingen kan fiske og levere mer enn en kvote eller overskride fastsatt kvote. Hvert fartøy kan bare fiske og levere en kvote.

Det kvantum det enkelte fartøy kan fiske kan ikke overføres, men må leveres av dette fartøy. Det er ikke tillatt å fiske med leiet fartøy.

§ 4

Fiskeridepartementet kan endre denne forskrift.

§ 5

Forsettlig eller uaktsom overtredelse av denne forskrift eller forskrift gitt i medhold av denne, straffes i henhold til § 53 i lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. og § 11 i lov om regulering av deltakelsen i fisket av 16. juni 1972 nr. 57.

§ 6

Denne forskrift trer i kraft straks.

SAK 17/90

REGULERING AV FISKET ETTER ROGNKJEKS I 1991.

Olsen viste til saksdokumentene der det heter:

"I 1988 ble det for første gang innført reguleringstiltak i fisket etter rognkjeks i Finnmark, Troms og Nordland fylke.

Det ble stilt vilkår om at fartøy som skulle delta måtte være registrert i merkeregisteret. Videre ble det stilt krav om at høvedsmannen måtte stå på blad A eller B i fiskarmanntallet.

Deltagende fartøy fikk i 1988 adgang til å fiske innenfor en maksimalkvote på 7.500 liter rognkjeksrogn pr. fartøy. I 1989 og 1990 ble maksimalkvoten satt til 6.500 liter pr. fartøy.

Fiskeridirektøren foreslår at fisket etter rognkjeks blir regulert på samme måte som de to foregående år, med samme deltakelsesbegrensning og lik kvote for alle deltakende fartøy. Maksimalkvoten pr. fartøy settes til 6.500 liter."

Det var enighet i Reguleringsrådet om Fiskeridirektørens forslag til regulering av rognkjeksfisket i 1991.

T E L E F A X

Fiskeridirektoratet
BERGEN

att.: Halsteinsen

Vår ref. nr.
4782.90/WG/-

Dato:
Tromsø, 4. desember 1990

**AVVIKLINGEN AV ROGNKJESFISKUT I ÅR SAMMENLIGNET MED TIDLIGERE
ÅR. UTSIKTER FOR NESTE ÅRS SESONG.**

Vi viser til telefonsamtale idag.

Leverte kvanta har utviklet seg slik de 3 siste år (kvanta i liter, samt omregnet til tønner à 105 kg, og 130 liter):

	Tilvirket	Utilvirket	Sum, omregnet tønner
1988	109.043	925.665	7.950
1989	123.357	836.816	7.386
1990	88.649	270.190	2.760

Fangst/produksjon økte fram til 1987, og holdt seg nokså stabilt de to påfølgende år. P.g.a. vanskelig markedsituasjon foran årets sesong, var det vanskelig for våre eksportører å få til kontrakter om salg, og den usikkerhet som bredte seg i næringen resulterte i det lave kvantum. Den samme situasjon oppstod også i våre konkurrentland som i første rekke er Island og Canada. Rapporter fra disse land viser at deres produksjon er redusert til 7.-9.000 tønner, mot normalt 15.-20.000 tønner.

Det positive vi kan trekke ut av årets sesong, er at det lave kvantumet muliggjorde salg av gammelrogn fra forrige sesong, anslagsvis 1.500-2.000 tønner hos norske eksportører. Vi skulle derfor kunne starte neste års fangst med "blanke ark", og interessen for fiske/fangst skulle derfor også være langt bedre enn foran årets sesong.

Med hilsen
NORGES RÅFISKLAG

Willy Godtliebsen
Willy Godtliebsen

Kopi: Norges Råfisklag, Vardø/Svolvær

Kontoradresser	Hovedkontor 9001 Tromsø Postboks 728	9991 Vardø Postboks 40	8301 Svolvær Postboks 130	7001 Trondheim Postboks 184	6501 Kristiansund Postboks 219
Telefon	(083)56233	(085)87381	(088)70677	(07)525530	(073)71222
Telefax	(083)86989	(085)88092	(088)71444	(07)525534	(073)72555
Bankgiro	6420-0522786	6473-0510509	6433-0503252	6404-0501469	6365-0502584

Bergen, 20.02.1990
TH/TBR

FORSKRIFT OM REGULERING AV FISKET ETTER ROGNKJEKS I FINNMARK,
TROMS OG NORDLAND FYLKE I 1990.

I medhold av lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 5 og lov av 16. juni 1972 nr. 57 om regulering av deltakelsen i fisket §§ 6 og 8, er det ved kgl.res. av 2. februar 1990 fastsatt følgende forskrift:

§ 1

Det er forbudt å fiske rognkjeks i Finnmark, Troms og Nordland fylke i 1990.

§ 2

Uten hensyn til forbudet i § 1 kan fartøy som oppfyller vilkårene nedenfor fiske rognkjeks begrenset til et kvantum beregnet til 6500 liter rognkjeksrogn:

- a) Fartøy som skal nyttes må være registrert i merkeregisteret.
- b) Hovedsmannen må stå på blad A, eller blad B i fiskarmanntallet.

Ved levering av sjøltilvirket rogn, skal benyttes en omregningsfaktor, slik at en tønne med rominnhold på 105 liter avregnes med 130 liter rogn på kvoten.

Fiskeridirektøren kan i særlige tilfeller dispensere fra vilkåret gitt i punkt a.

§ 3

Ingen kan fiske og levere mer enn en kvote eller overskride fastsatt kvote. Hvert fartøy kan bare fiske og levere en kvote.

Det kvantum det enkelte fartøy kan fiske kan ikke overføres, men må leveres av dette fartøy. Det er ikke tillatt å fiske med leiet fartøy.

§ 4

Fiskeridepartementet kan endre denne forskrift.

§ 5

Forsettlilig eller uaktsom overtredelse av denne forskrift eller forskrift gitt i medhold av denne, straffes i henhold til § 53 i lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. og § 11 i lov om regulering av deltakelsen i fisket av 16. juni 1972 nr. 57.

§ 6

Denne forskrift trer i kraft straks.

REGULERING AV FISKET ETTER SILD SØR FOR 62° N I 1991.

Olsen viste til saksdokumentene der det heter:

// A. Fisket i 1990.

Dei norske sildekvotane etter avsetning til tredjeland fordeler seg slik på område og fartøygrupper:

	<u>Ringnot</u>	<u>Trål</u>	<u>Kyst</u>	<u>Totalt</u>
Nordsjøen:	108.100	5.000	5.000	118.100
Skagerrak:	14.000	-	2.000	16.000
<u>Vest av 4° vest:</u>	<u>7.430</u>	<u>-</u>	<u>-</u>	<u>7.430</u>
Totalt:	129.530	5.000	7.000	141.530

Oppfiska kvantum pr. 04.12.90 fordeler seg slik på område og fartøygrupper:

	<u>Ringnot</u>	<u>Trål</u>	<u>Kyst</u>	<u>Totalt</u>
Nordsjøen:	102.895	22.500 ¹	4.158	129.553
Skagerrak:	8.216	-	480	8.696
<u>Vest av 4° vest</u>	<u>5.461</u>	<u>-</u>	<u>-</u>	<u>5.461</u>
Totalt:	116.572	22.500	4.638	143.710

¹ Kvantumet er eit førebels overslag som byggjer på gjennomgang og vurdering av råstoff-data frå sildemjøl- og sildoljeindustrien. Sidan året ikkje er over og arbeidet med råstoff-data ikkje er avslutta, vil dette kvantumet truleg verta revidert.

I 1990 har ringnotfisket etter sild sør for 62° vore regulert med separate fartøykvotar for Nordsjøen, Skagerrak og området vest av 4° vestleg lengde. Faktorane vart sett til 2,8 i Nordsjøen, 0,35 i Skagerrak og 0,19 i området vest av 4° vestleg lengde. 28.11.90 vart faktoren for Nordsjøen heva til 3,0.

B. Regulering av fisket i 1991.

1. Kvotesituasjonen for 1991.

1.1. Nordsjøen

Det føreligg pr.i dag ingen kvoteavtale mellom EF og Noreg for 1991. I samband med den munnlege orienteringa om kvoteforhandlingane på møtet i Reguleringsrådet, vil det kunna gjevast indikasjonar om norsk totalkvote, dersom EF-avtalen ikkje føreligg på det tidspunkt.

Dersom kvoteavtalen ikkje er inngått ved årsskiftet, vil ein etter Fiskeridirektøren sitt syn best løysa denne situasjonen ved å avsetja eit visst kvantum som ein førebels norsk kvote i Norges økonomiske sone (NØS) i Nordsjøen.

Dersom kvoteavtalen mellom EF og Noreg ikkje føreligg innan årsskiftet, vil Fiskeridirektøren føreslå at det vert avsett ein førebels norsk kvote for Norges økonomiske sone i Nordsjøen.

1.2 Området vest av 4° vestleg lengde

Norske fartøy vil ikkje kunna fiska i dette området i 1991 før ein kvoteavtale mellom EF og Noreg er inngått. Ein tradisjonell norsk del av TAC vil gje ein norsk kvote på 5.700 tonn.

1.3. Skagerrak

Det føreligg heller ikkje Skagerrak-avtale for 1991. Nytt forhandlingsmøte vil finna stad 14.januar 1991.

ACFM-tilrådinga var på 91.000 tonn. Med tradisjonell norsk

andel vil ein slik TAC gje ein norsk kvote på 12.100 tonn.

Fiskeridirektøren føreslår at det vert avsett ein førebels norsk sildekvote på 12.100 tonn for Skagerrak.

2. Kystfisket.

Det vart avsett 7.000 tonn til kystfisket i 1990. Dette har vist seg å vera tilstrekkeleg, då det pr. utgangen av november er fiska i underkant av 5.000 tonn i Nordsjøen og Skagerrak. Behovet kan likevel visa seg å verta større i 1991. Ein ser m.a. at dei største notbåtane i kystgruppa ikkje fiskar berre i kystnære farvatn.

Fiskeridirektøren føreslår at det samla for alle område vert avsett 7.000 tonn til kystfisket.

Fiskeridirektøren føreslår at det som i 1990 vert sett krav om levering til konsum eller agn. Fiskeridirektøren kan dispensera frå påbodet dersom silda av kvalitetsmessige årsaker ikkje kan nyttast til konsum.

2.1. Ringnotfartøy under 70 fot

Fiskeridirektøren føreslår at ringnotfartøy under 70 fot som før vert regulerte med ein maksimalkvote pr.fartøy på 5.500 hektoliter som gjeld på kysten, i Nordsjøen og i Skagerrak.

2.2. Kystnotfiske

For fartøy som skal delta i kystnotfisket, har det vore stilt følgjande vilkår:

-Fartøy som skal fiska med not må vera eigna til og utstyrt for slikt fiske.

-Høvedsmann for bruket må stå på blad B i fiskarmanntalet og eiga eller vera medeigar i bruket. Han må ikkje eiga eller vera medeigar i anna bruk som deltek i dette fisket.

-Det deltakande fartøyet må vera registrert i merkeregisteret.

Fiskeridirektøren foreslår at dei ovafor nemnde deltakingsavgrensingane vert oppretthaldne i 1991.

2.3. Garnfiske

I 1990 har det vore stilt vilkår om at fartøy som skal delta i garnfisket må vera registrert i merkeregisteret. Det har også vore stilt som vilkår at høvedsmannen må stå på blad A eller B i fiskarmanntalet.

Fiskeridirektøren foreslår å vidareføra dei ovafor nemnde deltakingsavgrensingane i 1991.

2.4 Fritidsfiske

I 1990 har fartøy/personar som ikkje oppfyller vilkåra for å delta i eit kommersielt garnfiske fått høve til å delta med eitt garn på inntil 30 meter pr.husstand.

Fiskeridirektøren foreslår at ovafor nemnde deltakingsavgrensing vert vidareført i 1991.

3. Trålfisket i 1991.

3.1. 1990-reguleringa

Frå Sør-Norges Trålerlag vart det reist forslag om ein gruppekvote på tilsaman 17.000 tonn til industritrålarane. Ein slik gruppekvoten som ville utgjort 12 % av totalkvoten for Nordsjøen, Skagerrak og området vest av 4° vestleg lengde i 1990, skulle i følgje forslaget fordelast med 15.000 tonn til eit direkte fiske og 2.000 tonn til å dekkja bifangstar av sild i industritrålfisket.

I saksframlegg 22/89 til Reguleringsrådet om trålfisket etter sild i 1990 heiter det:

"Fiskeridirektøren mener at en sildeavsetning til industritrålerne også i 1990 i første rekke må sikre gjennomførelsen av det tradisjonelle industrifisket. Fiskeridirektøren vil foreslå at det for å sikre denne målsettingen avsettes 5.000 tonn til industritrålerne. Fiskeridirektøren foreslår at kvantumet i sin helhet

avsettes til et bifangstfiske innenfor en ramme på 20 %."

Forslaget frå Fiskeridirektøren vart vedteke med 8 mot 5 stemmer. Mindretallet stemte for Norges Fiskarlag sitt forslag om at trålarane skulle få 2% av totalkvoten, noko som utgjør 2.830 tonn av totalkvoten i 1990 for Nordsjøen, Skagerrak og området vest av 4° vestleg lengde.

Tilleten bifangst i 1990 var opprinneleg 20 %, og vart endra til 30 % for februar månad og har vore 35 % sidan 27.09.90. Bifangstprosenten har vist seg å vera mykje høgare enn det gruppekvoten har gjeve rom for. Det har i følgje industritrålarane ikkje vore mogleg å driva industritrålfisket utan å koma i konflikt med tilleten bifangstprosent.

3.2. Trålfisket etter sild 1988-1990.

Det er Fiskeridirektøren sitt inntrykk at bifangst av sild i industritrålfisket har vore eit problem sidan hausten 1988. Før 1988 må ein heller langt attende for å finna stor sildeinnblanding i industritrålfisket. For å avhjelpa problemet med sildeinnblanding i industritrålfisket har det frå og med 1989 vorte avsett eit eige kvantum som skulle dekkja bifangstar. I 1989 vart denne bifangst-avsetninga på 2.000 tonn, medan 5.000 tonn, heile gruppekvoten til trålarane, er avsett til bifangst for 1990.

I perioden 1970-1988 representerte ikkje trålfisket ein stor del av ilandført sild. Som tabellen på neste side viser har derimot industritrålarane sidan 1988 stått for eit stort og sterkt aukande sildefiske.

Tabell 1. Industritrålarane sitt sildefiske, 1988-1990.
Alle kvanta i tonn.

	Kvote	Fangst
1988:	5.700	8.316 ²
1989:	3.800	22.300, herav om lag 19.000 tonn som bifangst i industritrålfisket ³
1990:	5.000	22.500 ⁴

Tabellen viser eit svært stort mishøve mellom kvotegrunnlag og faktisk fangst for trålgruppa dei siste åra. Denne situasjonen medfører også at norsk totalkvote vert monaleg overfiska. Ein må koma fram til eit reguleringsopplegg som gjer det mogleg å halda fisket innanfor norsk totalkvote, slik Noreg er forplikta i medhald av internasjonale kvoteavtalar. Det er naudsynt å tildela industritrålarane ein monaleg større gruppekvote for å halda norsk totalfangst innafor norsk totalkvote. Fangsttala ovafor indikerer kva storleikar som kan vera naudsynte.

3.3. Gruppekvoten til industritrålarane i 1991.

Det er to sentrale element i vurderinga av kva som er ein tilstrekkeleg stor gruppekvote til industritrålarane:

- Kva kvantum er naudsynt for å kunna dekkja bifangstar i industritrålfisket ?
- Kva er ein rimeleg kompensasjon til trålarane dersom Fiskeridirektøren sitt forslag om å utelukka dei frå loddefisket vert vedteke?

---

² Ein har ikkje gått gjennom råstoff-data på same måte som for 1989 og 1990, jrf. fotnotane 1, 3, og 4. Det er difor grunn til å tru at berekna bifangst på 1.279 tonn sild som inngår i kvantumet på 8.316 tonn skulle vore ein god del oppjustert.

³ På grunnlag av prøvetaking og råstoff-data frå fabrikkane har ein kome til om lag 19.000 tonn sild som bifangst. Arbeidet med å gjennomgå og vurdera råstoffdata er ikkje avslutta, så kvantumet er eit førebels overslag som vil verta revidert.

⁴ Kvantumet er eit førebels overslag pr.midten av november. Talet må nødvendigvis verta revidert.

Fiskeridirektøren foreslår at det vert avsett 20.000 tonn til å dekkja bifangstar i industritrålfisket.

Behovet for å tildela industritrålarane ein monaleg større gruppekvote av sild i Nordsjøen er ein integrert del av Fiskeridirektøren sitt forslag om å utelukka dei sør-norske industritrålarane frå det komande loddefisket.

Tradisjonelt har industritrålarane hatt ein relativ andel på 5 % av loddekvoten. Med ein loddekvote på 510.000 tonn vil altså trålarane kunna pårekna 25.500 tonn lodde. Ein må kunna gå ut frå at ein stor del av lodda vil gå til oppmaling, medan noko av silda vil kunna leverast til konsum. I loddefisket vil trålarane også få store føringsutgifter. Alternativ drift i Nordsjøen vil medføra mykje lågare driftsutgifter. Fiskeridirektøren vil vurdera det slik at 10.000 tonn sild i Nordsjøen kan vera ein rimeleg kompensasjon for bortfallet av loddeinntektene.

For å ta omsyn både til innblanding av sild i industritrålfisket og ein rimeleg kompensasjon for bortfall av loddeinntektene er det etter Fiskeridirektøren si vurdering naudsynt å avsetja 30.000 tonn til industritrålarane.

Fiskeridirektøren foreslår at dersom industritrålarane vert utelukka frå loddefisket, vert det avsett ein gruppekvote på 30.000 tonn sild i Nordsjøen til industritrålarane.

Dersom Fiskeridirektøren sitt forslag om å utelukka trålarane frå loddefisket ikkje vert vedteke, vert trålarane sin gruppekvote av sild redusert tilsvarande til 20.000 tonn.

3.4. Reguleringsmodell

3.4.1. Maksimal tilleten sildeinnblanding i industritrålfisket og maksimalkvote i eit direkte fiske.

Ein ville her ta utgangspunkt i at meir enn 20.000 tonn sild vil verta fiska i samband med industritrålfisket i 1990, medan kvantumet var noko lågare i 1989. 20.000 tonn sild vil difor måtta difor avsetjast som bifangst i industritrålfisket.

Tilsvarande kunne då 10.000 tonn disponerast til eit direkte sildefiske. Eit slikt kvantum til eit direkte sildefiske kunne koplust saman med ein maksimalkvote.

Det må gjerast heilt klart overfor industritrålargruppa at fiskeristyremaktene forventar at den einskilde legg opp fisket slik at sildeinnblanding i størst mogleg grad kan unngåast.

3.4.2. Fartøykvotar som omfattar både reine sildefangstar og bifangst av sild i industritrålfisket.

Etter Fiskeridirektøren si vurdering ville det beste systemet vera ei fartøykvoteordning som omfattar både fangstar i eit direkte sildefiske og bifangstar av sild i industritrålfisket.

Eit system med fartøykvotar som også dekkjer all bifangst føreset at alle bifangstar av sild i industritrålfisket let seg registrera i sluttsetelsystemet. Sidan silda her ikkje vert separert frå industrifiskartene, kan ho heller ikkje verta utmålt eller vegd. Det er difor naudsynt å ta ein representativ prøve av kvar einaste levering, slik at eit tilstrekkeleg påliteleg tal for sildekvantumet kan førast på sluttsetelen. Slik situasjonen er i dag, har sannsynlegvis korkje Kontrollverket eller Norges Sildesalgslag eit apparat som kan stå for den nødvendige bearbeidinga og registreringa av kvar einaste levering. Sjølv om system med fartøykvotar ville ha mange føremoner, må ein likevel stilla spørsmål om fiskeriforvaltninga pr.i dag er godt nok budd for å kunna utføra dette registreringsarbeidet. Etter Fiskeridirektøren si oppfatning bør ein ta sikte på å få etablert ei fartøykvoteordning for industritrålarane så snøgt som mogleg i 1991.

Fiskeridirektøren føreslår at representantar for forvaltninga og næringa i løpet av kort tid kjem saman og diskuterer korleis ein kan etablere eit system for ei skikkeleg registrering og påfølgjande sluttsetelføring av bifangstar i industritrålfisket.

Fiskeridirektøren føreslår at berre dei fartøya som tilfredsstillar eit visst aktivitetskriterium, vil kunna verta tildelte fartøykvotar.

Fiskeridirektøren føreslår at alle fartøy som har både industri- og ringnotkonsesjon, ikkje vert gjevne høve til fartøykvote innanfor fartøykvoteordninga for industritrålarar.

Fartøy som vert tildelte fartøykvotar vil ha ansvaret for at det vert avsett nok sild til dekning av bifangstar i industrifisket gjennom heile året. Dette bør kunna gje eit økonomisk incitament til å unngå sild i industritrålfisket og i så stor grad som mogleg levera til konsum.

Fiskeridirektøren føreslår at fartøy som kjem inn i fartøykvoteordninga, ikkje vert gjevne høve til særskilt bifangst, men all sild vert avrekna på fartøykvoten.

Fiskeridirektøren føreslår at for fartøy med industritrålkonsesjon men utan separat fartøykvote, vert det avsett eit nærare bestemt bifangstkvantum innafor gruppekvoten med ein viss maksimal bifangstprosent sild.

3.4.3. Kombinasjon av 3.4.1. og 3.4.2. i 1991.

Sidan det bør diskuterast betre korleis eit fartøykvotesystem kan iverksetjast, meiner Fiskeridirektøren at ein i 1991 må kombinera dei to reguleringsmodellane. Dette kan gjerast ved at året vert starta med ei bifangstregulering for seinare å gå over til eit fartøykvotesystem.

Fiskeridirektøren føreslår at det i utgangspunktet vert sett ei maksimal tilleten innblanding på 30 %.

Fiskeridirektøren føreslår at eit fartøykvotesystem vert iverksett så snart som praktisk mogleg.

3.5. Refordeling

Industritrålarane ville med ein så romsleg gruppekvote som 30.000 tonn nødvendigvis trekkjast inn i den generelle refordelinga om hausten.

4. Regulering av ringnotfisket i 1991.

4.1. Reguleringsform

Tidlegare var sildefisket i Nordsjøen, Skagerrak og området vest av 4° vestleg lengde regulert med ein felles fartøykvote. Av omsyn til at einiskilde fartøy ikkje skulle verta ståande att med kvote i eit område når silda ikkje var tilgjengeleg der, gjekk ein for 1990-sesongen vekk frå fellesreguleringa.

Fiskeridirektøren foreslår at det fartøykvoteregulerte ringnotfisket vert regulert med separate fartøykvotar for kvart av områda Nordsjøen, Skagerrak og området vest av 4° vestleg lengde.

4.2. Konsesjonspliktige ringnotfartøy og ringnotfartøy mellom 70 og 90 fot.

Fiskeridirektøren foreslår same reguleringsopplegget for denne gruppa i 1991 som i 1990, dvs. fartøykvoteregulering.

4.2.1 Fartøy mellom 70 og 90 fot

Fiskeridirektøren foreslår at deltakingskriteria vert oppretthaldne, dvs. fartøy mellom 70 og 90 fot må ha delteke utanfor grunnlinene i fisket etter Nordsjøsil, Skagerrak-sild, makrell i Nordsjøen eller makrell nord for 62° n.br. i 1988, 1989 eller 1990.

Fartøy som oppfyller deltakingsvilkåra vert regulerte saman med den konsesjonspliktige flåten.

Fartøy som ikkje fyller deltakingskriteria, kan delta i kystfisket innanfor grunnlinene.

4.2.2. Ringnotfartøy over 70 fot

Gruppeknoten er ikkje fastlagd sidan norsk totalkvote ikkje er kjent.

Fartøykvotane vert utrekna etter "Universalnøkkelen".

Fisket vert stoppa i eit område når gruppeknoten eller totalkvoten for området er berekna oppfiska.

Fisket vert stoppa i alle områda når summen av totalkvotane for områda er berekna oppfiska.

Fisket kan stoppast sjølv om det einiskilde fartøy ikkje har teke sin fartøykvote.

P.g.a. EF sitt regelverk vert det sett konsumkrav ved eit eventuelt fiske i EF-sona i Nordsjøen eller i området vest av 4° vestleg lengde.

Det vert ikkje sett konsumkrav i Norges økonomiske sone.

5. Refordeling

Fiskeridirektøren foreslår at fartøykvotane til ringnotfartøy som ikkje har starta fisket innan 1.oktober vert oppheva. Fiskeridirektøren kan refordela kvotane på dei deltakande fartøya.

Fiskeridirektøren kan dispensera frå kravet om deltaking innan 1.oktober.

Dersom det viser seg naudsynt for å sikra at totalkvoten vert oppfiska, kan Fiskeridirektøren etter 15.november oppheva alle fartøykvotane for ringnotfartøy og gruppeknoten for trålarar.

Det kan avviklast eit fiske på restkvoten som Fiskeridirektøren får fullmakt til å regulera på best føremålstenlege måte.

6. Opningsdato

Fiskeridirektøren foreslår at fisket vert opna 1.januar."

Kvotesituasjonen for 1991.

Wåge ga en redegjørelse for forhandlingsresultatet med EF. For Skagerrak er det ennå ikke oppnådd noen avtale, men det kan påregnes at Norge vil få omlag 14.000 tonn.

Reguleringsrådet tok redegjørelsen fra Wåge til orientering. Det var enighet om å avsette en midlertidig norsk sildekvote på 12.100 tonn i Skagerrak.

Industritrålfiske i 1991.

Olsen viste innledningsvis til at forslaget var utarbeidet på bakgrunn av forslaget om å utelukke industritrålerne fra loddefisket. Dette forslaget er nå falt. Tilbake står forslaget om å avsette 20.000 tonn sild til å dekke bifangster av sild i industritrålfisket.

Bakkevik viste til at Norges Fiskarlag hadde foreslått å avsette 7% av totalkvoten til bifangst. Dette utgjør ca. 8.600 tonn.

Stonghaugen mente Fiskarlagets forslag var for lavt til at industritrålerne kunne drive et lovlig fiske. Fiskeridirektørens forslag er mer realistisk. 20.000 tonn er et minimum.

Leine viste til at det hadde vært et utvalg i arbeid i Norges Fiskarlag, og at en der kom frem til et omforent forslag om 7% av totalkvoten. Med den lave totalkvoten en nå har er det uforsvarlig å bruke så mye sild til et oppmalingsfiske.

Olsen sa at de avsetningene som var lagt inn i 1989 og 1990

opplagt var for lave. En er nødt til å bevege seg på et tall mot 20.000 tonn.

Gullestad spurte om det var Fiskarlagets forutsetning at øyenpålfisket skulle stoppes når sildeavsetningen var tatt.

Stonghaugen fant det underlig at Norges Fiskarlag kunne gå opp til 40% innblandig med en avsetning på 7%, mens Fiskeridirektøren foreslår 30% innenfor en ramme på 20.000 tonn. Med Fiskarlagets forslag må industritrålfisket enten stoppes, eller må en akseptere at industritrålflåten får drive ulovlig.

Olsen mente 20.000 tonn var nødvendig for å dekke inn et bifangstbehov.

Leine mente det var feil å ta utgangspunkt i en bestemt bifangstprosent som grunnlag for kvotefastsettelsen av sild til industritrålerne.

Gullestad påpekte at dette var en komplisert sak. Det er vel slik at innblandingen av sild i fangstene kunne vært lavere, men da med en vesentlig lavere lønnsomhet. I år har vi sett enkelte element av et demonstrasjonsfiske. Det må være en målsetting å få vridd fangstene av sild bort fra et oppmalingsfiske til et konsumfiske. Skal en få dette til må sildekvantumet settes høyere enn foreslått fra Norges Fiskarlag.

Fladmark poengterte at landindustrien er interessert i konsum. Det bør gå minst mulig sild til industrileveranser. En tillatt innblanding på 30-40% er ikke forenlig med dette.

Leine sa man burde oppfordre trålerne til å gå på felt hvor

det ikke er sild. I dag søker mange til felt hvor de på forhånd vet er sild.

Plassa fremhevet at en fartøykvoteregulering sannsynligvis ville stimulere til konsumlevering, samtidig som en fikk bedre styring med det totale sildeuttaket.

Storhaugen sa at industritrålerne også så fordelene i å levere til konsum. I noen deler av året vil trålsild vanskelig kunne leveres til konsum, men i andre deler er dette fullt mulig, dersom flåten får slik adgang. Situasjon for industritrålflåten er nå svært vanskelig. Myndighetene må nå si fra om hvilke planer de har for denne gruppen.

Leine sa at det var uråd å levere sild tatt som bifangst i industritrålfisk til konsum. Ønske om konsumlevering kan derfor ikke brukes som argument for en høyere sildeavsetning til bifangster.

Henriksen sa han var enig i at det er en sammenheng mellom innblandingsprosent og kvantumsavsetning. Men det er vanskelig å ta utgangspunkt i 1990 fordi det ligger mistanke om at det er tatt ut større sildekvanta enn det som refererer seg til nødvendig innblandingsprosent. En bør nå finne ut hva som er en nødvendig innblandingsprosent. Forslaget om 40% er ikke uten videre den rette prosentgrensen.

Plassa sa seg enig med Henriksen i at det var nødvendig å få fakta på bordet. Hun hadde tro på en fartøykvoteordning, der den enkelte fikk større styrefrihet innenfor et individuelt årskvantum.

Henriksen mente det ville være problem forbundet med en fartøykvoteordning, men han ville ikke avvise tanken.

Olsen sa at han var innstilt på å ta nærmere kontakt med næringen, med sikte på å finne løsninger.

Leine sa at dersom bifangstproblemet er så stort som det blir gitt uttrykk for, vil det ikke være hjelp i en fartøykvoteordning.

Fiskeridirektørens forslag om å avsette 20.000 tonn til dekning av bifangst i industritrålfisket fikk 6 stemmer (Olsen, Rasmussen, Nakken, Bjørklund, Hysvær og Eggereidet). De øvrige 7 representantene stemte for forslaget om en avsetning på 7% av totalkvoten.

Det var enighet i Reguleringsrådet om at det i utgangspunktet ble gitt adgang til 30% innblanding av sild i industritrålfisket.

De øvrige reguleringsforslag:

Det var enighet i Reguleringsrådet om de øvrige forslag fremsett av Fiskeridirektøren under sak 18/90. Dette med unntak av siste refordelingsdato som enstemming ble endret fra 15. november til 2. desember.

REGULERING AV LODDEFISKET I BARENTSHAVET I 1991.

Olsen viste til saksdokumenten der det heter:

"1. Tidligere fangst av lodde

Norge fanget frem til 1985 mer enn 1 mill. tonn lodde pr. år i Barentshavet. De årlige reguleringene tok sikte på å sikre et best mulig langtidsutbytte av bestanden, i det en i årene før 1984 tok sikte på at det skulle være igjen en gytebestand på 500.000 tonn. I 1984 og 1985 ble kravet til gytebestandens størrelse redusert til 300.000-400.000 tonn.

For 1986 var den beregnede gytebestand ca. 200.000 tonn selv om det ikke ble fisket. ICES anbefalte at fangstene vinteren 1986 måtte holdes så lavt som mulig, og den norsk-sovjetiske fiskerikommisjonen fastsatte en kvote på 120.000 tonn, hvorav Norge kunne ta 72.000 tonn til konsum. Det ble ikke åpnet for høstfiske i 1986.

Fra og med 1987 har det vært full stopp i loddefisket i Barentshavet.

Tidligere deltakelseskriterier.

Før 1982 ble trålernes gruppekvote fastsatt som en andel av vinterloddekvoten (15,9% i 1981). I 1982 gikk en over til å beregne trålernes kvote som andel av årskvoten for å sikre trålerne stabil andel uavhengig av årlige variasjoner i forholdet vinterlodde-/sommerloddekvote.

Fra 1982 til 1985 ble årskvoten fordelt slik: totalt kunne Norge ta halv årskvote under vinterloddefisket og halv årskvote under sommerloddefisket. Av sommerloddekvoten ble 10.000 tonn avsatt til tredjeland (Færøyene).

Trålkvoten av vinterlodde ble satt til 9,6% av årskvoten. Vinterloddekvoten for snurperne ble satt til 1/2 årskvote minus trålkvoten.

Ringnotkvoten av vinterlodde ble fordelt mellom konsesjonspliktige ringnotfartøy og ringnotfartøy under konsesjonsgrensen (SUK) ved at SUK'erne fikk 2,5% av årskvoten.

I desember 1985 ble årskvoten for 1986 sammenfattet slik:

Trål	9,6%
SUK	2,5%
Ringnot	87,9%

som altså var fordelingen for det siste (vinter-) loddefisket i 1986.

Fordelingsnøkkel not.

For vinterlodde hadde man én fordelingsnøkkelen for alle deltakende ringnotfartøy; vinterloddennøkkelen:

Basiskvote =

1000 hl	+	40%	av godkjent kap. fra 0-	4.000 hl
	+	20%	" " " "	4- 6.000 hl
	+	10%	" " " "	6-10.000 hl
	+	5%	" " " "	over 10.000 hl

nøkkelen i sommerloddefisket var:

1.000 hl + 30% av godkjent kap. inntil 10.000 hl
+ 15% av godkjent kap. fra 10.000 hl til 10.000 - 12.000 hl
+ 5% av godkjent kap. over 12.000 hl

Fordeling trål.

I trålfisket ble gruppekvoten fordelt på deltakende trålere etter faktisk lastekapasitet eller beregnet lastekapasitet:

under 1.000 hl

1.000 hl - 1.499 hl

1.500 hl - 1.999 hl

2.000 hl - 2.499 hl

2.500 hl og over.

Fartøyskvoten var som følger:

a) trålere med kap. under	1.000 hl	:	3.910 hl (1,0)
b) trålere med kap. mellom	1.000 - 1.499 hl:		4.770 hl (1,22)
c) trålere med kap. mellom	1.500 - 1.999 hl:		5.640 hl (1,44)
d) trålere med kap. mellom	2.000 - 2.400 hl:		6.500 hl (1,66)
e) trålere med kap. 2.500 hl og over		:	7.360 hl (1,88)

2. Ressurssituasjonen i 1990.

Innledningsvis vil en vise til ACFM's anbefaling fra november 1990, der det heter: "ACFM anbefaler en TAC for vinterloddefisket i 1991 på inntil 1.000.000. t."

Når det gjelder ressurssituasjonen o.l. gytebestandens

størrelse vises det til vedlegg fra ACFM.

4. Deltakelse i loddefisket 1991.

4.1 Saksbehandling

Fiskeridirektøren ble i brev av 16. oktober i år bedt av Fiskeridepartementet om å "utarbeide en oversikt over hvilke fartøyer som i dag innehar loddetråltillatelse, fordelt etter distrikter og flåtekategori, (nordsjø-, torsketrål- og reketråltillatelse)."

Det heter videre i samme brev: "Det må foretas en vurdering av hvilke fartøyer som skal gis ny tillatelse. Videre må en ta standpunkt til hvilken tidligere deltakelse en skal kreve for å kunne gi ny tillatelse. Det må også vurderes hvilke flåtegrupper som skal utelukkes."

Fiskeridirektøren sendte sitt forslag 12. november til Fiskeridepartementet. På bakgrunn av Fiskeridirektørens forslag sendte Fiskeridepartementet saken ut på høring 23. november med høringsfrist 4. desember. I skrivende stund vet en ikke resultatet fra denne høringsrunden.

4.2 Grunnlag for deltakelse.

Vi har i 1990 102 operative ringnotfartøy. Til den nord-norske delen av ringnotflåten tilhører cirka 17% av basiskvotemassen. Dette betyr at de nord-norske ringnotfartøyene vil kunne tildeles fartøykvoter tilsvarende 17% av gruppekvoten avsatt til ringnotgruppen. På 80-tallet og fram til 1985 innehadde den nord-norske ringnotflåten i overkant av 25% av de samlede loddefangstene til ringnotflåten.

Etterat loddefisket i Barentshavet utgikk som en del av

driftsgrunnlaget har ringnotflåten i Nord-Norge blitt dramatisk redusert. Dette fører til at ringnotflåten i Nord-Norge i dag bare står tilbake med et kvoteutgangspunkt på 17%. Både av fangstkapasitetsmessige og av mottaks-/føringsmessige årsaker vil ringnotflåten måtte stå for størstedelen av fangsten. I og med at nord-norsk flåte er svakt representert i ringnotflåten vil nord-norsk flåte ha et dårlig utgangspunkt i forhold til en målsetting om å opprettholde den nord-norske flåten sin historiske del av loddekvoten.

Den nord-norske flåten stod for mellom 26,4 og 30% av loddefangstene i 1980-85. I 1982 for 30% og 26,4% i 1985.

På grunn av at kapasiteten i alle deler av flåten er stor vil det ikke være aktuelt med tildeling av nye ringnotkonsesjoner. Potensialet for loddeflåten i Nord-Norge ligger i dag i trålerflåten. Dersom den nord-norsk flåten skal sikres sin historiske del kan dette bare gjøres gjennom en satsing på trålerflåten.

4.21 Deltakelse ringnot.

Fartøyer med ringnotkonsesjon gitt i medhold av forskrift av 02.03.1979 om adgang til å delta i fisket med ringnot, har adgang til å delta i loddefisket. Konsesjonspliktige fartøyer er i følge forskriftens § 2 fartøyer over 90 fot eller med en lastekapasitet over 1.500 hl. Ringnotflåten utgjør 102 operative fartøyer.

Fiskeridirektøren vil foreslå at fartøyer med ringnotkonsesjon kan delta i loddefisket

4.22 Deltakelse snurpere under konsesjonsgrensen

Tidligere har snurpere under konsesjonsgrensen deltatt i loddefisket. Vilkår for deltakelse var deltakelse i ett av

de to siste år. Det er 24 fartøy under konsesjonsgrensen som har deltatt i loddefisket med not i minst ett av årene 1984 -1986.

Fiskeridirektøren vil foreslå at snurpere under konsesjonsgrensen som har deltatt i loddefisket med not i ett av årene 1984 - 1986 kan delta i loddefisket.

4.23 Deltakelse kystfartøy

Dette er en gruppe som ikke tidligere har deltatt. Norges Fiskarlags "Loddeutvalg" har i sin innstilling foreslått at det åpnes for deltakelse for fartøy under 90 fot med not eller trål fra de tre nordligste fylkene.

Norges Fiskarlags Loddeutvalg uttaler at: "Utvalget mener at det i den foreliggende ressursituasjon må åpnes adgang for deltakelse fra kystflåten i Nord-Norge i den grad dette er praktisk/økonomisk forsvarlig for kystfartøyene."

Når det gjelder Norges Fiskarlags forslag om regionalisering av kvoten, mangler en juridisk hjemmel for slik geografisk fordeling av kvoter. Etter gjeldene lovverk kan en ikke ta geografiske hensyn ved tildeling av kvoter. Derimot kan en ta distriksmessige hensyn ved tildeling av tråltillatelse. Fiskeridirektøren har derfor foreslått en ordning hvor en på geografisk grunnlag kan tildele nye loddetråltillatelse.

Fiskeridirektøren foreslår at det tildeles 45 loddetråltillatelse med 20 til fartøy fra Finnmark, 15 tillatelse til Troms og 10 tillatelse til fartøy fra Nordland.

For å sikre at disse fartøyene får anledning til å ta loddekvoten til lavest mulig kostnad bør en legge opp til at fartøyene skal kunne ha valgfrihet med hensyn til redskapsvalg. Det vil si at et fartøy med loddetråltillatelse bør kunne fiske lodde med not dersom fartøyeieren finner det hensiktsmessig.

Fiskeridirektøren er av den oppfatning at Norges Fiskarlags forslag om deltakelse for kystfartøy blir ivaretatt i forslaget om tildeling av 45 nye loddetrålkonsesjoner. Se punkt 4.24 "Deltakelse trål".

4.25 Deltakelse trål

Gjeldende vilkår for deltakelse i loddefiske med trål framgår av § 6-2 i forskrift av 12.12.1986 om tildeling av tillatelse til å drive fiske med trål (trålforskfiten). Herav følger at loddetråltillatelser kan gis når det anses forsvarlig av hensyn til ressursgrunnlaget og når lodde fiske kan inngå som et naturlig supplement til fartøyets drift. Tillatelse til trålfiske skal dessuten gis etter en distriktsmessig behovsvurdering. Fartøyer (under 21 meter l.l./60 br.reg. tonn) med ubegrenset tråltillatelse i medhold av trålforskriftens § 2-2 har også adgang til deltakelse i loddefisket.

Ved trålforskriften av 12.12.1986 ble den tidligere industritråltillatelse og torsketråltillatelse avgrenset til ikke å omfatte rett til å drive fiske etter lodde, jfr. nåværende § 3-1 og § 5-1.

For å opprettholde kvoteandel til Nord-Norge, har Fiskeridirektøren foreslått at det tildeles 40-50 nye trålkonsesjoner til nord-norske fartøyer som er egnet til et

slikt fiske. Mottaksapparatet innenfor mel- og oljeindustrien i de to nordligste fylkene er forholdsvis begrenset, derfor er det nødvendig å begrense deltakelsen av mindre fartøyer som er avhengig av å levere i Troms og Finnmark.

For å opprettholde kvoteandel, samt forhindre at antall fartøy innenfor trålgruppen blir for stor i forhold til mottakskapasiteten, har Fiskeridirektøren foreslått at trålere med nordsjøtråltillatelse samt større reketrålere utelukkes fra loddefisket. Dette innebærer at fartøy i de to nevnte grupper vil få inndratt sine loddetråltillatelser. Avhengig av hvilke reketrålere som utelukkes vil vi ha igjen omlag 75 fartøy med loddetråltillatelse.

Som alternativt driftsgrunlag for nordsjøtrålerne er det antydnet at disse kan tildeles en større andel av bl.a. nordsjøsild.

Fylkesvis fordeling over fartøy med loddetråltillatelse under forutsetning av at tillatelse for nordsjøtrålere og reketrålere større enn 300 BRT får inndratt sine loddetråltillatelser.

Fylke	F	T	N	NT	ST	M	SF	H	R
Antall	27	20	22	1	2	1	1	1	0

Etter disse utelukkelsene vil Fiskeridirektøren foreslå at fartøy med loddetråltillatelse eller ubegrenset tråltillatelse kan delta i loddefisket.

5. Fordeling av kvoten mellom fartøygrupper.

I 1986 ble årskvoten fordelt slik:

Trål 9,6%
SUK 2,5%
Ringnot 87,9%

Fram til 1986 sto industritrålerne for cirka halparten av trålernes kvantum.

I innstillingen fra Norges Fiskerilags loddeutvalg foreslås en slik fordeling:

Trål 10,0%
Kystfartøy 5,0%
SUK/Ringnot 85,0%

Fiskeridirektøren vil foreslå følgende fordeling mellom fartøygruppene:

Alternativ I: Kvotefordeling med utelukkelse av nordsjøtrålerne/industritrålerne + Fiskeridirektørens forslag om nytildelinger:

Trål/Kystfartøy: 10%
SUK/Ringnot : 90%

Alternativ II: Kvotefordeling med deltakelse av nordsjøtrålerne/industritrålerne + nytildelinger:

Trål/Kystfartøy: 15%
SUK/Ringnot: 85%

Alternativ III: Kvotefordeling etter tidligere deltakelse:

Trål: 10%
SUK/Ringnot: 90%

6. Fordeling av kvoten innen fartøygrupper

6.1 Ringnot/SUK.

For ringnotfartøy fordeles kvoten etter universalnøkkelen slik at fartøy tildeles fartøykvoter innenfor totalkvantumet med følgende basiskvoter:

1500 hl + 40% av konsesjonskap.	fra 0 - 4.000 hl
+ 30% " "	4.000 - 6.000 hl
+ 20% " "	6.000 - 10.000 hl
+ 10% " "	over - 10.000 hl

6.2 Trål/Kystfartøy.

Tidligere ble trål regulert med fartøykvoter gradert etter lastekapasitet. Fiskeridirektøren vil foreslå at trålerne i 1991 reguleres med en maksimalkvote. Størrelsen på maksimalkvoten foreslås foreløpig fastsatt til 6.000 hl. Dette er i samme størrelsesorden som den fartøykvote de største trålerne ble tildelt i vinterloddefisket 1985. Maksimalkvotens størrelse vil kunne justeres når den reelle deltakelse er kjent.

Fiskeridirektøren vil foreslå at gruppekvoten for konsesjonspliktige ringnotfartøy og ringnotfartøy under konsesjonsgrensen fordeles med fartøykvoter utregnet etter "Universalnøkkelen." For fartøy med loddetråltillatelse fastsettes en maksimalkvote på 10.000 hl pr. deltakende

fartøy.

7. Produksjon og foredling.

7.1 Konsumlodde.

Produksjon av lodde til konsum består i foredling av rognlodde og lodderogn. Denne produksjonen startet på begynnelsen av 70-tallet. Til å begynne med var det beskjedne kvanta som ble produsert, men etterhvert ble konsumproduksjonen omfattende og ga grunnlag for betydelig sysselsetting og verdiskaping først og fremst i Finnmark.

Konsumloddeproduksjon foregår over en relativ kort periode på grunn av strenge kvalitetskrav til råstoffet. Tidsrommet hvor lodda har den aktuelle størrelse og modningsgrad som er nødvendig for produksjon av konsumlodde og rogn vil være cirka en måned anslått til februar - mars.

Norges Sildesalgslag opplyser til Norges Fiskarlags loddeutvalg at markedet for rognlodde som er begrenset til det japanske marked er svært begrenset og er for tiden overforsynt med lodde fra Canada og Island. Loddeutvalget kan ikke legge til grunn at en i løpet av perioden fram til sesongen 91 kan erobre betydelige markedsandeler.

Markedet for lodderogn vurderes å være mere positivt enn markedet for rognlodde. Dette markedet er heller ikke begrenset til kun å omfatte ett land.

På denne bakgrunn har en lagt til grunn at det i 1991 kan produseres 3.000 tonn lodderogn og 3.000 tonn rognlodde.

Konsumlodde kan produseres både om bord og på land.

Tabellen nedenfor viser fordeling av produksjonen av rogn-
lodde og lodderogn på land og sjø, årene 1983 -1985:

	1983		1984		1985	
	<u>SJØ</u>	<u>LAND</u>	<u>SJØ</u>	<u>LAND</u>	<u>SJØ</u>	<u>LAND</u>
Lodderogn	2573	4483	4229	4439	805	1275
Rognlodde	9529	8751	2329	4148	9257	5802

I Landsdelsutvalget for Nord-Norge og Namdalen's innstilling til "Ny forvaltningsordning for lodde i Barentshavet" heter det om konsumproduksjon på land:

"Konsumproduksjon ble et svært viktig supplement for bedriftene som ellers var basert på kjøp av torskeartet råstoff. Selv om produksjon av konsumlodde og lodderogn foregikk i et vidt område var tyngdepunktet å finne i Øst-Finnmark, i første rekke Vardø og Båtsfjord. Sysselsettingsmessig var konsumproduksjonen viktig. I hele Finnmark er det grunn til å tro at den korte hektiske sesongen medførte en økt arbeidstokk på ca 2000 mennesker.

Konsumloddas betydning for fiskeindustrien i Finnmark kan vanskelig overvurderes. Blant de bedriftene som var svært aktive, var det ikke uvanlig at 25 - 40% av bedriftens dekningsbidrag kom fra produksjon av frosne loddeprodukter."

For ombordproduksjon er det en betydelig kapasitet i flåten.

Norges Fiskarlags loddeutvalg foreslår en fordeling på 40% ombordproduksjon og 60% av produksjonen av konsumlodde kan

skje ved landanleggene.

For at fangsten skal ha en god kvalitet er det minst fire forhold som må iaktas:

1. Lodda må ha rett størrelse, rognloddeprosenten må være tilstrekkelig høy. For å sikre at bestanden har disse egenskaper må fangstfeltet overvåkes kontinuerlig.
2. Til tross for god overvåking av feltet, vil en aldri ha full sikkerhet for at en fangst er av god kvalitet. Det er derfor viktig at enkeltfangster ikke blir for store i tilfelle kvaliteten er dårlig.
3. Fartøy må føre fangsten på en måte som sikrer kvaliteten under transport.
4. Fangst-takten må avpasses mottakskapasiteten på land. Dette må gjøres ved puljevis utseiling og eventuelt med turkvoter.

7.2 Mel/olje.

Den største delen av kvantumet vil gå til produksjon av mel og olje. Sildemelfabrikkene i Finnmark (2), Troms (2), og Nordland (1) har en samlet praktisk døgncapasitet på knapt 50.000 hl. Denne kapasiteten er ikke tilstrekkelig til å kunne dekke behovet. Betydelige kvanta vil måtte føres til fabrikker sør for Nordland.

En regner med at det vil være en relativt lav pris for sildemel og sildeolje sammenlignet med prisene i 1988 og 1989. Det er imidlertid behov for råstoff til spesialmel og morsalmoil. I denne sammenhengen er det imidlertid et

problem at det ikke finnes fabrikker med LT-anlegg nord for Bodø.

7.3 Fordeling mellom sjø- og landproduksjon.

Problemen på mottakssiden medfører at det vil bli lang føringstid for endel av leveransene. De minste fartøyene er avhengig av å kunne levere sine fangster i de nærmeste områdene. Fartøy med loddetråttillatelse og eventuelle snurpere under konsesjonsgrensen bør kunne levere til konsumproduksjon på land.

I de siste konsumloddesepongene var det avtalt en fordeling av forventet konsumkvantum med 60% til land-anleggene og 40% til ombordproduserende fartøy. Regjeringen har gjennomført sentraliseringsbestemmelsen i fiskeeksportloven som gjaldt eksport av rundfrossen lodde og frosne bearbejdede produkter og biprodukter av lodde.

Fiskeridirektøren har ikke juridisk hjemmel til å forby ombordproduksjon. Dersom det er ønskelig at konsumproduksjonen skal foregå på land er den avhengig av at det avtales mellom partene.

8. Overvåking av fangstfelt

Før oppstart av fisket vil det være nødvendig med overvåking av fangstfeltet. Det er særlig to forhold en må iakta. Det gjelder innblanding av sild og innblanding av smålodde.

8.1 Innblanding av sild.

Havforskningsinstituttet uttaler i brev til Fiskeridirektoratet av 30.10.90 og 06.11.90 at "undersøkelsene i september/oktober i år viste at sild av

1989-årsklassen er utbredt fra Nordkyn og østover forbi Fiskarhalvøya, fra kysten og ut til ca 100 nautiske mil av land." Videre heter det at: "Det overnevnte området er viktige gyte/innsigsområder for lodde. Det er vanskelig å se forskjell på stimer av lodde og småsild på leiteinstrumentetene, og disse artene kan også forekomme samlet. En vil derfor peke på faren for stor innblanding av småsild i loddefangstene i vinter, slik det skjedde under vinterloddefisket i 1984 og 1985."

Havforskningsinstituttet foreslår at den eneste måten å sikre minimal innblanding av sild i loddefisket på er ved stenging av områder med innblanding av sild.

Ved behandlingen i den blandete nors-sovjetiske fiskerikommisjon fastsatte en at ved overskridelse av 300 eksemplarer sild pr. tonn lodde skal feltet stenges for loddefisket.

Problemet med innblanding av sild forventes å være mest aktuelt i de første fasene av loddeinnsiget.

I den blandete norsk-sovjetiske fiskerikommisjon var det enighet om et minstemål på 11 cm.

Fiskeridirektøren vil foreslå at det ikke tillates innblanding av sild som bifangst i loddefangster.

8.2 Problemet med smålodde.

Dette kan oppstå dersom fisket settes igang før den modne lodda har begynt å skille lag med den umodne, noe som vanligvis skjer midt i januar. Fra og med dette tidspunkt vil det trolig spille liten rolle om minstemålet er 11

eller 12-13cm. Havforskningsinstituttet uttaler at: "I overvintringsområdet, hvor lodda står samlet til gytelodda begynner å vandre mot kysten, kan et minstemål på f.eks. 13 cm være en måte å regulere et fiske på, men det vil trolig være nødvendig med utstrakt kontroll og prøvefiske, og en områdestengning basert på prøvefiske vil trolig også i dette tilfelle være å foretrekke."

9. Kontroll.

Når det gjelder kontroll vil denne være tredelt. Første del består av letetjenesten som er omtalt under punkt 8.

Letetjenesten vil sammen med Havforskningsinstituttet komme med anbefaling overfor Fiskeridirektøren om at loddefisket kan åpnes når den gytemodne lodda har skilt lag med unglodda.

Etter at fisket er åpnet vil det være behov for kontroll med innblandingen av sild. Videre vil det være behov for kontroll på feltet med at reguleringsbestemmelsene overholdes. Dette særlig for å hindre neddreping og utkast. En forventer imidlertid ikke at dette vil bli noe særlig stort problem før tidligst når konsumproduksjonen starter.

Det vil videre være behov for kontroll ved landing, både kvalitetskontroll og ressurskontroll.

10. Utkast

Det bør være utkastforbud ved loddefisket i Barentshavet vinteren 1991.

Fiskeridirektøren vil foreslå at det settes forbud mot utkast av lodde.

11. Åpningsdato

Fiskeridirektøren vil i begynnelsen av januar sette inn letefartøy i Barentshavet som sammen med Havforskningsinstituttet skal lete etter lodde og finne tidspunktet når gytemoden og unglodde skiller lag. På bakgrunn av opplysninger fra letetjeneste vil Fiskeridirektøren fastsette åpningsdato for vinterloddefisket.

12. Forslag til diverse reguleringsbestemmelser.

Vinterloddefisket avsluttes 30. april.

I den blandete norsk-sovjetiske fiskerikommisjon var det enighet om at for å hindre fangst av unglodde er det forbudt å fiske nord for 74 grader N. På grunnlag av data fra forskningstokt kan denne grensen justeres.

Fiskeridirektøren foreslår at det er forbudt å fiske lodde nord for 74 grader N. Fiskeridirektøren kan endre denne grensen."

3. Kvotesituasjon.

Det var enighet i Reguleringsrådet om at en for 1991 fastsetter den norske kvoten til 510.000 tonn.

4. Deltagelse i loddefisket i 1991.

4.21. Deltagelse ringnot.

Det var enighet i Reguleringsrådet om at fartøy med ringnotkonsesjon kan delta i loddefisket.

4.22-4.23 Deltagelse fartøy under 90 fot.

Olsen viste til forslaget om at snurpere under konsesjonsgrensen som har deltatt i loddefisket med not i ett av årene 1984-1986 kan delta i loddefisket.

Bakkevik viste til at Norges Fiskarlag gikk inn for at hele kystflåten under 90 fot blir gitt anledning til å delta i loddefisket i 1991 uten krav til tidligere deltagelse.

Olsen sa han var skeptisk til fri deltagelsesadgang. Dersom mange velger å delta vil dette kunne føre til store leveringsvansker.

Larsen mente forslaget fra Norges Fiskarlag var konfliktløsende. Ved fritt fiske vil mange avstå frivillig. En konsesjonsordning virker derimot slik at alle som får deltagelsesadgang føler de "må" være med.

Leine påpekte at det ville være høye investeringskostnader i forhold til forventet inntekt. Dette forhold vil redusere deltagelsen.

Bjørklund mente det ikke var logikk i å åpne opp for nye fartøy, når problemet er å få avviklet fisket for de som allerede er inne. Han advarte mot å åpne for fri deltagelse.

Leine sa han hadde forståelse for Bjørklund sitt synspunkt, men trodde at økonomi i dette fisket ville redusere deltagelsen.

Bakkevik sa at poenget er om myndighetene skal velge ut hvem som skal få delta, eller om fiskerne skal få velge selv. Han var innforstått med problemet i mottaket, men mente dette ikke måtte forhindre de som ville være med.

Lohne advarte sterkt mot fri deltagelse. Dette vil ødelegge økonomien både på landsiden og båtsiden. Vi må istedet arbeide for å oppnå lønnsomhet.

Midttun viste til at Norges Fiskarlag hadde foreslått valgfrihet m.h.t. redskap. I dag kan en ikke drive trålfiske uten særskilt tillatelse.

Henriksen sa at poenget er at alle skal få delta, og så får de selv finne ut om det er økonomisk attraktivt. Det er et stadig krav at kystflåten må få benytte de muligheter de har.

Gullestad sa at dette i prinsippet var å gi den enkelte frihet til å velge en dumhet. Dette ville forsåvidt vært i orden, men problemet her er at den enkeltes frie valg vil ødelegge for de andre. Han viste ellers til utlevert notat av 11. desember 1990 om "deltagelse og leveringsproblemer for de minste fartøyene". (Inntatt som vedlegg (./.)).

Henriksen sa han ikke hadde inntrykk av at det i Nord-Norge er enkelt å få lån til slike investeringer som her er nødvendige. En fri deltagelsesadgang vil derfor ikke utgjøre en trussel mot andre.

Leine mente det var viktig at en i dette spørsmålet la vekt på den alminnelige oppfatning ute i miljøene.

Olsen spurte om forslaget også innebar en rett til å bruke trål, uten tråltillatelse.

Bakkevik svarte bekreftende.

Lohne sa han forsto at Norges Fiskarlag måtte ta det utgangspunkt som de gjorde i denne saken. Vi må imidlertid ikke glemme at det i dag settes kvalitetskrav til råstoffet, og det ansvar dette krever til sikring av rett kvalitetsbehandling.

Krane mente det etter en totalvurdering var viktig å akseptere forslaget fra Norges Fiskarlag, bl.a. av hensyn til den psykologieffekt som lå inne i forslaget. Det er imidlertid nødvendig å avklare muligheten for å benytte trål uten tråltillatelse.

Midttun sa at det måtte gis særskilt tråltillatelse etter søknad til det enkelte fartøy.

Henriksen mente at dette ikke burde være noe problem.

Diskusjonen bunnet ikke ut i noen avstemning, men det bli konstatert flertall for Norges Fiskarlags forslag om at kystflåten under 90 fot blir gitt anledning til å delta i loddefisket i 1991 uten krav til tidligere deltagelse. Videre ble det konstatert flertall for at alle fartøy under 90 fot fritt må kunne velge hvilket redskap de vil benytte.

4.25 Deltagelse trål.

Olsen spurte om det var enighet i Reguleringsrådet om å tildele nye trålkonsesjoner til nord-norske fartøy.

Bjørklund advarte mot utdeling av nye loddetråltillatelser.

Reguleringsrådet gikk mot en stemme inn for forslaget fra Norges Fiskarlag om at det gis nye loddetråltillatelser til 25 fartøy over 90 fot fra Nordland, Troms og Finnmark.

Midttun viste til Norges Fiskarlags forslag om at også fartøy med nordsjøtråltillatelse som deltok i loddefisket i ett av årene 83-85 får anledning til å delta i 1991.

Dersom fartøy som tilfredstiller ovennevnte kriterier, pluss øvrige fartøy med loddetråltillatelse skal få delta er vi oppe i 181 deltagende trålfartøy i 1991. I tillegg går en nå inn for 25 nye tillatelser til trål, pluss ubegrenset tråladgang innen kystnot. Han advarte mot en slik utvikling.

Stonghaugen mente at nordsjøtrålerne hadde en hevdvunnen rett gjennom sin tidligere deltagelse.

Diskusjonen bunnet ikke ut i noen avstemming, men det ble konstatert flertall for Norges Fiskarlags forslag om at fartøy med nordsjøtråltillatelse som deltok i loddefisket i ett av årene 83-85 får anledning til å delta i 1991.

Videre var det enighet om at fartøy med loddetråltillatelse kan delta i loddefisket i 1991.

5. Fordeling av kvoten mellom fartøygrupper.

Det var enighet om at den norske kvoten på 510.000 tonn for 1991 fordeles med 70.000 tonn til en stipulert kvote for fartøy under 90 fot, 50.000 tonn til trålgruppen over 90 fot og 390.000 tonn til konsesjonspliktige ringnotfartøy.

6. Fordeling av kvoten innen fartøygrupper.

Det var enighet i Reguleringsrådet om at gruppekvoten for konsesjonspliktige ringnotfartøy og ringnotfarty under konsesjonsgrensen fordeles med fartøykvoter utregnet etter "universalnøkkel".

Faktisk lastekapasitet/konsesjoskapasitet.

Olsen viste til Norges Fiskarlags forslag om at ringnotfartøy må kunne utnytte sin lastekapasitet med inntil 15.000 hl. Olsen mente at en i dette fisket ikke burde gi begrensninger i adgangen til å utnytte faktisk lastekapasitet p.g.a. leveringsvansker og hensynet til rasjonell avvikling.

Det var enighet i Reguleringsrådet om at ringnotflåten skulle få benytte faktisk lastekapasitet i fisket.

7. Produksjon og fordeling.

Olsen gjorde oppmerksom på at en ikke har juridisk hjemmel til å nekte ombordproduksjon.

Henriksen sa at Norges Fiskarlag hadde prøvd å skaffe forståelse for at produksjonen skal skje ved landanleggene.

Hansen sa seg enig i den linje Norges Fiskarlag her valgte, men påpekte at dette ikke måtte skape presedens.

Larsen sa seg glad for at Norges Fiskarlag gikk inn for at konsumproduksjonene i 1991 legges på land.

Reguleringsrådet tilrådte at med de begrensede kvanta som kan forventes omsatt til konsum i 1991, bør konsumproduksjonen i sin helhet foregå ved landanleggene.

8. Overvåkning av fangstfelt.

Det var enighet i Reguleringsrådet om Fiskeridirektørens forslag om at det ikke tillates innblanding av sild i loddefangster.

10 Utkast.

Det var enighet i Reguleringsrådet om å tilrå forbud mot utkast av lodde.

Åpningsdato.

Det var enighet i Reguleringsrådet om å fastsette åpningsdato etter opplysninger fra letetjenesten. Denne skal lete etter lodde og finne tidspunktet når gytemoden og unglodde skiller lag.

12. Diverse reguleringsbestemmelser.

Det var enighet i Reguleringsrådet om å sette påmeldingsfristen til 2. januar. Videre var det enighet om å sette siste utseilingsdato til 7 dager etter oppstart av konsumloddefisket. Reguleringsrådet ønsket at det ble vurdert en første refordeling av fartøykvotene allerede før 20. februar.

Det var videre enighet om å forby loddefiske nord for 74 grader N.

2/12-90 1B-6446
20

Fiskeridepartementet

NOTAT

KRITERIER FOR DELTAKELSE I LODDEFISKET I BARENTSHAVET I 1991 -
OPPSUMMERING AV HØRINGSUTTALELSENE

SAMMENDRAG

Høringsuttalelsene kan grovt deles i to kategorier: nord og sør. Ingen av uttalelsene går mot en økning av Nord-Norges relative andel av loddekvoten. Ved siden av en økning i den nord-norske andelen, legger de 4 nordligste fylkeskommunene til grunn at mest mulig av råstoffet fra loddefisket må bearbeides i landsdelen. Deltakelsen i fisket må reguleres slik at disse mål kan oppnås, bl.a. gjennom tildeling av 100 nye trålkonsesjoner til denne landsdelen. Fra sør-norsk hold advares det mot regionalisering av en nasjonal ressurs. Utelukkelse av nordsjøtrålerflåten vil være diskriminerende og økonomisk uforansvarlig fordi denne flåten ikke har behov for store investeringer for å kunne delta i loddefisket. Det vil være uheldig at rammebetingelsene for nordsjøtrålerflåten svekkes ved en utelukkelse. Frivillig flåtedeling foreslås som et alternativ. Det stilles også spørsmål ved sildefiske i Nordsjøen som kompensasjon for de som utelukkes fra loddefiske.

REGULERINGSRÅDETS MEDLEMMER:

FISKEINDUSTRIENS LANDSFORENING

Ber om at konsumloddeproduksjonen forbeholdes landsiden, for derved å gi denne delen av næringen bedre rammebetingelser for helårlig drift. På bakgrunn av undersøkelser foretatt under en nylig gjennomført markedsreise til Japan, er det realistisk å anta at en i 1991 kan selge 3000 tonn rognlodde og 3000 tonn rogn. Japanske importører ønsker norsk lodde tilbake, men først med et lite kvantum. Viktigheten av høy kvalitet på produktene understrekes. Hvis tilgjengeligheten av råstoff med tilfredsstillende kvalitet er god, vil produksjonskapasiteten ved landanleggene være betydelig høyere enn de kvanta som er anslått i høringsnotatet på henholdsvis 9000 tonn rognlodde og 7000 tonn rogn. Det er ikke et krav fra japanske importører om at råstoffet til konsumproduksjon skal være notfanget, men ringnotfartøyene kan bli viktig for å sikre tilstrekkelig råstoff til landanleggene. Landprodusentene av konsumlodde må sikres leveringsmuligheter for "utkastet" til mel-/oljefabrikker eller ensilasjeproduksjon. Det synes rimelig at nord-norske fartøyer sikres en andel opp mot 30 % av totalkvoten for 1991. Dersom nye trålkonsesjoner tildeles nord-norske fartøyer, må en forsikre seg om at slike konsesjoner blir benyttet.

NORSK SJØMANSFORBUND

Støtter ikke de foreslåtte ordninger hverken når det gjelder tildeling av nye loddetrålkonsesjoner eller omfordeling av deltakelseskriteriene. Deltakelsen bør opprettholdes etter samme fordelingsnøkkel for not/trål som tidligere. En større sildekvote til nordsjøtrålerne vil redusere ringnotflåtens sildekvote, samt motarbeide målsettingen om at mest mulig av silda skal gå til konsum.

DIREKTORATET FOR NATURFORVALTNING

For å redusere problemet med utkast av død fisk, må det satses på et godt oppsyn, samt en regulering av fisket som kan motvirke de uheldige effektene som utkast gir og som kan forenkle oppsynet. Energiforbruket i forbindelse med fisket må holdes nede.

ANDRE:

NORGES SILDESALGSLAG

Dersom økning av antall fartøyer med begrenset mobilitet gjennomføres, vil det ikke være samsvar mellom fangstkapasitet med begrenset mobilitet og lokale avsetningsmuligheter. Det anses lite sannsynlig at enkelte ringnotfartøyer vil velge å delta i kolmulefisket framfor loddefisket, da loddekvoten vil bli forsøkt tatt før de går på kolmulefiske. De teoretiske beregninger som er lagt til grunn for mottakskapasiteten er svært usikre (43.000 hl ved mel-/oljefabrikkene i Troms og Finnmark). Spørsmålet om ombord-/landproduksjon må i utgangspunktet baseres på frivillige avtaler. I vurderingen av eventuell omfordeling av sildekvoten i Nordsjøen må det legges vekt på hvordan dette vil påvirke det økonomiske totalutbytte for ressursen, særlig fordi trålfanget sild til konsum avhenger av sesonger og aktuell kvalitet. Salgslaget har under utarbeidelse et forslag til reguleringsopplegg.

SØR-NORGES TRÅLERLAG

Utelukkelse av nordsjøtrålerflåten fra deltakelse i loddefisket avvises. Det vil være å diskriminere en gruppe som tidligere har drevet loddefiske og som har fartøy, redskap og ekspertise. For denne flåten trenges få eller ingen investeringer for å delta i loddefisket. Ved finansieringsplaner o.l. for nordsjøtrålerne er det lagt betydelig vekt på departementets tidligere uttalelser om at de som har drevet loddetråling vil få tillatelse til dette igjen. Å gi nordsjøtrålerne kompensasjon ved økte sildekvoter i Nordsjøen er ikke et akseptabelt alternativ.

FELLESUTTALELSE FRA FYLKESKOMMUNENE I FINNMARK, TROMS, NORDLAND OG NORD-TRØNDELAG.

Det vises til notat fra Landsdelsutvalget hvor det bl.a. framgår at utgangspunktet for deltakelseskriteriene må være å øke den nord-norske flåtens andel av kvoten til 50%, samt å sikre at det vesentlige av råstoffet blir bearbeidet i landsdelen. Loddefisket i 1991 åpnes innenfor en fastlagt kvote for levering til landanlegg. Innenfor ringnotgruppen etableres en ordning med flåtedeling (lodde/kolmule). En egen kvote av ringnotflåtens gruppekvote avsettes til de 4 nordligste fylkene, alternativt avsettes en egen distriktskvote til samtlige nordnorske fartøyer som deltar i loddefisket, uansett gruppe. Notfartøyer under konsesjonspliktig størrelse gis generell adgang til deltakelse, eventuelt at deltakelsen begrenses til de fartøyer som deltok i seinotfisket nord for 62°N i 1990. 100 nye tråltillatelser fordeles mellom de 4 nordligste fylkene.

VEST-AGDER FYLKESKOMMUNE

Fraråder at Fiskeridirektørens forslag blir gjennomført. Tildeling av kvote må skje uavhengig av hjemstedsadresse. De kompensasjonsmulighetene som er foreslått for nordsjøtrålerne foreligger ikke p.g.a. av at de aktuelle bestander allerede er fullt utnyttet.

SOGN OG FJORDANE FYLKESKOMMUNE

Slutter seg til vedtaket som Fiskeristyret i Sogn og Fjordane har fattet vedrørende kriterier for deltaking i loddefisket.

FISKERISTYRET FOR SKAGERRAKKYSTEN

Reagerer meget sterkt mot forslaget til regulering av loddefisket, da det innebærer sterk grad av diskriminering av trålfartøyer i Sør-Norge i forhold til Nord-Norge og medfører brudd på de prinsipielle retningslinjer som norsk fiskeripolitikk hittil har vært basert på.

FISKERISJEFEN I ROGALAND

Enig i at Nord-Norges andel av loddekvoten søkes økt ved tildeling av kvoter til nord-norske trålere. Disse kvotene må "dekkes inn" ved å kutte andeler hos samtlige andre berettigede grupper, primært ringnot. Trålfartøy som har "historisk rett" i loddefisket må gis anledning til å delta, uansett hvor de er hjemmehørende. Eventuell utelukkelse med kompensasjon i andre fiskerier må kun foretas gjennom tilbud om frivillig avståelse av loddekvote, m.a.o en flåtedelingspakke.

FISKERISJEFEN I TRØNDELAG

Peker på en del problemstillinger som må belyses før en kan ha den fulle oversikt over konsekvensene av Fiskeridirektoratets forslag, bl.a. når det gjelder driftsalternativer for den flåten som foreslås utelukket fra loddefisket, følgene for ringnotflåten ved at trålerne får økt adgang til å fiske sild og om fiskeindustrien vil akseptere trålfanget sild. Siden første halvdel av 80-årene har både ringnotflåten og kystflåten som deltok i loddefisket med trål fra Trøndelag blitt sterkt redusert. Dersom det skal tildeles nye lodde-tråltillatelser, må Trøndelag få en rimelig andel. Notfartøyer under konsesjonspliktig størrelse bør gis generell tillatelse til å fiske lodde. Advarer mot uønskede konsekvenser av en omfordeling av fiskerettighetene mellom regionene.

FISKERISTYRET I HORDALAND

Bare ved å likestille fiskere fra ulike deler av landet kan målsettingen om en lønnsom fiskerinæring uten statlige overføringer oppfylles. Det må heller satses på ulike former for frivillig flåtedeling og intern kvotebytting for de enkelte fartøyene. De fartøy som deltok i 1984, 1985 og 1986 må gis individuelle fartøykvoter i 1991, Nordsjøtrålerflåten er utstyrt for å bringe i land industriråstoff av toppkvalitet. Det vil være samfunnsøkonomisk ulønnsomt å bygge opp/investere i ny kapasitet.

FISKERISTYRET I MØRE OG ROMSDAL

Å frata de fartøy som i dag har tillatelse til å fiske lodde denne retten, for at andre trålere som ikke har deltatt tidligere skal få delta, er en alvorlig svekkelse av rammebetingelsene til aktørene i fiskerinæringa. Er enig i at det er nødvendig å stimulere næringa i Nord-Norge, men ikke ved å frata fartøyer i andre landsdeler rettigheter. Skal flere fartøyer fra Nord-Norge inn i loddefisket, må det skje ved vanlig utlysning av loddetrålkonsesjoner, der det tas hensyn til at kapasiteten i fisket ikke blir for stor, og at de som får konsesjon har nødvendig kompetanse og finansiering til å kunne drive slikt fiske. Ved en slik nytildeling kan Fiskeristyret gå med på at Nord-Norge blir prioritert.

FISKERISTYRET I SOGN OG FJORDANE

Avviser forslaget til deltakelse i loddefisket i 1991, fordi dette kan få uante og dramatiske konsekvenser for fiskeflåte og konsumsild-industri i Sogn og Fjordane. For å unngå diskriminering mellom

landsdeler, må fri deltakelse (påmelding) tillates. Dåter som deltar i loddefisket bør frivillig avstå sin kvote nordsjøsilde og norsk vårgytende silde, slik at de som ikke går på loddefiske får større sildekvote. Dramatiske politiske endringer av rammebetingelsene, uten konseskvensvurderinger for næringen totalt sett, er Norge som fiskerinasjon ikke tjent med.

Denne oppsummeringen er basert på de høringsuttalelser som foreligger i departementet pr. idag, fra instanser som er bedt om å uttale seg. I tillegg til de som er omtalt her, har det kommet en rekke uttalelser fra stortingsrepresentanter, kommuner, lokale fiskarlag o.s.v.

Uttalelsen fra Norges Fiskarlag vil ikke foreligge før 10. desember, etter at landsstyremøtet er avholdt. Vi kan heller ikke se at vi har mottatt uttalelse fra Norsk Nærings- og Nytelsesmiddelarbeiderforbund.

Ressurs- og utredningsavdelingen
7. desember 1990

11. desember 1990
PG/abs

N O T A T

VINTERLODDEFISKET 1991. DELTAKELSE OG LEVERINGSPROBLEMER FOR DE MINSTE FARTØYENE.

Sist det var loddefiske i Barentshavet var det 13 sildemelfabriker i drift i Nord-Norge. Siden den gang er 8 fabrikker nedlagt slik at det til vinteren vil være 5 fabrikker i drift. 4 av disse har ligget i møllpose. Det vil være svært avgjørende for avviklingen av loddefiske om disse blir i stand til å produsere like effektivt som før stoppen i loddefisket.

Den reduserte mottakskapasiteten i Nord-Norge vil ikke ha avgjørende betydning for fangst- og leveringsmulighetene for de største ringnotfartøyene. Den konsesjonspliktige ringnotflåten vil i stor utstrekning måtte belage seg på, og være i stand til, å føre lodde sydover. I toppsesongen vil det være nødvendig å føre de største fangstene helt syd til Egersund.

Trålerne og de minste notfartøyene som har begrenset lastekapasitet vil imidlertid både praktisk og økonomisk være helt avhengig av å få levere nær fangstfeltet, dvs. i Finnmark og Troms. Det er således særlig denne flåten som vil få merke den reduserte mottakskapasiteten og som er helt avhengig av at møllposefabrikkene klarer å produsere.

Innenfor fiskeri der en har overkapasitet er det selvsagt at begrensninger i deltakelsen vil øke fangstutbyttet til de gjenværende fartøy. I loddefangst for trål/kystnot vil dette i seg selv være et argument for å begrense deltakelsen. På grunn av at kvoten er såpass stor vil det imidlertid neppe være et avgjørende argument.

Med begrenset mottakskapasitet vil imidlertid vente- og seilings- tid bli lengre jo flere deltakere det er. Båtene ligger i veien for hverandre og kostnadene forbundet med å fange hver hl. øker. Dersom denne trengselseffekten er stor kan det i seg selv være en sterk grunn til å begrense deltakelsen.

Ved hjelp av simuleringsmodellen PELAGI har vi forsøkt å analysere trengselseffekten. For å kunne foreta simuleringene må vi gjøre en lang rekke forutsetninger om fabrikker, fartøygrupper og fiskeri. Vi skal ikke komme nærmere inn på disse her, bare kort understreke at resultatene selvsagt er avhengig av de

forutsetninger en gjør. For vårt formål har imidlertid ikke dette avgjørende betydning fordi vi er mest opptatt av å studere endring i resultater, ikke resultatene selv.

Vi foretok to simuleringer der alle forutsetninger var like med unntak av at i alternativ I deltok 130 trålere og kyststnotfartøy mens i alternativ II var deltakelsen 190 fartøy. I begge alternativ deltok 102 konsesjonspliktige ringnotfartøy og vi forutsatte at de nord-norske fabrikkene var i stand til å produsere effektivt.

I tabellen nedenfor har vi satt opp en del resultater m.h.t. trengselseffekten.

	ALT. I	ALT. II	ENDRING i %
--	--------	---------	----------------

Antall trålere/kystnotfartøy	130	190	
------------------------------	-----	-----	--

Resultater for trål/kystnot:

Timer ved fabrikk pr. tur	12,33	14,53	+ 18
N.mil gangavstand pr. tur	235	357	+ 52
Døgn totaltid pr. tur	4,54	5,17	+ 14
Drivstoffutgift i kr. pr. hl.	10,85	12,65	+ 17

Resultater for kons. ringnot:

Timer ved fabrikk pr. tur	14,98	15,17	+ 1
N.mil gangavstand pr. tur	1175	1209	+ 3
Døgn totaltid pr. tur	6,66	6,79	+ 2
Drivstoffutgift i kr. pr. hl	9,39	9,64	+ 3

Som sagt må en ikke legge for stor vekt på resultatene målt i absolutte tall. Endringene er imidlertid interessante. Vi ser at det gjennomsnittlige tids- og drivstofforbruket til den konsesjonspliktige ringnotflåten påvirkes lite av endringen i antall deltakende mindre fartøy.

For de mindre fartøyene er det imidlertid en merkbar trengselseffekt. Gangavstanden øker vesentlig og det blir flere timer å vente for levering. Samlet betyr dette at totaltiden pr. tur øker med 14% og drivstoffutgiftene pr. hl. lodde øker med 17%.

Det er viktig å være klar over at modellen ikke simulerer konsumleveransene, men tar hensyn til disse gjennom konstante parametre. Dette betyr at begrensninger i konsummottaket vil kunne forsterke trengselseffekten ytterligere.

Når det gjelder hvor råstoffet blir ilandført gir begge simuleringene at ca. halvparten av loddekvoten vil kunne bli

ilandført i Nord-Norge, 100.000 hl. mer i alternativ I enn alternativ II. Resten av kvantumet vil bli delt noenlunde likt mellom Midt-Norge og Sør-Norge. Det blir i begge alternativer nødvendig å føre loddefangster helt syd til Egersund.

BERGEN, 11.12.90

2.13.1 Barents Sea capelin (Sub-areas I and II, excluding Division IIa west of 5⁰W)

Source of information: Report of the Atlanto-Scandian Herring and Capelin Working Group, October 1990 (C.M.1991/Assess:6).

Year	1983	1984	1985	1986	1987	1988	1989	1990	Max ²	Min ²	Mean ²
Recommended TAC	2300	1100	1000	0	0	0	0	0	-	-	-
Agreed TAC	2300	1400	1100	120	0	0	0	0	-	-	-
Actual landings	2375	1481	868	123	0	0	0	0	2940	0	1295
Unallocated landings	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Discards/slipping	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Catch as used by WG	2375	1481	868	123	0	0	0	0	2940	0	1295
Sp.stock biom. (1 Oct) ¹	1328	1142	275	63	17	203	181	2620	3867	17	1508
Recruitm.(age 2, 1 Aug) ¹	257	224	68	3	2	29	19	178	636	2	236

¹Year before spawning. ²Over period 1973-1990. Weights in '000 t, recruitment in billions.

Catches: Drastic decline in catches after a peak in 1983. Since May 1986, there has been no fishing (Table 2.13.1).

Data and assessment: Based on annual acoustic surveys.

Fishing mortality: Not estimated.

Recruitment: 1984-1988 year classes very poor. 1989 year class is much stronger, at the level of the mean for the year classes 1972-1983.

State of stock: The spawning stock is rapidly recovering and is dominated by the 1988 and 1989 year classes. An exceptionally high rate of growth was observed during 1990, and, as a consequence, a major part of the 1988 year class and a small part of the 1989 year class will spawn during the spring of 1991. The maturing stock was estimated at 2.6 million t on 1 October 1990.

Recommendation: ACFM recommends that the TAC for the winter and spring fishery in 1991 should not exceed 1,000,000 t.

Special comments: Due to uncertainties in the assessment of the spawning stock, caution must be exercised when setting a TAC for 1991. It is necessary to ensure that a minimum spawning stock of 500,000 t, as previously recommended for this stock, is left to spawn. To achieve this, a margin for the estimated stock of spawners should be allowed to account for uncertainties associated with the assessment of the size of the year classes, the rate of growth, the length at maturity, etc. In addition, a somewhat higher spawning stock may be required due to the indications of interaction between herring and capelin which suggest that survival of capelin larvae might be reduced by the relatively strong (compared with recent years) 1989 year class of herring. Allowance for a high natural mortality caused by predation by cod must also be made. Accounting for this predation, the following relationships between the spawning stock size (SSB) at the time of spawning in 1991 and catches taken during the season January-March 1991 have been estimated ('000 t):

SSB	Catch
500	1,365
600	1,245
700	1,135
800	1,020

For the reasons outlined, ACFM recommends that the lowest of these catch alternatives should be chosen.

An updated assessment of the Barents Sea capelin stock will be made by the Atlanto-Scandian Herring and Capelin Working Group at a scheduled meeting in April 1991, and ACFM will consider the stock situation and a TAC for the 1991 summer and autumn fishery at its meeting in May 1991.

Saksbehandler, innvalgstelefon

Vår dato

16 OKT. 1990

Vår referanse 90/1787
EK/ib
Deres referanse

Deres dato

EK-6464

TELEFAX

juv. 10/46/90
16. okt 1990

MM

Fiskeridirektoratet
Postboks 185/186
5002 BERGEN

FORSKRIFT AV 12.12.1986 OM TILDELING AV TILLATELSE TIL Å DRIVE
FISKE MED TRÅL - § 6-1 LODDETRÅLTILLATELSE

Ved ovennevnte forskrift ble den tidligere industritråltillatelse og torsketråltillatelse avgrenset til ikke å omfatte rett til å drive fiske etter lodde. Jfr. nåværende § 3-1 og § 5-1. Det vises til side 55 og 69 i foredraget til kgl. res. av 12.12.1986.

Under merknadene til § 6 i forskriften av 12.12.1986 heter det bl.a.:

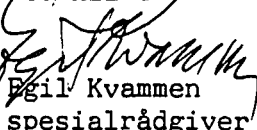
"Fartøy med industritråltillatelse etter forskriftene av 1978 fratas etter bestemmelsen sin loddetrålkonsesjon, jfr. kommentaren til § 5. Etter forslaget vil det bare være tillatelse etter denne paragraf som gir adgang til å drive trålfiske etter kolmule vest av 0-meridianen og øst av 0-meridianen nord for 62° n.br. og etter lodde og polartorsk. Det samme foreslås også for fartøyer med torsketrålkonsesjon etter nåværende § 2 punkt 2 som fortsatt har adgang til loddetråling, jfr. kommentarene til § 3. I hvilken utstrekning slike fartøyer skal få innvilget loddetråltillatelse vil måtte vurderes i forbindelse med fastsettelse av regler for tildeling av loddetråltillatelse. Som nevnt i innledningen vil en komme tilbake med forslag om slike regler."

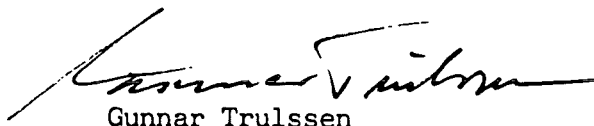
Med det forestående loddefiske i 1991 er det nødvendig å få fastsatt regler om tildeling av nye loddetråltillatelser.

Fiskeridepartementet tør be om at det utarbeides en oversikt over hvilke fartøyer som i dag innehar loddetråltillatelse, fordelt etter distrikter og flåtekategori. (nordsjø-, torsketrål- og reketråltillatelse).

Det må foretas en vurdering av hvilke fartøyer som skal gis ny tillatelse. Videre må en ta standpunkt til hvilken tidligere deltagelse en skal kreve for å kunne gi ny tillatelse. Det må også vurderes hvilke flåtegrupper som skal utelukkes.

Med hilsen

Egil Kvammen
spesialrådgiver

Gunnar Trulssen
byråsjef

Gjenpart av skriv fra
Fiskeridirektoratet

Det Kongelige Fiskeridepartement
Postboks 8118 Dep.
0032 OSLO 1

5002 Bergen, 12.11.1990
Deres ref.:
Vår ref.: 10146/90 OM/TSL
Arkiv:
(Bes anført ved svar)

TELEFAX

LODDEFISKET VINTEREN 1991 - DELTAKING.

Vi viser til Dykkar brev dagsett 16. oktober 1990.

Tilrådingane om forvaltninga av loddestamma i Barentshavet i 1991 liggno føre. Havforskarane tilrår til at det kan fiskast inntil 1 mill tonn lodde i Barentshavet vinteren 1991. For Noreg sitt vedkomande kan det altså verta tale om ein monaleg kvote.

Loddeflåten på 80-talet.

Loddeflåten slik vi kjende den på 80-talet kunne delast i 3 grupper.

- 1) Ringnotflåten som fiska største delen av lodda.
- 2) Loddetrålarane hadde ein gruppekvote som tilsvara 9,6% av årskvoten for lodda.
- 3) Notfarty under løyvepliktig storleik (SUK) som både i tal og fangst var den minste gruppa.

I ringnotflåten var det midt på 80-talet om lag 150 farty. Ringnotflåten er i 1990 på 102 operative farty.

Tabell 1 viser den fylkesvise fordelinga av flåten som deltok med trål etter lodde minst eitt av åra 1984-86. Ringnotfarty som måtte ha nytta trål delar av sesongane er ikkje medrekna i denne tabellen. Målt over dei 3 åra var det 181 trålarar som deltok. Meir enn halvdel av trålarflåten hørde heime i

Nord-Noreg. Trålarane frå dei 3 nord-norske fylka var mindre enn trålarane frå Sør-Noreg. T.d. hadde 17 av dei 26 trålarane frå Finnmark som deltok i 1984 ein lastekapasitet under 1000 hl. Berre eit av fartya frå Finnmark hadde lastekapasitet større enn 1500 hl. For Troms og Nordland sitt vedkomande hadde dei i same rekkjefylgja 4 og 8 trålarar med større lastekapasitet enn 1500 hl. Frå Møre og Romsdal var det i 1984 med 16 farty større enn 1500 hl, og for Rogaland sitt vedkomande var 22 av 32 fartya i 1984 større enn 1500 hl.

TAB. 1.

Fylkesvis oversyn over farty ⁽¹⁾ som deltok med trål etter lodde minst eitt av åra 1984-86.

F	T	N	NT	ST	M	SF	H	R	VA	AA	Ø	SUM
32	25	35	2	3	27	2	12	36	5	1	1	181

(¹) Ringnotfarty som nytta trål er ikkje medrekna.

Notfarty under løyvepliktig storleik (SUK) har tradisjonelt vore med i vinterloddefiske. Tidleg på 80-talet vart deltakingsmulighetene for nye SUK-arar avgrensa idet vi sette krav om tidlegare deltaking. SUK-arane sine fangstar gjekk inn i ringnotflåten sin gruppekvote. Tabell 2 gjev oversyn over den fylkesvise fordelinga av dei SUK-arane som deltok minst eitt av åra 1984-86.

TAB. 2.

Fylkesvis oversyn over notfartøy under løyvepliktig storleik (SUK) som deltok i loddefisket minst eitt av åra 1984-86.

F	T	N	NT	ST	M	SF	H	R	VA	AA	Ø	SUM
7	1	4	0	3	6	0	2	1	0	0	0	24

Av dei SUK-arane som var med i 1984-86 finn vi att 23 farty som er i drift. 15 farty er i drift under same eigarar. Dei andre er selde, men fartya vert drivne som notfarty. Ut frå historisk fangst vil vi altså kunna ha eit potensiale på 23 farty i SUK-gruppa.

Loddeflåten vinteren 1991.

Etter Fiskeridirektøren si vurdering må vi finna fram til eit flåtemønster for 90-talet som er tilpassa dei måla som er sett for næringa i tida framover. Vidare må vi ta omsyn til dei endringane vi har fått i flåten og ikkje minst på landsida sidan 1986. Dette inneber m.a. at vi må freista å regulera deltakinga slik at nord-norsk flåte vert tilgodesett på ein måte som gjer det mogeleg for flåten i landsdelen å halda på sin historiske del av loddekvoten.

Som nemnt har vi no 102 operative ringnotfarty. Til den nord-norske delen av ringnotflåten høyrer om lag 17% av basiskvotemassen eller sagt med andre ord: Dei nord-norske ringnotfartya vil kunna tildelast fartykvotar som svarar til 17% av den gruppekvoten som vert avsett til ringnotgruppa. På 80-talet fram til 1985 stod nord-norsk ringnotflåte for i overkant av 25% av dei samla loddefangstane til ringnotflåten. Etter at lodda i Barentshavet fall bort som driftsgrunnlag har ringnotflåten i Nord-Noreg vorte dramatisk redusert. Dette fører til at ringnotflåten i Nord-Noreg i dag berre står att med eit kvoteutgangspunkt på 17%. Både av fangstkapasitetsmessige og av mottaks-/føringsmessige årsaker vil ringnotflåten måtta stå for største delen av fangsten. I og med at nord-norsk flåte er svakt representert i ringnotflåten vil nord-norsk flåte ha eit for dårleg utgangspunkt i høve til ei målsetjing om minst å oppretthalda den nord-norske flåten sin historiske del av loddekvoten.

Nord-norsk flåte samla stod for mellom 26,4 og 30% av loddefangstane i 1980-85. 30% av samla norsk fangst stod nord-norsk flåte for i 1982 og 26,4% i 1985.

Kapasiteten i alle delar av flåten er for stor, og dette gjeld også ringnotflåten. Tildeling av nye ringnotløyve og oppbygging av ein større ringnotflåte er det ikkje grunnlag for. Vidare er det ikkje realistisk å tru at vi på kort sikt ved hjelp av andre tiltak kan få til ei utvikling slik at nord-norsk ringnotflåte kan koma på det relative nivået den var på før 1986. Potensialet for loddeflåten i Nord-Noreg ligg i dag i trålarflåten. Skal nord-norsk flåte kunna sikrast sin historiske del av loddekvoten kan det berre gjerast ved å satsa på trålarflåten.

Det er loddetrålløyve og uavgrensa trålløyve som er inngangsbilletten til loddetrålfisket. I tabell 3 er det gjeve eit oversyn over fartymassen med loddetrålløyve fordelt fylkesvis. Pr. oktober 1990 er det 104 farty med loddetrålløyve. Ringnotfarty med loddetrålløyve er ikkje

medrekna. 71 av fartya høyrer heime i Nord-Noreg. 16 av fartya med loddetrålløyve har også nordsjøtrålløyve. Nordsjøtrålarane er heimehøyrande i Sør-Noreg. 45 av dei 104 fartya er "reine" reketrålarar. 34 av reketrålarane høyrer heime i Nord-Noreg. 9 av reketrålarane er "grønlandsbåtar" frå Møre og Romsdal.

Vidare er 11 av dei 104 fartya kombinerte torske-/reketrålarar heimehøyrande i Nord-Noreg.

TAB. 3.

Fylkesvis oversyn over farty ⁽¹⁾ med loddetrålløyve pr. oktober 1990.

F	T	N	NT	ST	M	SF	H	R	VA	AA	Ø	SUM
25	24	22	1	3	16	1	4	7	1	0	0	104

¹⁾ Ringnotfarty er ikkje med i oversynet.

I Sør-Noreg finn vi att 40 farty med same eigar som deltok i loddefisket med trål minst eitt av åra 1984-86. Desse 40 fartya har ikkje loddetrålløyve. Dette er i hovudsak nordsjø-/industri-trålarar. 14 av dei 40 er frå Rogaland, 11 frå Møre og Romsdal og 8 frå Hordaland. I tillegg til dei 40 nordsjø-/industri-trålarane har som nevnt 16 farty med både loddetrålløyve og nordsjøtrålløyve. Desse 16 fartya deltok også i 1984-86. Samla utgjer denne gruppa 56 trålarar. Denne gruppa er den mest kapasitetssterke delen av det som ein gong var loddetrålarflåten.

Kapasiteten for mjøl-/oljetilvirking i Finnmark er om lag 26.000 hl/døger. Kapasiteten i Troms er 18.500 hl/døger. Trålarflåten vil vera avhengige av å kunna levera fangstane i kort avstand frå feltet dersom dei skal få økonomi ut or loddefiske. Føring av fangstar frå nokre hundre hl til opp i eit par tusen hl over lengre avstandar er urasjonelt. Med ein for stor trålarflåte i loddefisket vil ventetida for å få kunna levera også gjera fisket ulønsamt og gå ut over kvaliteten til råstoffet. I tillegg til mjøl-/oljeverksemdene sin kapasitet vil også mottakskapasiteten for konsum ha innverknad på leveringsstoda for trålarane. Trålarflåten er heilt avhengig av tilverkingsskapasiteten i Finnmark og Troms. Deltaking for trålarflåten må derfor avstemmast mot den samla tilverkingsskapasiteten i Finnmark og Troms, og samla sett bør den tilverkingsskapasiteten gjera det mogeleg å leggja opp til ei deltaking med trål på bort i mot 120 farty. I tillegg til

trålarane vil SUK-arane også vera avhengig av å nytta same tilverksingsverksemdene. Med bortimot 120 trålarar og 10-20 SUK-ara vil loddefisket for den delen av flåten kunna avviklast på ein rimelig rasjonell måte.

Kven skal delta med trål i loddefisket?

Utveljinga av loddetrålarflåten kan gjerast ut frå fleire kriterium. Her kan vi nemna utveljing slik at alle farty med loddetrålløyve pr. oktober 1990 får delta eller alle farty som deltok minst eitt av åra 1984-86. Eit anna kriterium kan vera ein kombinasjon av dei med loddetrålløyve saman med ei som kan visa til tidlegare deltaking.

Utveljinga bør etter Fiskeridirektøren si vurdering gjerast slik at vi får ei kvotefordeling som sikrar at nord-norsk flåte minst opprettheld sin historiske del av loddefangstane. På 80-talet fiska farty heimehøyrande i Nord-Noreg mellom 26,4 og 30% av lodda, og vi må få til ei utveljing som gjer at nord-norsk flåte fiska bortimot 30% av norsk lodde i åra framover.

Som skrive ovanfor er det naudsynt at ringnotflåten deltek i loddefisket dersom vi skal ha von om å kunna fiska kvoten vår i 1991. I og med at nord-norsk ringnotflåte står svakt er det naudsynt å satsa på andre grupper i nord-norsk flåte dersom vi skal ha von om å nå målsetjinga om bortimot 30% til Nord-Noreg. Av fartya med loddetrålløyve pr. oktober 1990 er 71 farty heimehøyrande i Nord-Noreg. Det er grunn til å tru at ein del av desse fartya ikkje ønskjer å delta slik at loddetrålarflåten frå landsdelen vil utgjera 60-70 farty. Denne flåten er ikkje stor nok til å sikra at Nord-Noreg beheld sin historiske del av loddekvantumet. Vi kan berre sikra at nord-norsk fangst på nivå med historisk fangst ved å tildela loddetrålløyve til fleire farty. Dersom vi skal sleppa inn alle dei fartya som kan visa til tidlegare deltaking og alle fartya med loddetrål vil resultera i utoleleg lang føring av fangst eller ventetid ved kai i Finnmark og Troms. Dette vil øydeleggja økonomien for heile loddetrålarflåten. Fiskeridirektøren meiner derfor at vi må avgrensa deltaking slik at omsynet til flåten i Nord-Noreg er det som vinn fram.

Med den nord-norske delen av ringnotflåten, bortimot 120 trålarar i hovudsak på Nord-Norge og 10-20 SUK-arar er det von om at den nord-norske loddeflåten kan fiska bortimot 30% av samla norsk fangst.

Vi bør vera varsam med å å utelukka grupper utan at dei som vert utelukka har ein rimeleg kompensasjon i andre fiskeri.

Når det gjeld dei større reke-trålarane så har dei gode muligheter for å driva rekefiske på heilårsbasis. Særleg er reke-trålarar med kvote for reke ved Grønland i ein etter måten god situasjon. Dei større reke-trålarane deltok heller ikkje i loddefisket i åra 1984-86.

Nordsjø-/industri-trålarane kan få kompensert lodda med auka fangstmuligheter på andre bestandar. Det vi først og fremst ser som ein mulighet er å gje nordsjø-/industri-trålarflåten høve til å fiska meir nordsjøsild.

Ved å utelukka dei største reke-trålarane og å utelukka nordsjø-/industri-trålarane med kompensasjon i Nordsjøen, vil vi ha att eit 70-tals farty som i dag har loddetrål. I tillegg til desse 70 loddetrålarane vil det vera rom for fleire trålarar dersom ein legg til grunn at vi av leveringsmessige årsaker bør avgrense deltaking til bortimot 120 trålarar.

Tildeling av loddetrålløyve til farty i Nord-Noreg kan tenkjast løyst på fleire vis. Vi kan t.d. gjera det slik at alle som høyrer heime i tiltakssonen (Finnmark + Nord-Troms) vil få løyve dersom dei søkjer og i tillegg kan vi tildela 10 løyve til søkjarar frå Troms og Nordland (20 løyve til saman). Ein annan framgangsmåte er å tildela eit avgrensa tal løyve i ein runde t.d. slik at vi tildeler 20 løyve til søkjarar frå Finnmark, 15 til Troms og 10 til Nordland. For Troms sitt vedkomande skal ein prioritera tenlege farty frå Nord-Troms. Dersom vi tildeler 20 løyve til Finnmark og at ein på ein måte "øyremerkjer" 5 løyve til farty frå Nord-Troms, vil ein etter vår vurdering få med dei fartya i tiltakssona som er tenlege i loddefisket. Fiskeridirektøren vil tilrå at det vert tillyst ein løyverunde med eit bestemt tal løyve. Vi sikra på den måten at det vert satsa på den "rette" delen av flåten og deltakinga kjem under kontroll. Ved at alle kan prøva seg vil det kunna føra til investeringar som på førehand kan seiast som bortkasta, og folk kan satsa slik at det kan gå på tryggleiken laus.

Reiskapsval.

For å sikra at fartya får høve til å ta loddekvoten til lågast mogeleg kostnad bør ein leggja opp til at fartya skal kunna ha valfridom med omsyn til reiskap. Det vil seia at eit farty med

loddetrålløve bør kunna fiska lodde med not dersom fartyeigarane finn det mest tenleg.

Loddeflåten framover.

Etter Fiskeridirektøren sitt framlegg vil loddeflåten framover vera samansett av ringnotfarty (102 farty i 1990), 110-120 trålarar i hovudsak frå Nord-Noreg og 10-20 SUK-arar.

Konklusjon.

Fiskeridirektøren vil tilrå at nord-norsk trålarflåte vert prioritert som loddetrålarar. Dette inneber at nordsjø-/industri-trålarar og større reketrålarar ikkje får høve til å delta, og at vi i tillegg tildeler 45 loddetrålløve fordelt med 20 løve til farty frå Finnmark, 15 løve til farty frå Troms og 10 løve til farty frå Nordland. Ved tildeling i Troms skal farty frå Nord-Troms prioriterast. Vidare bør fartya ha valfridom med omsyn til kva reiskapar dei finn det tenleg å nytta.

Viggo Jan Olsen

A. Holm

Saksbehandler: Kontorsjef Ove Midttun, tlf.nr. (05) 23 81 85

Kopi:

Fiskeridirektøren, Ass. fiskeridirektør, A. Holm,
P. Gullestad, A. Wåge, S. Engesæter, O. Midttun,
L. W. Plassa, G. M. Oppen, S. Hagman, G. K. Karlsen,
P. Sandberg

høri kl...

SILDEMELFABRIKKENES LANDSFORENING

FISKERIDIREKTORATET

11719 04.DES90

Fiskeridirektøren
Postboks 185

5002 BERGEN

TRONDHAGEN GATA 7 - 0181 OSLO 1
TELEFON/TELEFAX: (02) 42 63 40
BANKGIRO: 8540.05.09994
POSTGIRO: 2 23 51 33

NY TELEFAX: (02) 33 59 69

3.12.1990

Handwritten signatures and notes:
Høyre
Fiskeridirektøren
04
Handwritten signature: *Ynd...*

AVVIKLING AV VINTERLODDEFISKE I BARENTSHAVET 1991

Vedlagt oversendes notat av 26.11.1990 med synspunkter på avvikling av et vinterloddefiske i 1991.

Som det fremgår ser vi det som viktig at åpningsdatoen settes så tidlig som mulig, og at fisket reguleres slik at man får et optimalt økonomisk utbytte.

- ./.
- Vi viser forøvrig til vedlagte brev av 3.12.1990 til Fiskeridepartementet og Fiskeridirektøren hvor vi peker på konsekvenser ved å slippe inn nye flåtegrupper i fisket.

Med hilsen
SILDEMELFABRIKKENES LANDSFORENING

Handwritten signature: Per Lohne
Per Lohne

Notat 26.11.1990 av Per Lohne

AVVIKLING AV VINTERLODDEFISKE I BARENTSHAVET 1991

I henhold til avtalen mellom Norge og Sovjet for ^{stør} ~~for~~ vi at årets loddekvote blir på 510.000 tonn eller 5.26 mill. hl.

Endel lodde vil gå til såkalt konsumanvendelse til japanske markeder. Dette kvantum vil imidlertid være relativt beskjedent i og med at utkast, avskjær må leveres sildemelindustrien.

Dette fiske må etter vårt skjønn tilrettelegges med det for øye å få en avvikling som gir det best oppnåelige totalresultat.

Vi skal i det følgende gi en del opplysninger og synspunkter på avviklingen av vinterloddefiske.

Kapasitets/mottaksforhold

Anslag over praktisk produksjonskapasitet ved fabrikkene er oppgitt i vedlegg 1. Det synes nå klart at Karmsund Fiskeprosess vil nedlegge virksomheten, og det er også usikkert om Romsdal Havprodukter vil kunne komme i produksjon.

Dette innebærer at man har følgende kapasitetstall pr. døgn og uke (6 døgns produksjon):

	hl/døgn	hl/uke (avrundet)
Sør for Stad	50.400	300.000
Midt-Norge	22.050	130.000
Nord-Norge	<u>48.600</u>	<u>290.000</u>
Totalt	<u>121.050</u>	<u>720.000</u>

Slike kapasitetstall vil alltid være usikre, og det vil spesielt være usikkerhet ved beredskapsfabrikkene. Det er en avansert prosessindustri som skal igang igjen, og tiden har vært knapp etter at de første positive signalene kom fra forskerne. Dessuten er det jo enda ikke formelt avklart om hvilket omfang loddefisket får.

Beregninger viser at hvis fisket kan strekkes over 3 måneder så vil det være tilstrekkelig produksjonskapasitet. Det er da tatt hensyn til at fabrikkene i sør også vil få tilført annet råstoff i denne perioden.

Regulering av fisket

Det er ikke vår oppgave å gi uttalelse om selve reguleringen av flåten. Vi vil imidlertid påpeke at reguleringen av fisket må gjennomføres slik at man sikrer at totalkvoten blir oppfisket. Det må også legges opp til at det blir fisket på det tidspunkt som gir best totalutbytte.

Utbytte/økonomi

Det er viktig at fisket blir åpnet så snart det er biologisk forsvarlig. Dette er viktig av tre grunner:

- For å få utnyttet produksjonskapasiteten ved fabrikkene i hele perioden lodda er tilgjengelig
- For å få beste økonomiske utbytte
- For at fabrikkene i Nord-Norge skal få mest mulig driftstid som er avgjørende for det økonomiske resultat

I tabellen nedenfor har vi sammenlignet det økonomiske totalutbytte ved produksjon av mel og olje fra lodde tatt tidlig og sent i sesongen:

VINTERLODDE 1991(LD91-TS)
 FORSKJELL I VERDI MELLOM TIDLIG FANGSTET OG SENT FANGSTET VINTERLODDE

PR HL LODDE	TIDLIG	SENT	FORSKJELL
RÅSTOFF:			
Fett %	14.00	5.00	9.00
Tørrstoff %	14.30	14.60	-0.30
MEL:			
Mengde kg	17.03	17.39	-0.36
Protein %	71.00	68.00	3.00
Pris pr kg	2.89	2.67	0.22
OLJE:			
Mengde kg	11.60	2.60	9.00
Ffa %	2.00	4.00	-2.00
Pris pr kg	1.14	1.11	0.03
BASISVERDI kr/hl	62.44	49.32	13.12
SPESIALPROD:			
Norseamink kr/hl	7.66		
LT- mel "	24.69		
Norsalmoil "	4.64		

Tas det ikke hensyn til spesialprodukter vil f.eks. 1 mill. hl lodde gi 62.4 mill. kroner tidlig i sesongen, og bare 49.3 mill. kroner sent i sesongen - en forskjell på 13.1 mill. kroner.

Det vil være vanskelig å produsere spesialprodukter fra råstoff fanget i mars/april. Dette har sin årsak i at lodden da bl.a. har "mindre kjøtt på benene" og derfor gir betydelig lavere proteininnhold m.v. Tar man hensyn til spesialproduktproduksjon og forutsetter at 25% går til LT-mel og 50% til NorSeaMink samt 50% av oljen til NorSalmOil vil dette utgjøre 12,3 mill. kroner. Forskjellen mellom tidlig fiske og sent fiske beregnet på 1 mill. hl vil således kunne være hele 25 mill. kroner.

Dette betyr at man bør søke å legge opp avviklingen av fisket

slik at mest mulig tas så tidlig som mulig og at man i sluttfasen har et fiske som kun forsyner fabrikkene i Nord-Norge med råstoff.

Det er ikke tatt i betraktning kostnadene ved fisket. Dette har vi heller ikke forutsetninger for å kunne vurdere.

Det er også vedlagt oversikter/kurver over utviklingen i fett og tørrstoff i lodde i januar - april fra tidligere år. Tallmaterialet er hentet fra Fiskeridirektoratets analyse/resultater for industriråstoff.

Konklusjon/sammenfatning

For å oppnå best mulig totalresultat må mest mulig råstoff tas tidligst mulig i sesongen. Dog må fisket tilpasses avtaket/fabrikkens produksjonskapasitet.

For å utnytte fabrikkens produksjonskapasitet er det en forutsetning at fisket kommer igang så snart som det er biologisk forsvarlig. En slik disponering vil være nødvendig for å sikre at tildelt kvote blir oppfisket.

Vedlegg: Kurver over fett og tørrstoff i lodde
(Kilde SSF/Fiskeridirektoratet)

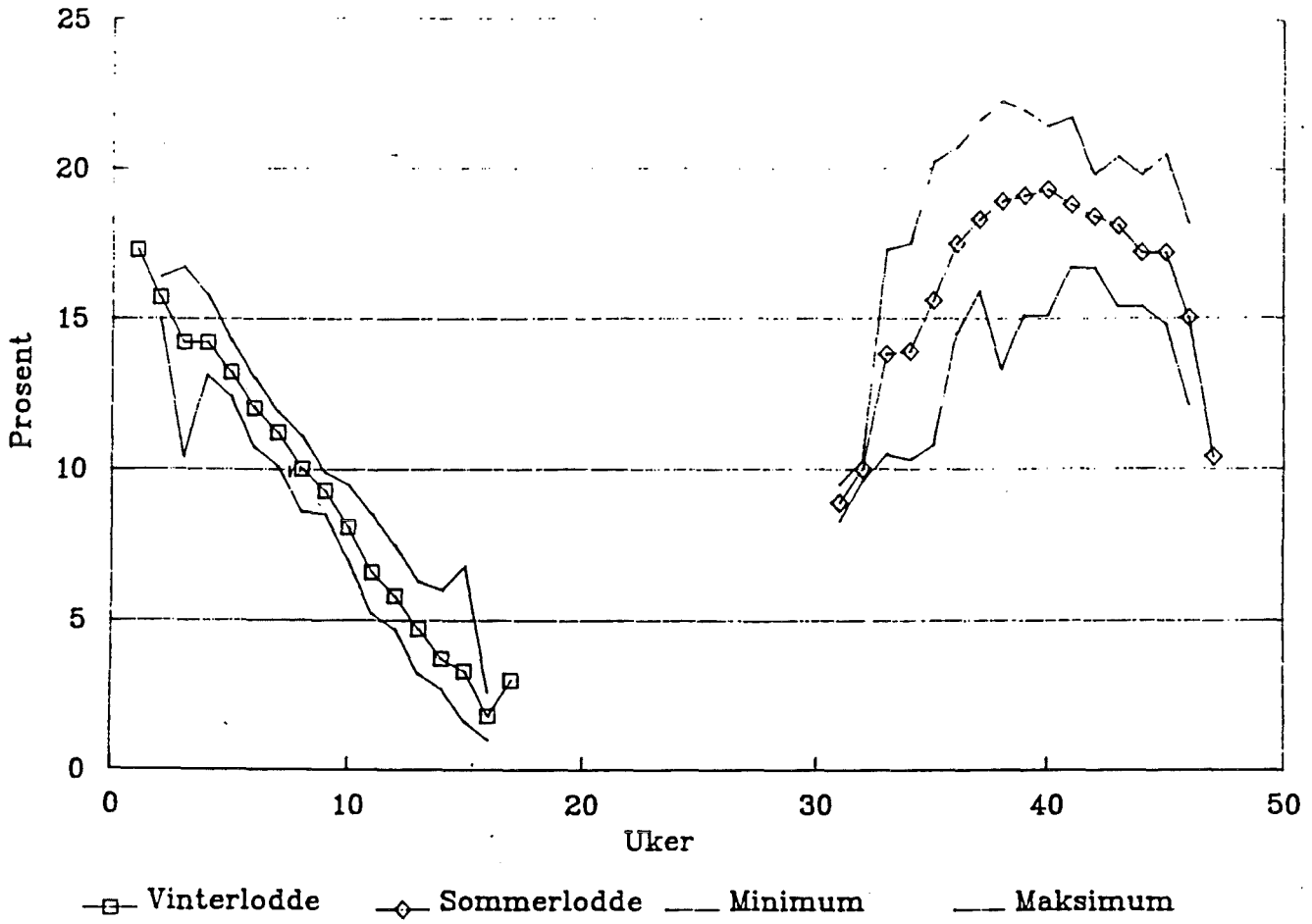
5-Oct-90

PRAKTISK PRODUKSJONSKAPASITET I HL/DØGN

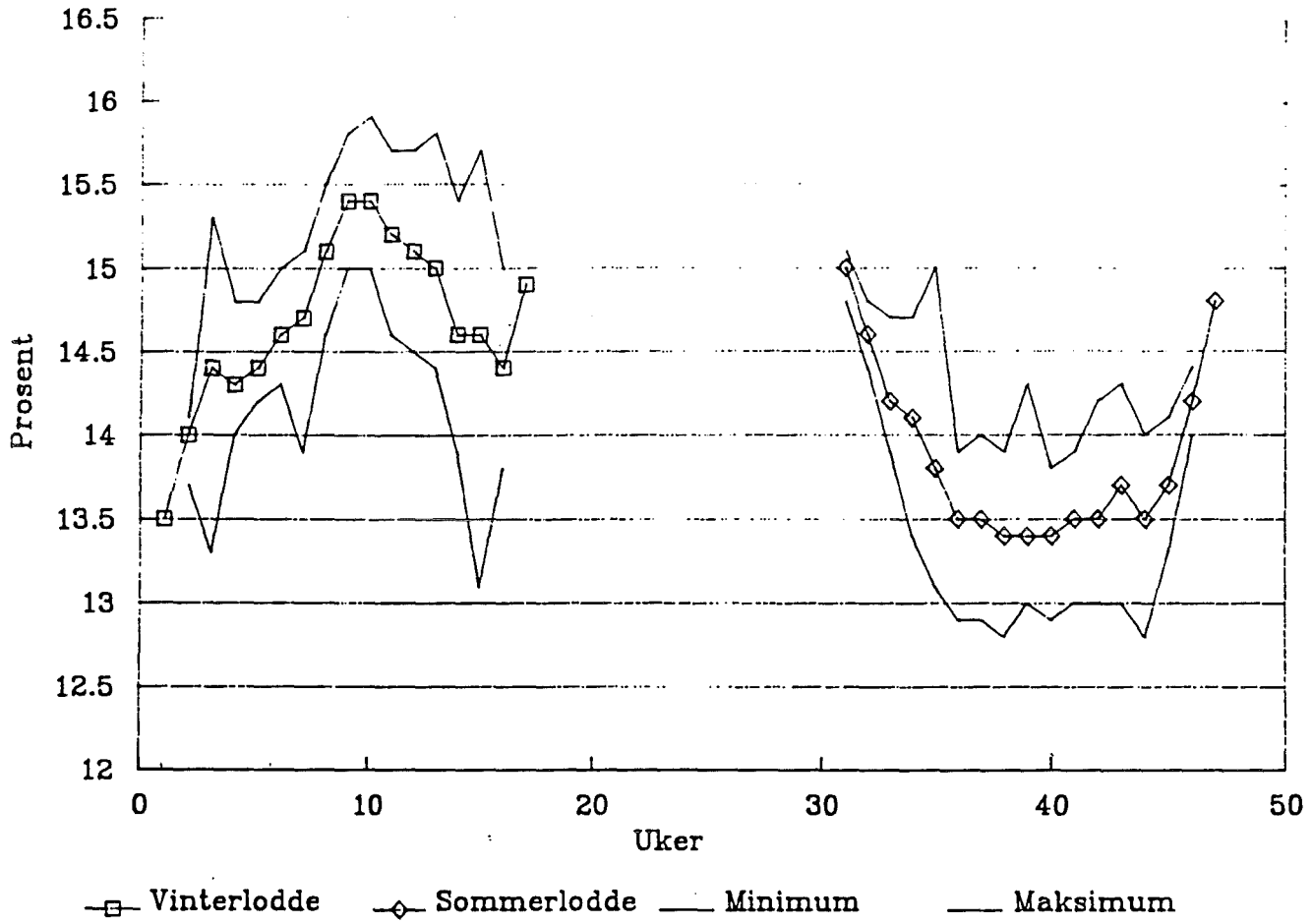
	BASIS- PROD.	VINTER LODDE	NORSE LT-94
YTTERVIK	8000	7200	5000
ERSUND	8000	7200	5000
ILFAS EG.	9000	8100	5000
KREHAMN	5000	4500	5000
ARMSUND	6500	5850	3000
ORSØY	11000	9900	3000
LVESUND	5000	4500	5000
ALØY	10000	9000	8000
DLTØ	10500	9450	3000
EDDE	7000	6300	
OMSDAL	6500	5850	3000
YSØSUND	7000	6300	
DDØ	9000	8100	5000
ROFI	9000	8100	
ØVIK	9000	8100	
IFI	9000	8100	
ADSØ	18000	16200	
HELE LANDET	147500	132750	50000
ØR FOR STAD	62500	56250	39000
EDT-NORGE	31000	27900	6000
ORD-NORGE	54000	48600	5000

driftstiden pr uke kan settes til 6 døgn

FETTINNHOLD I LODDE
Gjennomsnitt for 1976 - 1986

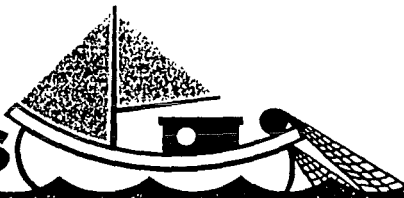

FETTFRITT TØRRSTOFF I LODDE
Gjennomsnitt for 1976 - 1988

Sør-Norges

TRÅLERLAG

TELEFONER: 81 58 80
Kontor ..... 04 - 81 55 66
Formann ..... 04 - 82 44 52
Sekretær ..... 04 - 82 46 42

Postboks 97
4270 ÅKREHAMN

Fiskeridepartementet
Boks 8118 Dep
0032 Oslo 1

Bankgiro 5340.10.06628
Postgiro 3 56 89 87
Telefax 04 - 81 72 15

OM

[Handwritten signature]

Åkrehamn, 3. desember 1990

[Handwritten signature: Høyre Fiskeb. hest]

TELEFAX

[Handwritten signature]

KRITERIER FOR DELTAKELSE I LODDEFISKET I BARENTSHAVET I 1991.

Vi viser til Fiskeridepartementets brev av 23. november 1990.

Kriterier for deltakelse i loddefisket i Barentshavet i 1991 var behandlet i styremøte i Sør-Norges Trålerlag den 25. november 1990. Styret fattet følgende enstemmige uttalelse.

"Innledningsvis vil en vise til Sør-Norges Trålerlags uttale under høringsrunden vedrørende nye industritrålforskrifter i 1987. I vår uttale understreket vi viktigheten av at de som på det tidspunkt hadde tillatelse til å drive loddetrålfiske ikke måtte miste den for fremtiden, hvilket innebar at når det, igjen ble åpnet for loddefiske måtte de som tidligere hadde konsesjon automatisk få ny konsesjon for loddetråling. Dette er fortsatt et meget aktuelt mål for Sør-Norges Trålerlag å arbeide for.

I Fiskeridepartementets høringsnotat vedrørende kriterier for deltakelse i loddefisket i Barentshavet i 1991 foreslås det at Nordsjøtrålerne utelukkes fra loddefisket. Det settes videre fram forslag om at det skal tildelse 45 nye tillatelser til fartøy i Nord-Norge.

Ved å utelukke Nordsjøtrålerne fra loddefisket, innføres et nytt prinsipp i norsk fiskerinæring, deltakelse i fiske etter geografisk beliggenhet. Styret i Sør-Norges Trålerlag anser dette som en ren diskriminering av en gruppe fiskere, som tidligere har drevet dette fisket, og som har fartøy, redskap og ekspertise til å drive fisket. Fiskeridepartementet innfører her kriterier for deltakelse i fisket som ikke kan aksepteres.

Fangstkapasiteten for fartøy hjemmehørende i den nordlige landsdel er bygd ned delvis via strukturtiltak. Forslaget som nå foreligger innebærer, etter styrets mening, at Nordsjøtrålerflåten nyttes som salderingspost, for å søke å opprettholde fangstkapasiteten i Nord-Norge.

Mottaks- og produksjonskapasiteten på landsiden er redusert. Ved tildeleing av nye konsesjoner rokkerer en problemet, og etter styrets mening er dette ingen god løsning. Nordsjøtrålerflåten er fullt kapabel til å fiske og å levere dette kvantumet. En vil også her peke på at det for Nordsjøtrålerne trengs få eller ingen investeringer for å delta i loddefisket. Styret stiller seg undrende til forslaget om at det nå skal utrustes 45 nye fartøy til loddefisket. Dette vil medføre vesentlige investeringer. Det er også et spørsmål ved hvilken beskjeftigelse disse skal ha resten av året.

En vil også ha nevnt at det under høringsrunden ved omlegging av trålkonsesjonene fra Departementets side var uttalt at redere med nordsjøtråltillatelse som tidligere har drevet loddetråling vil måtte få slik tillatelse. Det synes nå som om Departementet helt har sett bort fra dette. Styret vil ha nevnt at dette bl.a. er et forhold som er trukket fram og lagt til grunn ved finansieringsplaner for Nordsjøtrålerne, og at det er tillagt betydelig vekt for rederne ved planlegging for framtiden.

Fra Departementets forslag framgår det at Nordsjøtrålerne, som kompensasjon kan få økte kvoter av sild i Nordsjøen, eventuelt vil også andre alternativ bli vurdert. Styret i Sør-Norges Trålerlag ser her et forsøk fra fiskerimyndighetene på å løse problemene med bifangstproblematikken under trålfiske i Nordsjøen, samt å løse noen av de vansker fiskerinæringen i Nord-Norge strir med. Styret kan ikke gi sin tilslutning til et slikt forslag, problemene må søkes løst på andre måter.

Styret vil også sterkt beklage at saken er sendt til høring til de tre nordligste fylkeskommunene, og ikke til øvrige fylkeskommuner langs kysten.

Styret vil på det sterkeste avvise fiskerimyndighetenes forslag om å utelukke fartøy med nordsjøtråltillatelse fra loddefiske."

Med hilsen
Johan Sørensen
Johan Sørensen
daglig leder

Kopi: Norges Fiskarlag
Fiskeridirektoratet

SAK 20/90

REGULERING AV FISKET ETTER NORSK VÅRGYTENDE SILD I 1991.

Olsen viste til saksdokumentene der det heter:

"1. Fisket i 1990.

For 1990 ble det fastsatt en norsk totalkvote på 645.000 hl. Det var forbudt å levere sild til oppmaling, men Fiskeridirektøren kunne dispensere fra forbudet ut fra de premisser som fremkom ved behandling av oppmalingforbudet i Reguleringsrådet 24.10.88.

Totalkvoten norsk vårgytende sild ble fordelt på tre følgende fartøygrupper:

Ringnot	206.000 hl (32%)
Kystfartøygruppen	413.000 hl (64%)
Trål	<u>26.000 hl (4%)</u>
Total	(645.000 hl)

Fangster pr. 29.11.1990, fordeler seg således:

Ringnot	214.603 hl (stoppet 19.11.1990)
Kystfartøygruppen	438.724 hl (stoppet 27.10.1990)
Trål	<u>24.150 hl</u>
	677.477 hl

Fangster i ovennevnte periode fordelt på leveranser til:

Utenlands havn	16.826 hl
Øst-Europeiske skip	0 hl
Norge - konsum	620.077 hl
Sjøltilvirket	24.234 hl
Mel/olje/fôr	<u>16.340 hl</u>
	677.477 hl

I 1990 har norsk vårgytende sild hatt omlag samme utbredelsesområde som i 1989.

Ved årets begynnelse var det puljevis innseiling på Sagfjorden og Sigerfjorden i Nordland, og på Vågsfjorden i Sør-Troms. Ofotfjorden/Tysjord, Gratangen, Lavangen, Astafjorden og Gullfjorden var stengt for alt fiske i januar 1990. I Nordland var det forbud mot nattråling pga. tidligere erfaring med redskapsstap av faststående redskap.

Fra og med februar ble de fleste sperringer opphevet, unntatt Ofotfjorden/Tysfjord der Kontrollverket fikk hjemmel til puljevis innseiling.

Under gytevandringen til Møre i 1990 disponerte en "Michael Sars" til å følge silda fra Vestfjorden/Sør-Troms og sørover, hvilket medførte at Fiskeridirektøren fortløpende kunne følge og vurdere fiskets gang. Det var dagforbud mot ringnotfiske på gytefeltene, noe som i betydelig grad reduserte faren for neddreping.

Fisket forløp bra. Ved månedsskiftet mai/juni hadde kystfartøygruppen fisket halve gruppekvoten og ringnotflåten 2/3 av gruppekvoten. Året før, i 1989 hadde kystnot tatt i overkant av 1/3 på samme tidspunkt, og ringnot halve kvoten. Fisket fram til juni 1990 ble m.a. bedre enn de dystre spådommer noen ytret ved innføring av årets reguleringer i

Sør-Troms, Ofoten og Tysfjord.

Fra og med juni til og med medio september d.å. fisket kystfartøygruppen ytterligere 85.000 hl mot bare ca. 40.000 hl samme tidsrom i 1989.

Med bakgrunn i sildas vandrings- og overvintringsmønster ble de imidlertid opphevede sperringer i Nordland og Sør-Troms gjeninnført høsten 1990. Etter å ha foretatt kontroll på fjordene ble det åpnet for puljevis innseiling i Gullesfjorden og puljevis landnotfiske i Ofot-/Tysfjord. Kystnotfisket ble stoppet 27.10.90 og ringnotfisket 19.11.90. Fordi tomme konsesjoner kom inn i fisket, fikk en et mindre overfiske i ringnotgruppen. Årets forsøk med refordeling i ringnotgruppen 15.11.90 ga ingen refordeling, men medførte et press på Fiskeridirektøren m.h.t. om fartøykvotene var "garantert".

Garnfisket vinteren 1990 var upåklagelig i det Fiskeridirektøren hadde åpnet for puljevis innseiling på sperreområdene på Nordmøre. Høstens garnfiske ble stoppet i og med at gruppekvoten (kystfartøy) var tatt, men årsomsetningen for garnfiskerne var i 1990 8.735 hl, omtrent som året før.

Fisket med trål i 1990 skjedde etter loddtrekning. Uttrukne fartøy for annet halvår kom sent i gang og hadde problemer fordi fartøyene kom på feltet etter at silda hadde samlet seg i sperreområdene.

2. Ressurssituasjonen i 1991 flg.

Innledningsvis vil en vise til ACFM's anbefaling fra november 1990, der heter det at gytebestanden bare utgjør omlag 60% av laveste nivå (2,5 millioner t) for å ha god rekruttering i

fremtiden.

Ut fra et biologisk synspunkt skulle en ikke fiske silda før en fikk en vesentlig økning i biomassen. ACFM viser til at dersom det fiskes i 1991 og fangstene utgjør 90.000 tonn, tilsvarende nåværende fiskedødelighet, reduseres gytebestanden med 6% i forhold til en eventuell stopp i 1991.

Situasjonen er slik at gytebestenden vil være om lag på dagens nivå eller avta ved ulike beskatningsstrategier. Dette henger sammen med svakt gyteresultat de seinere årene.

3. Forslag til totalkvote.

Som anført ovenfor har ACFM ikke anbefalt TAC for norsk vårgytende sild i 1991.

Havforskningsinstituttet uttaler 30.11.90:

"Bestanden vil også i 1991 bli dominert av 1983 årsklassen. Geografisk utbredelse og vandringer forventes i 1991 i store trekk å bli lik det en hadde i inneværende år, dvs. utvandring fra overvintringsområdene i januar og gyting i området Karmøy-Vesterålen, med hovedgyting ved Møre, i februar-mars. Etter gyting har det vært en beitevandring ut i Norskehavet, og etter endt beitesesong i august-september en tilbakevandring til overvintringsområdene.

Vedlagte figur (utarbeidet av ICES arbeidsgruppe i oktober 1990) viser framskrivning av gytebestanden til 1995 ved ulike beskatningsstrategier. ACFM har på grunnlag av denne prognosen og utifra et biologisk synspunkt ikke tilrådt fangst av sild i 1991. Dette fordi

gytebestanden er mindre enn 2.5 millioner tonn, som er målsetningen for gjenoppbyggingen av bestanden. Med utgangspunkt i samme bestandsnivå har ACFM tidligere anbefalt en fangst begrenset oppad til 5% fiskedødelighet. Det vil tilsvare en fangst i 1991 på 90 tusen tonn. Utifra denne vurdering vil Havforskningsinstituttet foreslå at totalfangsten av norsk vårgytende sild i 1991 begrenses oppad til 90 tusen tonn."

Norsk vårgytende sild har vært forsiktig beskattet de seneste år. En har kunnet holde et fiske gående bl.a. fordi utøvelsen av fisket har blitt betydelig bedre p.g.a. Kontrollverkets sildekontroll, dagforbud osv. Kystfartøygruppen har vært særlig tilgodesett grunnet svikten i torskefiskeriene, og en har også lagt vekt på bosettingsmessige hensyn.

Fiskerimyndighetene har de senere år tillatt et fiske av sosioøkonomiske hensyn, og samme hensyn har begrunnet nivået på anbefalingene og fastsettelsene. I 1990 fisket norske fartøy om lag 63.000 tonn norsk vårgytende sild. Havforskningsinstituttet har i brevet av 30.11.90 med utgangspunkt i bestandsnivået foreslått at totalfangsten for 1990 begrenses oppad til 90.000 tonn. ACFM har tidligere anbefalt en fangst begrenset oppad til 5% dødelighet.

Den anbefalte totalfangst fra ACFM for 1990 er 0 - null - tonn. Hensynet bak et tillatt fiske i 1990 og de foregående år har samme gyldighet for 1991.

Fiskeridirektøren tilrår på denne bakgrunn at TAC settes til 85.000 tonn.

Uregistrert fiskedødelighet.

Det følger av ICES arbeidsgruppes fangsttall og ACFM's tabell og forklaring til denne at uregistrert fiskedødelighet er lav.

Fiskeridirektøren har tidligere år uttalt vansker med å kvantifisere den uregistrerte fiskedødeligheten på en udiskutabel måte. Så lenge en ikke har 100% kontroll med inspektør på hvert fartøy, kan en ikke foreta eksakte beregninger, men en kan ikke se at dette skal forhindre en fra å foreta et estimat som er forsvarlig.

ACFM. For det første vil en vise til at det internasjonale havforskningsråd legger til grunn at uregistrert fiskedødelighet finner sted og at den i 1988 og 1989 årlig utgjorde 10.000 tonn.

Havforskning. For det andre vil en vise til at Havforskningsinstituttet bl.a. uttaler:

"Det bør også i 1991 avsettes 10% av en totalkvote til uregistrert dødelighet. En vil peke på at det også i 1990 har forekommet tilfeller av bl.a. neddreping av sleping/-låssetting og innmelding av norsk vårgytende sild som nordsjøsild og kystsild. Videre vil et fiske til eget konsum og agn ikke bli registrert."

I tillegg foreslår Havforskningsinstituttet sperring av områder, se pkt. 10 nedenfor.

Kontrollverket. For det tredje vil en peke på at Kontrollverket som fagkyndig og med bred erfaring understreker at det å utøve fiske på silda medfører en viss dødelighet. Lagring i pose gir i gjennomsnitt 10 - 50 hl dausild, og alene ut fra stengene nordpå gir dette gjennomsnittlig over 2.000 tonn svinn. I tillegg kommer mer periodisk reduksjon i

levedyktigheten på ettersommer og tidlig høst, slipping av slep på dypt vann, sild i garnfisket etter torsk osv. osv. For fiske ved Møre er uregistrert dødelighet estimert til i underkant av 1.000 tonn på fjordene og i overkant av 1.000 tonn i havfisket. En har i denne oppstilling ikke tatt med konkrete neddrepingssaker.

ACFM's beregning (10.000 tonn) er konstant ved uttak mellom $F=0.04$ og $F=0.05$. Det er hevet over all rimelig tvil at utøvelsen av fisket de senere år er blitt bedre m.h.t. uregistrert dødelighet. Dette taler for at avsetningen for uregistrert dødelighet kunne reduseres noe i relasjon til de to foregående år.

Imidlertid vil en peke på den nye situasjon med fare for innblanding av småsild i fangstene ved neste års loddefiske. Det vises til sak nr. 19/90 m.vedlegg om regulering av fisket etter lodde i Barentshavet i 1991. Ved fastsettelse av totalkvote må en ta hensyn til faren for stor innblanding av småsild i loddefangstene til vinteren. Dette taler for at avsetningen i prosent blir om lag som foregående år.

Det er avtalt et kvantum til USSR på 11.000 tonn som kan tas i norsk økonomisk sone.

Med bakgrunn i ovennevnte hensyn tilrår Fiskeridirektøren at disponibel norsk totalkvote i 1991 settes til 65.000 tonn, som fremkommer slik:

TAC	85.000 tonn
Uregistrert dødelighet	9.000 tonn
<u>USSR</u>	<u>11.000 tonn</u>
<u>disponibel norsk totalkvote</u>	<u>65.000 tonn</u>

4. Hvilke fartøygrupper skal delta i fisket etter norsk vårgytende sild.

I 1990 kunne følgende fartøygrupper delta:

- Konesesjonspliktige ringnotfartøy
- Kystfartøy, dvs. fartøy under 90 fot.
- Trålere med

a) Industritråltillatelse

b) loddetråltillatelse

Kvotenøkkelen fra midten av 80-årene fram til 1989 var 53% på kystfartøy, ringnot 43%, mens trål hadde 4%.

Kvotenøkkelen ble endret i 1990. Kystfartøygruppen fikk tildelt omlag samme kvantum som for 1989, trål fikk ikke beskåret sin gruppekvote ut over nedgangen i norsk totalkvote, mens ringnotandel ble redusert. Dette medførte at kystfartøy fikk 64% av kvoten, ringnot 32% og trål 4% av kvoten.

Fiskeridirektøren foreslår samme fordeling for 1991 som for 1990, 64% til kystfartøy, 32% til ringnot og 4% til trål.

5. Ringnot.

I 1990 hadde en følgende deltakelseskriterier:

- Ringnotkonsesjon.
- Påmelding til vedkommende salgslag.

Fiskeridirektøren foreslår at en har de samme deltakelseskriterier i 1991 som i 1990.

- Kvotenøkkel.

Fiskeridirektøren foreslår at gruppekvoten i 1991 som i 1990 fordeles etter universalnøkkelen.

I 1990 hadde en bestemmelse om refordeling i ringnotgruppen 15. nov. Bestemmelsen førte til et utilsiktet press på å gå på feltet for ikke å tape kvoten. Det ble heller ikke noe å refordele, i det gruppekvoten ble overfisket.

P.g.a. hvilende konsesjoner, overskridelse av fartøyskvote, fiske sør for N 62° o.l. er det ikke mulig å fastsette eksakte ("garanterte") kvoter. Enten er det slik at når hvilende konsesjoner aktiveres i løpet av året, risikerer ringnotgruppen at fisket stoppes før alle fartøy har tatt kvoten. Eller så er det slik at om faktoren fastsettes med grunnlag i alle tillatelser med og uten fartøy, vil en kunne få en uoppfisket restkvote som enten refordelles eller fordeles ved loddtrekning.

Fiskeridirektøren ber om Reguleringsrådets vurdering av hvilken faktorfastsettelse som best ivaretar utøvernes interesser innenfor rammen av gruppeavsetningen.

6. Kystfartøy.

- Deltakelseskriterier.

I 1990 hadde en følgende deltakelseskriterier for kystfartøy:

a) Vedkommende fisker må stå på blad B fiskermantallet.

Personer som hadde kystnottillatelse, ekstraordinær landnottillatelse i 1985 eller som deltok i fisket etter

norsk vårgytende sild på "Kystfiskekvoten" kan delta i fisket selv om de står på blad A.

- b) Vedkommende må eie fartøyet som benyttes.
- c) Fartøyet må være fiskeriregistret og under 90 fot l.l. Fartøy mellom 90 og 110 for l.l. som hadde tillatelse til å delta i fisket etter norsk vårgytende sild i 1985, kan likevel delta i 1989.
- d) Fartøyet må være egnet til, bemannet og utstyrt for å drive fiske etter norsk vårgytende sild med snurpenot, landnot, snurrevad eller garn.
- e) Fartøyet må ikke ha ringnotkonsesjon.
- f) Fartøyet må være påmeldt til vedkommende salgslag.

Fiskeridirektøren foreslår at en har de samme deltakelseskriterier i 1991 som i 1990.

I 1989 og 1990 ble kvoten fordelt på deltakende fartøy med maksimalkvote etter en skala som relaterte seg til fartøyets lengde. Enhetskvoten var satt til 135 hl, hvilket medførte at største kystfartøy hadde større kvote (2.835 hl) enn den laveste kvote for konsesjonspliktig ringnotfartøy (1680 hl).

Fiskeridirektøren foreslår at:

- Kystfartøygruppens maksimalkvote for fisket i 1991 fastsettes etter samme skala som i 1989 og 1990.

Med nåværende overfordeling kan det enkelte godkjente fartøy ikke ta "sin" kvote. Norges Sildeslagslag opplyser at det var

1535 påmeldte fartøy i kystfartøygruppen i årene 1989/1990 med en totalkapasitet på 1.019.892 hl, hvilket er en overkapasitet på 147%.

Den maksimalkvote som fastsettes må gi rom for et rimelig utbytte for fartøy som går i fiske etter sild som viktig delbeskjeftigelse eller som en hovedbeskjeftigelse i vedkommendes fiskeri.

Fiskeridirektøren foreslår at enhetskvoten også i 1991 settes til 135 hl. (Høyeste maksimalkvote vil da bli 2.835 hl).

Kystfartøykvoten i foregående, inneværende og kommende år er så moderat at kystfartøygruppen med sin overkapasitet fisker opp gruppekvoten flere uker og måneder før året er omme.

Kvalitetsmessige hensyn tilsier at sildefisket i større grad bør utøves i årets siste måneder enn det som er tilfellet i dag.

Notfisk har tatt opp spørsmålet om en ordning med avvikende kvoteår. I og med at ICES tokt, arbeidsgruppe og ACFM's anbefaling følger kalenderåret vil en frarå at det legges opp til et avvikende kvoterår. Samme resultat kan imidlertid oppnås med en periodisering av gruppekvoten ved at f.eks. 60% av kystfartøygruppens kvote kan tas før 14. september 1991, og resten kan tas fra og med 15. september eller et annet tidspunkt som Reguleringsrådet vil tilrå.

Fiskeridirektøren ber om Reguleringsrådets vurdering av om det skal foretas en periodisering av gruppekvoten. En ber videre om Reguleringsrådets syn på om en hensiktsmessig ordning kan være å fordele kystfartøygruppekvoten med 60% frem til 14. september 1990 og resten etter denne dato.

Såfremt Reguleringsrådet ikke tilrår noen sesongdeling, vil en i 1991 kunne oppleve at fisket i kystfartøygruppen stanses tidlig, med den følge at garnsildfisket for salting m.v. ikke kommer igang, jfr. årets stopp.

Dersom periodisering frarådes ber Fiskeridirektøren om Reguleringsrådets vurdering av en avsetning på 12.000 hl til de kystfartøy som tradisjonelt fisker med garn.

7. Trålerne.

I 1990 kunne fartøy med nordsjøtråltillatelse (industrietrål-) og loddetråltillatelse delta. Fisket er p.t. ikke stoppet.

Fiskeridirektøren foreslår at en i 1991 har samme deltakelseskriterier som i 1990 (loddtrål- og/eller nordsjøtråltillatelse).

Kvote.

I 1990 ble trålerne tildelt en gruppekvote på 26.000 hl, og det ble fastsatt en fartøykvote på 1.200 hl. Deltakelse skjedde ved påmelding og uttrekking hos Norges Sildesalgslag.

Sør-Norges Trålerlag har ved brev av 28.11.90 uttalt at ved en lavere gruppekvote enn minimum 1.200 hl til hvert fartøy må en fortsatt gjøre bruk av tidligere praksis for tildeling.

En foreslår samme ordning for 1991, men laget må tilskrive trålerne umiddelbart i 2 halvår for å unngå at trålerne tar utseiling når faren for redskapskollisjon er stor eller silda er å sperreområdene. Trålgruppen vil ikke få særskilt innseglingstillatelse på overvintringsområder som er strengt

regulert m.h.t. fare for neddreping eller fare for småsild i fangstene.

Fiskeridirektøren foreslår:

- At det fastsettes fartøykvote for trålerne på 1.200 hl.Deltakelse 1. halvår skjer etter kunngjøring, påmelding og loddtrekning av Norges Sildesalgslag. Dersom fartøyets kvote ikke er tatt 30.06.91, går en videre på trekningslisten som i 1990.

8. Konsumspørsmålet.

Norges Sildesalgslag uttaler i telefax av 29.11.1990:

" Det kunne vært omsatt betydelig mer til konsum i 1990 dersom kvoten hadde vært større. At det har gått et lite kvantum til mel/olje skyldes derfor ikke markedsmessige forhold. Under et fiske vil en alltid måtte regne med at enkelte fangster eller deler av fangster av forskjellige årsaker kan bli uegnet for konsumformål.

For 1991 regner Norges Sildesalgslag med å kunne omsette til konsum de kvanta som det er realistisk å regne med i kvote. Det ville trolig ikke by på vesentlige omsetningsmessige problemer om kvoten ble fordoblet i forhold til inneværende år."

Dette betyr at Norges Sildesalgslag kan forventes å omsette hele kvoten til konsum i 1991.

Fiskeridirektøren vil foreslå:

- At det i 1991, som i 1990, settes konsumkrav med adgang for Fiskeridirektøren til å dispensere.

9. Den sørlige grensen for fisket etter norsk vårgytende sild.
Forbud mot fiske etter sild sør for N 62°.

Havforskningsinstituttet har i brevet av 30.11.90 uttalt:

"REGULERINGER SØR FOR 62° N

For å beskytte gytekomponenten som vandrer sørover til de tradisjonelle gytefelt ved Karmøy ble det i 1990 innført ulike typer reguleringer.

1. Forbud mot fiske av alle typer sild fra grunnlinjen og ut til 40 nmi.

Gjenfangst av sild merket ved Karmøy indikerte at vandringsruten fra gytefeltene til beiteområdene foregår nær kysten. Ellers har Havforskningsinstituttet få data om gytevandringen til Karmøy. Imidlertid, i februar 1990 ble det tatt 3 ringnotfangster i statistikkområde 28-53 (Tampen-Vikingbanken) av norsk vårgytende sild. Fangstene ble innmeldt som nordsjø-sild, men prøver fra fangstene viste at det var norsk vårgytende sild, og er statistikkført som sådan. Dette kan tyde på at denne gytevandringen tildels foregår utenfor sonen på 40 nmi. Havforskningsinstituttet mener derfor at den overnevnte forbudssonen bør utvides til også å gjelde statistikkområde 28-53 og eventuelt område 28-54 for å beskytte Karmøy-gytekomponenten av norsk vårgytende sild.

2. Forbud mot fiske av kystsild innenfor grunnlinjen mellom 61° n og 58° 16' N (med unntak av indre fjord-områder).

Denne reguleringen er innført for å hindre at norsk vårgytende sild fra Karmøyområdet blir fisket som kystsild innenfor grunnlinjen. Imidlertid ble det i mars innmeldt og statistikkført fangster av kystsild fra Ryfylkefjordene (Talgjefjorden) med en størrelsessamen- setning som tilsier at det var norsk vårgytende sild. Disse fjordområdene var unndratt overnevnte regulering. Tiltak som hindrer slike forhold må vurderes.

3. Innføring av reguleringsforskriftene for norsk vårgytende sild for området innenfor grunnlinjen mellom 61°N og 61°N 56'N.

Denne reguleringen bør gjøres gjeldende også i 1991.

Tidsramme for reguleringene

I april opptrer flere sildebestander i området samtidig. Norsk vårgytende sild er da utgytt og der er ingen kriterier som klart skiller mellom de ulike bestandene. Det vil således være vanskelig å unngå å legge hindringer i vegen for et kystsildfiske dersom man vil forhindre fiske av norsk vårgytende sild. Som et kompromiss vil Havforskningsinstitutt foreslå 15. april 1991 som dato for opphevelse av de overnevnte reguleringer sør for 62°N."

I 1990, ble som for foregående år, innført en beskyttelsessone fra Klovningen til Sira i Vest-Agder. Sonen gikk fra fjordmunningene og ut til 40 n.mil. Videre var kystfisket fra Klovningen til N 61° henført til reguleringen av norsk vårgytende sild frem til 15. mai, hvorpå området øst for grunnlinjen ble tilbakeført til reguleringsbestemmelsene for sildefisket i Nordsjøen.

Fiskeridirektøren vil forslå at:

- Fiske i området innenfor grunnlinjen fra Klovningen (61° 56' N) til 61° N omfattes av reguleringsbestemmelsene for norsk vårgytende sild fra 1. januar til og med 15. april 1991. Fra 16. april 1991 vil fisket i dette området bli regulert etter reglene om nordsjøsildefisket.
- Den gjeldende størrelsesbegrensing på 90 fot skal fortsatt gjelde i dette området.
- Det tradisjonelle forbudet mot å fiske sild i området fra 62° N til 60° 30' N fra grunnlinjen og ut til 12 n. mil opprettholdes.

Fiskeridirektøren vil videre foreslå å opprettholde reguleringene sør for Klovningen med tillegg av statistikk-områdene 28-53 og 28-54:

- Det er forbudt å fiske etter sild med not og trål innenfor et område begrenset i øst langs en linje trukket fra Jærens rev til Kårstø, fra Tjernagel til N 60° 20', E 5° 20' og fra N 60° 20' langs E 5° til N 61°. I sør er området begrenset langs N 58° 16' til 40 n. mil fra grunnlinjen, derfra nordover 40 n. mil fra grunnlinjen til N 61°, derpå i rett linje ut til Ø 2° og nordover langs Ø 2° til N 61° 56'.
- Fiskeridirektøren foreslår at en opprettholder forbudet mot å fiske norsk vårgytende sild i ICES' statistikk område IVa, IVb samt et område i ICES IIIa avgrenset i øst av en rett linje mellom Lindesnes fyr og Hanstholmen fyr.

10. Sperring av områder.

Havforskningsinstituttet har i brevet av 30.11.90 uttalt:

"2. Begrensning av fisket i området med svært tette sildeforekomster.

Silda forekommer i svært tette forekomster i overvintringsområdene og lokalt på gytefeltet. Slik fisket blir utført, med svært mange fangstoperasjoner og enheter med meget begrensede kvoter, vil det lett kunne forekomme "uhell" ved fiske på slike forekomster med sprengning av nøter og for stor fangst i forhold til kvote med påfølgende slipping etter at en del av fangsten er tatt om bord. Et generelt forbud mot fiske med not på dagtid på gytefeltene bør innføres også i 1991. På grunn av svært tette sildeforekomster bør følgende fjordområder sperres for fiske fram til 15. februar:

Ofotfjorden

Tysfjorden

Astafjorden (med Gratangen og Lavangen)

Gullesfjorden

I Møre og Romsdal ble det i november 1990 registrert tette forekomster i Mjosundet og i Vinjefjorden. Et eventuelt fiske i disse områdene bør overvåkes nøye.

I følgende områder som tidligere har vært sperret for sildefiske er det rapportert om lite eller ingen sild i 1990:

Molldøra, Austnesfjorden, Øyhellesundet, Grunnfjorden, Ulvågen, Alterosen, Sagfjorden og Sølafjorden."

Fiskeridirektøren foreslår:

at Ofotfjorden og Tysfjorden i Nordland fylke og Gullsfjorden og Astafjorden m/Gratangen og Lavangen i Troms fylke sperres for alt fiske til 15. februar 1991. Fra 16. februar 1991 kan det vurderes puljevis innsegling på fjordene i Sør-Troms.

Fiskeridirektøren foreslår med bakgrunn i siste års fiske, adgang til puljevis innseiling på Vågsfjorden i Troms.

Fiskeridirektøren foreslår at det lempes på bestemmelsene vedrørende de tradisjonelle overvintringsområdene i Møre og Romsdal med adgang til puljevis innsegling med landnot/garn i Aursundet, snurpenotfiske i Vinjefjorden og garnfiske i Mjosundet, og puljevis innseiling innerst i Vinjefjorden og i Valsøyfjorden for både garn- og notfartøy.

11. Dagforbud.

Det vises til inntak av Havforskningsinstituttets brev under pkt. 10 ovenfor.

Fiskeridirektøren foreslår at forbudet mot å fiske norsk vårgytende sild om dagen med ringnot i gyteperioden, slik en hadde det i 1989 og 1990, skal gjelde også i 1991.

12. Nattforbud i trålfisket.

Trålfisket i januar 1989 medførte store brukstap i Nordland, og i 1990 hadde en nattforbud mot trål i nevnte fylke. Det er ikke kommet meldinger om redskapskollisjoner i år.

Fiskeridirektøren foreslår at forskriften om nattforbud mot tråling etter norsk vårgytende sild i Nordland fra 1. oktober til 30. april fortsatt skal gjelde.

13. Åpningstider.

Fiskeridirektøren foreslår:

- At fisket etter norsk vårgytende sild i 1991 åpnes 2 januar.
- Fiskeridirektøren stopper fisket når de periodiserte kvoter for kystfartøy er oppfisket og når de respektive gruppekvoter eller totalkvoten er beregnet oppfisket.

14. Kontroll av fartøy.

Fiskeridirektøren har i høst tatt initiativ til at alle fartøy kontrolleres på ny, fordi Kontrollverket i flere år fornuftigvis kan ha forlenget tidligere godkjenninger. Formålet er både å få sett på hele kystflåten, og å få en mer lik godkjenning av fartøy.

Fartøy har hatt adgang til å få godkjenning etter kunngjøring i NRK. Spørsmålet om gjennomgang av hele flåten før neste års fiske var forelagt Norges Fiskarlag før iverksettelse.

Fiskeridirektøren foreslår:

- At fartøyene også i 1991 skal være egnet og utrustet for fisket. Fartøy skal være godkjent før påmelding til laget og fisket påbegynnes.

15. Samfiske.

Fiskeridirektøren foreslår at prøveordning med samfiske i kystfartøygruppen fortsetter for fartøyer egnet, utrustet og bemannet for fiske etter norsk vårgytende sild i kystfartøygruppen.

Snurpenot/landnot.

Fiskeridirektøren foreslår at det for 1991 som for 1990 gis adgang til å definere landnoten som redskap i forskrift med bestemmelse om mulig puljevis innsegling i sperrede områder for fartøy godkjent for fiske med landnot.

16. Overføring av fangst.

Etter gjeldende forskrifter er overføring av fangst tillatt dersom mottakerfartøyet er på feltet og er utrustet for å fiske på angjeldende tidspunkt. Vedkommende fisker må fylle vilkårene for å kunne delta i fisket. Tillatelse til overføring må innhentes fra Fiskeridirektoratets kontrollverk.

Fiskeridirektøren foreslår at en har samme ordning i 1991.

17. Slipping av fangst.

I henhold til gjeldende forskrifter om utøvelse og kontroll kan det enkelte fartøy ikke fange og låssette større fangster enn det som anses nødvendig for å fylle fartøyets fastsatte kvote.

Dersom det er misforhold mellom det kvantum som er fanget/låssatt og angjeldende fartøys kvote, forutsettes at ansvarshavende slipper den overskytende del av fangsten.

Fiskeridirektøren foreslår at en har samme ordning i 1991, derunder at politi/kontrollverk kan slippe den overskytende del av fangsten såfremt ansvarshavende ikke selv etterkommer påbudet.

18. Et fartøy én kvote.

Også i 1990 har en hatt bestemmelse om at det enkelte fartøy bare kan ha kvote i en av fartøygruppene. Den enkelte fisker kunne bare ta én kvote.

Fiskeridirektøren foreslår at en har samme ordning i 1991 som i 1990.

19. Bifangst.

I 1991 er det antatt at det vil være fare for innblanding av småsild i loddefisket. Bestemmelser om 10% bifangst av sild i loddefisket vil bli tatt inn i loddeforskriftene, eller maskeviddeforskriftene.

Bestemmelser om forbud mot torsk i sildefisket er oversendt Fiskeridepartementet for vurdering og eventuell fastsettelse.

Det har i høst som tidligere år vært problem med torsk i sildefisket og sild i torskegarnene i Sør-Troms. Ringnotflåten har fått henstilling fra Kontrollverket om å unngå å kaste på dagtid. Fiskeridirektøren har hjemmel til å sperre områder såfremt torskeinnblanding blir et problem.

Kontrollverket følger nøye om sild ristes ut av torskgarn og neddrepes.

20. Fritidsfiske.

I henhold til gjeldende forskrifter kan det drives fiske med snøre og med inntil ett garn til eget forbruk.

Fiskeridirektøren ser det slik at fritidsfiske er den fjerde gruppe som har tillatelse til å delta i fisket etter sild. Fritidsfiske må derfor innordne seg gjeldende bestemmelser så langt det passer, det gjelder sperrede områder, puljevis innsegling o.l. Dette fordi fritidsfiske ikke skal være en gruppe som er overordnet de reguleringer som gjelder de deltakende grupper for øvrig.

Fiskeridirektøren foreslår at en har samme bestemmelse i 1991.

21. Agnfiske.

Fiskeridirektøren foreslår at en har samme adgang til å fiske sild innenfor grunnlinjene med 2 faststående garn på inntil 60 meter til eget forbruk av agn i 1991."

I Kvote

Olsen viste til kvoteforslaget.

Hamre sa at sildestammen er stabil. Bestanden er på det nivå prognosene fra i fjor tilsa, dvs. 1,4 millioner tonn. Når ACFM i år kommer ut med en 0-anbefaling, så gjenspeiler dette en generell holdningsendring fra ACFM. Når en har overbeskatning må en påregne at ACFM vil forhold seg til 0-anbefaling.

Leine mente det ikke var rett å avsette kvanta til uregistrert avsetning. Rapporter fra m.o.a. Kontrollverket viste at fisket hadde gått mye bedre enn tidligere, og at neddrepningsfaren var sterkt redusert.

Asjord spurte hvorfor Havforskningsinstituttet har anbefalt en kvote på 90.000 tonn, når ACFM ikke har anbefalt TAC for norsk vårgytende sild i 1991.

Eggereide stilte spørsmål ved den norske kvoteavsetning til Sovjet på 11.000 tonn.

Olsen sa at bakgrunnen for kvoteavsetningen til Sovjet bl.a. er gitt for å redusere faren for et sovjetisk ungsildfiske i egen sone. Kvoteavsetningen må også sees i sammenheng med utbredelsen av ungsild i Barentshavet.

Nakken viste til ACFM's vurdering om at dersom det fiskes 90.000 tonn i 1991, tilsvarende nåværende fiskedødelighet, reduseres gytebestanden med 6% i forhold til en eventuell stopp i 1991. Den reduksjon det her vises til vil langt på vei være naturlig dødelighet. Vi får en gytebestand i 92 som er 70.-80.000 tonn mindre enn om det ikke fiskes. Hvorvidt det vil være forskjeller i rekrutteringen fra denne eller en bestand som er noen prosent høyere kan vi ikke si noe om. Ser en sildebestanden i et langtidsperspektiv så vil sildebestanden vokse, dersom fiskedødeligheten holdes under 0,2. Det er fortsatt en tilvekst i bestanden.

Poenget er å holde gytebestanden på nåværende nivå inntil det kommer inn en ny sterk årsklasse. Foreldregenerasjonen til 1983 årsklassen var bare 500.000 tonn. Med et så lavt beskatningstrykk som det nå er lagt opp til har vi en god sikkerhetsmargin. Havforskningsinstituttet har i hovedsak lagt til grunn biologiske vurderinger.

Hamre sa at med utgangspunkt i dagens bestandsnivå har ACFM tidligere anbefalt en fangst begrenset oppad til 5%. 5% fiskedødelighet er innfor en forsvarlig sikkerhetsmargin. Det at ACFM nå har lagt seg på en annen linje kom overraskende på Havforskningsinstituttet. Å innføre et totalforbud nå vil være en radbrekking av fiskerinæringen. Dette må det også taes

hensyn til.

Eggereid spurte om dette innebar at den fangst som Fiskeridirektøren har anbefalt har liten betydning for en senere tilvekst.

Nakken svarte at det må en sterk årsklasse til for å få en økning i gytebestanden. Med dagens bestandnivå og fangsintensitet er det ingen fare.

Bakkevik viste til målsetningen om en gjenoppbygging av gytebestanden til 2,5 millioner tonn. Er det plass på norskekysten til en slik bestand, og hva vil eventuelt skje med silda da.

Nakken svarte at det er plass til en gytebestand på 2,5 mill. tonn på gytefeltene på norskekysten. Men dersom bestanden vokser opp mot et slikt nivå, må en påregne at den vandrer ut og gjenopptar sitt gamle vandringsmønster.

Klepsvik sa at dersom den situasjonen oppstår er det definitivt slutt på en ensidig norsk forvaltning. Spørsmålet om prosentandeler vil være gjenstand for en vanskelig vurdering.

Hamre sa at loddefisket i Barentshavet vil kanskje bli en større fare enn det direkte sildefisket, dersom en ikke klarer å beskytte ungsilda.

Nakken poengterte at kvoten ikke var koblet til Barentshavet, men poenget er at det er viktig å skjerme silda i loddefisket.

Olsen viste til at dette forholdet også var tatt opp i avtalen med Sovjet.

Selv om vi har forbedret oss betydelig når det gjelder uregistrert dødelighet, ja uansett hvor gode vi er så må vi likevel regne med at det her går et visst kvanta sild. Noe vil også gå med som uregistrert dødelighet i forbindelse med loddefisket. Han viste til kvoteforslaget tok utgangspunkt i en TAC på 85.000 tonn.

Bakkevik sa at i forhandlingene med Sovjet var det lagt til grunn 90.000 tonn. Han fant det betenkelig at Fiskeridirektøren i ettertid la seg på 85.000 tonn.

Gullestad viste til at fiskerinæringen i de siste år hadde lagt stor vekt på stabile rammebetingelser. I denne situasjonen er det naturlig å legge seg på stabile kvantum. Kvoteforslaget for 1991 søker også å ivareta dette forholdet. Kvotene ligger på omlag samme nivå som oppfisket kvantum i 1990.

Henriksen sa at Norges Fiskarlag hadde tatt utgangspunkt i en TAC på 90.000 tonn. Dette samsvarer også med de forutsetninger som ble lagt til grunn i forhandlingene med Sovjet og diskusjonene i sjøgrenseutvalget.

Han advarte mot å operere med kvote til neddreping. Dette inneholder en legitimitet av dødelighet i fisket. Og dersom en først skal operere med tall her, må en ta hensyn til de forbedringer bl.a. kontrollverket har rapportert inn.

Olsen sa at avsetningen på 9.000 tonn tok hensyn til at vi er blitt flinkere, og at vi fører en best mulig kontroll. Vi har også tatt hensyn til loddefisket i Barentshavet.

Plassa sa at det i år var kommet inn et nytt forhold gjennom

faren for sild i forbindelse med utøvelsen av loddefisket. Selv om det ikke foregår et klanderverdig fiske, så vil det nødvendigvis være svinn i forbindelse med utøvelsen. Havforskningsinstituttet har derfor lagt til grunn i sin kvoteanbefaling at det avsettes 10% til uregistrert dødelighet.

Fiskeridirektørens forslag om at disponibel norsk totalkvote i 1991 settes til 65.000 tonn fikk 6 stemmer (Olsen, Nakken, Hysvær, Fladmark, Larsen og Eggereide). Norges Fiskarlags forslag om en kvote på 75.000 tonn fikk 6 stemmer (Johansen, Bakkevik, Wold, Leine, Arctander, Bjørklund). En representant avsto fra å stemme.

II Faktorfortsettelse.

Olsen spurte hvilken faktorfortsettelse som best ivaretar utøvernes interesser innenfor rammen av gruppeavsetningen.

Leine mente prinsippene som var lagt til grunn i 1990 hadde fungert bra og foreslo at ordningen videreføres. Imidlertid mente han at det hadde vært problem med "doble kvoter" til enkelte fartøy, og at dette forhindres i 1991 ved innføring av en siste påmeldingsdato.

III Periodisering av gruppekvoten til kystfartøy.

Olsen ba Reguleringsrådet vurdere en periodisering av gruppekvoten til kystfartøy.

Krane viste til Landsforeningens brev av 5.12.90 hvor det blir bedt om at kvoteåret inndeles i to perioder, en vinterperiode med oppstart 1. januar og en høstperiode med oppstart 1. september. Anmodningen fra Landsforeningen har sammenheng med

markedsmessige og kvalitetsmessige forhold. I Nord-Norge er det vanskelige omsetningsforhold i juni-august. En periodisering vil sikre et kvantum på høsten da kvaliteten på sild er best.

Det var enighet i Reguleringsrådet om å fordele kystfartøygruppekvoten med 60% frem til 14. september 1990 og resten etter denne dato. Videre var det enighet om å avsette 10.000 hl av kystgruppens kvantum til et sildefiske med garn.

IV Områdereguleringer.

Olsen viste til følgende forslag:

"Fiske i området innenfor grunnlinjen fra Klovningen (61° 56' N) til 61° N omfattes av reguleringsbestemmelsene for norsk vårgytende sild fra 1. januar til og med 15. april 1991. Fra 16. april 1991 vil fiske i dette området bli regulert etter reglene om nordsjøsildefisket."

Bakkevik viste til landsstyrets vedtak der det heter:

"Norges Fiskarlag går inn for at kystfartøy tillates å fiske sin kvote av norsk vårgytende sild sør til Åna-Sira fram til 15. april.

Sild fisket øst for grensen fastsatt for reguleringene i 1990, må også i 1991 avregnes av nordsjøsildeknoten. Dette må også gjelde for området nord for 61° n.br. til Klovningen (61° 56' n.br.) øst for 5° østlig lengde."

Plassa sa den siste delen av Norges Fiskarlags forslag ville bli umulig å håndtere.

Hamre sa at dersom en skulle beskytte norsk vårgytende sild måtte en leve med fiskeforbud i enkelte områder.

Leine sa han respekterte Norges Fiskarlags forslag, men sa han var skeptisk til konsekvensene ved en slik regulering.

Nakken mente en måtte prøve et år til med så restrektive reguleringer som mulig av hensyn til bestanden.

Bakkeviks forslag fikk 2 stemmer (Bakkevik og Johansen). De øvrige 11 representantene stemte for Fiskeridirektørens forslag.

V Samfiske.

Det var enighet i Reguleringsrådet for Fiskeridirektørens forslag til samfiskeordning. I tillegg var det enighet om å tillate samfiske mellom snurpenot og landnot.

VI Skjæringsdato.

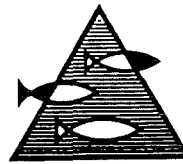
Det var enighet om at skjæringsdato for ringnotflåten ble satt til 15. november.

VII De øvrige reguleringsforslag.

Det var enighet i Reguleringsrådet om de øvrige forslag fremsett av Fiskeridirektøren under sak 20/90.

HAVFORSKNINGSINSTITUTTET

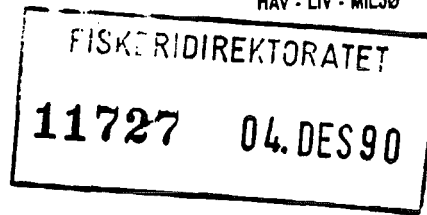
MILJØ - RESSURSER - HAVBRUK

HAV - LIV - MILJØ

Fiskeridirektøren

HER

Deres referanse:

Vår referanse: ir/jh

Bergen, 901130

REGULERING AV FISKET ETTER NORSK VÅRGYTENDE SILD I 1991.

Viser til telefax av 27.11-1990.

BESTANDSSITUASJONEN

Bestanden vil også i 1991 bli dominert av 1983 årsklassen. Geografisk utbredelse og vandringer forventes i 1991 i store trekk å bli lik det en hadde i inneværende år, dvs utvandring fra overvintringsområdene i januar og gyting i området Karmøy-Vesterålen, med hovedgyting ved Møre, i februar-mars. Etter gyting har det vært en beitevandring ut i Norskehavet, og etter endt beitesesong i august-september en tilbakevandring til overvintringsområdene.

Vedlagte figur (utarbeidet av ICES arbeidsgruppe i oktober 1990) viser framskrivning av gytebestanden til 1995 ved ulike beskatningsstrategier. ACFM har på grunnlag av denne prognosen og utifra et biologisk synspunkt ikke tilrådt fangst av sild i 1991. Dette fordi gytebestanden er mindre enn 2.5 millioner tonn, som er målsetningen for gjenoppbyggingen av bestanden. Med utgangspunkt i samme bestandsnivå har ACFM tidligere anbefalt en fangst begrenset oppad til 5% fiskedødelighet. Det vil tilsvare en fangst i 1991 på 90 tusen tonn. Utifra denne vurdering vil Havforskningssinstituttet foreslå at totalfangsten av norsk vårgytende sild i 1991 begrenses oppad til 90 tusen tonn.

REGULERINGER

Havforskningssinstituttet mener at følgende tiltak bør innføres for å redusere uregistrert fiskedødelighet under et eventuelt fiske på norsk vårgytende sild i 1991:

1. Avsetting av en del av en eventuell totalkvote til uregistrert fiskedødelighet.

Det bør også i 1991 avsettes 10% av en totalkvote til uregistrert dødelighet. En vil peke på at det også i 1990 har forekommet tilfeller av bla neddrepning ved sleping/låsetting og innmelding av norsk vårgytende sild som nordsjø-sild og kystsild. Videre vil et fiske til eget konsum og agn ikke bli registrert.

2.11.2 Norwegian spring-spawning herring

Source of information: Report of the Atlanto-Scandian Herring and Capelin Working Group, October 1990 (C.M.1991/Assess:6).

Year	1983	1984	1985	1986	1987	1988	1989	1990	Max ²	Min ²	Mea
Recommended TAC	0	38	50	150	150	120-150	100	80	-	-	
Agreed TAC ³	21	38	60	126	115	120	100 ⁴	80 ⁵	-	-	
Actual landings	18	49	71	127	113	125	94	-	127	0.4	36.
Unallocated landings	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
Discards/slipping	5	5	99	98	14	10	10	-	-	-	
Catch as used by WG	23	54	170	225	127	135	104	-	255	10.4	64.
Spawning stock biomass	587	617	547	392	507	1368	1496	1554 ¹	1496	146	40
Recruitment (age 3)	106	81	182	9936	446	289	155	187 ¹	9936	48	98
Mean F(4-9,u)	0.03	0.10	0.38	0.55	0.22	0.19	0.05	-	0.55	0.02	0.1

¹ Predicted or assumed. ² Over period 1975-1989. ³ National quotas. ⁴ Includes estimated 10,000 t slipping. Weights in '000 t, recruitment in millions. ⁵ Includes estimated 8,000 t slipping.

Catches: Kept at a low level until 1984, increased in the period 1985-1988, but has decreased in 1989 (Tables 2.11.2.1 and 2.11.2.2).

Data and assessment: Analytical assessment, catch-at-age (VPA) and abundance estimates based on acoustic survey.

Fishing mortality: Kept at a low level except for 1985 and 1986, when unrecorded fishing mortality appears to have formed a considerable part of the total mortality (Figure 2.11.2.2).

Recruitment: Low except for the 1983 year class.

State of stock: Depleted, suffering from recruitment failure. The current spawning stock is about 60% of the lowest level (2.5 million t) known to have given good recruitment in the past.

Forecast for 1991:

Assuming $F(90) = 0.04$, Basis: Estimate, $Catch(90) = 82$, $Landings(90) = 72$.

Option	Basis	F(91)	Predicted				Consequences/implications
			SSB(91)	Catch(91)	Landgs(91)	SSB(92)	
A	No fishing	0.00	1411	0	0	1380	SSB decreasing
B	F(90)	0.04		73	63	1310	SSB decreasing
C	F(89)	0.05		91	81	1293	SSB decreasing

Weights in '000 t.

Continued fishing at current levels of fishing mortality will lead to a decline in the spawning stock.

Recommendation: The current spawning stock is about 60% of the lowest level (2.5 million t) known to have given good recruitment in the past and is still very much below the historic level in the 1950s (about 7-10 million t)(Figure 2.11.2.1). The spawning stock biomass will decrease in the short term whether any fishery takes place or not. Therefore, from a biological point of view, no fishing should take place on this stock until a substantial increase in biomass is evident.

If the fishery is maintained and catches in 1991 are at the level of 90,000 t, which corresponds to current fishing mortality, spawning stock biomass in 1992 will be reduced by about 6% compared to that resulting from no fishing in 1991.

2.11.3 Distribution in time and space of the Norwegian spring-spawning herring

The account below gives additional information provided by the Atlanto-Scandian Herring and Capelin Working Group in 1990 (Doc. C.M. 1991/Assess:6):

1. The herring presently spawned along the Norwegian coast from Stadt northwards toward the Lofoten area in February to March. In 1990, as in 1989, some herring also spawned Karmøy (approximately 59°N).
2. No information has been obtained in 1990 on changes in larval distribution.
3. At present, the adult herring have their feeding areas west of the Lofoten-Vesterålen area, mainly within 200 nautical miles off the coast. In June-July 1990, some herring were observed in the Norwegian Sea between 63°-71°N and 5°W - 5°E. A USSR survey in December 1989 and January-February 1990 on the traditional over-wintering areas east of Iceland and north of Faroes recorded no herring.

A distribution pattern in the period 1987-1990 is summarized in Figure 2.11.2.3.

2. Begrensning av fisket i områder med svært tette sildeforekomster.

Silda forekommer i svært tette forekomster i overvintringsområdene og lokalt på gytefeltet. Slik fisket blir utført, med svært mange fangstoperasjoner og enheter med meget begrensede kvoter, vil det lett kunne forekomme "uhell" ved fiske på slike forekomster med sprengning av nøter og for stor fangst i forhold til kvote med påfølgende slipping etter at en del av fangsten er tatt ombord. Et generelt forbud mot fiske med not på dagtid på gytefeltene bør innføres også i 1991. På grunn av svært tette sildeforekomster bør følgende fjordområder sperres for fiske fram til 15. februar:

Ofofjorden
Tysfjorden
Astafjorden (med Gratangen og Lavangen)
Gullesfjorden

I Møre og Romsdal ble det i november 1990 registrert tette forekomster i Mjosundet og i Vinjefjorden. Et eventuelt fiske i disse områdene bør overvåkes nøye.

I følgende områder som tidligere har vært sperret for sildefiske er det rapportert om lite eller ingen sild i 1990:

Molldøra, Austnesfjorden, Gyhellesundet, Grunnfjorden, Ulvågen, Alterosen, Sagfjorden og Sjølafjorden.

REGULERINGER SØR FOR 62°N

For å beskytte gytekomponenten som vandrer sørover til de tradisjonelle gytefelt ved Karmøy ble det i 1990 innført ulike typer reguleringer.

1. Forbud mot fiske av alle typer sild fra grunnlinjen og ut til 40nmi.

Gjenfangst av sild merket ved Karmøy indikerte at vandringsruten fra gytefeltene til beiteområdene foregår nær kysten. Ellers har Havforskningsinstituttet få data om gytevandringen til Karmøy. Imidlertid, i februar 1990 ble det tatt 3 ringnotfangster i statistikkområde 28-53 (Tampen-Vikingbanken) av norsk vårgytende sild. Fangstene ble innmeldt som nordsjøtsild, men prøver fra fangstene viste at det var norsk vårgytende sild, og er statistikkført som sådan. Dette kan tyde på at denne gytevandringen tildels foregår utenfor sonen på 40 nmi. Havforskningsinstituttet mener derfor at den overnevnte forbudssone bør utvides til også å gjelde statistikkområde 28-53 og eventuelt område 28-54 for å beskytte Karmøy-gytekomponenten av norsk vårgytende sild.

2. Forbud mot fiske av kystsild innenfor grunnlinjen mellom 61°N og 58°16'N (med unntak av indre fjordområder).

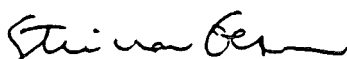
Denne reguleringen er innført for å hindre at norsk vårgytende sild fra Karmøyområdet blir fisket som kystsild innenfor grunnlinjen. Imidlertid ble det i mars innmeldt og statistikkført fangster av kystsild fra Ryfylkefjordene (Talgjefjorden) med en størrelsessammensetning som tilsier at det var norsk vårgytende sild. Disse fjordområdene var unndratt overnevnte regulering. Tiltak som hindrer slike forhold må vurderes.

3. Innføring av reguleringsforskriftene for norsk vårgytende sild for området innenfor grunnlinjen mellom 61° N og 61° N 56' N.

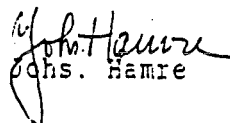
Denne reguleringen bør gjøres gjeldende også i 1991.

Tidsramme for reguleringene

I april opptrer flere sildebestander i området samtidig. Norsk vårgytende sild er da utgytt og det er ingen kriterier som klart skiller mellom de ulike bestandene. Det vil således være vanskelig å unngå å legge hindringer i veien for et kystsildfiske dersom man vil forhindre fiske av norsk vårgytende sild. Som et kompromiss vil Havforskningsinstituttet foreslå 15 april 1991 som dato for opphevelse av de overnevnte reguleringer sør for 62° N.

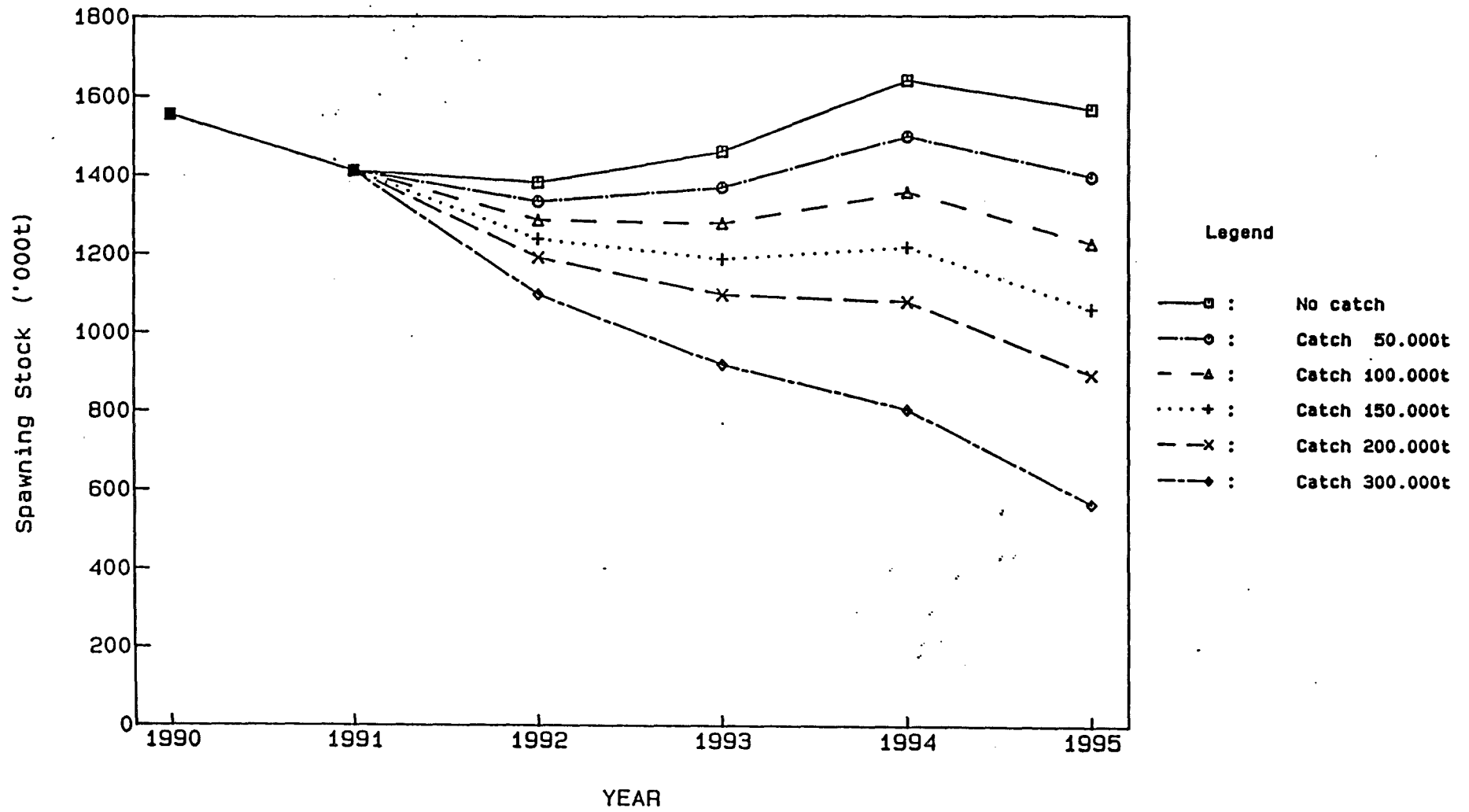

Steinar Olsen

John Hamre

Norwegian Spring-Spawning Herring. Catch in 1990 82.000t

FROM NORGES SILDESALGSLAG
5023 Bergen
Postboks 4042, Dreggen
Slottsgt. 3
Tlf. (05) 31 49 50
Salgsavd. direkte
Tlf. (05) 31 50 85
Tlf. (05) 31 51 37

DISTRIKTSKONTOR
4601 Kristiansand
Postboks 309
Markensgt. 35
Tlf. (042) 24 160

(585) 30 11 00 10:05
DISTRIKTSKONTOR
9401 Harstad
Postboks 307
Sjøgt. 7
Tlf. (082) 64 935

NO. 2084715506 PAGE 1

NORGES
SILDESALGSLAG

FISKERIDIREKTORATET

11597 30. NOV 90

Fiskeridirektoratet
Juridisk kontor
Bergen

Att. E. Sund

TELEFAX

Bergen, 29. november 1990
JN/AaF

OMSETNING AV NORSK VÄRGYTENDE SILD 1990.

Vi viser til Deres telefax av 27. november 1990.

Fangst NVG-sild 1990 fordelt på fartøygruppene:

Ringnot	214.603 hl
Kystnot	438.724 "
Trål	24.150 "
	<u>677.477 hl</u>

Garnsild 1990 8.735 hl.

Omsetningen fordeler seg slik:

Utenlandsk havn	16.826 hl
Øst-europeiske skip	0 "
Norge - konsum	620.077 "
Sjøtilvirket	24.234 "
Mel/olje/før	16.340 "
	<u>677.477 hl</u>

Statistikken er basert på innkomne sedler pr d.d.

Det kunne vært omsatt betydelig mer til konsum i 1990 dersom kvoten hadde vært større. At det har gått et lite kvantum til mel/olje skyldes derfor ikke markedsmessige forhold. Under et fiske vil en alltid måtte regne med at enkelte fangster eller deler av fangster av forskjellige årsaker kan bli uegnet for konsumformål.

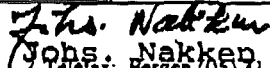
For 1991 regner Norges Sildesalgslag med å kunne omsette til konsum de kvanta som det er realistisk å regne med i kvote. Det ville trolig ikke by på vesentlige omsetningsmessige problemer om kvoten ble fordoblet i forhold til inneværende år.

Med vennlig hilsen
NORGES SILDESALGSLAG

Finn Bergesen jr.

Bank:
Christiania Bank og Kreditkasse
6501.05.40725

Telex: Bergen 72 400 Fotex
att: «samhald» Bg
Kr.sand 21 312
Harstad 64 004

Telefax: Bergen (05) 31 50 27
Kr.sand (042) 70 130
Harstad (082) 62 466/63 075

02°

3°

4°

40 N. MIL

12 N. MIL

62°N

61°N

60°N

1959

111

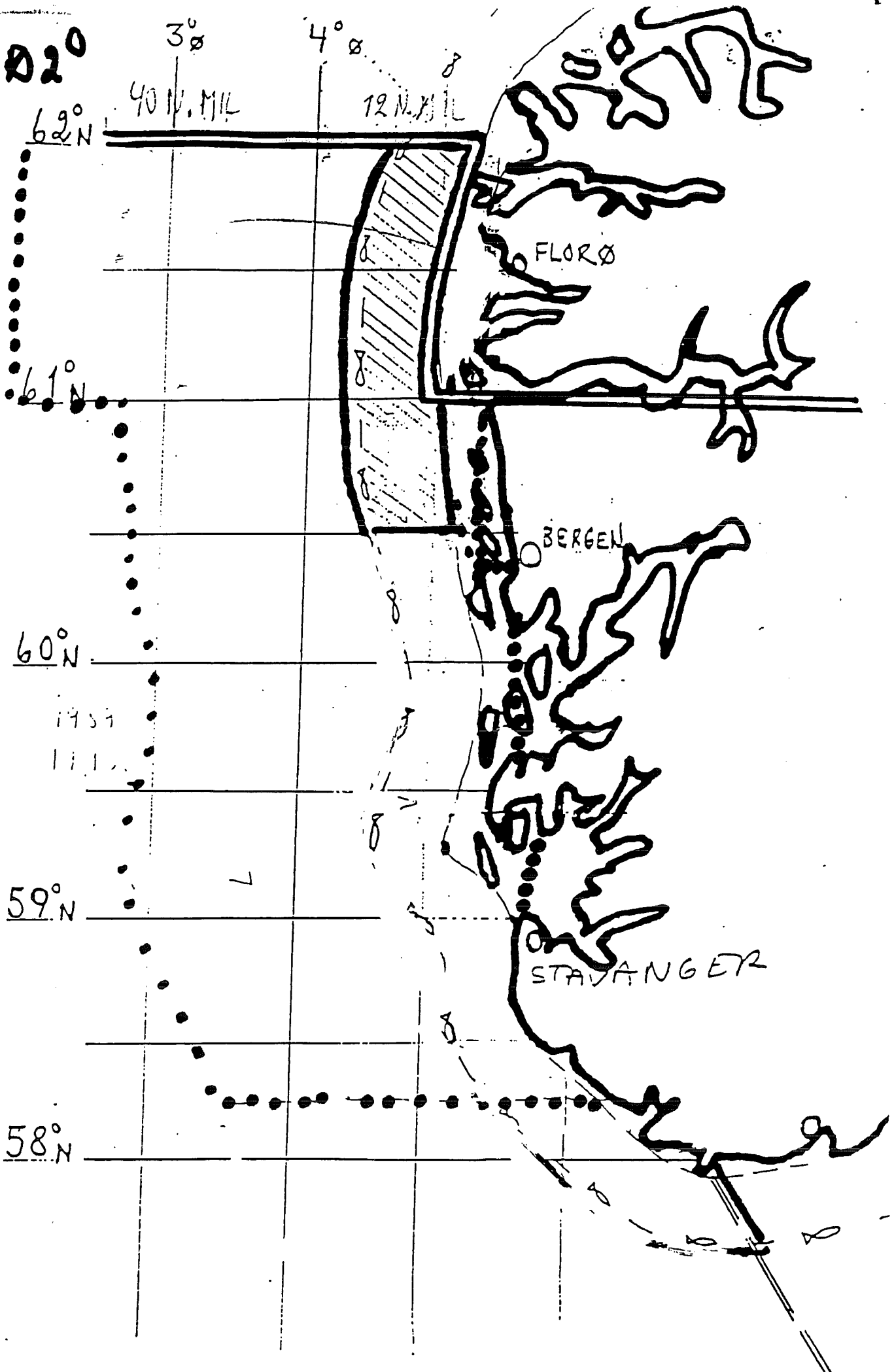
59°N

58°N

FLORØ

BERGEN

STAVANGER

SAK 21/90

REGULERING AV HAVBRISLINGFISKE I 1991.

Olsen viste til saksdokumentene der det heter:

"Foreløpig er det ennå ikke oppnådd enighet om en kvoteavtale mellom Norge og EF for 1991. Under kvoteavtaleforhandlingene har Norge gått inn for å få fiske 2.000 tonn brisling i EF-sonen i 1991. Kvoten for 1990 er på 2.000 tonn. Det er levert 13.000 hl hav-brisling i 1990 (pr. 30.11.89).

En antar at det ikke vil være behov for endringer i reguleringsopplegget i forhold til opplegget for 1990.

Fiskeridirektøren foreslår at fisket blir regulert som et fritt fiske innenfor totalkvoten med adgang til å fastsette turkvoter og utseilingsstopp dersom dette skulle vise seg nødvendig."

Det var enighet i Reguleringsrådet om Fiskeridirektørens forslag til regulering av havbrislingfisket i 1991.

REGULERING AV LODDEFISKET I NAFO-OMRÅDET I 1991.

Olsen viste til saksdokumentene der det heter:

"1. Avvikling av fisket i 1990

I 1990 hadde Norge en kvote på 9.000 tonn lodde i område 3NO utenfor canadisk sone. Kvoten ble anslått tilstrekkelig for en deltakelse av 12-15 fartøy.

Det ble satt en påmeldingsfrist for interesserte fartøyer til 8. mai. Innen fristens utløp var det påmeldt 28 fartøy. Fiskeridepartementet garanterte for at manglende deltakelse i 1990 ikke ville bli avgjørende for rett til deltakelse i kommende år. På denne bakgrunn tok Fiskebåtrederens Forbund etter avtale med Norges Fiskarlag og Fiskeridirektoratet, kontakt med de påmeldte fartøy for å finne den reelle deltakelsen.

Det deltok 13 fartøy i loddefisket i Nafo-området 3NO sommeren 1990. Disse fartøy tok tilsammen 10.400 tonn lodde.

2. Regulering av loddefisket i 1991.

Norge har en kvote på 9.000 tonn i samme område for sesongen 1991. Dette vil tilsi at antall deltakere bør ligge på samme nivå som i 1990.

3. Forslag til regulering.

Fiskeridirektøren vil foreslå følgende regulerings-
bestemmelser for loddefisket i NAFO-området 3NO:

Påmelding innen 8. mai.

Siste utseilingsdato 1. juni.

Fiskeridirektøren kan begrense deltakelsen ved lodd-
trekning. Fiskeridirektøren kan fastsette kvoter for de
deltakende fartøy.

Ved rognloddeproduksjon er omregningsfaktoren 2,0 slik at
1 tonn rognlodde blir avregnet med 2 tonn fersk lodde. Ved
lodderognproduksjon er omregningsfaktoren 7,58 slik at 1
tonn lodderogn avregnes med 7,58 tonn fersk lodde."

Nakken understreket nødvendigheten av at de båtene som deltar
i dette fisket blir flinkere med å ta de prøvene de er pålagt
etter regelverket.

Leine sa det ikke var praktiske problem med å ta disse
prøvene, og han mente det var beklagelig at båtene ikke hadde
følgd opp.

Henriksen viste til Landstyreets vedtak om NAFO-lodda, og
forbeholdt retten til å komme tilbake til et nærmere
reguleringsopplegg dersom det viste seg behov for dette.

Det var enighet i Reguleringsrådet om Fiskeridirektørens
forslag til regulering av loddefisket i NAFO-området i 1991.

REGULERING AV FISKET ETTER TORSK I NAFO-OMRÅDET I 1991.

Olsen viste til saksdokumentene der det heter:

“Etter forhandlinger i NAFO har Norge fått tildelt 1200 tonn torsk i området Flemish Cap i Nafo-område 3M i 1991. Totalkvoten i dette området er 13 000 tonn torsk i 1991. De tre siste årene har det av bestandshensyn ikke vært tildelt kvoter i dette området.

Kvoten har tradisjonelt vært utnyttet av linefartøy, men avtalen inneholder ingen begrensning i redskapstype. Fiskeridirektøren er likevel av den oppfatning at linefartøy bør prioriteres ved utnyttelse av kvoten.

En rasjonell utnyttelse av kvoten tilsier en begrenset deltakelse i fisket, og Fiskeridirektøren vil antyde fire fartøy. Det antas også at bare et begrenset antall fartøy vil være interessert i å fiske i dette området. En vil foreslå at fartøy som ønsker å delta sender søknad til Fiskeridirektøren innen utgangen av desember måned. Det vises til at fartøy ønsker å starte fisket allerede fra nyttår. Dersom det av hensyn til avviklingen av fisket viser seg nødvendig vil Fiskeridirektøren vurdere å fastsette siste utseilingsdato.

Fiskeridirektøren vil foreslå at det åpnes for et fritt fiske. Fiskeridirektøren vil videre følge utviklingen i fisket nøye og om nødvendig komme tilbake til spørsmålet om å innføre ytterligere reguleringstiltak. En tenker her særlig på spørsmålet om å innføre en form for kvoteordning //

Det var enighet i Reguleringsrådet for Fiskeridirektørens forslag til regulering av fisket etter torsk i NAFO-området i 1991.

EVENTUELLT - MIDELRTIDIG REGULERING AV FISKET ETTER MAKRELL I 1991.

Bakkevik viste til Landstyreets vedtak om å åpne opp for et begrenset makrellfiske i januar.

Leine ba om at det ble innhentet materiale fra salgslaget som viste fordelingen stor makrell i landingene fra fartøy med og uten sorteringsmaskiner. Vi må åpne for et fiske rett over nyttår, men G-6% må ligge lavere enn de nåværende 50%. Han viste til at skotske fiskere fisket ulovlig i NØS og leverte i Norge. Under slike forhold kan vi ikke ha forbud mot et norsk fiske. Han viste videre til at det var stor mangel av makrell på det japanske marked.

Gullestad sa at Fiskeridirektoratet hadde vært innstilt på å fremskaffe materiale over G-6 fordelingen i 1990, foran Reguleringsrådsmøte i mai. Men dersom vi åpner fisket i januar er dette aktuelt allerede nå. Vi mangler også opplysinger fra Havforskningsinstituttet om forventet G-6%.

Nakken svarte at Havforskningsinstituttet kunne gi dette raskt.

Wåge sa at ACFM ikke hadde tilrådd en åpning i Nordsjøen i 1. halvår. Fiskeridirektoratet har ikke forutsatt at denne saken kom opp nå. Vi må derfor før vi kan ta endelig stilling til et reguleringsopplegg foreligge saken for Havforskningsinstituttet på vanlig måte.

Klepsvik sa at skottene hadde søkt om å få lande ytterligere 10.000 tonn makrell i Norge, slik at en nå er oppe i 25.000

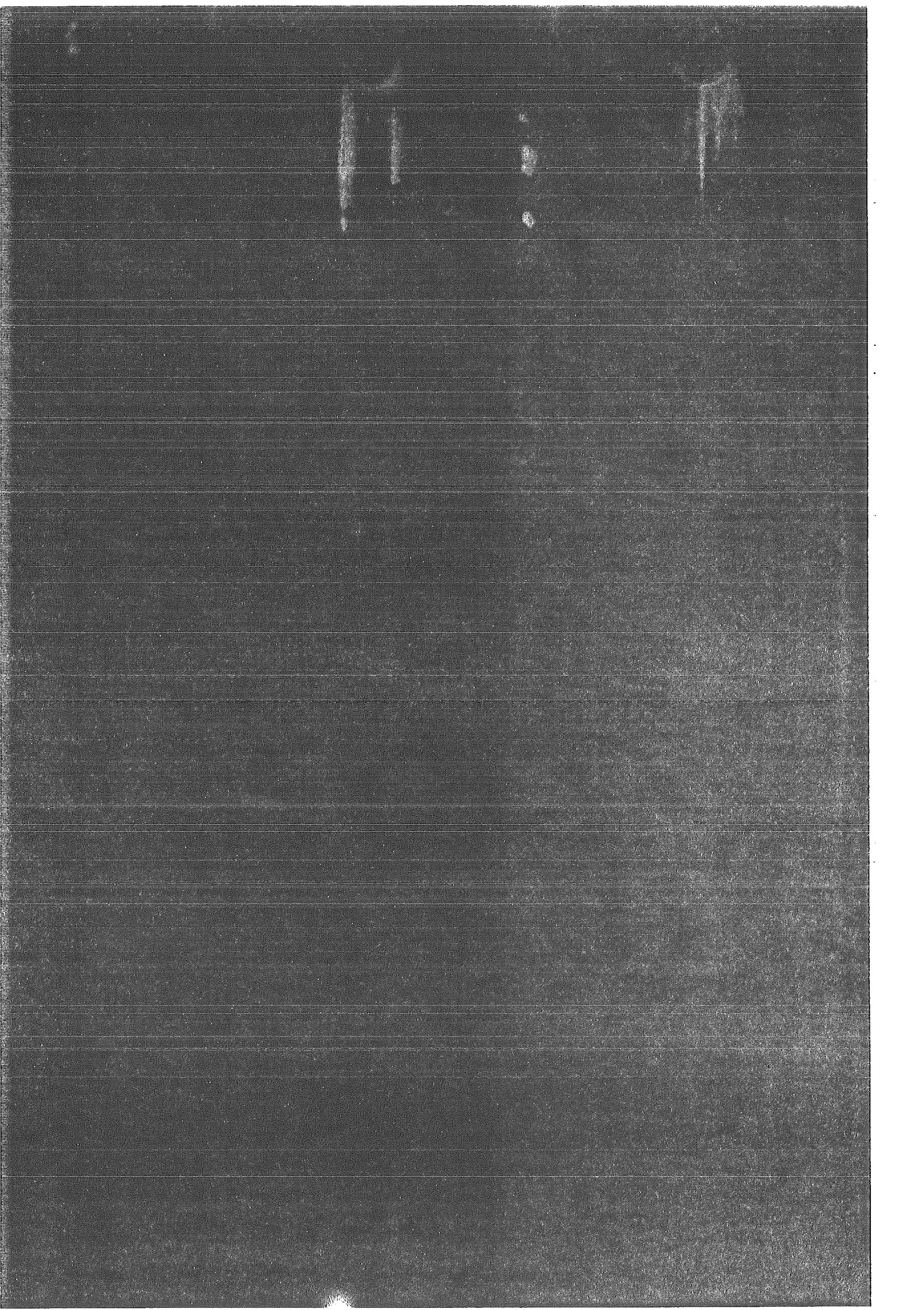
tonn. Departementet vil ikke godta et ulovlig skotsk fiske i NØS, med påfølgende landinger i Norge.

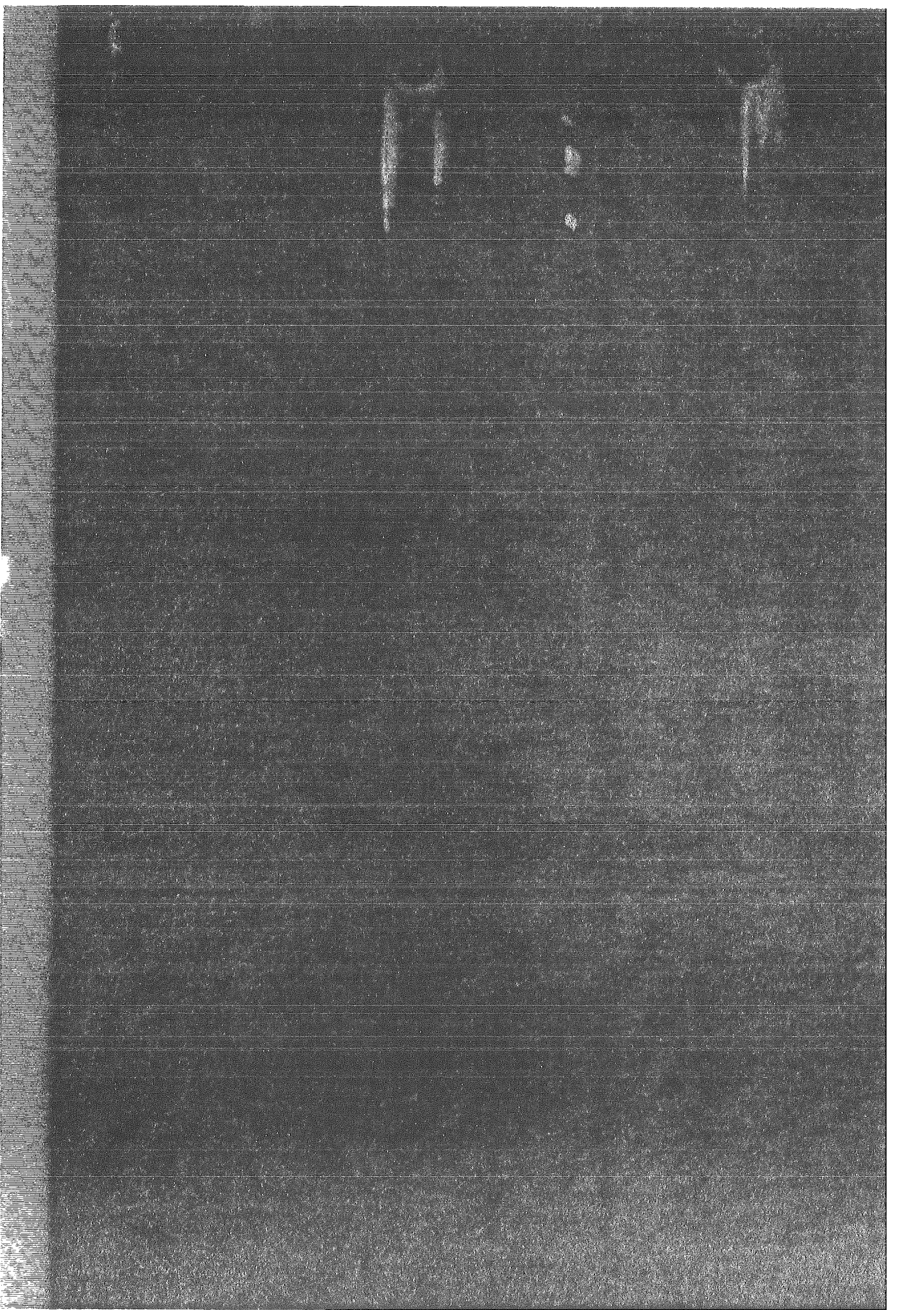
Fladmark sa at det nå var et stort markedsbhov for makrell. Under forutsetning av god kvalitet er det gode markedsutsikter for et norsk fiske i januar.

Nakken sa at hensynet til en begrensning i makrelfisket i 1. halvår var satt av hensyn til nordsjøbestanden. Dersom fisket begrenses til januar slik som nå foreslått, er det neppe særlig store biologiske betenkeligheter.

Reguleringsrådet var positivt innstilt til et makrellfiske i januar dersom biologiske hensyn ikke talte i mot. Det henstilles til at Fiskeridirektøren i samarbeid med Norges Fiskarlag utarbeider et nærmere reguleringsopplegg.

EVENTUELT - ORIENTERING OM UTSIKTENE FOR LODDE.

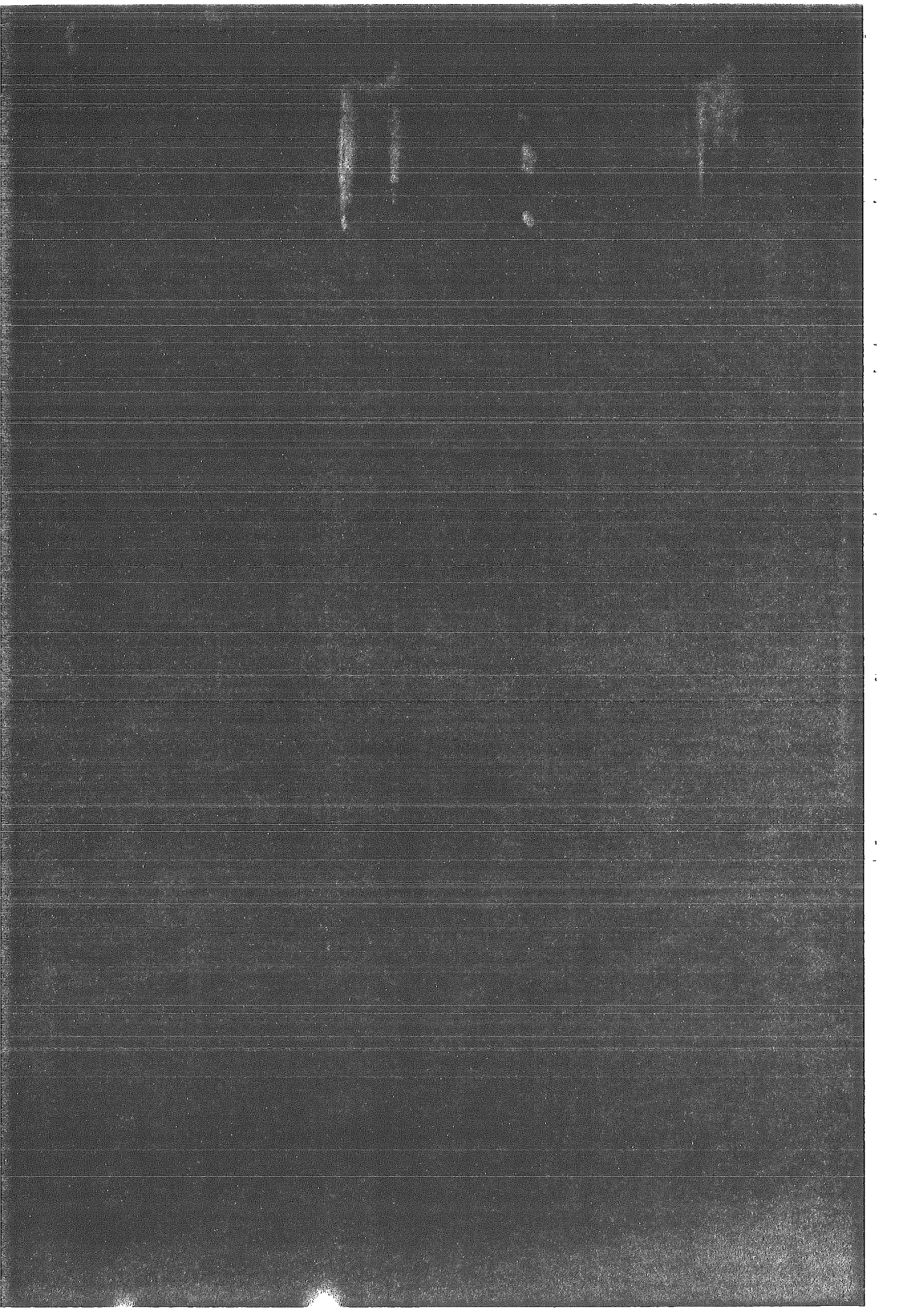
Nakken sa at 89-års klassen hadde vist seg å være usedvanlig tallrik. 90-års klassen var ikke like sterk, men dette ville imidlertid ikke kunne sikkert konstateres før høsten 1991.

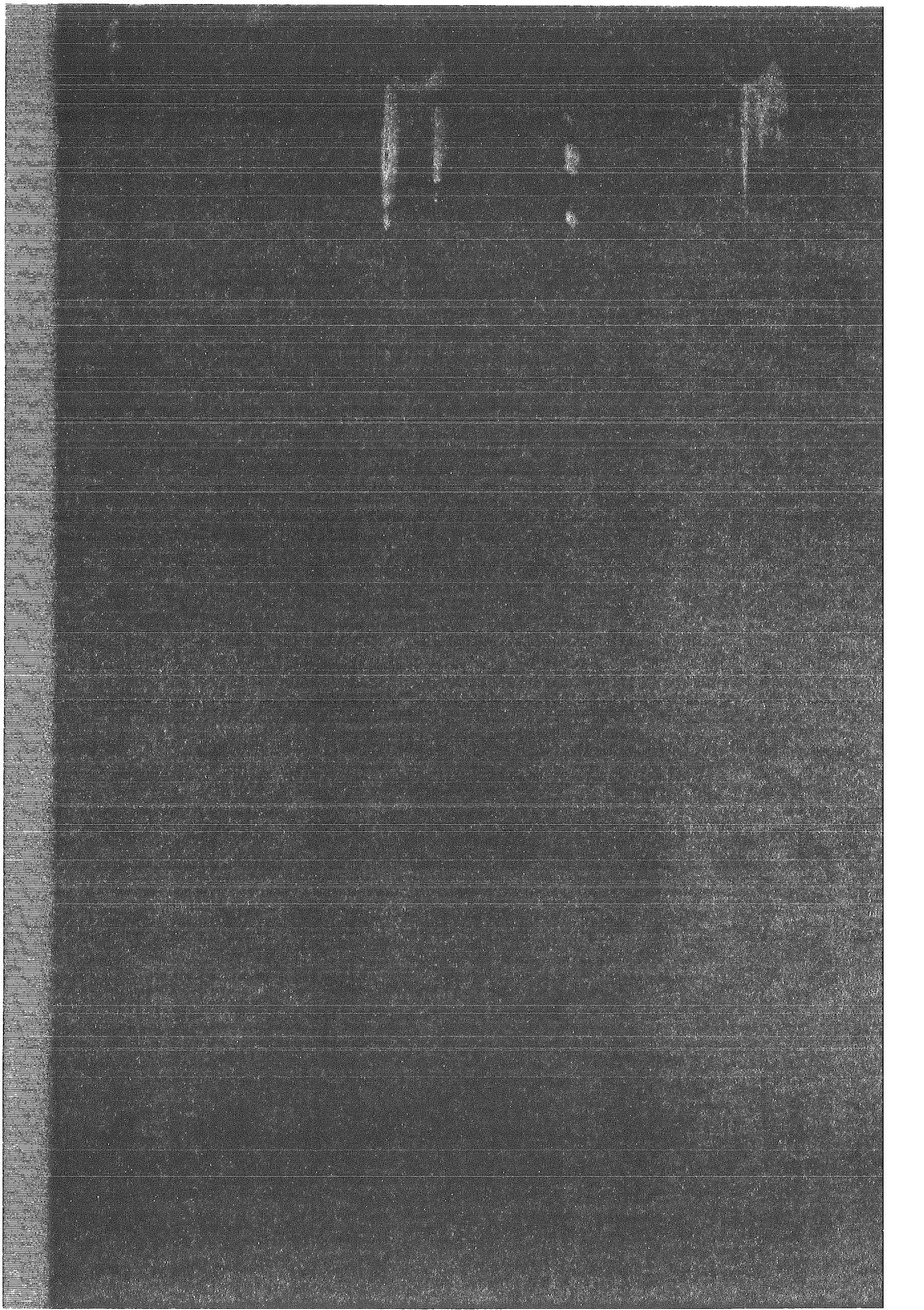
Han sa videre at man hadde begynt å bruke av torskens matbehov som grunnlag for loddereguleringen. Dette matbehovet var på bakgrunn av de gode signalene for 90-års klassen av torsk forutsatt å øke i årene fremover. Det ville spesielt bli en sterk økning når torsken nådde to - tre års alderen. Han viste i den forbindelse til situasjonene i 1986 da 83-års klassen førte til at matbehovet for torsken økte med 1 million tonn lodde.

Han presiserte imidlertid at 1989 og 1990 årsklassens fremtidige matbehov av lodde enda ikke kunne tallfestes.

Videre fortalte han at russerne i 50 årene hadde drevet forskning på torskens matbehov av sild ved å ta mageprøver. Rike sildeår var gjenspeilet i torskens mageinnhold og konklusjonen hadde vært at sild var like viktig som mat for torsken som lodde.

VEDLEGG

**FØLGENDE DOKUMENTER BLE
FREMLAGT I MØTET.**

Norges

Fiskerilag

FISKERIDIREKTORATET

11894 10. DES 90

Pir-Senteret, 7005 Trondheim
Sentralbord (07) 52 96 80
Telegr.aor.: Landsfiskerilag
Telefax (07) 53 47 42

Fiskeridepartementet

Fiskeridirektoratet

09.12.1990
J.nr.1908/90
ark.,
EL/-

T E L E F A X

REGULERING AV FISKET ETTER TORSK OG HYSE I 1991.

Norges Fiskerilag behandlet i landsstyremøtet 09.12.1990 spørsmålet om regulering av fisket etter torsk og hyse i 1991, og fattet følgende vedtak:

Forslag til vedtak:

- "1. Norges Fiskerilag viser til landsstyrevedtak 149/90, der det ble understreket at utformingen av reguleringsopplegget for fisket etter torsk med konvensjonelle redskaper i 1991 har en nær sammenheng med størrelsen på den norske totalkvoten.
2. Målet med det reguleringsopplegget som blir gjort gjeldende for 1991, må være at man skal imøtekomme behovene til den mest torskeavhengige flåten.
3. Norges Fiskerilag tar til etterretning at den norske kvoten av torsk for 1991 er fastsatt til 128.500 tonn, og vil tilrå at denne kvoten fordeles mellom trålergruppen og konvensjonelle redskaper i forhold til landsstyrevedtak fattet 24. november 1989, der konvensjonelle redskapers andel vil bli 75%, og trålernes andel 25%.
4. For trålerne vil dette medføre at de kan fiske inntil 32.125 tonn torsk i 1991, inkludert i dette er det kvantum som skal dekke eventuell bifangst av torsk ved fiske etter andre fiskeslag.

Norges Fiskerilag vil tilrå at fordelingen i trålergruppen, herunder småtrålernes kvoter, fordeles etter samme nøkkel som i 1990, og at hvert fartøys kvote også skal dekke bifangst av torsk ved fiske etter andre fiskeslag.
5. Av den konvensjonelle kvoten på 96.375 tonn, vil Norges Fiskerilag tilrå at det foretas en avsetning til et maksimalkvoteregulert fiske for alle fartøy under 9 m og fartøy som faller utenfor fartøykvoteordningen, med 17.000 tonn. Videre at det avsettes et kvantum på 5.000 tonn til dekning av bifangster ved fiske etter andre fiskeslag og som bufferkvote. Det resterende kvantum på 74.375 tonn torsk fordeles i et fartøykvoteregulert fiske.

Norges Fiskarlag

Pir-Sentoret, 7005 Trondheim
Sentralbord (07) 52 96 80
Telegr.adr.: Landfiskarlag
Telefax (07) 53 47 42

Bifangstprosenten av torsk ved fiske etter andre fiskeslag bør settes til 10% i 1991.

- 6. Det maksimalkvoteregulerte fisket bør etter Norges Fiskarlags mening sikre et rimelig kvantum pr. fartøy til disposisjon for de som ikke får fartøykvote. Med utgangspunkt i at det også i 1991 er en lav kvote til disposisjon også for maksimalkvoteordningen, vil Norges Fiskarlag tilrå at det i utgangspunktet fastsettes en differensiert maksimalkvote pr. fartøy.

Norges Fiskarlag vil tilrå at denne differensieres etter følgende skala:

Fartøy under 7 meter	6 tonn
Fartøy 7 - 8 meter	8 tonn
Fartøy 8 meter og over og fartøy uten fartøykvote	10 tonn

Videre vil Norges Fiskarlag tilrå at det settes begrensning for de som skal delta i det maksimalkvoteregulerte fisket, ved at de som står på blad A bare kan fiske 50% av maksimalkvoten for vedkommende lengdegruppe.

Ingen kan fiske mere enn en maksimalkvote, selv om vedkommende er eier av flere fartøy.

- 7. For de som skal delta i det fartøykvoteregulerte fisket, vil Norges Fiskarlag gå inn for at det foretas en endring av den kvotestigen som ble benyttet i 1990. På denne bakgrunn vil Norges Fiskarlag tilrå at følgende stige benyttes i 1991:

Lengde	Ant. mann	Enhets- kvote	Fartøy- kvote	Trekk/mann v. reduksjon
09-09.9	1	2.75	13.08	0.0
10-10.9	2	4.25	20.21	4.4
11-11.9	3	5.75	27.34	4.0
12-12.9	3	7.25	34.48	5.1
13-13.9	3	8.75	41.61	6.1
14-14.9	4	10.25	48.74	5.4
15-15.9	4	11.75	55.88	6.1
16-16.9	4	13.25	63.01	6.9
17-17.9	5	14.75	70.14	6.2
18-18.9	5	16.25	77.28	6.8
19-19.9	5	17.75	84.41	7.4
20-20.9	6	19.25	91.54	6.7
21-21.9	6	20.05	95.35	7.0
22-22.9	6	20.85	99.15	7.3
23-23.9	7	21.65	102.95	6.5
24-24.9	7	22.45	106.76	6.7
25-25.9	7	23.25	110.56	6.9
26-26.9	8	24.05	114.37	6.3
27-27.9	8	24.85	118.17	6.5
28-28.9	8	25.65	121.98	6.7
29-29.9	9	26.45	125.78	6.1

30-30.9	9	27.25	129.58	6.3
31-31.9	9	28.05	133.39	6.5
32-32.9	10	28.85	137.19	6.0
33-33.9	10	29.65	141.00	6.2
34 og over 10		30.45	144.80	6.4

Ovenstående fordeling forutsetter at det avsettes et kvantum på 74.375 tonn til fartøykvoteregulering, og at det overreguleres med 13%.

8. For 1991 bør fartøykvoten kombineres med mannskvoter, ved at fartøyets disponible kvote skal reduseres dersom et fartøy velger å redusere bemanningen i forhold til fartøyets normalbemanning, jfr. kolonnen for antall mann i pkt. 7 ovenfor.

9. Norges Fiskarlag vil tilrå at det i 1991 innføres stopp i fisket ut fra hensynet til gytingen i forbindelse med påsken, og tilrår at denne blir gjort gjeldende for alle fartøy i norsk økonomisk sone i tidsrommet 23.03.1991 til 01.04. 1991.

Videre tilrår Norges Fiskarlag at det innføres fiskeforbud på Valbergfeltet og på Henningsværstraumen for alle redskaper fra 01.04. 1991 og til Lofotoppsynet heves.

10. Norges Fiskarlag vil tilrå at det i 1991 ikke blir innført periodisering av fartøykvotene for konvensjonelle redskaper.

Den gruppekvote som er avsatt til maksimalkvotene, vil Norges Fiskarlag tilrå periodisert med 70% fram til 01.06.1991 og 30% resten av året.

11. For å sikre at fartøyene får en mest mulig kontinuitet i sin drift, og for at alle grupper skal gis de samme muligheter, vil Norges Fiskerilag tilrå at det i 1991 settes en siste frist for påmelding i det fartøykvoteregulerte fisket til 15.oktober 1991. Videre tilrår Norges Fiskerilag at det fastsettes at fartøykvotene kan refordeles 01. november 1991.
12. Norges Fiskerilag er positiv til at det er gitt mulighet for nyrekruttering i det fartøykvoteregulerte fisket, men mener at man ikke bare kan begrense denne ordningen til de som allerede er eiere av fartøy.
- For at denne ordningen skal ha ønsket effekt, må flere forhold vurderes ut fra generelle kriterier, men med spesiell vekt på lokale forhold.
- Norges Fiskerilag vil tilrå at følgende forhold tas hensyn til ved utformingen:
- aldersgrense må vurderes ut fra lokale forhold og fartøy det søkes for
  - fartøystørrelse det skal gis rekrutteringskvote til, må vurderes ut fra lokale forhold og flåtesammensetning
  - det gis et visst antall rekrutteringskvoter, fordelt på fylkene
  - dersom det ikke er benyttet rekrutteringskvoter i et fylke, må disse kunne refordeles etter 01.08.
  - det må også kunne gis rekrutteringskvote til fiskere som anskaffer seg fartøy etter 16. november 1990 og til fartøy som ikke er tildelt fartøykvote i 1990.

13. Fisket etter hyse i 1991, vil som i 1990, bli på et svært begrenset kvantum. Dette gjør det vanskelig å fordele slik at alle får fiske hyse over noen lengre perioder.
14. Norges Fiskarlag vil på bakgrunn av den lave kvoten av norsk-arktisk hyse tilrå at det avsettes en kvote til trålerne for å dekke bifangst av hyse ved fiske etter andre fiskeslag, og at denne kvoten settes til 3.200 tonn.
15. For den konvensjonelle gruppen, avsettes det et kvantum på 3.000 tonn til et fiske etter 1. september.
16. Videre avsettes det et kvantum på 3.000 tonn, til et maksimalkvoteregulert/bifangstregulert fiske etter hyse. Første halvår 1991 gis alle konvensjonelle fartøyer en kvote på inntil 6 tonn hyse. Om maksimalkvoten fiskes opp, gis det anledning til å ha en innblanding på inntil 10% hyse ved fiske etter andre fiskeslag. Dette må bli gjort gjeldende fra årets begynnelse.
17. Norges Fiskarlag vil tilrå at fordelingen av den resterende kvoten som forutsettes disponert i et direkte fiske, utsettes til senere i 1991."

Med hilsen

NORGES FISKARLAG

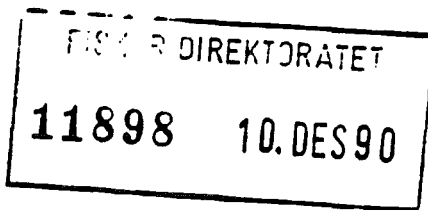

Vidis Harevik

Elling Lorentsen

Kopi: Fylkesfiskarlag

Gruppeorganisasjoner

Fiskeridirektoratet
Fiskeridepartementet

08.12.1990
J.nr.1902/90
ark.,
EL/-

T E L E F A X

REGULERING AV FISKET ETTER SEI I 1991.

Norges Fiskarlag behandlet i landsstyresak 166/90 "reguleringer av fisket etter sei i 1991" og fattet følgende vedtak:

"Med utgangspunkt i forskernes tilrådninger om at uttaket av sei nord for 62° N bør være på samme nivå som i 1990, vil Norges Fiskarlag tilrå at det for 1991 blir gjennomført et norsk fiske innenfor en totalkvote på 90.000 tonn.

Den erfaring som man har fra fisket etter sei med not i 1989 og 1990, tilsier at det er behov for en fleksibilitet i fordelingen mellom gruppen. Dette ut fra at det er vanskelig å vite hvordan fisket etter sei med not vil utvikle seg i løpet av året.

På denne bakgrunn vil Norges Fiskarlag tilrå at man i utgangspunktet fordeler den norske kvoten av sei etter følgende nøkkel:

Trål	33%
Not	41%
Andre	26%

De deltakelsesbegrensninger som ble gjort gjeldende i seinotfisket i 1990, bør ikke videreføres i 1991.

Sei sør for 62° N.

Norges Fiskarlag vil tilrå at fisket etter sei i 1991 blir gjennomført etter samme opplegg som i 1990.

Videre at det avsettes en gruppekvote til notfisket etter sei i 1991 på 13.000 tonn."

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Otto Bragassen

Elling Lorentsen

Kopi: Fylkesfiskarlag
Gruppeorganisasjoner

Fiskeridirektoratet
Fiskeridepartementet

FISKE R. DIREKTORATET
11891 10. DES 90

08.12.1990
J.nr.1901/90
ark.,
EL/-

T E L E F A X

REGULERING AV FISKET ETTER REKER I 1991.

Norges Fiskerilag behandlet i landstyttesak 167/90 "reguleringer av fisket etter reker i 1991, og det ble fattet følgende vedtak:

"A) Fisket etter reker ved Øst-Grønland.

Norges Fiskerilag vil med hensyn til fisket etter reker ved Øst-Grønland tilrå at man følger det samme reguleringsopplegg i 1991 som det som har vært gjennomført i 1990.

Imidlertid vil Norges Fiskerilag be norske myndigheter om å arbeide for at det kan gis anledning for flere norske fartøyer til å delta i fisket samtidig.

Dette har vært et problem i 1990, ettersom kvoten ved Vest-Grønland falt bort og hele kvoten måtte fiskes ved Øst-Grønland.

B) Fisket etter reker i området nord for 62° N.

Med bakgrunn i de undersøkelser som foreligger for reker i området nord for 62° N, der det vises til at bestanden er i vekst i de aller fleste områdene som er undersøkt, ser ikke Norges Fiskerilag grunn for å tilrå spesielle reguleringer i fisket etter reker.

Norges Fiskerilag vil imidlertid fortsatt gå inn for at den overvåking av rekefelt og den praksis som har vært benyttet ved stor innblanding av undermåls torsk og hyse i rekefangstene, blir videreført i 1991.

Norges Fiskerilag vil be om at det ved stegning av store områder, blir gjennomført en kontinuerlig oppfølging for raskere å kunne åpne stengte felt når forholdene ellers tilsier dette.

Norges Fiskerilag vil på nytt be myndighetene ta opp med andre land spørsmålet om innføring av sorteringsrist i rekefisket i norsk økonomisk sone og i Svalbardsonen.

Norges Fiskerilag viser til tidligere krav om innføring av sorteringsrist i norsk økonomisk sone. Norges Fiskerilag ber myndighetene om å innføre påbud om bruk av sorteringsrist fra 1. januar 1991 i Barentshavet og Svalbardsonen for norske fartøyer. Likeså at myndighetene arbeider for å utvide påbudet til også å gjelde for utenlandske fartøyer.

Norges Fiskarlag

Pir-Senteret, 7005 Trondheim
Sentralbord (07) 52 96 80
Telegr.adr. Landfiskarlag
Telifax (07) 53 47 42

Norges Fiskarlag ber salgsgeselskapene om å følge utviklingen i fisket og omsetningens nøye i 1991, slik at man unngår omsetningsstopp for flåten i den beste sesongen. Det må istedet søkes iverksatt andre tiltak som sikrer at det blir mulig å omsette såvel ferskreke som frossenreke, også i sommermånedene.

C) Fisket etter reker i Nordsjøen og Skagerrak.
Under forutsetning av det oppnås enighet om fordeling av reke i forhandlingene mellom EF, Sverige og Norge, og det oppnås en akseptabel andel for Norge, ser Norges Fiskarlag ikke grunn til å tilrå at det innføres reguleringer ut over gjeldende turkvoteordning og helligdagsfredning i fisket etter reker i 1991.

Norges Fiskarlag vil imidlertid vise til tidligere vedtak om alternative driftsmuligheter for fartøy under 65 fot som fisker reker.

Denne saken er flere ganger blitt utsatt, selv om det nå skal foreligge et konkret forslag til løsning.

Norges Fiskarlag kan ikke akseptere en ytterligere utsettelse og vil be myndigheten snarest om finne en løsning, slik at flåten for 1991 kan få alternative driftsmuligheter. "

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Otto Ørjasævi

Elling Lorentsen

Kopi: Fylkesfiskarlag
Gruppeorganisasjoner
Norges Råfisklag
Sunnmøre og Romsdal Fiskesalagslag
Skagerrakfisk

Norges Fiskarlag

Pir-Senteret. 7005 Trondheim
Sentralbord (07) 52 96 80
Telegr.adr.: Landsfiskarlag
Telefax (07) 53 47 42

Fiskeridirektoratet
FISKERIDIREKTORATET
Fiskeridepartementet
11899 10.DES90

07.12.1990
J.nr.1898/90
ark.,
EL/-

T E L E F A X

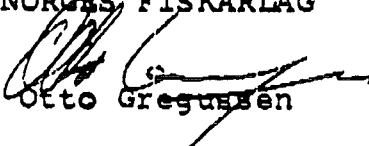
REGULERING AV FISKET ETTER VASSILD NORD FOR 62° N I 1991.

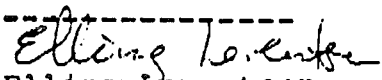
Norges Fiskarlag behandlet i landsstyresak 161/90 spørsmålet om "regulering av fisket etter vassild nord for 62° N i 1991" og fattet følgende vedtak:

"Norges Fiskarlag vil peke på at det heller ikke i 1990 ble oppfisket det kvantum vassild som var tillatt fisket nord for 62° N, dette selv om hvert fartøy kunne fiske inntil 2.000 tonn.

Norges Fiskarlag vil derfor gå inn for at det for 1991 blir gitt anledning til å fiske fritt innenfor den avsatte kvoten på vassild nord for 62° N."

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Otto Gregussen

Elling Lorentsen

Kopi: Fylkesfiskarlag
Gruppeorganisasjoner

Norges Fiskerilag

Pir-Sentoret, 7005 Trondheim
Sentralbord (07) 52 96 80
Telegr.adr.: Landsfiskerilag
Telefax (07) 53 47 42

- 8. Fisket etter nordsjøsilde sør for 62° bør være åpent for alle grupper fra den 1. januar.
For ringnotgruppen bør det settes en siste frist for oppmøte den 1. oktober. Det må da etter denne dato umiddelbart foretas en ny vurdering av fartøyskvoten på grunnlag av deltakelsen 1. oktober.
Det bør utvises en restriktiv holdning med hensyn til denne datoen.
En bør kunne dispenseres fra denne dato, dersom fartøy har havari eller der det er sannsynliggjort at fartøyet vil delta innen få dager.
- 9. Fartøyene bør så lenge som mulig ha "garanterte" kvoter, dette gir fartøyene muligheter til å levere størst mulig kvanta til konsum.
Norges Fiskerilag går derfor inn for at sildekvotene sør for 62° til det enkelte fartøy må være garanterte til 2. desember.
Eventuelt gjenstående kvantum 2. desember fordeles i samråd med Norges Fiskerilag.
- 10. Norsk kvote i NAFO for 1991, er på 9 000 tonn lodde.
Dette fisket er trolig lønnsomt kun for produksjon til konsumformål.
Med hensyn til det kvantumet som vil bli fisket i Barentshavet i 1991, vil Norges Fiskerilag avvende resultatet av det norske loddefisket til konsum, før en tar stilling til behovet for regulering.
- 11. Norges Fiskerilag vil vise til Fiskeridirektoratets opphevelse av fartøyskvoteordningen i fisket etter lodde ved Jan Mayen/Island. Norges Fiskerilag vil be om at også bestemmelsene for siste utseilingsdato 31. desember blir opphevet.

Norges Fiskerilag vil i tillegg be om at det tilføres forskriften en tilleggs-setning som sier at det er tillatt å utnytte faktisk lastekapasitet, inntil det er kommet til flere enn 20 fartøy på feltet.
Etter dette tillates kun konsesjonskapasitet brukt, og fartøy som har større kvanta ombord enn de har konsesjon til, må vike sin plass omgående.
- 12. Norges Fiskerilag vil på nytt be om at minstemålsbestemmelsen for tobis blir gjeninnført.

Norges

Fiskerilag

FISKERIDIREKTORATET

11892 10. DES 90

Pir-Senturet, 7005 Trondheim
Sentralbord (07) 52 96 80
Telegr.adr.: Landfiskerilag
Telefax (07) 53 47 42

Fiskeridirektoratet
Fiskeridepartementet

09.12.90.
Jnr. 1909/90
HV.
ark.

T E L E F A X

REGULERINGEN AV RINGNOTFISKET 1. HALVÅR 1991.

Landsstyret i Norges Fiskerilag behandlet saken i møte den 9. desember 1990, og fattet følgende vedtak:

1. Norges Fiskerilag vil på nytt be om at det arbeides for å få fjernet geografiske reguleringsgrenser som ikke har biologisk betydning.
2. Norges Fiskerilag vil be om at kontrollen med både utenlandske, og norske fartøy som deltar i sildefiskeriene i norsk sone, skjerpes. Det vises i denne forbindelse særlig til fartøy som har ombordproduksjon/sorteringsmuligheter.
3. Norges Fiskerilag går inn for at deltakelseskriteriene for å delta i fisket etter sild i Nordsjøen, Skagerrak og Vest av 4° Vest skal være som for 1990.
4. Kystfartøy under 70 fot kan i likhet med 1990 fiske nordsjøsilde på kysten, i Nordsjøen og i Skagerrak, begrenset med en maksimumkvote på 5 500 hl.
5. Konesjonspliktige ringnotfartøy og fartøy mellom 70-90 fot med rett til deltakelse i sildefisket i Nordsjøen, Skagerrak og Vest av 4° Vest reguleres med individuelle fartøyskvoter for de respektive områder, beregnet ut i fra "Universalnøkkelen".
6. Kvantumet nordsjøsilde avsatt til trålgruppen bør i likhet med 1990 avsettes utelukkende til bifangst. Innblandingen av sild på industritrålerne tradisjonelle fiskefelt har vist seg meget vanskelig å forutsi, og det bør derfor ikke avsettes kvanta til fartøyskvoter som kan tas i et "rent" sildefiske. Dette ut i fra ønsket om at trålerne skal få opprettholde sitt fiske på tradisjonelle fiskefelt etter øypål og tobis.
7. Overregulering må gjennomføres også i 1991, dette er nødvendig for i størst mulig grad å unngå refordeling av kvoter ved årets slutt. Det forutsettes at fisket stoppes når gruppeknoten er oppfisket. Før fisket stoppes bør det imidlertid vurderes om det er grunnlag for refordeling mellom de enkelte grupper.

Norges Fiskarlag

Pir-Senteret, 7005 Trondheim
Sentralbord (07) 52 96 80
Telegr.adr.: Landsfiskarlag
Telefax (07) 53 47 42

13. Norges Fiskarlag viser til spørsmål fra Fiskeridirektøren ang. opphevelse av minstemålet for hvitting.
Dette er en art som er økonomisk uinteressant for norske fiskere, og som det derfor ikke er fisket på. Dette har resultert i at bestandssituasjonen for hvitting er god. Hvitting er en stor-predator som beskatter arter som er av langt større betydning for fiskerne. Norges Fiskarlag går derfor inn for at minstemålet for denne arten oppheves.
14. Det vises til at det for tiden er store forekomster av makrell i norsk sone. Det er et klart ønske fra norske fiskere at det skal åpnes for et norsk fiske etter makrell i januar 1991. Landsstyret i Norges Fiskarlag vil vise til at det for tiden er meget stor interesse for makrell hos norske kjøpere.

Norges Fiskarlag forutsetter at et detaljert reguleringsopplegg for makrellfiske blir diskutert våren 1991, men mener at det allerede fra årskiftet bør åpnes for et fiske på ca. 30 000 tonn makrell, for de fartøyer som har/får kvote av makrell i 1991.

Fisket forutsettes å være åpent for alle grupper med rett til deltakelse, men det bør ikke tillates det enkelte fartøy å fiske mer enn 35% av den kvote fartøyet hadde av makrell i 1990."

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Otto Gregussen

Henning T. Veibust
Henning T. Veibust

Kopi: Fylkeslag/gruppeorganisasjoner

Norges

Fiskarlag

FISKERIDIREKTORATET

11897

10. DES 90

Pir-Senteret, 7005 Trondheim
Sentralbord (07) 52 96 80
Telegr adr.: Landsfiskarlag
Telefax (07) 53 47 42

Fiskeridirektoratet
Fiskeridepartementet

09.12.90
j.nr 1903/90
ark:5.1.6.
OG/-

T E L E F A X

REGULERING AV LODDEFISKET I BARENTSHAVET I 1991

Ovennevnte sak ble behandlet av Landsstyret i Norges Fiskarlag i møte den 9 desember 1990. Til grunn for behandlingen lå innstillingen fra Norges Fiskarlags loddeutvalg og den organisasjonsmessige behandlingen av denne innstillingen. Fiskeridepartementets høringsbrev om "Kriterier for deltakelse i loddefisket i Barentshavet i 1991", lå også til grunn for behandlingen.

Det ble fattet slikt vedtak:

"Forslag til vedtak:

1. Landsstyret i Norges Fiskarlag vil understreke at loddebestanden i Barentshavet representerer et betydelig potensiale for vekst og verdiskaping i alle deler av næringa.
2. Landsstyret vil imidlertid understreke at spesielt for nord-Norge, men også for andre deler av landet, har sammenbruddet i loddebestanden midt på 80 - tallet hatt betydelige negative konsekvenser for fiskeriene.

Når vi nå igjen kan høste av loddebestanden er det viktig at en legger opp fiske og foredling på en slik måte at det bidrar til varig og lønnsom aktivitet, spesielt i den nordlige landsdel.

Aviklingen av fisket må tilrettelegges på en slik måte at såvel fiske som foredling blir rasjonelt og at den samlede økonomiske avkastning blir så høy som mulig.

Landsstyret mener at det er spesielt viktig at en utnytter mulighetene for konsumproduksjon optimalt i forhold til markedet. Anvendelse til mel og olje vil likevel, med det kvantumet som er til disposisjon, måtte være hovedanvendelsen av det råstoffet som bringes på land.

Produksjonskapasiteten ved de nord-norske fabrikkene vil være en flaskehals for aviklingen av fisket og det er nødvendig å sikre disse fabrikkene jevn råstofftilførsel slik at en blir i stand til å ta den norske kvoten på 510.000 tonn.

3. Flåten men spesielt industrien, har gjennomgått betydelige strukturendringer siden en sist fisket lodde. Det knytter seg derfor stor usikkerhet til de muligheter, økonomiske og praktiske, som de forskjellige gruppene har for å delta i loddefisket i 1991.

For å sikre en rasjonell avvikling av fiske og omsetning, er det helt nødvendig at det fra myndighetenes side blir gitt forpliktende garantier om at ikke noen taper framtidige rettigheter ved å avstå fra å delta i loddefisket i 1991.

4. Norges Fiskerilag viser til Fiskeridepartementets merknader i forbindelse med endringer av 04.03.88 i trålforskriftene, hvor det blir uttalt at fartøy med nordsjøtrålkonsesjon som tidligere har deltatt i loddefisket vil måtte få loddetrålkonsesjon.

Norges Fiskerilag kan ikke støtte fiskerimyndighetenes forslag om at fartøy med Nordsjøtrålkonsesjon som tidligere har deltatt i loddefisket, ikke skal få delta i 1991. Det vil kunne få svært alvorlige følger for næringens arbeide med strukturtilpassning på frivillig grunnlag, dersom myndighetene ikke vedstår seg sine tidligere løfter.

Norges Fiskerilag går derfor inn for at fartøy med nordsjøtråltillatelse som deltok i loddefisket i ett av årene 83-85 får anledning til å delta i 1991.

5. Norges Fiskerilag viser til en rekke tidligere uttalelser hvor en har understreket behovet for å styrke det nord-norske havfiskemiljøet. Gjenåpningen av loddefisket i Barentshavet gir myndighetene en positiv mulighet til å imøtekomme dette behovet.

Det er i denne forbindelse viktig at de nord-norske ringnotkonsesjonene som i dag ikke er i drift, aktiviseres.

Etter Fiskerilagets oppfatning er det imidlertid også svært viktig at lodderessursen brukes til å sikre driftsgrunnlaget for fartøy som kan ha et loddefiske som en naturlig kombinasjon med annet fiske.

6. Norges Fiskerilag forutsetter at alle fartøy med loddetråltillatelse og alle konsesjonspliktige ringnotfartøy får delta i loddefisket i 1991.

Ringnotgruppens kvantum fordeles etter universalnøkkelen, trålerne tradisjonelt etter lastekapasitet i hl.

Fartøykvotene til ringnot og trål over 90 fot må overreguleres med 10 %.

Ringnotfartøy må kunne utnytte sin lastekapasitet med inntil 15.000 hl.

7. Norges Fiskarlag vil foreslå at kystflåten under 90 fot, blir gitt anledning til å delta i loddefisket i 1991 uten krav til tidligere deltakelse.

For å oppnå lik behandling av denne fartøygruppen, går Norges Fiskarlag inn for samme kvoteregulering for alle deltagende fartøy, også de fartøy som innehar tråltillatelse eller tillatelse til å fiske med not. Fiskarlaget vil foreslå at fartøy mellom 70 og 90 fot reguleres med en maksimalkvote på 12.000 hl. Fartøy under 70 fot reguleres med maksimalkvote på 6.000 hl.

Alle fartøy under 90 fot må fritt kunne velge hvilket redskap de vil benytte.

Norges Fiskarlag vil gå inn for at det gis nye loddetråltillatelser til 25 fartøy over 90 fot fra Nordland, Troms og Finnmark.

8. Norges Fiskarlag foreslår at den norske kvoten på 510.000 tonn for 1991 fordeles med 70.0000 tonn til en stipulert kvote for fartøy under 90 fot, 50.000 tonn til trålgruppen over 90 fot og 390.000 tonn til konsesjonspliktige ringnotfartøy.

Denne fordelingen må ikke være bindende for de etterfølgende år.

9. Norges Fiskarlag kan ikke støtte fiskerimyndighetenes forslag om at det kun er notfanget råstoff som skal kunne anvendes til konsum. Det må være kvaliteten på råstoffet som bestemmer anvendelsen, ikke redskapstypen.
10. Med de begrensede kvanta som forventes omsatt til konsum i 1991, mener Norges Fiskarlag at konsumproduksjonen i sin helhet bør foregå ved landanleggene. Det er imidlertid usikkerhet knyttet til markedets etterspørsel etter konsumprodukter og landanleggenes produksjonskapasitet. Dersom produksjonskapasiteten på land ikke dekker etterspørselen må det kunne gis adgang til ombordproduksjon.
11. Det må være forbud mot utkast av lodde og det må fastsettes regler for prøvetaking. Fiskerimyndighetene må etablere et seilende oppsyn med fartøy som selv i dårlig vær er i stand til å følge loddeflåten. Ansvar for gjennomføring og finansiering av denne kontrollordningen må påhvile fiskerimyndighetene.
12. For å forsikre seg om at sildemelfabrikkene i nord-Norge er i driftsmessig stand, må det tilføres et kvantum råstoff for prøveproduksjon.

Norges Fiskarlag

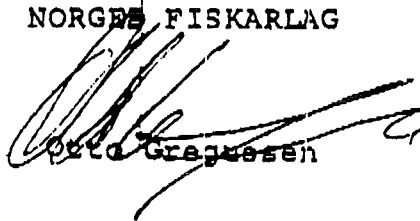
Pir-Senteret, 7005 Trondheim
Sentralbord (07) 52 96 80
Telegr.adr.: Landsfiskarlag
Telefax (07) 53 47 42

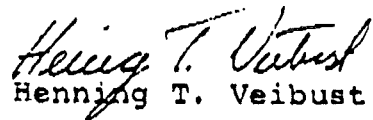
13. Fisket bør startes så tidlig som mulig etter at gytelodda er skilt fra resten av loddebestanden. To fartøy må engasjeres fra årsskiftet til å overvåke dette. Fartøyene må også kontrollere at det ikke er ulovlig innblanding av sild i fangstene.
14. Alle fartøy må melde fra til Norges Sildesalgslag om de skal delta i fisket. Siste frist for påmelding må settes til en uke etter at kvotene og deltakelseskriteriene er klarlagt.

Siste frist for utseiling må settes til 7 dager etter at konsumfisket er startet. For å sikre at loddekvoten blir fisket, bør første refordeling av fartøykvotene vurderes før 20. februar. Endelig refordeling skjer umiddelbart etter siste frist for utseiling, dvs 7 dager etter oppstart av konsumfisket."

Med hilsen

NORGES FISKARLAG

Otto Gregussen

Henning T. Veibust

Kopi: Fylkeslag/Gruppeorganisasjoner

Fiskeridirektoratet
 Fiskeridepartementet

FISKERIDIREKTORATET

11896 10. DES 90.

09.12.90.
 Jnr. 1904/90
 HV.
 ark.

T E L E F A X

REGULERINGEN AV FISKET ETTER NORSK VÅRGYTENDE SILD FOR 1991.

Landsstyret i Norges Fiskerilag behandlet saken i møte den 9. desember 1990, og fattet følgende vedtak:

1. Havforskningsinstituttet foreslår i brev av 30.11.90. til Fiskeridirektøren at totalfangsten av norsk vårgytende sild i 1991, begrenses oppad til 90 000 tonn.
 Norges Fiskerilag forutsetter derfor at totalkvoten for norsk vårgytende sild blir satt til 90 000 tonn for 1991.

2. Norge har allerede tildelt Sovjet 11 000 tonn, slik at det resterende kvantum er på 79 000 tonn.

Norges Fiskerilag vil vise til at det for 1990 var avsatt 8 000 tonn til uungåelig dødelighet. Dette gjenspeiler på ingen måte den måten fisket er gjennomført på, og Norges Fiskerilag vil gå imot en slik avsetning for 1991.

3. Norges Fiskerilag går inn for at kvoten av norsk vårgytende sild fordeles på de enkelte gruppene etter følgende fordeling:

Fra 70 000 tonn og oppover
 -ringnot 38 %
 -kyst 57 %
 -trål 5%

Settes kvoten under 70 000 tonn, fordeles kvoten som i 1990 med 64% til kyst, 32% til ringnot og 4% til trål.
 Fisket forutsettes stoppet når de enkelte gruppekvoter er fisket.

4. Norges Fiskerilag mener at en for 1991 skal ha de samme deltakelseskriteriene for alle deltakende grupper som i 1990. Fisket bør starte den 1. januar 1991.

5. Norges Fiskerilag går inn for at ordningen med samfiske videreføres, og utvides til også å gjelde flere redskapstyper.
 Norges Fiskerilag mener det vil være rasjonelt å kunne tillate et samfiske f.eks. mellom snurpenot og landnot, både ut fra fangsting og låssetting.

En er imidlertid enig med Fiskeridirektøren i at samfiske bør begrenses slik at det enkelte fartøy kan delta i 1 - ett - lag i sesongen/halvåret.

For kystgruppen bør enhetskvoten holdes på samme nivå som i 1990, dvs. 135 hl., og gruppens maksimalkvote for fisket i 1991 fastsettes etter samme skala som i 1989 og 1990.

Av kystgruppens kvantum foreslås 1 000 tonn avsatt til et sildefiske med garn.

6. Konesjonspliktige ringnotfartøy reguleres med fartøykvoter, beregnet ut i fra "universalnøkkelen".

Det bør i likhet med 1990 overreguleres på en forsvarlig måte.

Kvoten til det enkelte fartøy, bør stå til rådighet frem til den 1. desember.

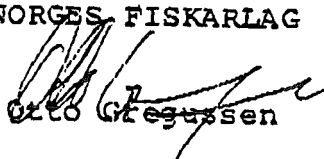
En eventuell refordeling bør skje i samråd med Norges Fiskarlag.

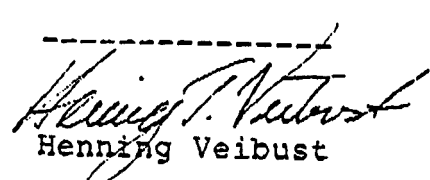
7. Trålerne reguleres med maksimal fartøykvote på 1 200 hl., og deltakelse 1. halvår skjer etter kunngjøring, påmelding og loddtrekning av Norges Sildesalgslag. Dersom fartøyets kvote ikke er tatt 30.06.91. går en videre på trekningslisten som i 1990.

8. Norges Fiskarlag går inn for at kystfartøy tillates å fiske sin kvote av norsk vårgytende sild sør til Åna-Sira fram til 15 april.

Sild fisket øst for grensen fastsatt for reguleringene i 1990, må også i 1991 avregnes av nordsjøsildkvoten. Dette må også gjelde for området nord for 61° N. br. til Klovningen (61° 56" N.br.) øst for 5° østlig lengde.

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Otto Gregussen

Henning Veibust

Kopi: Fylkeslag/gruppeorganisasjoner

11893 10. DES 90

Pir-Senteret, 7005 Trondheim
Sentralbord (07) 52 96 80
Telegr.adr.: Landsfiskerilag
Telefax (07) 53 47 42

Fiskeridirektoratet
Fiskeridepartementet

09.12.90.
Jnr. 1907/90
HV.
ark.

T E L E F A X

STENGING AV OMRÅDER I FISKET ETTER NORSK VÅRGYTENDE SILD.

Landsstyret i Norges Fiskerilag behandlet saken i møte den 9. desember 1990, og fattet følgende vedtak:

"Norges Fiskerilag viser til tidligere vedtak hvor en har bedt om at stenging av områder bare kan skje når ansamling av sild i overvintringsfase medfører:

1. stor fare for bidødelighet ved fangst
2. redskapskollisjoner
3. innblanding av undermåls fisk eller undermåls sild

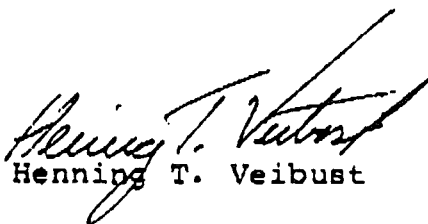
En kan ikke akseptere at områder stenges for sildefiske, uten at det er dokumentert fare for at det kan oppstå situasjoner som nevnt ovenfor.

Under eventuell stenging begrunnet under punkt 1 og 2, må også kystflåten kunne tillates å fiske ved puljevis innseiling.

Norges Fiskerilag ber derfor Fiskeridirektøren, klargjøre hvilke kriterier og dokumentasjoner som skal legges til grunn ved stenging av områder."

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Otto Gregussen

Henning T. Veibust

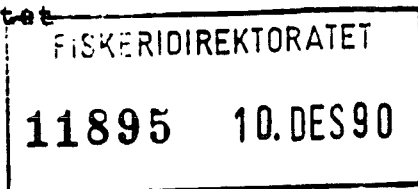
Kopi: Fylkeslag/Gruppeorganisasjoner

Norges Fiskerilag

Pir-Senteret, 7005 Trondheim
Sentralbord (07) 52 96 80
Telegr.adr.: Landsfiskerilag
Telefax (07) 53 47 42

Fiskeridepartementet
Fiskeridirektoratet

09.12.90
J.nr. 1905/90
Ark
TW

FORDELING AV SILD SYD FOR 62 BREDDegrad OG MAKRELL M.V

Landsstyret i Norges Fiskerilag behandlet på møte 09.12.90
ovenfornevnte sak. Det ble fattet følgende vedtak:

1. Norges Fiskerilag vil innledningsvis understreke behovet for for å gi de ulike fartøygrupper mest mulig stabile rammebetingelser. For å oppnå dette er det viktig at man kommer frem til en mer langsiktig og forpliktende enighet om fordeling av fiskeressurser mellom de ulike grupper.
2. Norges Fiskerilag vil på bakgrunn av en gjennomgang av de ulike sider ved fordelingen av sild syd for 62 breddegrad og makrell, tilrå at det legges til grunn følgende retningslinjer i fordeling mellom de ulike deltakende grupper i de aktuelle fiskerier:

Fordeling av sild syd for 62 breddegrad:

- Kystgruppen: - stipulert kvote
                              - retningsgivende andel på 5% av totalkvoten
                              - gruppekvote på mellom 5000 - 10000 tonn
- Trål: - retningsgivende andel på 7% av totalkvoten,
                              som går til dekning av bifangst ved fiske
                              etter tobis/øyepål.

Ringnot 70-90 med
rett til deltakelse/
Ringnot over 90:

- felles kvote
- retningsgivende andel på 88% av
totalkvoten

Norges Fiskarlag

Pir-Senteret, 7005 Trondheim
Sentralbord (07) 52 96 80
Telegr.adr.: Landfiskarlag
Telefax (07) 53 47 42

5. Norges Fiskarlag vil forøvrig nedsette et utvalg for å foreta en gjennomgang av hele sildesektoren, med sikte på å komme frem til en langsiktig fordeling mellom de deltakende grupper.

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Otto Gregussen

Trond Williksen
Trond Williksen

Kopi: Fylkeslag og gruppeorganisasjoner

Fiskeridirektoratet

Fiskeridepartementet

FISKERIDIREKTORATET
11899 10. DES 90

07.12.1990
J.nr.1899/90
ark.,
EL/-

T E L E F A X

REGULERING AV FISKET ETTER TORSK I NAFO-OMRÅDET I 1991.

Norges Fiskarlag behandlet i landstyttesak 160/90 spørsmålet om "regulering av fisket etter torsk i NAFO-området i 1991", og fattet følgende vedtak:

"Norge er tildelt en kvote på 1.200 tonn torsk i området 3M, Flemish Cap, for 1991.

Norges Fiskarlag vil gå inn for at fisket blir regulert gjennom begrensning i deltakelsen, og at kvoten blir delt likt på de deltakende fartøy.

Norges Fiskarlag vil tilrå at det gis anledning til deltakelse fra 4 fartøy, og at det foretas loddtrekning blant de påmeldte. Videre at det settes en frist til 20.01.91 med forpliktende påmelding. Dersom fartøy ikke starter innen denne frist, må andre fartøy kunne gis tillatelse til å delta."

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Otto Gregussen

Elling Lorentsen

Kopi: Fylkesfiskarlag
Gruppeorganisasjoner

tilnærmet fritt fiske fordi deltakerne under gruppekvoteordningen i utgangspunktet hver for seg vil fiske et beskjedent kvantum.

Ad 2.

Dessverre valgte fiskerimyndighetene letteste motstandsvei da man i år under fartøykvoteordningen tillot et uperiodisert fiske. For å dempe inntrykket av manglende beslutsomhet, valgte man å periodisere torskefisket under gruppekvoteordningen noe som har hatt liten betydning for en mer jevn råstofftilgang enn dersom man hadde regulert den gjennom periodisering av fartøykvoteordningen. For næringen er det de totale rammebetingelsene som styrer utfallet for et godt eller dårlig resultat. For landindustrien er derfor reguleringsbestemmelsene og måten fisket blir regulert på like viktige rammebetingelser som størrelsene på kvotene for de ulike fiskeslag. Myndighetene har ved årets reguleringsbestemmelser tatt for lite hensyn til de behov industrien har utfra både produksjons og markedshensyn. Fiskeindustriens Landsforening mener derfor at reguleringene må ha som målsetting å få en jevn råstofftilførsel til industrien gjennom hele året innenfor de fastsatte kvotene. Dette innebærer at fisket med konvensjonelle redskaper under fartøykvoteordningen også må periodiseres. For å unngå stormfiske under de typiske sesongfiskeriene med de uheldige følgende dette har, må periodiseringen skje på fartøybasis og inndeles i perioder. Vi vil foreslå at periodisering med fangstkvanter blir gjort gjeldende slik.

Periodisering	Kvantum
1. januar - 30.april	50 %
1. mai - 31. august	20 %
1. september- 31. desember	30 %

Ovennevnte reguleringsform vil også ivareta de nødvendige kvalitetshensyn.

Ad 3.

Årets reguleringsopplegg har slått ulikt ut for de enkelte distrikt og regioner m.h.t. ilandbragt kvantum av ulike fiskeslag. Dette har ført til at det har kommet krav om egne distriktskvoter fra de distrikt som mener å ha kommet dårlig ut på grunn av reguleringsbestemmelsene. Spesielt sterke har reaksjonene vært fra regionene Vesterålen, Lofoten og Helgeland. På grunn av et fritt fiske innenfor fartøykvoteordningen ble størsteparten av årets hysekvote fisket og ilandført i Finnmark. Forannevnte regioner ble derfor i år utestengt fra et regulært hysefiske som foregår årvisst i disse områdene og som er et viktig driftsgrunnlag for industrien i høstmånedene. Dersom hysefisket hadde vært periodisert kunne disse distriktene hatt et hysefiske av et visst omfang også i høst.

På grunn av de erfaringene man så langt kan trekke av årets reguleringer, vil kravet om egne distriktskvoter bli ytterligere forsterket til neste år. Dersom det også da blir et mer eller mindre fritt fiske innenfor fartøykvoteordningen for den konvensjonelle flåten. Problemene omkring en rimelig distriktsfordeling vil langt på vei kunne løses gjennom periodisering av fisket.

Med vennlig hilsen

Fiskeindustriens Landsforening

Svein A. Krane

adm. direktør

Kåre Henriksen

Kopi) DIREKTØR ER LWP/ES
FISKEINDUSTRIENS LANDSFØRENING
 THE ASSOCIATION OF NORWEGIAN FISH PROCESSORS AND EXPORTERS

Reguleringsrådet
 Postboks 185

5002 Bergen

FISKERIDIREKTORATET
 11794 05.DES 90

SKIPPFRÅGATEN 41
 POSTBOKS 267
 POSTKOD 0901 59 52 85 8
 BANKKOD 6420 05 21291
 TELEFON (063) 58 033
 TELEFAX (063) 55 497

DENESTEF.:

VÅRTREF. SAK/kh

8001 TROMSØ. 5.12.1990

REGULERING AV NORSK VÅRGYTENDE SILD FOR 1991.

ført til 1500

I møte mellom sildeprodusenter i Nord-Norge, avholdt tirsdag 4. desember d.å. i Svolvær, ble følgende vedtak om regulering av norsk vårgytende sild for 1991 fattet:

"Sildeprodusentene i Nord-Norge krever at kvoten for norsk vårgytende sild for 1991 settes til samme kvantum som i 1990. Ut fra markedsforholdene krever produsentene at kvoteåret inndeles i to perioder, en vinterperiode med oppstart 1. januar og en høstperiode med oppstart 1. september. Totalkvoten fordeles med 50 % i hver periode. Videre krever produsentene at kystnotgruppen får en relativ større andel av totalkvoten enn tidligere."

Fiskeindustriens Landsforening slutter seg til ovennevnte vedtak.

Med vennlig hilsen

FISKEINDUSTRIENS LANDSFØRENING

Svein A. Krane
 adm. direktør

NORSK Sjømannsforbund
Hovedkontor

Kam. j. Fiolus
V. F. dur

TR/SAS

Vår ref.: Sak 655.5
OB/te

FISKERIDIREKTORATET

Oslo 6. desember 1990

11802 06.DES90

Fiskeridepartementet

Fiskeridirektoratet
v/Fiskeridirektøren

T E L E F A X

REGULERING AV NORSK-ARKTISK I 1990. ²

Norsk Sjømannsforbunds fiskeristyre har i møte den 6. desember 1990 behandlet fordeling av norsk-arktisk torsk i 1991.

Fiskeristyret fattet følgende vedtak:

Det er bred enighet både faglig og politisk om at strukturen innenfor fiskeflåten skal opprettholdes slik som den er i dag.

Fiskeristyret i Norsk Sjømannsforbund vil igjen påpeke at skal en opprettholde samme struktur må en forfordeling til enkelte grupper ikke finne sted.

Spesielt mener fiskeristyret at forfordeling virker ødeleggende når slik forfordeling blir foretatt år etter år.

I henhold til trålernes historiske andel av fiske av norsk-arktisk torsk var trålernes andel for 1989 skåret ned til ca. 36 prosent, og til tross for sterke protester fra Norsk Sjømannsforbund ble kvoten ytterligere skåret ned til 25 prosent for 1990.

I tillegg gjennomførte fiskerimyndighetene overføringsadgang internt i rederiene, noe som medførte stor arbeidsledighet for våre medlemmer i trålerflåten.

Norsk Sjømannsforbunds fiskeristyre krever at trålernes prosentvise andel av kvoten for 1991 må settes til 36 prosent som i 1989.

Fiskeristyret i Norsk Sjømannsforbund foreslår:

1. Trålernes andel av torsk kvoten for 1991 - 128.500 tonn torsk, herav 36 % = 46.260 tonn.
2. Fiskeristyret går ikke inn for avsetning av distriktskvoten for 1991.

NORSK SJØMANNSFORBUND

Hovedkontor

3. Fiskeristyret kan ikke gå inn for overbare kvoter internt i rederiene, uten at det samtidig blir satt inn økonomiske virkemidler som ledd i en avløserordning i vedkommende rederi.
4. Fiskeristyret vil sterkt fraråde å redusere torskekvoten for banklineflåten som har fiske på fjerne farvann. Vi vil i denne forbindelse henvisse til de uheldige virkninger som har skjedd i inneverende år.

Fiskeristyrets forslag er helt i samsvar med forbundets syn om fordeling av torskekvoten for 1991.

Havfiskeflåten og spesielt trålernes bidrag til leveranse av råstoff til fiskeindustrien er en avgjørende faktor for sysselsettingen ved flere fiskeribedrifter og opprettholdelse av større fiskerisentra i Finmark og nordNorge forøvrig.

Skal disse sentra være levedyktige må trålernes historiske andel av torskeflåten for 1991 opprettholdes.

Med hilsen

NORSK SJØMANNSFORBUND
Admiral Hansrud

Olav Bjørndal